

**DR 14 TAHUN 2022
DEWAN RAKYAT YANG KEEMPAT BELAS
PENGKAL KELIMA**

LAPORAN JAWATANKUASA PILIHAN KHAS

**JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA DAN
KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL**

**PENYATA MESYUARAT-MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN
KHAS HAL EHWAL WANITA DAN KANAK-KANAK DAN
PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 1 – 9 / 2021, BIL. 1 – 2 / 2022**

KANDUNGAN

KANDUNGAN	MUKA SURAT
• Kandungan	i
• Lampiran	ii - iii
• Glosari	iv - vi
• Ringkasan Eksekutif	vii - xix
<u>BAHAGIAN I</u> <i>Pengenalan</i>	
• Jawatankuasa dan Terma Rujukan	1 - 3
• Pendekatan Tugas Kerja	4 - 6
<u>BAHAGIAN II</u> <i>ISU SEMASA PROSIDING JAWATANKUASA</i>	
• Mesyuarat JKPK Bil. 1 / 2021	7 – 13
• Mesyuarat JKPK Bil. 2 / 2021	14 – 20
• Mesyuarat JKPK Bil. 3 / 2021	21 – 29
• Mesyuarat JKPK Bil. 4 / 2021	30 – 32
• Mesyuarat JKPK Bil. 5 / 2021	33 – 35
• Mesyuarat JKPK Bil. 6 / 2021	36 – 40
• Mesyuarat JKPK Bil. 7 / 2021	41 – 44
• Mesyuarat JKPK Bil. 8 / 2021	44 – 48
• Mesyuarat JKPK Bil. 9 / 2021	49 – 56
• Mesyuarat JKPK Bil. 1 / 2022	57 – 58
• Mesyuarat JKPK Bil. 2 / 2022	59 – 62
<u>BAHAGIAN III</u> <i>PEMERHATIAN, PENELITIAN DAN SYOR JAWATANKUASA</i>	
• Pemerhatian, Penelitian dan Syor Jawatankuasa	64 - 72
<u>BAHAGIAN IV</u> <i>PENGHARGAAN</i>	
• Penghargaan	73

LAMPIRAN

- Lampiran A: Pembentangan Penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak (SBKK), 30 September 2021
- Lampiran B: Status Perluasan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-Kanak ke Seluruh Malaysia, 30 September 2021.
- Lampiran C: Laporan dan Pelan Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga, 30 September 2021
- Lampiran D: Laporan Tindakan Di Bawah Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga, 30 September 2021
- Lampiran E: Nota Pembentangan 6: Cadangan Penambahbaikan Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JMKRT), 7 Oktober 2021
- Lampiran F: Rang Undang-Undang (RUU) Berkaitan Gender yang Tertangguh, 7 Oktober 2021
- Lampiran G: *Draft Proposal (For Comments) Child Right Commission*, 7 Oktober 2021
- Lampiran H: *Children Commission: Proposed Terms of Reference*, 7 Oktober 2021
- Lampiran I: *Standing with Sexual Crime Victims: WCC Support Services Reference*, 7 Oktober 2021
- Lampiran J: Rumusan Isu-isu yang Telah Dibentangkan, 28 Oktober 2021
- Lampiran K: Pindaan Perlembagaan bagi Memastikan Wanita Malaysia Mempunyai Hak Sama Rata untuk Memberikan Kewarganegaraan Automatik Kepada Anak Merdeka, 3 November 2021
- Lampiran L: Perkara 14 (1)(b) Perlembagaan Persekutuan: Kewarganegaraan Kanak-kanak yang Lahir di Luar Negara oleh Ibunya yang Berwarganegara Malaysia dan Ayah Berwarganegara Asing, 3 November 2021
- Lampiran M: Penggubalan Rang Undang-Undang Antigangguan Seksual, 3 November 2021
- Lampiran N: *Stalking*, 3 November 2021
- Lampiran O: Cadangan Pindaan Akta Kerja 1955 [Akta 265], 3 November 2021

- Lampiran P: *Proposal: Constituency-Level Action Research on Strengthening Access to Social Protection and Social Services*, 10 November 2021
- Lampiran Q: *Overview of UNICEF Malaysia Country Programme 2022-2025*, 10 November 2021
- Lampiran R: *Children in Detention in Malaysia*, 10 November 2021
- Lampiran S: Pembentangan oleh UNHCR, 16 November 2021
- Lampiran T: Perkhidmatan Institusi Kanak-kanak Jabatan Kebajikan Masyarakat (JKM), 25 November 2021
- Lampiran U: Pembentangan Jabatan Penjara Malaysia, 25 November 2021
- Lampiran V: Taklimat PDRM Statistik Kanak-kanak dalam Kes Jenayah, 25 November 2021
- Lampiran W: Cadangan Pindaan Rang Undang-Undang Antigangguan Seksual 2021, 8 Mac 2022
- Lampiran X: Cadangan Rang Undang Akta Keterangan Saksi Kanak-Kanak 2007 (Pindaan)
- Lampiran Y: Pelan Hala Tuju untuk Mengukuhkan Sokongan untuk Mangsa dan Saksi Kanak-Kanak dalam Sistem Keadilan Jenayah: 2022-2027

E-Risalat

Laporan Prosiding Mengenai Mesyuarat Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita, Kanak-kanak dan Pembangunan Sosial

GLOSARI

AADK	Agensi Antidadah Kebangsaan
AGC	<i>Attorney General Chambers</i>
AIRSRAP	<i>Australian Institute of Suicide Research and Prevention</i>
Akta 26	Akta Bantuan Guaman 1971 [<i>Akta 26</i>]
Akta 611	Akta Kanak-kanak 2001 [<i>Akta 611</i>]
Akta 676	Akta Keterangan Saksi Kanak-kanak 2007 [<i>Akta 676</i>]
Akta 792	Akta Kesalahan-Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-kanak 2017 [<i>Akta 792</i>]
ASEAN	<i>Association of Southeast Asian Nations</i>
AWAM	<i>All Women's Action Society</i>
BRG	Bajet Responsif Gender
CEDAW	<i>Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women</i>
CLE	<i>Continuing Legal Education</i>
CMS	<i>Case Management System</i>
CPTPP	<i>Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership</i>
CRC	<i>Convention on the Rights of the Child</i>
CSEA	<i>Child Sexual Exploitation and Abuse</i>
CSO	<i>Civil Society Organisation</i>
CSR	<i>Corporate Social Responsibility</i>
D11	Bahagian Siasatan Seksual, Wanita dan Kanak-kanak
DELIMa	Digital Educational Learning Initiative Malaysia
DPP	<i>Deputy Public Prosecutor</i>
EPO	<i>Emergency Protection Order</i>
FBI	<i>Federal Bureau of Investigation</i>
ICT	<i>Information and Communications Technology</i>
ILO	<i>International Labour Organization</i>
IPO	<i>Interim Protection Order</i>
JAG	<i>Joint Action Group for Gender Equality</i>

JBG	Jabatan Bantuan Guaman, Bahagian Hal Ehwal Undang-Undang (BHEUU),
JCI	<i>Jeffrey Cheah Institute</i>
JKM	Jabatan Kebajikan Masyarakat
JMKRT	Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga
JPA	Jabatan Perkhidmatan Awam
JPM	Jabatan Perdana Menteri
JPN	Jabatan Peguam Negara
JSKK	Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-kanak
KDN	Kementerian Dalam Negeri
KKM	Kementerian Kesihatan Malaysia
KPI	<i>Key Performance Index</i>
KPLB	Kementerian Pembangunan Luar Bandar
KPM	Kementerian Pendidikan Malaysia
KPWKM	Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat
KRT	Keganasan Rumah Tangga
LPPKN	Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara
MAMPU	<i>The Malaysian Administrative Modernisation and Management Planning Unit</i> , Jabatan Perdana Menteri
MAPO	Majlis Antipemerdagangan Orang dan Anti-penyeludupan Migran
MEDAC	<i>Ministry of Entrepreneur Development and Cooperatives</i>
MKN	Majlis Keselamatan Negara
NCA	<i>National Crime Agency, United Kingdom</i>
NGO	<i>Non-Governmental Organizations</i>
NHMS	<i>National Health & Morbidity Survey</i>
NKRA	<i>National Key Result Areas</i>

OCC	<i>Office of the Children’s Commissioner, Human Rights Commission of Malaysia (SUHAKAM)</i>
OKT	Orang Kena Tuduh
OKU	Orang Kurang Upaya
OSCC	Pusat Krisis Bersepadu, Kementerian Kesihatan Malaysia
PDRM	Polis Diraja Malaysia
PERKESO	Pertubuhan Keselamatan Sosial
PKP	Perintah Kawalan Pergerakan
PO	<i>Protection Order</i>
PPD	Pejabat Pendidikan Daerah
PPMPM	Pejabat Pendaftar Mahkamah Persekutuan Malaysia
PPRT	Program Perumahan Rakyat Termiskin
RUU	Rang Undang-Undang
SCAN	Pasukan Penderaan dan Pengabaian Kanak-kanak yang Disyak, Kementerian Kesihatan Malaysia
SDG	<i>Sustainable Development Goals</i>
SIS	<i>Sisters in Islam</i>
SPT	<i>Special Team Project</i>
SOP	<i>Standard Operating Procedure</i>
SUHAKAM	Suruhanjaya Hak Asasi Manusia Malaysia
UNHCR	<i>United Nations High Commissioner for Refugees</i>
UNICEF	<i>United Nations Children's Fund</i>
VAS	<i>Victim Assistance Service</i>
WAJA	Skuad Wanita Antijenayah atau Wanita Berjaya
WAO	<i>Women’s Aid Organization</i>
WSS	<i>Witness Support Service</i>
WSSP	<i>Witness Support Service Programme, Jabatan Kebajikan Masyarakat, Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga Dan Masyarakat</i>

RINGKASAN EKSEKUTIF

Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita, Kanak-kanak dan Pembangunan Sosial (selepas ini dirujuk sebagai Jawatankuasa) ditubuhkan bertujuan memperkukuh dan melengkapkan sistem Jawatankuasa di Parlimen yang berfungsi sebagai salah satu mekanisme semak dan imbang yang berkesan di antara Badan Eksekutif (Kerajaan) dan Badan Perundangan (Legislatif) dalam negara yang mengamalkan sistem Demokrasi Berparlimen.

Jawatankuasa ini berfungsi untuk meneliti Rang Undang-undang, menyiasat dan melaporkan apa-apa perkara yang dirujuk kepadanya oleh Dewan atau Menteri, termasuk apa-apa cadangan, usul, petisyen, laporan atau dokumen-dokumen lain yang berkaitan dengan hal ehwal wanita, kanak-kanak, orang kurang upaya (OKU) dan orang asli dan pembangunan sosial di bawah tanggungjawab Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat (KPWKM) dan Kementerian Pembangunan Luar Bandar (KPLB) serta agensi-agensi di bawahnya. Jawatankuasa telah mengadakan sembilan mesyuarat pada tahun 2021 dan dua mesyuarat pada tahun 2022.

Perkara-perkara yang telah di bantangkan di Mesyuarat Jawatankuasa:

- (a) **26 Julai 2021** - terma rujukan dan garis masa pelaksanaan Jawatankuasa; dan isu berkaitan hal ehwal wanita, kanak-kanak dan pembangunan sosial di negara ini bagi tempoh semasa dan selepas penularan wabak Covid-19.
- (b) **15 September 2021** - impak Covid-19 kepada kumpulan sasar; isu berkaitan masalah keciciran pelajaran kanak-kanak dalam tempoh Perintah Kawalan Pergerakan (PKP), dan isu yang berkaitan dengan insiden bunuh diri dan cubaan bunuh diri melibatkan kanak-kanak.
- (c) **30 September 2021** - isu yang melibatkan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-kanak dan pembentangkan cadangan untuk merealisasikan penubuhan sebuah Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak Kebangsaan dan

pembentangan berkaitan Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JMKRT) oleh KPWKM.

- (d) **7 Oktober 2021** - bertujuan mendapatkan pandangan daripada pihak NGO berkaitan penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak Kebangsaan, dan JMKRT.
- (e) **28 Oktober 2021** - bertujuan membincangkan rumusan isu-isu yang telah dibentangkan sepanjang mesyuarat diadakan seperti pertindihan bidang kerja di antara OCC dan SUHAKAM, garis panduan pencegahan jenayah seksual kanak-kanak, keganasan rumah tangga yang semakin meningkat.
- (f) **3 November 2021** - pembentangan daripada *Family Frontiers* dan taklimat oleh Pejabat Peguam Negara (AGC) berkaitan: 1) Perkara 14(1)(b) dalam Perlembagaan Persekutuan, kewarganegaraan kanak-kanak yang lahir di luar negara oleh ibunya yang berwarganegara Malaysia dan ayah berwarganegara asing; 2) Rang Undang-undang Antigangguan Seksual; 3) Penambahan perkataan 'menghendap' (*stalking*) dalam Kanun Keseksaan, dan 4) Pindaan kepada Akta Kerja 1955 termasuk pindaan untuk melarang diskriminasi terhadap pekerja, mewujudkan cuti paterniti tiga hari (dilanjutkan kepada tujuh hari), memanjangkan tempoh paterniti, melarang pemberhentian kerja atas sebab kehamilan dan memperkenalkan waktu kerja fleksi.
- (g) **10 November 2021** - taklimat daripada UNICEF mengenai perkara berkaitan program yang akan dijalankan, kedudukan kanak-kanak dalam tahanan serta penjanaan data dan maklumat mengenai pengalaman kanak-kanak/keluarga dan penyedia perkhidmatan untuk memahami cabaran di lapangan.
- (h) **16 November 2021** - taklimat dan soal jawab bersama Pesuruhjaya Tinggi Bangsa-Bangsa Bersatu untuk Pelarian (UNHCR) mengenai wanita dan kanak-kanak pelarian serta pemohon suaka dalam tahanan.

- (i) **25 November 2021** - taklimat dan soal jawab bersama Jabatan Kebajikan Masyarakat (JKM) berkaitan perkhidmatan yang dilaksanakan di Sekolah Tunas Bakti, Asrama Akhlak, Taman Seri Puteri dan Rumah Perlindungan Mangsa Pemerdagangan Orang.
- (j) **8 Mac 2022** – perbincangan mengenai Rang Undang-undang Antigangguan Seksual 2021.
- (k) **21 Julai 2022** – perbincangan mengenai “*Roadmap for Strengthening Support for Child Victims and Witnesses in the Criminal Justice System 2022 – 2027*”.

Setelah mengkaji dan meneliti isu-isu yang dibangkitkan semasa mesyuarat Jawatankuasa, maka Jawatankuasa bersetuju untuk memberi tumpuan utama kepada hal ehwal kanak-kanak terlebih dahulu. Dengan itu, Jawatankuasa mengemukakan penemuan dan syor seperti yang berikut:

A. PENINGKATAN KES PENDERAAN SEKSUAL TERHADAP KANAK-KANAK

1. Terdapat cadangan agar talian bantuan khusus bagi kanak-kanak secara 24 jam diperkenalkan di seluruh negara. Hal ini kerana Talian Kasih 15999 merupakan talian umum yang turut menerima panggilan daripada pelbagai peringkat umur. Cadangan juga dibuat agar nombor Talian Kasih khusus untuk kanak-kanak mengguna pakai nombor yang mesra atau mudah diingati oleh kanak-kanak.
2. Cadangan dikemukakan agar kategori kumpulan sasar diasingkan antara kanak-kanak dan remaja, di mana remaja dicadangkan diletakkan dalam kategori umur antara 13 hingga 18 tahun.
3. Terdapat cadangan untuk menambah jumlah Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak bagi memastikan pengurusan kes berkaitan penderaan kanak-kanak dapat ditangani secara berkesan. Pada masa ini Jabatan Perkhidmatan Awam (JPA) hanya meluluskan seramai 224 Pegawai/Pembantu Pelindung dan Pegawai Akhlak sahaja. KPWKM memerlukan pertambahan seramai seribu lagi Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak.

4. Cadangan agar Kerajaan meneliti semula dan memberi peruntukan yang sewajarnya dalam usaha penambahan perjawatan dan pengoperasian Bahagian Siasatan Seksual Wanita dan Kanak-Kanak Jabatan Siasatan Jenayah, Polis Diraja Malaysia (D11). Hal ini termasuklah pertambahan perjawatan dan pengoperasian D11 di negeri-negeri dan daerah bagi mengendalikan kes-kes berkaitan jenayah seksual dan keganasan terhadap wanita dan kanak-kanak.
5. Cadangan juga dikemukakan agar Mahkamah Jenayah Seksual Terhadap Kanak-Kanak wajar diperluas ke setiap negeri dalam memastikan usaha yang berimpak tinggi dan memberi kesan yang ketara.
6. Terdapat cadangan yang mahukan Garis Panduan Khas untuk mengendalikan kes kesalahan seksual terhadap kanak-kanak di Malaysia yang disediakan oleh Pendaftar Mahkamah Persekutuan Malaysia digunakan sebagai bahan rujukan utama oleh setiap pihak penguatkuasa.
7. Cadangan juga dikemukakan untuk membentuk satu Pasukan Petugas Kebangsaan Peringkat Tertinggi (*High-Level National Taskforce*) yang terdiri daripada pelbagai pihak berkepentingan dan agensi penguatkuasa untuk menyelaraskan pelaksanaan undang-undang secara bersepadu.
8. Cadangan-cadangan terperinci serta garis masa bagi setiap sasaran seperti yang disenaraikan dalam Pelan Hala Tuju Untuk Mengukuhkan Sokongan Bagi Mangsa dan Saksi Kanak-kanak dalam Sistem keadilan Jenayah: 2022 – 2027 (rujuk kepada **Lampiran Y**).

B. KANAK-KANAK BERKONFLIK DENGAN UNDANG-UNDANG

1. Terdapat cadangan yang mahukan kanak-kanak yang ditahan reman hendaklah dibebaskan dengan jaminan terutamanya apabila perbicaraan terpaksa ditunda dalam tempoh yang lama. Hal yang sama juga melibatkan kanak-kanak yang ditahan di bawah undang-undang imigresen.

2. Cadangan agar program *diversion* yang diperkenalkan KPWKM diperluaskan pemakaiannya untuk memanfaatkan lebih ramai kanak-kanak yang sedang berkonflik dengan undang-undang.
3. Cadangan juga dikemukakan agar projek perintis berasaskan keluarga yang diperkenalkan KPWKM untuk membolehkan kanak-kanak di bawah tahanan imigresen dibesarkan oleh keluarga angkat atau saudara terdekat diperluaskan pemakaiannya.

C. KEBAJIKAN KANAK-KANAK KETIKA IBU BAPA SEDANG DALAM PROSES PERCERAIAN

1. Terdapat cadangan agar kelonggaran diberikan kepada ibu bapa untuk mendapat hak penjagaan secara bergilir-gilir dengan pasangan sementara proses perbicaraan berjalan.
2. Cadangan untuk mengenal pasti wanita yang menjadi ketua keluarga ketika proses perceraian berjalan. Hal ini untuk memastikan bantuan dapat disalurkan kepada wanita yang menjadi ketua keluarga agar kebajikan anak-anak terus terjaga dalam tempoh proses perceraian.

D. KANAK-KANAK TANPA DOKUMEN, PELARIAN DAN DALAM TAHANAN IMIGRESEN

1. Cadangan agar KDN, KPM dan Majlis Keselamatan Negara (MKN) memberi perhatian utama ke atas kebajikan kanak-kanak dalam kategori ini. Hal ini adalah kerana, walau apa pun status kanak-kanak tersebut, Malaysia mempunyai reservasi terhadap Artikel 28 dalam *Convention on the Rights of the Child* (CRC) yang menyebut, “*States Parties recognize the rights of the child to education, and with a view to achieving this right progressively and on the basis of equal opportunity, they shall in particular: (a) make primary education compulsory and available free to all*”.

2. Terdapat cadangan agar KPM mempertimbangkan untuk membenarkan kanak-kanak Rohingya mendapat akses kepada pembelajaran di sekolah awam serta diberi peluang menduduki peperiksaan awam memandangkan perkara ini telah dilaksanakan di peringkat ASEAN yang melibatkan negara seperti Thailand dan Indonesia.
3. Bagi memastikan bantuan sampai kepada kanak-kanak dalam kategori ini secara inklusif, cadangan dikemukakan agar agensi kerajaan yang berkaitan bekerjasama dengan pihak NGO atau pekerja sukarela yang menyelenggarakan misi bantuan.
4. Cadangan agar kewarganegaraan diberi melalui kuatkuasa undang-undang kepada kanak-kanak yang dilahirkan di luar negara oleh ibu warganegara Malaysia yang berkahwin dengan warga asing, serta membatalkan tafsiran awal yang menetapkan kewarganegaraan kanak-kanak yang diberikan berasaskan status bapa warganegara Malaysia sahaja. Hal ini selaras dengan usaha Kerajaan untuk memelihara dan melindungi hak golongan lelaki dan wanita serta menjamin hak dan masa hadapan kanak-kanak berkenaan. Hasrat ini akan menyemarakkan lagi semangat Keluarga Malaysia selari dengan polisi kerajaan "*no one is left behind*".

E. KES BUNUH DIRI DAN CUBAAN BUNUH DIRI DALAM KALANGAN KANAK-KANAK

1. Terdapat cadangan yang mahukan perkongsian data berkaitan insiden bunuh diri dibuat secara merentas Kementerian dan agensi yang melibatkan PDRM, KKM dan KPWKM agar koordinasi dapat dibuat dengan lebih berkesan.
2. Cadangan agar satu Prosedur Operasi Standard (SOP) dibentuk untuk menangani isu melibatkan kanak-kanak. Umpamanya kes bunuh diri yang diterima KKM harus diserahkan kepada KPWKM untuk mendapat tindakan selanjutnya oleh pihak kaunselor atau Pegawai Psikologi.

3. Cadangan juga dibuat agar PDRM memberi kelulusan kepada pegawai JKM untuk mendekati ahli keluarga yang terlibat supaya tindakan susulan berupa khidmat kaunseling dapat dilakukan dengan segera.

F. PENINGKATAN KES KEGANASAN RUMAHTANGGA

1. Cadangan agar peranan dan fungsi Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JMKRT) diperkasa agar penyelarasan dan pemantauan dapat dibuat di setiap negeri secara lebih berkala dan efisien.
2. Cadangan juga dikemukakan agar dana yang diperuntukkan untuk hal ehwal pentadbiran dan pengurusan rumah perlindungan diteliti semula dan ditambah bersesuaian dengan keperluan semasa.
3. Terdapat cadangan yang mahukan perkhidmatan yang disalurkan oleh pihak hospital dan PDRM dikaji dan dibuat penambahbaikan, terutamanya mempertingkatkan usaha untuk memberi latihan kepada pegawai yang terlibat dalam mengendalikan kes keganasan rumah tangga.

G. PENUBUHAN SEBUAH SURUHANJAYA BEBAS KANAK-KANAK

1. Cadangan agar meneliti semula fungsi Pesuruhjaya Kanak-Kanak dan peranannya yang kini berada di bawah SUHAKAM. Sebuah Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak perlu ditubuhkan di negara ini untuk menangani pelbagai isu yang melibatkan kanak-kanak dan memastikan kebajikan mereka dapat dilindungi dan diperkasa.
2. Bagi memastikan pembelaan terhadap kanak-kanak lebih berfokus, komprehensif dan efisien, satu Akta Suruhanjaya Kanak-Kanak perlu diwujudkan. Suruhanjaya ini akan menjadi satu badan yang bebas dan tidak tertakluk di bawah mana-mana Kementerian, Jabatan dan agensi Kerajaan yang lain serta memiliki bidang kuasa khusus bagi melindungi hak dan kebajikan kanak-kanak di Malaysia.

3. Terdapat cadangan agar laporan oleh Pesuruhjaya Kanak-kanak hendaklah dibentangkan di Parlimen oleh Pesuruhjaya sendiri dan tidak terangkum mengikut Akta SUHAKAM.
4. Cadangan juga dikemukakan agar isu berkaitan kanak-kanak diselaraskan oleh Suruhanjaya Bebas Kanak-Kanak yang diberi lebih kuasa untuk menyuarakan hal ehwal kanak-kanak.
5. Cadangan agar skop Suruhanjaya harus berfokus kepada perlindungan kanak-kanak dari aspek mencegah kanak-kanak daripada terlibat dalam konflik perundangan. Suruhanjaya ini juga boleh dilihat lebih proaktif jika boleh membincangkan setiap insiden yang berlaku terhadap kanak-kanak dalam media sebagai pengajaran serta penambahbaikan untuk mengelakkan berlakunya kes berulang. Naratif perundangan berkaitan kanak-kanak wajar diwar-warkan kepada masyarakat untuk membolehkan masyarakat memahami hak kanak-kanak di Malaysia.

H. PEMERKASAAN GENDER

1. Cadangan agar Dasar Keterangkuman Gender diselaraskan di semua negeri di Malaysia selari dengan komitmen Kerajaan dalam usaha pemerkasaan gender seperti yang digariskan dalam Rancangan Malaysia Ke-12. Cadangan ini mengambil kira iltizam politik untuk mengguna pakai piawaian antarabangsa yang ditetapkan oleh *Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)* dan *Convention on the Rights of the Child (CRC)*.
2. Terdapat cadangan agar Belanjawan Responsif Gender (BRG) dilaksanakan sepenuhnya di setiap Kementerian dan agensinya untuk memastikan Malaysia mencapai Matlamat 5: Kesaksamaan Gender seperti yang ditetapkan dalam aspirasi global 2030, iaitu Matlamat Pembangunan Mampan (*Sustainable Development Goals*) (SDG).

I. RANG UNDANG-UNDANG ANTIGANGGUAN SEKSUAL

1. Cadangan dan pandangan yang dibincangkan dalam mesyuarat Jawatankuasa telah diambil kira oleh KPWKM dalam usaha menambah baik RUU ini yang telah dibentang dan diluluskan oleh Dewan Rakyat pada 20 Julai 2022.

J. AKTA MENGHENDAP

1. Cadangan bagi mewujudkan akta yang khusus bagi undang-undang yang berkaitan dengan isu menghendap. Buat masa ini terdapat Kanun Keseksaan seperti termaktub dalam Seksyen 336, 350, 351, 383, 503, 507 dan 509.
2. Terdapat penubuhan jawatankuasa dari 2013 hingga 2015 untuk merangka RUU Akta Menghendap. Pada tahun 2016, terdapat cadangan mengenai seksyen baharu diwujudkan dalam Kanun Keseksaan untuk dijadikan sebagai kesalahan jenayah. Isu ini mula diambil perhatian oleh pihak Kementerian pada tahun 2019.
3. Libat urus melibatkan agensi-agensi kerajaan dan NGO telah menghasilkan sebuah draf akhir iaitu dengan memperkenalkan seksyen 50A Kanun Keseksaan yang menyatakan menghendap sebagai kesalahan. 50A Kanun Keseksaan akan menakrifkan gangguan sebagai seorang individu yang melakukan gangguan sama ada secara langsung atau melalui pihak ketiga sehingga menyebabkan mangsa mengalami ketakutan dan kesusahan. Manakala bagi Seksyen 507B, kesalahan menghendap, terdapat keperluan penetapan terma yang tepat bagi mengelakkan daripada berlakunya perselisihan antara penggubal undang-undang.

K. KEWARGANEGARAAN KANAK-KANAK

1. Terdapat kesan undang-undang berkaitan isu kewarganegaraan kanak-kanak yang dilahirkan di luar negara oleh ibu warganegara Malaysia dan bapa warga asing mengikut Perkara 14(1)(b), Bahagian II, Seksyen 1(b) dan 1(c), Perlembagaan Persekutuan.

2. Terdapat juga isu di mana kanak-kanak yang dilahirkan di negara ketiga (bukan negara kelahiran ibu atau bapa) susah untuk mendapat kerakyatan Malaysia walaupun ibu adalah warganegara Malaysia. Namun terdapat kes yang berjaya membuat rayuan permohonan kewarganegaraan di negara kelahiran bapa (bukan warganegara Malaysia).
3. Terdapat kesan negatif isu kewarganegaraan ini terhadap kanak-kanak iaitu kesukaran mendapat akses pendidikan seperti pendaftaran sekolah, kesihatan yang melibatkan akses kepada vaksin. Bagi wanita pula, isu kewarganegaraan kanak-kanak ini menyebabkan mereka terpaksa berdepan dengan kes keganasan rumah tangga. Kebarangkalian untuk hilang hak ke atas anak mereka juga adalah tinggi kerana suami (warganegara Malaysia) mempunyai hak terhadap kanak-kanak tersebut.
4. Terdapat juga isu kes penceraian dan kematian yang menyukarkan ibu untuk membawa anak-anak pulang bermastautin di Malaysia disebabkan kanak-kanak tersebut tidak mempunyai status kewarganegaraan.
5. Kadar permohonan yang lulus bagi kewarganegaraan kanak-kanak telah menurun. Bagi tempoh lima tahun, 2013 hingga 2018, hanya 142 daripada 4,112 iaitu 3.45 peratus permohonan sahaja telah diluluskan. Lebih membimbangkan kadar peratusan kelulusan permohonan semakin menurun. Bagi tahun 2019 hingga 2021, hanya 21 daripada 2,352 permohonan diluluskan iaitu hanya 0.89 peratus permohonan kewarganegaraan kanak-kanak diluluskan.

L. KANAK-KANAK PELARIAN DAN PEMOHON SUAKA

1. Terdapat isu peningkatan pelarian berdaftar dengan UNCHR iaitu menghampiri 180,000 orang di mana majoritinya adalah dari Myanmar iaitu sebanyak 86 peratus. Daripada jumlah ini, 32 peratus adalah golongan wanita manakala 26 peratus lagi kanak-kanak. Sebanyak 1,625 kanak-kanak yang terdedah kepada bahaya dan 770 kanak-kanak merupakan kanak-kanak yang terpisah dan tidak ditemani oleh penjaga mereka manakala 220 kanak-kanak pula telah menjadi buruh kanak-kanak.

2. Tiada pelan undang-undang dalam isu berkaitan dengan pelarian di Malaysia. Hal ini menyebabkan mereka tidak mempunyai hak untuk bekerja dan mendapat pendidikan serta menghadapi beberapa kekangan sama ada dari sudut keadilan, kesihatan dan perkhidmatan awam.
3. Status undang-undang yang lemah telah mengakibatkan golongan pelarian berhadapan dengan tahanan polis dan tempoh tahanan pula mengambil masa yang lama.

M. KANAK-KANAK DALAM TAHANAN

1. Terdapat pandangan bahawa data mengenai kanak-kanak dalam tahanan tidak direkodkan secara sistematik, malahan tiada agensi yang mempunyai data lengkap berkaitan hal ini. Hal ini mengakibatkan langkah komprehensif dalam memberi keadilan kepada kanak-kanak sukar untuk dilakukan. Penahanan kanak-kanak masih juga berlaku di Malaysia walaupun di seluruh dunia telah mula berhenti dari membuat penahanan.
2. Cadangan untuk melakukan kerjasama antara KPM dengan Jabatan Penjara Malaysia dalam aspek pendidikan. Hal ini kerana terdapat kanak-kanak yang tidak mendapat akses kepada pendidikan terutamanya dalam tempoh penularan Covid-19. Dua sekolah yang terkesan ialah Sekolah Henry Gurney Telok Mas dan Sekolah Integriti Puncak Alam.
3. Namun demikian wujud kerjasama antara Google dan *Digital Education Learning Initiative Malaysia* (DELIMa) untuk menyediakan platform pembelajaran alternatif dan pembangunan kemahiran kanak-kanak dalam tahanan.
4. Terdapat pendapat yang mengatakan bahawa kanak-kanak yang terlibat dengan dadah perlu ditempatkan dalam program komuniti dan bukannya dalam penahanan, untuk memberi lebih perlindungan dan pemulihan kepada kanak-kanak.

N. LAIN-LAIN ISU BERBANGKIT

1. Cadangan dikemukakan untuk melanjutkan cuti paterniti dari tiga hari kepada tujuh hari, memanjangkan tempoh cuti materniti, melarang pemberhentian kerja atas sebab kehamilan, dan memperkenalkan waktu kerja anjal.
2. Terdapat cadangan agar perlindungan dari segala bentuk diskriminasi diberikan kepada OKU, dan definisi diskriminasi mesti meliputi diskriminasi langsung dan tidak langsung.
3. Cadangan bahawa satu rangka kerja dibuat untuk menganalisis pengurusan kewangan awam agar bersifat lebih responsif kepada hal ehwal kanak-kanak. Satu dialog perlu diadakan untuk membicarakan mengapa *public resources* sangat diperlukan dalam memastikan kebajikan dan perlindungan terhadap kanak-kanak sentiasa diberi keutamaan.
4. Terdapat pandangan yang mahukan isu kemiskinan kanak-kanak ditangani dengan lebih efektif. Pada tahun 2019, kadar kemiskinan meningkat sehingga 8.4 peratus dan menganggarkan bahawa sebanyak 1 dari 10 kanak-kanak di Malaysia adalah di bawah kadar kemiskinan.
5. Sepanjang sesi mesyuarat, pihak JKPK telah beberapa kali menghadapi isu kesukaran mendapatkan maklumat serta keterangan daripada agensi-agensi kerajaan tentang isu-isu berkepentingan di bawah terma rujukan pihak JKPK. Dengan itu, pihak JKPK berharap supaya Peraturan Mesyuarat boleh dibaca dengan tafsiran bermotif (*purposive interpretation*) bagi memperkasakan fungsi-fungsi eksklusif JKPK dalam memainkan peranan semak dan imbang terhadap eksekutif secara berkesan. Ini turut boleh dicapai dengan pindaan dalam beberapa peraturan dalam Peraturan Mesyuarat serta klausa-klausa dalam Terma Rujukan JKPK.
6. Semasa lawatan sambil belajar ke Parlimen United Kingdom di London, pihak JKPK juga mengambil maklum bahawa kemampuan JKPK United Kingdom untuk berfungsi dengan baik adalah disebabkan sokongan kukuh oleh sistem sokongan yang disediakan Parlimen United Kingdom. Sistem sokongan ini

meliputi kekuatan sumber manusia (tenaga pakar, staf sokongan, setiausaha) dan juga peruntukan kewangan yang mencukupi, dan setiap JKPK diperuntukkan staf sokongan khas yang terdiri daripada setiausaha, pegawai penyelidik, media dan staf sokongan lainnya. Pihak JKPK mencadangkan agar amalan ini boleh dicontohi di Parlimen Malaysia bagi membolehkan setiap JKPK berfungsi dengan berkesan dan efisien.

BAHAGIAN I

PENGENALAN

Jawatankuasa dan Terma Rujukan

1. Peraturan Mesyuarat 81 Peraturan Mesyuarat Majlis Dewan Rakyat memperuntukkan penubuhan Jawatankuasa Pilihan Khas yang dilantik dengan perintah Majlis dan tertakluk kepada Peraturan Mesyuarat 81(1). Jawatankuasa ini hendaklah mengandungi siapa-siapa ahli yang dilantik oleh Jawatankuasa Pemilih. Penubuhan Jawatankuasa Pilihan Khas ini tidak melibatkan pindaan terhadap peraturan-peraturan mesyuarat.
2. Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita, Kanak-kanak dan Pembangunan Sosial (selepas ini dirujuk sebagai Jawatankuasa) ditubuhkan bertujuan memperkukuh dan melengkapkan sistem Jawatankuasa di Parlimen yang berfungsi sebagai salah satu mekanisme semak dan imbang yang berkesan di antara Badan Eksekutif (Kerajaan) dan Badan Perundangan (Legislatif) dalam negara yang mengamalkan sistem Demokrasi Berparlimen.
3. Jawatankuasa ini berfungsi untuk meneliti Rang Undang-undang, menyiasat dan melaporkan apa-apa perkara yang dirujuk kepadanya oleh Dewan atau Menteri, termasuk apa-apa cadangan, usul, petisyen, laporan atau dokumen-dokumen lain yang berkaitan dengan hal ehwal wanita, kanak-kanak, orang kurang upaya (OKU) dan orang asli dan pembangunan sosial di bawah tanggungjawab Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat (KPWKM) dan Kementerian Pembangunan Luar Bandar (KPLB) serta agensi-agensi di bawahnya.
4. Pengerusi bagi Jawatankuasa ini dilantik oleh ahli-ahli Jawatankuasa, selaras dengan Peraturan Mesyuarat 81(2), Peraturan-peraturan Mesyuarat Dewan Rakyat.

5. Keanggotaan bagi Jawatankuasa Pilihan Khas perlu mencerminkan kedudukan yang seimbang antara Ahli Parlimen Kerajaan dan Pembangkang berdasarkan Peraturan 82(1) Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat. Jawatankuasa ini dianggotai oleh sembilan ahli Dewan Rakyat termasuk seorang Pengerusi seperti yang disenaraikan di bawah:
- i. **Yang Berhormat Dato' Sri Azalina Othman Said**
Ahli Parlimen Pengerang (Pengerusi)
 - ii. **Yang Berhormat Dato' Sri Hasan bin Arifin**
Ahli Parlimen Rompin
 - iii. **Yang Berhormat Puan Alice Lau Kiong Yieng**
Ahli Parlimen Lanang
 - iv. **Yang Berhormat Puan Hannah Yeoh**
Ahli Parlimen Segambut
 - v. **Yang Berhormat Tuan Che Alias bin Hamid**
Ahli Parlimen Kemaman
 - vi. **Yang Berhormat Tuan Ahmad Tarmizi bin Sulaiman**
Ahli Parlimen Sik
 - vii. **Yang Berhormat Tuan Ahmad Fahmi bin Mohamed Fadzil**
Ahli Parlimen Lembah Pantai
 - viii. **Yang Berhormat Puan Fuziah Salleh**
Ahli Parlimen Kuantan
 - ix. **Yang Berhormat Puan Rubiah binti Wang**
Ahli Parlimen Kota Samarahan
6. Tempoh masa pelantikan Jawatankuasa adalah selama dua (2) tahun iaitu dua (2) penggal. Tempoh ini adalah berkuatkuasa mulai pada tarikh kelulusan Majlis Mesyuarat.
7. Peraturan Mesyuarat 83(2) memperuntukkan kuasa kepada Jawatankuasa Pilihan Khas untuk memanggil mana-mana orang termasuklah orang yang mempunyai kepakaran dan kemahiran di hadapannya dari satu masa ke satu masa bagi maksud penelitian dan kajian terhadap suatu Rang Undang-undang (RUU) itu dan apa-apa perkara yang berkaitan dengan hal ehwal wanita, kanak-

kanak, OKU dan orang asli dan pembangunan sosial di bawah tanggungjawab KPWKM dan KPLB serta agensi di bawahnya.

8. Bagi urusan yang tersebut di atas, Jawatankuasa boleh menjemput mana-mana pihak seperti Ahli-ahli Parlimen, pakar perundangan dan perlembagaan, badan bukan berkepentingan iaitu pertubuhan bukan kerajaan (NGO) dan masyarakat madani serta individu lain untuk hadir dalam persidangan Jawatankuasa dari semasa ke semasa.
9. Jawatankuasa ini berhak untuk menentukan penjadualan persidangan mereka sendiri sama ada diadakan di Parlimen ataupun di mana-mana tempat lain mengikut kesesuaian.
10. Ketua Pentadbir Parlimen perlu menyediakan perbelanjaan kewangan serta segala keperluan mesyuarat seperti penyediaan tempat, peralatan, makan minum dan sebagainya. Dr. Nizam Mydin bin Bacha Mydin sebagai Setiausaha Dewan merangkap Setiausaha Jawatankuasa Pilihan Khas mengikut Peraturan 83(8), Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat.
11. Peraturan Mesyuarat 86 menetapkan Jawatankuasa Pilihan Khas tersebut untuk menyiapkan dan membentangkan penyata Jawatankuasa yang mengandungi syor-syor berkaitan dan penyata Jawatankuasa tersebut hendaklah dikemukakan kepada Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat untuk dipersetujui atau mengikut apa-apa cara yang diperintahkan oleh Majlis tersebut.
12. Jawatankuasa ini dalam mesyuarat yang diadakan pada Khamis, 21 Julai 2022, telah mengambil ketetapan agar penyediaan penyata dibuat supaya dapat dibentangkan sebelum sidang Mesyuarat Kedua Penggal Kelima Majlis Parlimen Ke-14 Dewan Rakyat berakhir pada 4 Ogos 2022.
13. Jawatankuasa dengan ini membentangkan penyata Jawatankuasa kepada Majlis seperti ketetapan di atas.

Pendekatan Tugas Kerja

14. Jawatankuasa telah menjemput wakil KPWK, KPLB, Kementerian Kesihatan Malaysia (KKM), Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM), Kementerian Dalam Negeri (KDN), Jabatan Perdana Menteri (JPM) dan NGO yang berkaitan untuk hadir bersama dalam mesyuarat yang diadakan.
15. Jawatankuasa telah mengadakan sembilan mesyuarat pada tahun 2021 dan dua mesyuarat pada tahun 2022 (dalam tempoh Januari – Julai) seperti yang berikut:
 - (l) Mesyuarat Bilangan 1 diadakan pada hari Isnin, 26 Julai 2021 bagi membincangkan terma rujukan dan garis masa pelaksanaan Jawatankuasa. Mesyuarat juga diadakan bertujuan membincangkan isu berkaitan hal ehwal wanita, kanak-kanak dan pembangunan sosial di negara ini bagi tempoh semasa dan selepas penularan wabak Covid-19. Mesyuarat turut membincangkan strategi dan pendekatan yang akan diambil oleh Jawatankuasa dalam menangani isu yang dihadapi oleh wanita dan kanak-kanak. Pesuruhjaya Kanak-kanak Malaysia, Prof Dato' Dr. Aziah binti Mohd Awal mewakili Suruhanjaya Hak Asasi Malaysia (SUHAKAM) membentangkan isu yang dihadapi oleh kanak-kanak di Malaysia.
 - (m) Mesyuarat Bilangan 2 diadakan pada hari Rabu, 15 September 2021 bagi mendengar timbal balas oleh Timbalan Menteri KPWK berkenaan fokus utama impak Covid-19 kepada kumpulan sasaran. Selain itu, KPM pula membentangkan isu berkaitan masalah keciciran pelajaran kanak-kanak dalam tempoh Perintah Kawalan Pergerakan (PKP) dan KKM membentangkan isu yang berkaitan dengan insiden bunuh diri dan cubaan bunuh diri melibatkan kanak-kanak.
 - (n) Mesyuarat Bilangan 3 diadakan pada hari Khamis, 30 September 2021, bagi memanggil Pejabat Ketua Pendaftar Mahkamah Persekutuan Malaysia untuk membentangkan isu yang melibatkan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-kanak. SUHAKAM pula telah membentangkan

cadangan untuk merealisasikan penubuhan sebuah Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak Kebangsaan dan pembentangan berkaitan Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JMKRT) oleh KPWKM.

- (o) Mesyuarat Bilangan 4 diadakan pada hari Khamis, 7 Oktober 2021, bertujuan mendapatkan pandangan daripada pihak NGO berkaitan penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak Kebangsaan, dan JMKRT.
- (p) Mesyuarat Bilangan 5 diadakan pada hari Khamis, 28 Oktober 2021 bertujuan membincangkan rumusan isu-isu yang telah dibentangkan sepanjang mesyuarat diadakan. Antara isu yang dibincangkan adalah mengenai pertindihan bidang kerja di antara OCC dan SUHAKAM selain dari kekurangan kakitangan dan bajet. Seterusnya, isu mengenai garis panduan pencegahan jenayah seksual kanak-kanak.. Antara lain adalah mengenai keganasan rumah tangga yang semakin meningkat. Mesyuarat juga mengetengahkan tindakan lanjut yang akan diambil bagi menyelesaikan isu tersebut.
- (q) Mesyuarat Bilangan 6 diadakan pada hari Rabu, 3 November 2021 bertujuan mendengar pembentangan daripada *Family Frontiers* dan taklimat oleh Pejabat Peguam Negara (AGC) berkaitan: 1) Perkara 14(1)(b) dalam Perlembagaan Persekutuan, kewarganegaraan kanak-kanak yang lahir di luar negara oleh ibunya yang berwarganegara Malaysia dan ayah berwarganegara asing; 2) Rang Undang-undang Antigangguan Seksual; 3) Penambahan perkataan 'menghendap' (*stalking*) dalam Kanun Keseksaan, dan 4) Pindaan kepada Akta Kerja 1955 termasuk pindaan untuk melarang diskriminasi terhadap pekerja, mewujudkan cuti paterniti tiga hari (dilandjutkan kepada tujuh hari), memanjangkan tempoh paterniti, melarang pemberhentian kerja atas sebab kehamilan dan memperkenalkan waktu kerja fleksi.
- (r) Mesyuarat Bilangan 7 diadakan pada hari Rabu, 10 November 2021 untuk mendengar taklimat daripada UNICEF mengenai perkara

berkaitan program yang akan dijalankan, kedudukan kanak-kanak dalam tahanan serta penjanaan data dan maklumat mengenai pengalaman kanak-kanak/keluarga dan penyedia perkhidmatan untuk memahami cabaran di lapangan.

- (s) Mesyuarat Bilangan 8 diadakan pada hari Selasa, 16 November 2021 untuk mendengar taklimat dan soal jawab bersama Pesuruhjaya Tinggi Bangsa-Bangsa Bersatu untuk Pelarian (UNHCR) mengenai wanita dan kanak-kanak pelarian serta pemohon suaka dalam tahanan.
- (t) Mesyuarat Bilangan 9 diadakan pada hari Khamis, 25 November 2021 bertujuan mendengar taklimat dan soal jawab bersama Jabatan Kebajikan Masyarakat (JKM) berkaitan perkhidmatan yang dilaksanakan di Sekolah Tunas Bakti, Asrama Akhlak, Taman Seri Puteri dan Rumah Perlindungan Mangsa Pemerdagangan Orang.
- (u) Mesyuarat Bilangan 1 bagi tahun 2022 diadakan pada hari Selasa, 8 Mac 2022 bertujuan membincangkan mengenai beberapa isu melibatkan Rang Undang-undang Antigangguan Seksual 2021. Mesyuarat juga menjemput beberapa NGO untuk meneliti pendapat dan pandangan mereka berkaitan pindaan yang dicadangkan terhadap Rang Undang-undang Antigangguan Seksual 2021.
- (v) Mesyuarat Bilangan 2 diadakan pada hari Rabu, 21 Julai 2022 bertujuan membincangkan mengenai Roadmap for Strengthening Support for Child Victims and Witnesses in the Criminal Justice System 2022 – 2027. Mesyuarat turut menjemput wakil dari KPWK, KKM, PDRM, SUHAKAM, KDN dan Mahkamah.

BAHAGIAN II

ISU-ISU SEMASA PROSIDING JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL

Setelah mendengar cadangan dan pandangan ahli-ahli Jawatankuasa, wakil-wakil Kementerian dan agensi yang berkaitan serta NGO, isu-isu yang dibangkitkan adalah seperti yang berikut:

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 1/2021

Pembentangan oleh SUHAKAM

1. Pejabat Pesuruhjaya Kanak-kanak ditubuhkan pada September 2019 untuk membuat konsultasi berkaitan hal ehwal kanak-kanak. Namun demikian, sesi konsultasi dan perbincangan terpaksa dilakukan secara dalam talian dalam tempoh PKP. Sebuah Majlis Konsultatif Kanak-kanak yang diletakkan di bawah kawal selia SUHAKAM telah ditubuhkan untuk membincang dan mendengar perkara berkaitan hal ehwal kanak-kanak dari sudut pandangan kanak-kanak sendiri.
2. Keganasan rumah tangga dan penderaan kanak-kanak, terutama kanak-kanak OKU adalah antara isu mendesak yang perlu diberi perhatian segera. Hal ini jelas apabila panggilan yang melibatkan kes keganasan rumah tangga dan penderaan kanak-kanak secara Dalam Talian kian melalui talian *hotline* NGO dan Talian Kasih 15999 semakin meningkat. Wujud keperluan untuk memperkenalkan talian bantuan khusus bagi kanak-kanak secara 24 jam di seluruh negara. Hal ini adalah kerana Talian Kasih 15999 adalah talian umum yang turut menerima panggilan daripada pelbagai peringkat umur.
3. Kes penderaan fizikal terhadap kanak-kanak menurun sebanyak 8.5 peratus (546 kes) pada tahun 2020. Namun demikian, kes penderaan seksual meningkat 48 kes dan penderaan emosi meningkat 58 kes berbanding dengan tahun 2019. Menurut rekod Jabatan Kebajikan Masyarakat, ibu kandung merupakan individu yang paling banyak melakukan penderaan terhadap kanak-

kanak, iaitu peningkatan sebanyak 9.8 peratus (149 kes). Statistik kes penderaan melibatkan pengasuh menurun sebanyak 34 peratus pada tahun 2020 berbanding dengan tahun 2019.

4. Trend menunjukkan penderaan seksual adalah tinggi dalam kalangan kanak-kanak berumur antara 13 hingga 18 tahun berikutan peningkatan penggunaan perkhidmatan jalur lebar dan pembelajaran secara Dalam Talian dalam tempoh PKP. Terdapat banyak adegan keganasan seksual dan perbuatan tidak bermoral dipaparkan. Perbuatan seperti melakukan tarian lucah dan memakai pakaian yang mencolok mata oleh kanak-kanak perempuan melalui Tik Tok umpamanya, mendedahkan mereka kepada risiko pornografi sekiranya tiada pengawasan oleh orang dewasa. Sesi konsultasi oleh Majlis Konsultatif Kanak-kanak mendapati sebahagian kanak-kanak menggunakan peluang sewaktu sesi pembelajaran dalam talian untuk melayari pelbagai laman sosial.
5. Bantuan sokongan tidak sampai kepada kanak-kanak daripada kumpulan komuniti tertinggi dan rentan seperti pelarian, pendatang, keluarga tanpa dokumen, kehilangan tempat tinggal, orang asal, OKU, B40 dan juga keluarga yang menerima upah secara harian. Agensi kerajaan yang membuat penyelarasan perlu membuat perundingan dengan NGO atau pekerja di lapangan bagi memastikan bantuan sampai kepada kanak-kanak secara inklusif.
6. Kanak-kanak seharusnya mendapat hak dan akses kepada pembelajaran tanpa mengira sama ada mereka di bandar atau luar bandar. Ramai kanak-kanak yang keciciran proses pembelajaran, terutamanya mereka yang tinggal di kawasan yang tiada kemudahan jalur lebar seperti di Sabah dan Sarawak. Masalah keciciran pembelajaran meningkat apabila kanak-kanak yang tinggal di asrama diarah pulang ke rumah. Majlis Konsultatif Kanak-kanak juga mendapati, situasi ini turut mendorong kepada peningkatan kes rogol oleh ahli keluarga sendiri dan perkahwinan di bawah umur.
7. Sesi pembelajaran Dalam Talian berjalan secara tidak sistematik. Tiada arahan yang jelas berkaitan sebarang perubahan dan pertambahan kerja sekolah yang kebanyakannya disampaikan melalui *WhatsApp* membuatkan kanak-kanak berasa tertekan kerana proses pembelajaran berjalan tanpa mengikut jadual

masa.

8. Bantuan oleh syarikat tertentu dalam bentuk pemberian telefon bimbit, *iPad* dan sebagainya didapati tidak sampai kepada golongan yang memerlukan secara menyeluruh. Penubuhan TV Didik adalah satu inisiatif yang baik, namun inisiatif ini tidak dapat membantu proses pembelajaran kanak-kanak yang tiada akses kepada elektrik. Kandungan TV Didik juga tidak menyeluruh, iaitu tidak meliputi pembelajaran dari darjah satu hingga tingkatan lima.
9. Data oleh PDRM menunjukkan trend peningkatan kes bunuh diri dalam kalangan kanak-kanak berumur 15 hingga 18 tahun. Sebanyak 872 kes direkodkan dari tahun 2019 hingga Mei 2021, di mana kes didapati banyak melibatkan kanak-kanak perempuan. Majlis Konsultatif Kanak-kanak mendapati, guru dan kaunselor sekolah kurang berperanan dalam membantu mangsa. Walaupun laporan dibuat oleh mangsa, namun tiada tindakan susulan dilakukan, malahan kadangkala menjadi bualan cerita dalam kalangan guru-guru. Sebagai contoh, kes membabitkan Ain Husniza. Oleh itu, terdapat keperluan bagi sekolah untuk menyediakan guru kaunseling yang bertauliah.
10. Ibu bapa yang sedang dalam proses perceraian hendaklah diberi surat secara bertulis sementara menanti tempoh perbicaraan. Kelonggaran haruslah diberikan kepada ibu bapa untuk mendapat hak penjagaan secara bergilir-gilir dengan bekas pasangan dalam tempoh menunggu perbicaraan berakhir.
11. Bantuan juga hendaklah disalurkan kepada wanita tanpa dokumen, imigran dan pelarian untuk menyelesaikan kos melahirkan anak. Hal ini kerana wanita warga asing perlu menanggung kos perkhidmatan bersalin antara RM3000 hingga RM8000.
12. Keperluan untuk menyediakan tempat bermain yang selamat di luar rumah bagi kanak-kanak dan kanak-kanak berkeperluan khas dalam tempoh PKP. Terutamanya bagi kanak-kanak yang tinggal di rumah pangsa dan mempunyai ruang yang terhad.
13. Wanita yang berkahwin dengan pasangan warga luar negara tidak dapat

pulang ke Malaysia untuk melahirkan anak dalam tempoh PKP. Hal ini menyebabkan anak yang dilahirkan kehilangan status kewarganegaraan. Terdapat antara 20 hingga 27 kes kanak-kanak tanpa warganegara dalam rekod SUHAKAM. Oleh itu, SUHAKAM memohon pertimbangan KDN untuk membantu anak-anak ini mendapatkan kewarganegaraan.

Pembentangan oleh Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat

1. KPWKM dan KKM akan mengadakan kerjasama bagi menyelesaikan isu kesihatan mental dalam kalangan kanak-kanak, di mana KPWKM akan memberi khidmat berbentuk psikososial.
2. Bagi menangani isu keciciran pembelajaran kanak-kanak, KPWKM telah mengemukakan cadangan kepada KPM untuk mengadakan sesi penerangan secara dalam talian berkaitan implikasi penyalahgunaan perkhidmatan jalur lebar.
3. Lembaga Pembangunan Penduduk dan Keluarga Negara (LPPKN) telah menganjurkan program keibubapaan secara digital kepada ibu bapa untuk mengawal akses kanak-kanak kepada perkhidmatan jalur lebar.
4. KPWKM memperkenalkan program *diversion* sebagai projek perintis untuk menangani kes kanak-kanak yang ditahan di dalam lokap. Melalui projek ini, pihak polis digalakkan memberi amaran kepada kanak-kanak terlebih dahulu. Sekiranya kesalahan berulang oleh kanak-kanak terbabit, KPWKM akan memberi amaran keras dan di peringkat intervensi, KPWKM akan memberi perkhidmatan kaunseling atau mengenakan hukuman melakukan kerja khidmat masyarakat mengikut kesesuaian kesalahan dan agensi yang terbabit.
5. Kanak-kanak yang berada di bawah tahanan imigresen akan dibawa keluar agar mereka dapat membesar dalam persekitaran yang lebih baik. KPWKM juga memperkenalkan projek perintis berasaskan keluarga untuk membolehkan kanak-kanak di bawah tahanan imigresen dibesarkan oleh saudara terdekat atau keluarga angkat.

Pembentangan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia

1. KPM telah membentuk sistem perkhidmatan sokongan psikososial terhadap murid-murid secara individu atau berkelompok. Perkhidmatan secara dalam talian ini telah memberi manfaat kepada seramai 106,218 pelajar sejak diperkenalkan pada bulan Jun 2021. Perkhidmatan bimbingan dan kaunseling ini melibatkan sejumlah 10,200 buah sekolah, di mana sebanyak 174,586 sesi telah dilaksanakan.
2. Sesi konsultasi oleh guru kaunseling dijalankan dalam dua keadaan. Pertama, kaunselor bertauliah hanya ditempatkan di sekolah menengah, dan kedua sekolah rendah diuruskan oleh guru bimbingan dan kaunseling. Rekod oleh KPM mendapati, guru kaunseling dan bimbingan telah mengadakan beberapa sesi kaunseling yang melibatkan sebanyak 14,831 pelajar. Di samping itu, guru kaunseling dan bimbingan turut melakukan saringan profil minda sihat dan memperkenalkan modul minda sihat kepada pelajar.
3. KPM turut menganjurkan program keibubapaan secara webinar dengan Kerjasama Jabatan Pelajaran Negeri (JPN) dan Pejabat Pendidikan Daerah (PPD). Sebanyak 77 aktiviti dijalankan, yang memberi manfaat kepada 38,691 ibu bapa.
4. Selain menjalankan proses pembelajaran secara Dalam Talian, KPM juga mengambil inisiatif untuk menghantar maklumat pembelajaran melalui e-mel ibu bapa, menyediakan kiosk tertentu di sekolah dan ibu bapa boleh membawa *pendrive* untuk mengakses maklumat pembelajaran tersebut. Malahan, terdapat juga sekolah yang menyediakan bahan pembelajaran secara bercetak untuk diambil oleh ibu bapa. Bagi kanak-kanak orang asal, bantuan pembelajaran secara Luar Talian disediakan di Dewan yang berhampiran dengan penempatan mereka.
5. Tahap satu pelaksanaan PdPR (20 Januari hingga 28 Februari 2021) melibatkan tiga jenis sekolah, iaitu sekolah rendah, sekolah menengah dan kolej vokasional. Kehadiran pelajar dalam tempoh ini adalah sangat tinggi (87.13 peratus). Kehadiran pada tahap kedua (16 Mei hingga 28 Mei 2021) pula ialah sebanyak 92.06 peratus dan tahap ketiga (13 Jun hingga 20 Jun

2021) ialah 95.47 peratus. Jumlah pelajar yang tidak dapat hadir ialah sebanyak 4.53 peratus (125,457 pelajar).

6. Penglibatan pelajar secara PdPR di peringkat sekolah menengah adalah sedikit. Dalam tempoh tahap satu PdPR, kehadiran adalah sebanyak 77.96 peratus, tempoh kedua pula ialah sebanyak 83.05 peratus, dan tahap ketiga ialah 90.99 peratus. Ketidakhadiran pelajar sehingga bulan Jun 2021 ialah sebanyak 9.01 peratus. Bagi pelajar kolej vokasional, jumlah pelajar yang tidak hadir adalah kecil, iaitu sebanyak 3.53 peratus sahaja.
7. Jumlah pelajar tahun dua yang keciciran pelajaran ialah sebanyak 11.08 peratus, tahun tiga (8.29 peratus), tahun empat (3.30 peratus), tahun lima (1.59 peratus) dan tahun enam sebanyak 0.79 peratus. Jumlah keseluruhan pelajar yang keciciran pembelajaran ialah seramai 113,000 pelajar. Sehubungan dengan itu, KPM menyasarkan untuk menyediakan program pemulihan kepada 113,667 murid.
8. KPM telah membangunkan platform *Digital Educational Learning Initiative Malaysia* (DELIMa), video-video dan modul pembelajaran oleh guru-guru. Bagi membantu guru-guru yang tertekan dengan norma baharu pembelajaran, sebanyak 90.7 peratus khidmat sokongan dalam bentuk kaunseling, dan khidmat nasihat berkaitan PdPR telah diberikan pada tahun 2020 yang memanfaatkan sejumlah 408,148 guru.
9. Trend menunjukkan peningkatan jumlah guru-guru yang bersara pilihan dalam tempoh lima tahun kebelakangan ini. Guru-guru yang bersara apabila mencecah usia 60 tahun pada tahun 2021 ialah lebih kurang 4200 hingga 4300 orang. Pada tahun 2019 jumlah guru yang bersara pilihan ialah sebanyak 4600 orang berbanding 4300 orang pada tahun 2020.
10. Berdasarkan kajian terhadap negara-negara luar seperti New Zealand, Australia dan Korea, KPM mendapati penutupan sekolah dilakukan secara menyeluruh untuk mengawal berlakunya gelombang COVID-19 yang lebih besar.

Cadangan Jawatankuasa

1. Cadangan agar mengguna pakai amalan negara maju menyantuni kanak-kanak. Umpamanya, kes penderaan kanak-kanak jarang dilaporkan di negara Arab.
2. Memohon KPM mengemukakan data berkaitan jumlah guru yang mengalami tekanan perasaan dalam tempoh PKP. Selain itu, Ahli Parlimen Pasir Puteh juga membangkitkan isu berkaitan kanak-kanak yang keciciran daripada alam persekolahan dan sejauh mana SUHAKAM dan kerangka perundangan sedia ada membela kanak-kanak dalam kategori ini. Beliau juga mencadangkan agar kategori kumpulan sasar diasingkan antara kanak-kanak dan remaja, di mana remaja dicadang diletakkan dalam kategori umur 13 hingga 18 tahun.
3. Keperluan untuk mengubah nombor Talian Kasih menggunakan jumlah digit yang lebih sedikit dan mudah untuk diingat oleh kanak-kanak.
4. Ahli Parlimen Kuantan membangkitkan isu insiden bunuh diri dalam kalangan kanak-kanak dan akses kanak-kanak kepada guru kaunselor dalam tempoh PKP. Ahli Parlimen Kuantan juga membangkitkan isu berkaitan dasar yang diambil KPM dalam menentukan penutupan sekolah, sama ada KPM boleh mengambil pendekatan untuk menutup sekolah yang berada dalam zon merah sahaja dan membenarkan pelajar untuk terus tinggal di asrama walaupun sekolah ditutup.
5. Kanak-kanak yang berkonflik dengan undang-undang kerana mengingkari PKP seharusnya tidak didakwa, memadai dengan membuat perjanjian dengan ibu bapa untuk memberi lebih perhatian terhadap anak-anak. Kanak-kanak yang ditahan reman hendaklah dibebaskan dengan jaminan kerana perbicaraan terpaksa ditunda dalam tempoh PKP dan masih berlaku kekasaran terhadap kanak-kanak oleh pihak PDRM sewaktu melakukan soal siasat. Hal yang sama juga melibatkan kanak-kanak yang ditahan di bawah undang-undang imigresen.
6. Keperluan untuk mengenal pasti wanita yang menjadi ketua keluarga dan digantung tidak bertali dalam proses perceraian. Bantuan kerajaan hendaklah disampaikan kepada wanita yang menjadi ketua keluarga agar mereka dapat melunaskan keperluan seharian seperti sewa rumah, bayaran pembelajaran anak-anak dan perbelanjaan harian.

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 2/2021

Pembentangan oleh Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat

1. Timbalan Menteri KPWKM menyifatkan Jawatankuasa ini sebagai platform untuk bersama-sama cakna, meneliti dan membincangkan isu berkaitan hal ehwal wanita dan kanak-kanak secara profesional dan terperinci. Perkara yang diberi perhatian utama meliputi aspek perlindungan, pemeliharaan dan keselamatan wanita, kanak-kanak, keluarga serta akses kumpulan sasar kepada perkhidmatan yang disediakan oleh KPWKM.
2. KPWKM telah memohon pertambahan seramai 1,122 Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak untuk dilantik secara kontrak daripada Jabatan Perkhidmatan Awam (JPA) untuk memastikan pengurusan kes berkaitan penderaan kanak-kanak dapat ditangani secara berkesan. Pada masa ini JPA hanya meluluskan seramai 224 Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak sahaja. KPWKM memerlukan seramai seribu lagi Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak.
3. Pada masa ini KPWKM mempunyai 299 Pembantu Pelindung yang menyantuni masyarakat untuk membantu kanak-kanak. Namun demikian, jumlah ini adalah tidak mencukupi dan terdapat keperluan untuk menambah jumlah Pembantu Pelindung sedia ada, namun dasar yang diguna pakai JPA pada masa ini adalah untuk tidak menambah jumlah perjawatan.
4. Talian Kasih sememangnya beroperasi selama 24 jam, dan masyarakat juga boleh memohon bantuan menggunakan aplikasi *WhatsApp* Talian Kasih.
5. Pelantikan pasukan pelindung kanak-kanak dan penubuhan pusat aktiviti kanak-kanak telah diwujudkan oleh KPWKM bertujuan menyelaras perkhidmatan setempat kepada keluarga dan kanak-kanak. Penubuhan pusat ini juga bertujuan memastikan keselamatan kanak-kanak adalah terjamin.
6. KPWKM telah mengadakan satu Mesyuarat Tindakan Bersepadu Pengurusan Isu-isu Sosial Kanak-kanak di Media Sosial yang dipengerusikan oleh Menteri KPWKM pada 15 Jun 2021 untuk merangka inisiatif dan pelan tindakan bagi membendung isu ini. Hadir bersama ialah wakil PDRM dan juga Kementerian

Komunikasi dan Multimedia.

7. Mesyuarat Majlis Kebangsaan Bagi Kanak-kanak yang juga dipengerusikan oleh Menteri KPWKM juga mengambil kira isu perlindungan terhadap kanak-kanak daripada penderaan secara Dalam Talian.
8. JKM komited memastikan kanak-kanak yang berada di institusi perlindungan di bawah JKM mendapati akses kepada proses pembelajaran secara berterusan. Ruang kemudahan berkomputer dan dipantau oleh pembantu JKM bertanggungjawab disediakan di setiap institusi. Sehingga Disember 2020, seramai 745 kanak-kanak mendapat manfaat daripada inisiatif ini. Program ini dijalankan mengikut kurikulum kebangsaan dan dibiayai serta dikendalikan di luar system.
9. Satu projek perintis yang dinamakan sebagai projek *diversion* telah diperkenalkan KPWKM untuk menangani isu berkaitan kanak-kanak yang berada dalam konflik undang-undang. Inisiatif ini membolehkan kanak-kanak yang terlibat dengan kes jenayah tidak dibawa ke mahkamah, tetapi terus sampai kepada pendakwa melalui PDRM. Projek perintis ini telah dilaksanakan di daerah Sepang, Seremban dan Port Dickson.

Pembentangan oleh Kementerian Kesihatan Malaysia

1. Data berkaitan insiden bunuh diri yang diperolehi Kementerian Kesihatan Malaysia (KKM) masih bergantung kepada maklumat yang disalurkan oleh PDRM. KKM tidak mempunyai data yang spesifik berkaitan insiden bunuh diri dalam kalangan kanak-kanak berusia antara kosong hingga 15 tahun.
2. Statistik bagi insiden bunuh diri dalam kalangan kanak-kanak berumur antara 15 hingga 18 tahun pada tahun 2019 ialah sebanyak tiga peratus berbanding dengan enam peratus pada tahun 2020. KKM merekodkan sebanyak 631 kes bunuh diri pada tahun 2020 berbanding dengan 609 kes pada tahun 2019, iaitu peningkatan sebanyak dua peratus. Namun demikian, KKM mendapati insiden bunuh diri dalam kalangan kanak-kanak berlaku sebelum penularan pandemik COVID-19 lagi.

3. KKM juga merekodkan sebanyak 312 kes bunuh diri dalam kategori umur kosong hingga 19 tahun pada tahun 2019, sejumlah 247 kes pada tahun 2020, dan sebanyak 45 kes direkodkan dari Januari hingga Mac 2021 sahaja.
4. Pada tahun 2007, *National Suicide Registry* mendapati 30 peratus daripada punca insiden bunuh diri dalam kalangan kanak-kanak adalah disebabkan oleh faktor penyalahgunaan dadah dan penderaan.
5. Menurut rekod PDRM, lebih kurang 58 peratus daripada insiden bunuh diri yang berlaku adalah melibatkan kategori umur antara 15 hingga 49 tahun dan ada juga yang melibatkan warga asing.

Pembentangan oleh Polis Diraja Malaysia

1. PDRM merekodkan sebanyak 548 kes bunuh diri pada tahun 2018 dengan pecahan jantina perempuan merangkumi 18 peratus dan lelaki lebih kurang 81 peratus. Jumlah kanak-kanak yang terlibat dengan kes juvana ialah lebih kurang 4.2 peratus (23 kes) dengan pecahan mengikut jantina perempuan sebanyak 26 peratus manakala lelaki ialah 74 peratus.
2. Bagi tahun 2019, jumlah kes bunuh diri adalah sebanyak 609 kes, iaitu melibatkan lebih kurang 15 peratus kanak-kanak perempuan dan lelaki lebih kurang 85 peratus. Jumlah kes juvana pula ialah 18 kes (lebih kurang tiga peratus).
3. Bagi tahun 2020, jumlah kes bunuh diri adalah sebanyak 631 kes, dengan pecahan jantina perempuan sebanyak lebih kurang 18 peratus dan lelaki 82 peratus. Jumlah kes juvana pula ialah 37 kes (6 peratus) yang melibatkan 12 kes (32 peratus) oleh kanak-kanak perempuan dan lelaki lebih kurang 68 peratus (25 kes).

Perkara lain yang dibincang dan dibangkitkan oleh Ahli Jawatankuasa

1. Ahli Parlimen Kemaman membangkitkan isu berkaitan permohonan Pelindung dan Pegawai Akhlak oleh KPWKM dan sejak bila permohonan ini dibuat.

2. SUHAKAM mempersoalkan status lesen pusat jagaan kanak-kanak OKU yang didera dan berpendapat bahawa tugas sebagai Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak memerlukan seseorang yang benar-benar terlatih dalam bidang berkaitan. SUHAKAM juga mencadangkan agar Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak diberi kuasa yang lebih luas melalui pindaan ke atas Akta Kanak-kanak.
3. KPWKM menyatakan, kanak-kanak OKU yang didera telah mendapat pembelaan sewajarnya dan pusat jagaan tersebut telah ditutup. Pasukan Pelindung dan Pembantu Pelindung yang dipilih secara lantikan kontrak akan diberi Latihan yang bersesuaian mengikut modul yang disediakan KPWKM.
4. KPM telah memberi kebenaran kepada kanak-kanak tanpa dokumen untuk hadir ke sekolah dan mengikuti proses pembelajaran. Namun demikian, pada masa yang sama, penjaga kanak-kanak haruslah berusaha untuk mendapatkan dokumen pengenalan diri pelajar tersebut. Bagi kanak-kanak pelarian, KPM menyerahkan kepada pihak pengurusan mana-mana institusi yang bertanggungjawab ke atas kanak-kanak itu.
5. Ahli Parlimen Kuantan menyatakan kebimbangan berkaitan wujudnya kes bunuh dalam kalangan kanak-kanak berumur antara 0 hingga 19 tahun dan mahukan data serta punca insiden ini berlaku dalam kalangan kanak-kanak dikenal pasti.
6. Ahli Parlimen Lanang membangkitkan sama ada KKM ada membuat tindakan susulan seperti khidmat nasihat kaunseling ke atas mangsa atau ibu bapa mangsa yang terlibat dengan insiden cubaan bunuh diri. KKM memaklumkan tiada tindakan susulan dibuat dan memberi contoh praktis yang diamalkan oleh Australia, di mana *Australian Institute of Suicide Research and Prevention (AIRSRAP)* akan membuat tindakan susulan selepas tiga hingga enam bulan insiden tersebut direkodkan.
7. Di peringkat sekolah, KPM melaporkan bahawa kaunselor, guru bimbingan dan kaunseling serta kaunselor PPD akan menyantuni pelajar berkenaan untuk memberi khidmat kaunseling.
8. KPWKM menyediakan Skwad WAJA yang akan bergerak dalam komuniti untuk menyalurkan bantuan psikososial khususnya kepada wanita. Skwad ini diberi latihan asas sebagai pembimbing dan dibantu oleh kaunselor bertauliah yang

disediakan oleh LPPKN, JKM dan KKM.

9. SUHAKAM mencadangkan agar perkongsian data berkaitan insiden bunuh diri dibuat secara merentas kementerian dan agensi yang melibatkan PDRM, KKM, dan KPWKM agar koordinasi dapat dibuat dengan lebih berkesan.
10. Ahli Parlimen Kuantan membangkitkan berkaitan bagaimana Talian Kasih berfungsi. KPWKM menjelaskan seperti yang berikut:
 - i. Aduan akan disalurkan kepada bahagian kaunseling dan pihak berkenaan di JKM untuk melakukan tindakan lanjut.
 - ii. Aduan oleh kanak-kanak akan dikendalikan oleh kumpulan pakar yang mahir dalam menangani isu kanak-kanak.
 - iii. Adalah sukar untuk memperkenalkan nombor Talian Kasih yang lain memandangkan nombor sedia ada juga disalah guna oleh sesetengah pihak.

Cadangan Jawatankuasa

1. Terdapat keperluan menyediakan buku atau bahan pembelajaran secara fizikal bagi membantu kanak-kanak yang keciciran pembelajaran akibat tiada akses kepada perkhidmatan jalur lebar. Langkah-langkah khusus juga perlu dibangunkan untuk membantu kanak-kanak yang bakal menduduki peperiksaan dan tinggal di zon merah.
2. Bagi menangani masalah kanak-kanak pelarian, tanpa dokumen dan dalam tahanan imigresen, KPWKM mencadangkan isu ini diberi perhatian utama oleh KDN, KPM dan Majlis Keselamatan Negara (MKN). Hal ini kerana, walau apa pun status kanak-kanak tersebut, Malaysia mempunyai reservasi terhadap Artikel 28 dalam Convention on the Rights of the Child (CRC) yang menyebut, "States Parties recognize the rights of the child to education, and with a view to achieving this right progressively and on the basis of equal opportunity, they shall in particular: (a) make primary education compulsory and available free to all".
3. Jawatankuasa mencadangkan agar KPWKM mengemukakan secara bertulis berkaitan keperluan untuk menambah jumlah Pegawai Pelindung dan

Pegawai Akhlak dan bagaimana pertambahan ini boleh membantu KPWKM menangani masalah penderaan kanak-kanak secara lebih berkesan.

4. Jawatankuasa mencadangkan agar tugas sebagai Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak diperuntukkan dalam Akta Kanak-kanak oleh kerana bukan semua individu boleh melakukan tugas ini. Jawatankuasa juga mencadangkan agar KPWKM membuat pembahagian tugas antara Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak mengikut jumlah kes yang direkodkan oleh sesebuah agensi.
5. KPM mencadangkan agar maklumat berkaitan kanak-kanak keciciran pembelajaran dan tidak mendapat akses kepada perkhidmatan jalur lebar disampaikan kepada kementerian. Oleh itu, Kementerian melalui JPN dan PPD akan dapat menggerakkan mekanisme yang bersesuaian untuk membantu kanak-kanak dalam kategori ini.
6. SUHAKAM memohon pertimbangan KPM untuk membenarkan kanak-kanak Rohingya mendapat akses kepada pembelajaran di sekolah awam serta diberi peluang untuk menduduki peperiksaan awam memandangkan perkara ini telah dilaksanakan di peringkat ASEAN yang melibatkan negara seperti Thailand dan Indonesia.
7. Jawatankuasa mencadangkan untuk mendapatkan penjelasan daripada pihak Jabatan Peguam Negara dan Jabatan Kehakiman berkaitan status Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-kanak pada masa ini.
8. Berdasarkan pelbagai isu yang dibangkitkan, Jawatankuasa mendapati terdapat keperluan untuk menubuhkan sebuah Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak.
9. Jawatankuasa mencadangkan supaya membentuk satu Prosedur Operasi Standard (SOP) untuk menangani isu membabitkan kanak-kanak. Umpamanya kes bunuh diri yang diterima KKM harus diserahkan kepada KPWKM untuk mendapat tindakan selanjutnya oleh pihak kaunselor atau Pegawai Psikologi. KKM mencadangkan untuk mendapatkan kelulusan PDRM untuk mendekati ahli keluarga yang terlibat.

10. Jawatankuasa mencadangkan untuk mengeluarkan kenyataan media yang menyatakan perkara yang berikut:
- i. Memberi kewarganegaraan melalui kuatkuasa undang-undang kepada kanak-kanak yang dilahirkan di luar negara oleh ibu warganegara Malaysia yang berkahwin dengan warga asing, serta membatalkan tafsiran awal yang menetapkan kewarganegaraan kanak-kanak yang diberikan berasaskan status bapa warganegara Malaysia sahaja. Hal ini selaras dengan usaha kerajaan untuk memberi pemeliharaan dan perlindungan hak golongan lelaki dan wanita serta kanak-kanak. Hasrat ini akan menyemarakkan lagi semangat Keluarga Malaysia selari dengan polisi kerajaan "*no one is left behind*".
 - ii. Memohon perhatian daripada Kerajaan bagi meneliti semula peruntukan yang sewajarnya dalam usaha penambahan perjawatan dan pengoperasian Bahagian Siasatan Seksual Wanita dan Kanak-Kanak Jabatan Siasatan Jenayah, Polis Diraja Malaysia (D11). Hal ini termasuklah penambahan perjawatan dan pengoperasian D11 di negeri-negeri dan daerah bagi mengendalikan kes berkaitan jenayah seksual dan keganasan terhadap wanita dan kanak-kanak. Selain itu juga, Mahkamah Jenayah Seksual Terhadap Kanak-Kanak wajar diperluas ke setiap negeri dalam memastikan usaha yang berimpak tinggi dan memberi kesan yang ketara.
 - iii. Pesuruhjaya Kanak-kanak dari segi fungsi dan peranannya kini berada di bawah SUHAKAM. Bagi memastikan pembelaan terhadap kanak-kanak yang berfokus, komprehensif dan efisien satu Akta Suruhanjaya Kanak-kanak perlu diwujudkan. Suruhanjaya ini akan menjadi satu badan yang bebas dan tidak tertakluk di bawah mana-mana Kementerian, Jabatan dan agensi Kerajaan yang lain serta memiliki bidang kuasa khusus bagi melindungi hak dan kebajikan kanak-kanak di Malaysia.

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 3/2021

Pembentangan oleh SUHAKAM berkaitan penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak (Lampiran A)

1. KPWKM memutuskan untuk melantik seorang pesuruhjaya khas yang akan menjadi Pesuruhjaya Kanak-kanak yang ditempatkan secara sementara di bawah SUHAKAM dan akan menjalankan kuasa seperti mana yang diperuntukkan di bawah Akta SUHAKAM. Pejabat Pesuruhjaya Kanak-kanak telah dibuka pada 1 September 2019 dan diumumkan secara rasmi pada 23 Ogos walaupun surat pelantikan bertarikh April 2019.
2. Peruntukan pertama oleh KPWKM disalurkan sebanyak RM500,000 pada 2019 dan yang kedua juga pada jumlah yang sama. Pada tahun 2021, tiada peruntukan disalurkan dan terpaksa memohon melalui BHEUU. Terdapat empat kakitangan, iaitu tiga pegawai dan seorang pembantu tadbir. Pejabat Pesuruhjaya menjalankan tugas memantau dan mempromosi hak bagi 9.3 juta kanak-kanak di Malaysia. Pemantauan di buat oleh tiga unit yang berikut:
 - i. Unit Aduan dan Pemantauan;
 - ii. Unit Advokasi dan Pendidikan; dan
 - iii. Unit Dasar
3. Jika dilihat kepada amalan negara lain, Suruhanjaya Nasional untuk Melindungi Hak Kanak-kanak di India ditubuhkan pada 2007. Suruhanjaya ini juga diletakkan di bawah Kementerian Wanita dan mempunyai kuasa seperti menyemak, mengkaji bentuk perlindungan yang diperuntukkan, membuat siasatan, membuat laporan dan memantau situasi. Bersesuaian dengan konteks SUHAKAM, satu laporan telah dibentangkan di Parlimen pada tahun 2019 untuk dibahaskan.
4. Di Indonesia, Suruhanjaya Perlindungan Kanak-kanak dianggotai dan dibuat di bawah Perkara 74 Undang-undang Republik Indonesia (No. 23/2002). Ahli Jawatankuasa adalah terdiri daripada wakil kerajaan dan pemimpin agama. Keanggotaan dilantik dan dilucutkan oleh Presiden. Suruhanjaya ini diberi mandat untuk memasyarakatkan keseluruhan peruntukan undang-undang

yang berkaitan dengan perlindungan kanak-kanak, mengumpul data dan maklumat, menerima aduan, menganalisis, memantau, menilai, dan menyelia pelaksanaan perlindungan kanak-kanak dan menyerahkan laporan, cadangan input untuk pertimbangan Presiden.

5. Di United Kingdom, Pesuruhjaya Kanak-kanak England ditubuhkan di bawah Akta Kanak-kanak 2004, Akta Kanak-kanak dan Keluarga 2014 bertujuan memperkukuh kedudukan Pesuruhjaya tersebut yang dilantik oleh Menteri/Setiausaha Negara bagi tempoh tidak melebihi enam tahun. Pesuruhjaya dibantu oleh sekumpulan kakitangan yang berfungsi sebagai Penasihat Jawatankuasa Audit atau Risiko Kumpulan Kanak-kanak Pihak Berkepentingan dan Kumpulan Pakar.
6. Pesuruhjaya ini diberi mandat untuk memahami apa yang difikirkan oleh kanak-kanak dan golongan muda, menggesa pembuat dasar mengambil kira kepentingan terbaik kanak-kanak, dan mempunyai kemampuan unik untuk mengumpul data.
7. Di Belgium, Suruhanjaya Nasional Hak Kanak-kanak (NCRC) ditubuhkan pada tahun 2005. NCRC memberi nasihat secara bebas serta melibatkan peranan ahli masyarakat dan profesional. Terdapat dua badan yang ditubuhkan di bawah Suruhanjaya ini, iaitu badan antara kerajaan yang dianggotai oleh anggota yang ada hak mengundi dan badan penasihat yang terdiri daripada anggota dengan hak perundingan dan autonomi.
8. Suruhanjaya ini mempunyai peranan berganda dalam pelaksanaan CRC iaitu memberi bantuan dan penyediaan laporan lima tahun CRC yang wajib dihantar oleh negara, dan bertanggungjawab mewakili negara dalam pembentangan laporan dalam Jawatankuasa CRC.
9. Di New Zealand, Pesuruhjaya Kanak-kanak New Zealand ditubuhkan di bawah akta spesifik – Akta Pesuruhjaya Kanak-kanak 2003, iaitu untuk memantau, menilai dan melaporkan perkhidmatan yang diberikan kepada kanak-kanak dalam jagaan. Pesuruhjaya yang dilantik untuk tempoh lima tahun diberi mandat mengikut akta yang berikut:
 - i. Akta Pesuruhjaya Kanak-kanak 2003;

- ii. Akta Jenayah Penyeksaan 1989;
 - iii. Peraturan Kanak-kanak, Orang Muda dan Keluarga (Penjaga Kediaman) 1989; dan
 - iv. *Human Assisted Reproductive Technology Act 2004.*
10. Dalam konteks negara ini, penubuhan Pesuruhjaya Kanak-kanak dibuat mengikut model yang dipraktikkan Australia. Namun demikian, terdapat kekangan dari segi kewangan untuk memperluas dan menjayakan aktiviti yang dirancang. Kuasa yang diberikan kepada Pesuruhjaya Kanak-kanak hendaklah meliputi pelbagai aspek berkaitan kanak-kanak supaya tidak wujud isu diskriminasi terutamanya dalam hal yang berkaitan dengan Mahkamah Syariah.
 11. Limitasi juga wujud dari segi mendapatkan maklum balas daripada kementerian dan agensi kerajaan yang berkaitan terhadap cadangan yang dikemukakan oleh Pesuruhjaya Kanak-kanak. Oleh itu, adalah penting untuk menubuhkan Majlis Tindakan yang dianggotai oleh tenaga pakar untuk menangani isu berkaitan kanak-kanak.

Pembentangan oleh Pejabat Pendaftar Mahkamah Persekutuan Malaysia (PPMPM) berkaitan status perluasan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-kanak ke Seluruh Malaysia (Lampiran B)

1. Malaysia mengamalkan sistem perundangan bersifat adversarial, yang memerlukan kanak-kanak untuk hadir di mahkamah bagi membolehkan pihak pendakwa membuktikan kes terhadap pesalah atau Orang Kena Tuduh (OKT). Oleh itu, sememangnya terdapat keperluan untuk menubuhkan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-kanak (JSKK) yang bersifat mesra kanak-kanak.
2. Mahkamah JSKK yang pertama telah ditubuhkan di Putrajaya pada 22 Jun 2017 dan telah mengendalikan sebanyak 57 kes, sehingga kini masih terdapat sebanyak 234 kes yang masih aktif.
3. Mahkamah JSKK yang kedua telah diperluaskan ke Borneo, iaitu Kompleks Mahkamah Kucing mula beroperasi pada 18 April 2018. Mahkamah ini telah mengendalikan sebanyak 76 kes jenayah seksual dan terdapat sebanyak 164 kes yang masih aktif.

4. Hakim Mahkamah Sesyen yang berpengalaman dengan gred jawatan Jusa C diamanahkan untuk mengendalikan Mahkamah JSKK dan hendaklah ditubuhkan di seluruh negara mengikut tiga fasa bersama dengan perjawatan. Fasa pertama melibatkan pembinaan tiga buah Mahkamah JSKK dengan kos sebanyak RM1.9 juta. Bagi merealisasikan penubuhan Mahkamah JSKK di seluruh negara, badan kehakiman bersetuju supaya PPMPM menggunakan perjawatan sedia ada.
5. Sekiranya perjawatan tambahan diperolehi selaras dengan penubuhan dan perluasan Mahkamah JSKK di seluruh negara, pengendalian kes di bawah bidang kuasa Mahkamah JSKK akan dapat mencapai objektifnya mengikut target atau timeline yang ditetapkan untuk kes-kes tersebut, iaitu kes dapat diselesaikan dalam tempoh satu tahun dari tarikh didaftarkan. Adalah sangat penting agar kes dapat diselesaikan dengan cepat untuk memulihkan kesan trauma dan gangguan mental fizikal kanak-kanak tersebut.
6. Mahkamah JSKK juga dilengkapi dengan peralatan dan kemudahan terkini seperti court recording dan transcription, kemudahan video link yang memberikan akses untuk menghubungkan prosiding di bilik bicara mahkamah dengan bilik khas kanak-kanak bagi membolehkan keterangan saksi kanak-kanak ini dibuat dari bilik khas tersebut dan dapat diakses oleh hakim pendakwa raya dan peguam dari mahkamah terbuka secara langsung. Dengan adanya kemudahan ini, proses keterangan mangsa kanak-kanak semasa perbicaraan direkodkan secara teleconference, dan kanak-kanak tidak perlu bersemuka dengan tertuduh semasa perbicaraan.
7. Bagi tujuan ini, mangsa kanak-kanak juga boleh disoal melalui perantara atau fasilitator yang dilantik oleh mahkamah selaras dengan peruntukan dalam Akta Keterangan Saksi Kanak-kanak 2007, yang mengehendaki supaya diwujudkan pengadang antara kanak-kanak dan OKT. Bagi mewujudkan suasana mahkamah mesra kanak-kanak, bilik menunggu saksi kanak-kanak telah disediakan di mana bilik tersebut turut dilengkapi dengan perabot, TV, komputer dan perpustakaan mini, dan juga permainan kanak-kanak.
8. Infrastruktur sokongan di bilik khas ini akan dapat mengurangkan rasa takut, tekanan, trauma, dan gelisah saksi kanak-kanak semasa proses memberikan

keterangan dan seterusnya membantu mempercepatkan pengadilan kes dibuat. Antara hal penting yang turut diberi perhatian oleh mahkamah dalam perbicaraan kes Mahkamah JSKK ini adalah sekatan ke atas laporan dan penyiaran media berkenaan kes tersebut. Perbicaraan telah diadakan secara tertutup selaras dengan Seksyen 15, Akta Kanak-kanak 2001 yang melarang sebarang publisiti dan penyiaran media terhadap identiti kanak-kanak.

9. Berhubung dengan status peluasan Mahkamah JSKK, PPMPM telah menjalankan kerja-kerja pengubahsuaian dan menyediakan bilik saksi kanak-kanak dan bilik khas menunggu saksi kanak-kanak di semua negeri. Peralatan ICT serta kelengkapan *court recording* dan juga transkripsi, *voice to text*, dan juga sistem audio visual telah lengkap dipasang dan sedia untuk digunakan di lokasi tersebut. Asas pemilihan lokasi untuk keluasan ini adalah berdasarkan kepada jumlah kesalahan yang berlaku di sesuatu lokasi melalui pendaftaran kesalahan.
10. Jarak perjalanan untuk saksi hadir ke mahkamah juga diambil kira. Perluasan lokasi Mahkamah JSKK (13 lokasi) dibuat menggunakan bajet mengurus. Saiz mahkamah adalah berbeza dari satu tempat ke satu tempat mengikut kesesuaian. PKPMP selaku pejabat yang bertanggungjawab menyokong badan kehakiman telah melaksanakanlah peluasan Mahkamah JSKK ini di semua 13 negeri di seluruh Malaysia.
11. Pada masa ini PPMPM hanya mempunyai seorang Hakim gred Jusa C di Putrajaya, mengakibatkan kes juga terpaksa dikendalikan oleh Hakim gred 54. Mahkamah JSKK baru sahaja ditubuhkan di Klang, selain mengendalikan kes jenayah seksual kanak-kanak, Hakim di mahkamah ini juga terpaksa mengendalikan kes-kes jenayah yang lain.
12. Tiada perlantikan Hakim khusus yang berkepakaran dalam mengendalikan kes-kes berkaitan jenayah seksual. Kebanyakan Hakim tidak mendapat latihan yang sewajarnya untuk mengendalikan kes jenayah seksual. Pengadilan dibuat berdasarkan pengalaman dalam mengendalikan kes-kes jenayah dari semasa ke semasa.
13. Statistik kes jenayah seksual kanak-kanak di seluruh Malaysia yang masih aktif diperincikan dalam jadual yang berikut:

Statistik Kes Jenayah Seksual Kanak-kanak Seluruh Malaysia		
Bil.	Negeri	Kes Aktif Sehingga 31 Ogos 2021
1.	Johor	264
2.	Kedah	60
3.	Kelantan	102
4.	Melaka	116
5.	Negeri Sembilan	112
6.	Pahang	130
7.	Pulau Pinang	75
8.	Perak	266
9.	Perlis	36
10.	Selangor	363
11.	Terengganu	127
12.	Sabah	113
13.	Sarawak	164
14.	Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur	0
15.	Putrajaya	234
Jumlah		2,162

Pelaporan tindakan di bawah Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (Lampiran C, D, E)

1. JMKRT ditubuhkan pada tahun 2019. Punca kuasa dan perundangan adalah melalui; 1) Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 [Akta 521], dan 2) Garis Panduan Pengendalian Kes Keganasan Rumah Tangga Tahun 2015.
2. JMKRT terdiri daripada 20 orang ahli yang mewakili 14 agensi kerajaan dan kerajaan negeri. Terdapat empat NGO yang dilantik sebagai ahli tetap. Fungsi utama JKRT ialah untuk mengenal pasti isu dan masalah serta membincangkan kaedah penyelesaian.
3. Mesyuarat dibuat sebanyak dua kali setahun, antaranya bersama Majlis Sosial Negara untuk membincangkan berkaitan dasar KPWKM dan KDN sekiranya ada isu-isu berbangkit yang boleh diselesaikan.
4. Sejak ditubuhkan, JMKRT melaksanakan 10 perkara yang berikut.
 - i. Menyelaras prosedur perintah perlindungan, advokasi dan bantuan perlindungan (prosedur permohonan IPO dan PO di Mahkamah melalui

Case Management System (CMS))

- ii. Memasukkan komponen keganasan rumah tangga dalam Laporan Tinjauan Kebangsaan Kesihatan dan Morbiditi (NHMS) 2021 KKM
 - iii. Meperluas pelaksanaan program pembangunan kapasiti (program kemahiran seperti Kursus Asuhan dan Didikan Awal Kanak-kanak).
 - iv. Mengadakan Kerjasama strategik bersama Kerajaan Negeri (sesi libat urus di tiga negeri, iaitu Kelantan, Kedah dan Sarawak agar isu berkaitan keganasan rumah tangga dibincangkan dalam platform sedia ada/baharu).
 - v. Mempergiat hebahan berkaitan bantuan/perkhidmatan menggunakan 'banner' JMKRT (video pemahaman Perintah Perlindungan Kecemasan).
 - vi. Memastikan pengoperasian Tempat Selamat bagi menampung keperluan penempatan mangsa.
 - vii. Mendapatkan analisis penerimaan masyarakat terhadap mesej yang disampaikan (nilai tambah kepada pelaporan status hebahan) – kebanyakan respon positif menerusi media sosial dan mendapatkan maklumat.
 - viii. Menyelaras pelaporan data panggilan dan aduan dari agensi dan NGO (Talian Kasih 15999, PDRM, JKM dan NGO).
 - ix. Memperluas promosi perkhidmatan sedia ada (Talian Kasih 15999, PDRM, JKM, WAO dan AWAM).
 - x. Meningkatkan program bimbingan psikososial dan aktiviti dalam komuniti (Skuad WAJA, Legal Clinic, De Stress Clinic dan Talian Khas Kaunseling).
5. Tindakan utama dalam tempoh penularan COVID-19 adalah seperti yang berikut:
- i. Mendapatkan perintah perlindungan (akses penuh mangsa kepada permohonan EPO, IPO dan PO).
 - ii. Memberi bantuan perlindungan (pengoperasian Tempat Selamat, Rumah Perlindungan Wanita, pengecualian bayaran saringan COVID-19, Masjid sebagai Pusat Transit Sementara).
 - iii. Memperluaskan hebahan dan promosi berkaitan bantuan dan

- perkhidmatan sedia ada melalui Sistem Pesanan Ringkas MKN, sesi libat urus bersama syarikat telekomunikasi, infografik berkaitan hak kumpulan yang dilindungi dan tindakan yang boleh diambil).
- iv. Mengadakan program pengupayaan diri dan khidmat nasihat kepada mangsa (bidang keusahawanan, Program Penjana Pendapatan Wanita/Kerjaya MEDAC).
 - v. Mendapatkan permit PDRM untuk memudahkan pergerakan mangsa semasa sekatan jalan raya, mengemukakan surat sokongan terhadap cadangan WAO dan NGO untuk memudahkan pengendalian kes keganasan rumah tangga.
 - vi. Menyediakan khidmat kaunseling melalui Talian Kasih 15999, Talian Sokongan Psikososial Kebangsaan COVID-19, memperluaskan program Legal Clinic, De Stress Clinic, Skwad WAJA dan khidmat kaunseling.
 - vii. Bantuan kewangan kepada mangsa melalui Tabung Bantuan Segera, Bantuan Kanak-kanak dan Bantuan Bakul Prihatin.
6. Cabaran yang dihadapi JMKRT adalah seperti yang berikut:
- i. Pelaksanaan pelbagai program dan inisiatif tanpa mengoptimumkan sumber sedia ada.
 - ii. Kesukaran dalam pelaporan data secara meyeluruh.
 - iii. Penumpuan kepada kepelbagaian program berbentuk bantuan.
 - iv. Tahap akses dan kebolehcapaian penuh kepada bantuan dan perkhidmatan.
7. Oleh itu, terdapat keperluan untuk menubuhkan tiga jawatankuasa kerja:
- i. Jawatankuasa Advokasi dan Pembangunan Kapasiti;
 - ii. Jawatankuasa Perlindungan, dan
 - iii. Jawatankuasa Kerja Data.

Cadangan Jawatankuasa

1. Penubuhan sebuah Suruhanjaya, badan atau ombudsman yang bebas bagi menguruskan isu berkaitan kanak-kanak adalah satu keperluan kerana bidang kuasa Pesuruhjaya kanak-kanak yang terletak di bawah SUHAKAM pada masa ini adalah terhad.

2. Pesuruhjaya Kanak-kanak hendaklah mempunyai fungsi rentas sempadan terutamanya dalam kes-kes penculikan, pemerdagangan dan kewarganegaraan.
3. Jawatankuasa mencadangkan untuk bekerjasama dengan universiti tempatan bagi melakukan kajian terperinci berkaitan keperluan untuk menubuhkan sebuah Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak.
4. Jawatankuasa mencadangkan untuk membenarkan mana-mana ahli yang berminat untuk menyertai JMKRT.
5. Keperluan penambahan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-kanak di negeri-negeri yang merekodkan jumlah kes yang tinggi.
6. Mendapatkan lebih banyak peluang latihan dan kursus dalam dan luar negara berkaitan kesalahan seksual terhadap kanak-kanak untuk memberi pendedahan dan perkongsian ilmu/pengetahuan.
7. Mendapatkan kerjasama pelbagai agensi untuk mempercepat penyelesaian kes seperti kehadiran pendamping dari Jabatan Kebajikan Masyarakat, penyediaan pelbagai laporan dengan lebih cepat dan berkesan.
8. Menjemput NGO dan pemegang taruh untuk memberi maklum balas kepada cadangan yang dikemukakan dalam mesyuarat ini.

**MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA,
KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 4/2021**

Perbincangan Cadangan Penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak dan Status Perluasan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-kanak (Lampiran G, H)

1. Rundingan meja bulat dibuat antara NGO dan SUHAKAM untuk membincangkan berkaitan pelantikan seorang Pesuruhjaya Kanak-kanak yang dinasihati oleh kanak-kanak dan dibantu oleh dua orang pembantu Pesuruhjaya.
2. Selaras dengan aspirasi NKRA, setiap pertubuhan yang berkhidmat untuk kanak-kanak dan berfokuskan pelaksanaan, Laporan Pesuruhjaya Kanak-kanak hendaklah dibentangkan di Parlimen oleh Pesuruhjaya sendiri dan tidak terangkum mengikut Akta SUHAKAM.
3. CRIB Foundation mencadangkan agar isu berkaitan kanak-kanak hendaklah diselaraskan dan diletakkan di bawah Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak yang diberi lebih kuasa untuk menyuarakan hal ehwal kanak-kanak.
4. Matlamat utama penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak adalah berfokus kepada usaha memberi perlindungan dan pemerksaan kanak-kanak.

Perbincangan mengenai Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (Lampiran F)

1. JMKRT telah bermesyuarat pada 28 November 2019, 4 Jun 2020, dan 9 September 2021 (mesyuarat rasmi) – dan pada 25 Januari 2021 (perbincangan respon KRT semasa PKP). Antara hasil JMKRT setakat ini termasuk:
 - i. Menyelaras komunikasi awam berkaitan KRT (SMS oleh MKN, kenyataan media oleh PDRM, bahan-bahan media sosial oleh KPWKM).
 - ii. Menyelaras perkongsian data (PDRM, JKM, Talian KASIH, KKM, Mahkamah, dan NGO); dan pengumpulan data (mendapatkan kebenaran Institut Kesihatan Umum untuk memasukkan soalan-soalan KRT dalam *National Health and Morbidity Survey 2022*).

- iii. Menjadi platform kepada agensi untuk menyelaraskan isu KRT semasa PKP (contohnya mengesahkan cara mendapatkan perintah perlindungan semasa PKP) dan secara amnya; dan platform penyelarasan dan komunikasi antara agensi kerajaan dan NGO.
2. Memastikan isu KRT kekal dalam agenda kerajaan. Namun, JMKRT berpotensi untuk memainkan peranan yang lebih mendalam dan proaktif.

Cadangan Jawatankuasa

1. Penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-Kanak wajar berbeza dari Majlis Kebangsaan bagi Kanak-Kanak. Skop Suruhanjaya harus berfokus kepada Perlindungan Kanak-kanak dari aspek mencegah kanak-kanak daripada terlibat dalam konflik perundangan. Suruhanjaya ini juga boleh dilihat lebih proaktif jika boleh membincangkan setiap insiden yang berlaku terhadap kanak-kanak dalam media sebagai pengajaran serta penambahbaikan untuk mengelakkan berlakunya kes berulang. Naratif perundangan berkaitan kanak-kanak wajar diwarkan kepada masyarakat untuk membolehkan masyarakat memahami hak kanak-kanak di Malaysia.
2. Menyedia dan melaksanakan plan data KRT, termasuk menaja tinjauan secara berkala. Tanpa data dan maklumat, hala tuju dan keberkesanan dasar awam tidak dapat dinilai. Data oleh (PDRM, JKM, KKM) perlu diselaraskan. JMKRT juga perlu membuat tinjauan berkala (setiap tiga / empat tahun) untuk memahami prevalen KRT dan sikap masyarakat umum terhadap KRT seperti yang diamalkan oleh beberapa negara lain.
3. Memantau dan menyelaraskan peranan JMKRT sebagai agensi penguatkuasa. Setiap agensi masing-masing melaksanakan aktiviti sendiri. Tiada maklumat untuk menentukan sama ada aktiviti ini memadai. Bukti anekdot menunjukkan masih terdapat cabaran dalam respon agensi penguatkuasa menangani KRT. JMKRT boleh menaja satu analisis untuk menentukan jurang dalam agensi penguatkuasa, dan seterusnya mengambil tindakan penambahbaikan.

4. Mempromosikan komunikasi awam secara berterusan dan terancang, termasuk komunikasi berkaitan sikap masyarakat. Khidmat Pesanan Masyarakat (termasuk melalui SMS, media sosial, surat khabar, televisyen) tentang cara mendapatkan bantuan perlu dijadualkan secara konsisten. Selain maklumat berkaitan cara mendapatkan bantuan, komunikasi untuk menambah baik sikap dan tingkah laku masyarakat berkenaan KRT juga diperlukan. Satu tinjauan oleh WAO (yang diterbitkan pada bulan November 2021) menunjukkan pemahaman masyarakat awam tentang KRT agak baik, tetapi sikap masyarakat tentang KRT masih rendah.
5. Memastikan peruntukan dana bagi pelaksanaan respon KRT memadai, termasuk mengemukakan cadangan bersama untuk peruntukan Belanjawan tahunan. Terdapat pelbagai kekurangan sumber untuk respon KRT, termasuk rumah perlindungan KRT (perlu ditingkatkan 10 kali ganda), pekerja (perlu ditingkatkan 3 kali ganda), penyelarasan *One Stop Crisis Centre* (OSCC) (jurang kualiti yang besar antara OSCC), *victim-care officer* PDRM (Cuma dua pegawai di setiap negeri), dan lain-lain. Setiap kementerian mengemukakan peruntukan belanjawan kepada Kementerian Kewangan secara berasingan. JMKRT perlu menyelaraskan peruntukan Belanjawan KRT pada setiap tahun, untuk memastikan dana KRT mencukupi dan disalurkan secara terancang.
6. Memastikan mekanisme koordinasi di peringkat negeri dilaksanakan. JMKRT (peringkat kebangsaan) perlu menerangkan hala tuju dasar. Mekanisme koordinasi peringkat negeri (dan daerah) juga perlu dilaksanakan secara berkesan. JKM di negeri Selangor menganjurkan mesyuarat antara agensi untuk KRT. Selain itu, kebanyakan negeri tidak ada mekanisme koordinasi untuk KRT. JMKRT telah meminta agar Majlis Sosial Negeri untuk memastikan KRT dimasukkan dalam agenda Majlis Sosial Negeri. JMKRT harus memantau inisiatif ini.
7. Menyedia dan menerbitkan secara terbuka laporan tahunan JMKRT. Laporan tahunan akan menambah akauntabiliti dan mengiktiraf usaha menangani KRT. Laporan ini harus merangkumi: status KRT di setiap negeri, aktiviti JMKRT, data terkini, komitmen dasar kerajaan, dan cadangan penambahbaikan dasar (peruntukan Belanjawan, penggubalan undang-undang dan dasar).

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 5/2021

Antara rumusan isu yang telah dibentangkan adalah berkaitan **(Lampiran J)**:

1. Penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-Kanak

- a) Antara isu yang dihadapi ialah:
 - i. OCC tertakluk kepada mandat dan undang-undang SUHAKAM
 - ii. Pertindihan bidang kerja di antara OCC dengan SUHAKAM, terutamanya Bahagian Pendidikan dan Latihan (ETD)
 - iii. Kekurangan kakitangan dan bajet – 4 orang pegawai dan bajet RM500 ribu/setahun sahaja

Cadangan Jawatankuasa ialah

- b) Tindakan yang diambil ialah Surat kepada Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Parlimen & Undang-undang) untuk pertimbangkan cadangan deraf rang undang-undang penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak.

2. Pencegahan Jenayah Seksual Kanak-kanak

- a) Antara isu yang dihadapi ialah:
 - i. Cabaran dari segi praktikal yang dihadapi oleh pelbagai pihak berkepentingan dan agensi penguatkuasaan dalam pelaksanaan dan penguatkuasaan hak kanak-kanak.
 - ii. Garis Panduan Khas untuk mengendalikan Kes Kesalahan Seksual terhadap Kanak-Kanak di Malaysia yang disediakan oleh Pendaftar Mahkamah Persekutuan Malaysia juga jarang dirujuk oleh pelbagai pihak penguatkuasaan.

- b) Tindakan yang akan diambil ialah
 - i. Membuat cadangan melantik Pakar perunding - untuk menjalankan penyelidikan Kajian Akses Kanak-kanak kepada Keadilan (Access to Justice) dalam Prosiding Jenayah Seksual dimana kelulusan PSSC di perlukan.
 - ii. Mengadakan “Perundingan Tahap Tinggi” yang melibatkan pelbagai pihak berkepentingan dalam mengenal pasti cabaran-cabaran penguatkuasaan dan membincangkan cara penyelesaian
 - iii. Membentuk Pasukan Petugas Kebangsaan Peringkat Tinggi (High-Level National Taskforce) yang terdiri daripada pelbagai pihak.
- 3. Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Tinggi ditarik balik dan pemindaan Perlembagaan Persekutuan.
 - a) Isu yang diutarakan adalah Kerajaan Malaysia telah mengemukakan rayuan dan memfailkan permohonan untuk menangguhkan pelaksanaan keputusan Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur berhubung pemberian kewarganegaraan secara automatik kepada anak yang dilahirkan di luar negara oleh wanita warganegara Malaysia yang berkahwin dengan pasangan warga asing.
 - b) Tindakan yang akan diambil ialah menanyakan soalan di dalam Parlimen iaitu ‘Apakah proses dan jadual untuk pembentangan pemindaan Perlembagaan Persekutuan di Parlimen’
- 4. Keganasan Rumah Tangga (Domestic Violence).
 - a) Isu yang dibincangkan adalah mengenai:
 - i. Laporan keganasan rumah tangga kepada PDRM, JKM, dan NGO telah meningkat dari 2019 hingga 2021.
 - ii. 9,015 kes keganasan rumah tangga dilaporkan semenjak Mac 2020 – Ogos 2021. Peningkatan sebanyak 360% panggilan kecemasan semasa MC0 1.0 (WAO)
 - iii. Melaksanakan Dasar Keluarga Selamat sepertimana yang telah dilaksanakan oleh kerajaan negeri Pulau Pinang

- b) Tindakan yang diambil ialah bertanyakan kepada PSC:
 - i. Peranan dan fungsi JKRT
 - ii. Penyelarasan di peringkat negeri yang tidak di pantau oleh JKRT
 - iii. Dana untuk rumah perlindungan perlu di tambah d. Perkhidmatan hospital perlu di kaji dan di kukuhkan serta latihan untuk pihak PDRM
 - iv. Kesan keganasan RT terhadap anak-anak iaitu masalah sari segi undang-undang (*multiple court orders*).

5. Keganasan terhadap wanita:

- a) Isu yang dibincangkan adalah menghendap (*stalking*)
- b) Tindakan lanjut yang diambil adalah dengan menanyakan soalan di Parlimen iaitu “Status usaha menjadikan menghendap (*stalking*) satu kesalahan jenayah di bawah Kanun Keseksaan.”

6. Cuti materniti dan cuti paterniti

- a) Antara isu adalah
 - i. Kementerian Sumber Manusia telah pun menyediakan draf pindaan kepada Akta Kerja pada tahun 2020.
 - ii. Pindaan-pindaan ini telahpun melalui proses konsultasi pelbagai pemegang taruh, termasuk agensi-agensi kerajaan, kesatuan sekerja, NGO-NGO, dan orang awam.
- b) Tindakan yang dicadangkan adalah menanyakan soalan di Parlimen iaitu “Apakah status pindaan kepada Akta Kerja 1955, termasuk pindaan untuk melarang diskriminasi terhadap pekerja, mewujudkan cuti paterniti tiga hari (dilanjutkan kepada tujuh hari), memanjangkan tempoh cuti materniti, melarang pemberhentian kerja atas sebab kehamilan, memperkenalkan waktu kerja fleksi, dan lain-lain.”

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 6/2021

Pembentangan oleh *Family Frontiers* (Lampiran K)

1. *Family Frontiers* membentangkan mengenai isu kewarganegaraan kanak-kanak yang dilahirkan di luar negara oleh ibu warga Malaysia dan bapa warga asing melalui testimoni seorang ibu yang terkesan.
2. Rujukan berkaitan isu ini dibuat mengikut tafsiran yang dibuat oleh Perkara 14(1)(b) Perlembagaan Persekutuan bersama Jadual Kedua, Bahagian II, Seksyen 1(b) dan 1(c) Perlembagaan Persekutuan yang mendiskriminasi terhadap wanita.
3. Terdapat beberapa halangan yang telah dikenalpasti berkaitan isu kewarganegaraan kanak-kanak. Antaranya ialah:
 - i. Masalah akses kepada pelajaran
 - ii. Masalah akses kepada kemudahan kesihatan
 - iii. *Gender based violence*
 - iv. Masalah hak penjagaan anak
4. Pada tahun 2010, YB. Dato' Seri Hishammuddin Tun Hussein selaku Menteri Dalam Negeri mengumumkan bahawa proses pendaftaran anak-anak dalam situasi sebegini akan dipercepatkan untuk mengurangkan beban dan impak diskriminasi yang dialami oleh kaum ibu. Walau bagaimanapun, 11 tahun kemudian peratus kelulusan aplikasi masih rendah dan semakin rendah dan data tentang proses ini menunjukkan bahawa percubaan menambah baik proses ini secara administratif tidak berkesan. Malah, kadar kejayaan permohonan kewarganegaraan semakin jatuh. Data yang diperolehi menunjukkan seperti yang berikut:
 - i. 2013 – 2018: KDN terima 4,112 permohonan, 142 diluluskan
 - ii. 2018 – 2021: KDN terima 2,352, 21 diluluskan

Pembentangan oleh Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat (Lampiran L, M)

1. KPWKM membentangkan perkara yang dibangkitkan dalam proses pengubalan Rang Undang-undang Antigangguan Seksual
2. RUU Antigangguan Seksual diwujudkan sejak penubuhan *Special Project Team* (SPT) pada 6 September 2019. SPT dianggotai oleh agensi kerajaan, wakil NGO dan wakil akademik. Sepanjang tahun 2021, beberapa semakan telah dibuat dan maklum balas telah disediakan oleh Jabatan Peguam Negara.
3. Pada masa ini, tiada undang-undang khusus bagi menangani isu gangguan seksual di Malaysia. Oleh itu, pengubalan satu akta khusus berkaitan gangguan seksual adalah sangat kritikal.
4. Isu-isu yang diketengahkan oleh KPWKM adalah seperti yang berikut:
 - i. definisi yang digunakan oleh akta yang diguna pakai pada masa ini untuk mengadili kes gangguan seksual adalah terlalu luas dan tidak jelas. Contoh; Seksyen 354, 355, 377D dan 509 dalam Kanun Keseksaan.
 - ii. kesukaran pembuktian elemen *mens rea* atau niat jahat
 - iii. beban pembuktian lebih sukar dan melampaui keraguan munasabah
 - iv. undang-undang jenayah mengambil masa yang panjang dan tiada *redress* atau pun *remedy* khusus kepada mangsa
 - v. kos mahkamah terlalu tinggi
 - vi. pemakaian akta yang terhad
 - vii. kod amalan yang bukan mandatori
5. Elemen yang terkandung dalam Rang Undang-undang yang dibincangkan ialah:
 - i. Definisi gangguan seksual yang lebih jelas
 - ii. Standard pembuktian kesalahan
 - iii. Penambahbaikan sistem keadilan sedia ada menerusi penubuhan tribunal yang khusus
 - iv. Pemberian *remedy* kepada mangsa gangguan seksual
 - v. Pemakaian undang-undang yang lebih meluas

6. Cadangan KPWKM untuk menambah baik Rang Undang-undang Antigangguan Seksual melibatkan perkara seperti yang berikut:
 - i. tajuk ringkas dan tafsiran;
 - ii. menubuhkan tribunal bagi antigangguan seksual;
 - iii. mewujudkan pentadbir antigangguan seksual; dan
 - iv. am dan pelbagai.

Pembentangan oleh Jabatan Peguam Negara (Lampiran N)

1. Jabatan Peguam negara membentangkan perkara berkaitan status terkini Akta Menghendap.
2. Jabatan Peguam Negara merupakan ahli jawatankuasa yang sedang menyediakan draf bagi peruntukan pindaan cadangan-cadangan pindaan kepada Kanun Keseksaan dan juga Kanun Prosedur Jenayah.
3. Tiada hukuman khusus untuk kesalahan menghendap. Namun begitu, terdapat kesalahan sedia ada dalam Kanun Keseksaan yang berkaitan dengan menghendap iaitu Seksyen 336, 350, 351, 383, 503, 507 dan 509 mengenai ugutan jenayah yang sangat hampir dengan tingkah laku menghendap. Namun begitu, tiada definisi yang spesifik bagi kesalahan yang ditafsirkan sebagai menghendap.
4. Jawatankuasa Akta Menghendap mula ditubuhkan sejak tahun 2013 hingga 2015 sebagai inisiatif untuk menjadikan perbuatan menghendap sebagai satu kesalahan. Walau bagaimanapun, jawatankuasa ini telah dimansuhkan pada 2015 dan usaha berkaitan penggubalan akta ini telah dihentikan.
5. Pada 2016, cadangan dikemukakan untuk memperkenalkan seksyen baharu dalam Kanun Keseksaan bertujuan menjadikan menghendap sebagai satu kesalahan jenayah. Pada tahun 2019-2020, Menteri Undang-undang mengumumkan bahawa kerajaan akan membentangkan undang-undang antimenghendap. Namun begitu, disebabkan PKP dan beberapa halangan lain,

penggubalan akta menghendap terpaksa ditangguh.

6. Terkini, jawatankuasa ditubuhkan sekali lagi melibatkan Jabatan Peguam Negara, NGO dan beberapa agensi kerajaan.
7. Pada 5 Ogos 2020, jawatankuasa telah berjaya mengeluarkan draf akhir mengenai Akta Anti-Menghendap yang memperkenalkan Seksyen 50A Kanun Keseksaan dimana hukumannya meliputi penjara hingga tiga tahun dan untuk kesalahan berikutnya boleh dipenjarakan selama tempoh yang boleh dilanjutkan sehingga lima tahun atau kedua-duanya.

Pembentangan oleh Kementerian Sumber Manusia (Lampiran O)

1. Pembentangan adalah mengenai cadangan-cadangan pindaan di bawah Akta Kerja 1955 iaitu Akta 265 berhubung dengan Rang Undang-undang Kerja Pindaan 2021.
2. Akta Kerja 1955 merupakan akta utama di dalam undang-undang perburuhan. Akta ini mengawal selia majikan dan pekerja di sektor swasta dan menetapkan perlindungan dan faedah statutori kepada pekerja. Akta ini dikuatkuasakan mulai 1957 dan telah dipinda sebanyak 11 kali. Pindaan terakhir ialah pada tahun 2012.
3. Rang undang-undang Kerja Pindaan 2001 telah dibaca buat kali pertama di Dewan Rakyat pada 25 Oktober 2021 yang lalu dan Bacaan Kedua dibacakan pada sesi Disember 2021. Objektif pindaan adalah seperti yang berikut:
 - i. Mempertingkatkan dan menambah baik perlindungan dan kebajikan ke atas pekerja
 - ii. Memastikan pekerja mendapat perlindungan dan faedah yang setara dengan piawai perhubungan antarabangsa
 - iii. Usaha ke arah meratifikasi *Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership* (CPTPP)
4. Antara justifikasi bagi penggubalan RUU ini adalah seperti yang berikut:
 - i. Bertujuan membanteras amalan diskriminasi di tempat kerja

- ii. Pindaan ini dibuat selaras dengan diskriminasi *Discrimination (Employment An Occupation) Convention 1998 ILO* nombor 111 iaitu menghendaki negara anggota mempromosi dan membanteras amalan diskriminasi di tempat pekerjaan.

Cadangan Jawatankuasa

1. Jawatankuasa menyatakan hasrat untuk menyokong pindaan yang akan dibuat ke atas Perlembagaan Persekutuan, iaitu berkaitan isu kewarganegaraan kanak-kanak. Hasrat Jawatankuasa ini akan dinyatakan dengan jelas melalui kenyataan media berkaitan perkara ini.
2. Jawatankuasa turut membangkitkan beberapa isu seperti:
 - i. Hukuman penjara bagi kesalahan kecil boleh digantikan dengan khidmat komuniti atau bayaran pampasan kepada mangsa.
 - ii. Tiada klausa pengecualian bagi Akta Menghendap untuk ahli keluarga.
3. Cadangan lain yang turut dibangkitkan oleh Jawatankuasa adalah seperti yang berikut:
 - i. Cuti paterniti yang diberikan pada masa ini ialah selama tiga hari. Jumlah ini didapati tidak mencukupi dan dicadangkan untuk dipanjangkan kepada tujuh hari.
 - ii. Jumlah cuti paterniti yang diperuntukkan bagi pekerja swasta perlu sama seperti pekerja awam.
 - iii. Kiraan cuti paterniti sedia ada selama tiga hari perlu dikecualikan daripada hari Sabtu dan Ahad.
4. Jawatankuasa berhasrat untuk:
 - i. Membuat kenyataan media mengenai mesyuarat pada hari ini.
 - ii. Menjemput ahli-ahli termasuk pegawai penyelidik Parlimen untuk menghadiri taklimat UNICEF mengenai isu pelarian.
 - iii. Berhubung dengan Majlis Raja-Raja untuk membincangkan isu kewarganegaraan wanita dan kanak-kanak.
5. Permohonan untuk mengetahui perkembangan terkini berkaitan pindaan Perlembagaan Persekutuan yang perlu mendapat izin dari Majlis Raja-Raja.

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 7/2021

Pembentangan oleh *Chief of Social Policy* UNICEF Malaysia (Lampiran P, Q, R)

1. Taklimat oleh *Chief of Social Policy* UNICEF Malaysia ini berfokus kepada tiga agenda iaitu,
 - i. *Country programme UNICEF* di Malaysia dalam tempoh tiga tahun.
 - ii. Isu penahanan (*detention*) kanak-kanak
 - iii. Potensi kerjasama peringkat *constituency*
2. Pembentangan adalah mengenai hala tuju Program Negara UNICEF di Malaysia, yang memberi fokus kepada isu kanak-kanak dalam tahanan dan potensi kerjasama dalam penyelidikan mengenai akses perlindungan sosial dan perkhidmatan perlindungan kanak-kanak.
3. UNICEF telah menyambut 75 tahun penubuhannya sejak 1953 dan merupakan salah satu cawangan bagi Persatuan Bangsa-Bangsa Bersatu. UNICEF adalah satu-satunya organisasi yang dinamakan secara khusus dalam Konvensyen Hak Kanak-kanak sebagai penjaga *Convention on the Right of the Child (CRC)*. UNICEF beroperasi di 190 negara di seluruh dunia dan memulakan operasi di Malaysia pada tahun 1964 apabila Perjanjian Kerjasama Asas ditandatangani dengan Perdana Menteri ketika itu.
4. UNICEF beralih hala tuju baharu melalui beberapa proses perancangan, antaranya adalah seperti yang berikut:
 - i. Membuat analisis mengenai situasi yang melibatkan Rancangan Malaysia ke-12 (RMKe12) yang diterbitkan dalam *UNICEF Global Strategy Document* dan *2021-2025 Cooperation Framework for the UN*.
 - ii. Mengenalpasti impak COVID-19 ke atas kanak-kanak, terutamanya golongan rentan
 - iii. Menggerakkan aspirasi *Leave No One Behind Agenda*
5. Strategi dan langkah yang diambil UNICEF dalam menyokong peranan Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita, Kanak-Kanak dan Pembangunan

sosial adalah seperti yang berikut:

- i. Menyediakan kajian atau bukti terhadap sesuatu isu yang sedang diperdebatkan
- ii. Menyediakan analisis legislatif dan polisi
- iii. Menyokong penglibatan kanak-kanak atau remaja di Parlimen
- iv. Melakukan program advokasi secara bersama
- v. Membina kapasiti sekretariat Jawatankuasa dan Bahagian Penyelidikan Parlimen

Pembentangan Berkaitan Kanak-kanak Dalam Tahanan

1. Sistem keadilan yang diguna pakai di negara ini didapati tidak sepenuhnya bersifat mesra kanak-kanak. Di samping itu, tiada pusat data yang merekodkan maklumat mengenai kanak-kanak dalam tahanan di negara ini.
2. Tiada strategi komprehensif yang menggariskan pendekatan bersepadu yang diambil oleh sektor awam dan swasta, terutamanya berkaitan usaha untuk mengukuhkan semua aspek sistem keadilan terhadap kanak-kanak.
3. Sehingga kini, Malaysia masih mempraktikkan penahanan Imigresen bagi kanak-kanak walaupun telah wujud usaha global untuk menamatkan penahanan oleh pihak imigresen terhadap kanak-kanak.
4. Terdapat beberapa buah pusat tahanan yang digunakan untuk menahan kanak-kanak. Antara lokasi tahanan kanak-kanak ialah:
 - i. Sekolah Tunas Bakti
 - ii. Hostel tahanan
 - iii. Penjara
 - iv. Sekolah Henry Gurney
 - v. Lokap Polis
5. Beberapa inisiatif yang dilakukan oleh UNICEF adalah seperti yang berikut :
 - i. Menyokong projek perintis JKM yang bertujuan untuk memperkukuh kapasiti Pegawai dan kaunselor di JKM.

- ii. Menyokong projek perintis kerajaan yang bertujuan untuk memberi bantuan kepada kanak-kanak tanpa menggunakan prosiding kehakiman.
 - iii. Menyokong Jabatan penjara dan kementerian pendidikan mengenai pengembangan platform/kandungan pembelajaran dalam talian untuk memberi tumpuan kepada pembangunan kemahiran masa depan untuk 500-800 kanak-kanak dalam tahanan.
 - iv. Menyokong penilaian terancang institusi JKM terhadap kapasiti dan operasi
6. Antara alternatif kepada tahanan imigresen kanak-kanak ialah:
- i. Tindakan untuk menghentikan tahanan Imigresen adalah selari dengan CRC dan undang-undang antarabangsa yang lain.
 - ii. Kanak-kanak yang terdiri daripada pelarian, pemerdangan manusia dan pemohon suaka seharusnya tidak ditahan tetapi diberikan perlindungan dan penjagaan.
 - iii. Antara contoh negara ASEAN bagi alternatif kepada penahanan kanak-kanak adalah Thailand, di mana *Alternative to Immigration Detention (ATD) model Preventing Child Immigration Detention* dilakukan melalui pembaharuan undang-undang dan polisi.

Penjanaan Data dan Maklumat

1. COVID-19 telah meningkatkan kadar kemiskinan dan risiko keganasan terhadap wanita dan kanak-kanak. Selain itu, wabak ini juga mengakibatkan berlakunya masalah kekurangan zat makanan dalam kalangan kanak-kanak.
2. Cabaran kepada penyasaran perlindungan sosial sedia ada adalah apabila kajian UNICEF mendapati terdapat kesilapan pengecualian dalam bantuan sosial. Kajian Bank Dunia pula mendapati 35 peratus isi rumah dengan pendapatan kurang dari RM4000 sebulan tidak mempunyai akses kepada bantuan COVID-19.

Cadangan Jawatankuasa

1. Cadangan dikemukakan agar kerajaan membangunkan satu projek penyelidikan untuk menentukan tindakan yang perlu di ambil ke atas permasalahan ini. Penyelidikan ini dicadangkan dibuat berasaskan kawasan pilihan raya.
2. Berdasarkan analisis situasi yang dilakukan oleh UNICEF, beberapa perkara yang berikut perlu diberi penekanan oleh pihak Kerajaan dan agensi yang berkaitan:
 - i. sistem perlindungan sosial yang saksama, pemakanan berkualiti, kesihatan mental, pendidikan dan campur tangan perubahan iklim
 - ii. pencegahan dan tindak balas terhadap keganasan, pengabaian, eksploitasi dan amalan berbahaya kepada kanak-kanak dan wanita.

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 8/2021

Pembentangan oleh UNHCR (Lampiran S)

1. Menghampiri jumlah 180,000 orang – majoritinya adalah daripada Myanmar iaitu sebanyak 86 peratus, iaitu 32 peratus adalah golongan wanita manakala 26 pertaus lagi kanak-kanak. Sebanyak 1,625 kanak-kanak didapati terdedah kepada bahaya, iaitu 80 peratus daripadanya adalah dari Myanmar. Sejumlah 770 kanak-kanak didapati dari kumpulan kanak-kanak yang terpisah dan tidak ditemani oleh penjaga mereka. Seramai 220 kanak-kanak pula didapati menjadi buruh kanak-kanak.
2. Tiada pelan undang-undang dalam isu berkaitan dengan pelarian di Malaysia. Hal ini menyebabkan mereka tidak mempunyai hak untuk bekerja dan mendapat pendidikan serta menghadapi beberapa kekangan sama ada dari sudut keadilan, kesihatan dan perkhidmatan awam.

3. Status undang-undang (*legal status*) yang lemah telah mengakibatkan golongan pelarian berhadapan dengan tahanan polis dan tempoh tahanan yang lama.
4. Kebanyakan pelarian didapati menetap di Lembah Klang. Terdapat juga pelarian yang tinggal di Johor dan Pulau Pinang. Mereka kebiasaannya akan menetap di kawasan yang kerap memberikan bantuan kepada pelarian.
5. Sebahagian pelarian datang ke Malaysia untuk memohon suaka dan tidak mempunyai sebarang dokumen. Mereka akan datang sama ada melalui jalan darat atau laut.
6. Kebanyakan pelarian kanak-kanak datang ke Malaysia tanpa ditemani ibu bapa. Ibu bapa mereka telah menghantar mereka untuk menaiki bot bagi menyelamatkan nyawa anak mereka. Ibu bapa kepada pelarian kanak-kanak ini kebanyakannya telah meninggal dunia dan mereka dijaga oleh jiran tetangga.

Cabaran Terhadap Pelarian Wanita dan Kanak-Kanak

1. Golongan wanita berhadapan dengan keganasan berasaskan gender (*gender-based violence*) seperti keganasan seksual. Mereka juga turut menjadi mangsa kepada pemerdagangan manusia.
2. Dasar atau undang-undang kanak-kanak sedia ada turut meliputi pelarian.

Pembentangan Berkaitan Pusat Tahanan

1. UNHCR mempunyai akses ke pusat tahanan sehingga Ogos 2019 sebelum dihalang. Sebanyak 646 *Persons of Concerns* (PoCs) masih berada di pusat tahanan setakat 15 November 2021. Jumlah ini mungkin lebih besar daripada jumlah yang direkodkan.
2. Sebanyak 1,475 kanak-kanak berada di pusat tahanan setakat Oktober 2021. Namun begitu, timbul keraguan mengenai jumlah antara pelarian dan penuntut suaka.

3. Tempoh penahanan PoCs adalah panjang. Contohnya, terdapat warga Palestin yang telah ditahan lebih daripada enam tahun.
4. Persekitaran pusat penahanan yang tidak kondusif terutamanya kepada golongan kanak-kanak, bayi dan ibu yang menyusukan. Terdapat sebahagian kanak-kanak dan bayi turut berada di pusat tahanan. Pusat tahanan tidak mempunyai fasiliti untuk kanak-kanak.
5. Tempoh penahanan – Akta Imigresen tidak memperuntukkan sebarang tempoh penahanan. Kemungkinan untuk seorang pelarian seperti Rohingya untuk ditahan lebih lama adalah tinggi disebabkan mereka tidak mempunyai sebarang tempat untuk pergi atau pulang. Perkara ini juga turut melibatkan golongan wanita dan kanak-kanak.
6. Cabaran utama UNHCR adalah untuk mendapatkan akses ke penjara. Akses ke penjara hanya berkaitan dengan kes individu. Selain itu, cabaran lain adalah apabila pelarian yang telah menghabiskan hukuman penjara akan ditahan pula oleh pihak imigresen dan diletakkan di pusat tahanan.
7. Kekangan bahasa – menyebabkan pelarian tidak mengetahui hak mereka dari segi perundangan. Sebahagian pelarian dikenakan Perintah Tahan Usir yang menyebabkan berhadapan dengan risiko diusir. Pada bulan Februari, pengusiran secara besar-besaran telah dilakukan ke Myanmar dan sebahagiannya berdaftar di bawah PoCs.

Pembentangan Berkaitan Usaha UNHCR

1. Komited terhadap CEDAW, CRC dan CRPD. Walaupun terdapat Akta Keganasan Rumahtangga 1994 (Akta 521) dan Akta Kanak-Kanak 2001 tetapi undang-undang ini hanya mampu memberikan perlindungan yang sedikit dan tidak konsisten kepada pelarian wanita dan kanak-kanak.
2. UNHCR telah memberikan bantuan guaman kepada pelarian sekiranya mereka dirujuk oleh pelarian. Bantuan dalam membuat laporan polis juga turut dibantu. Hampir 600 laporan polis melibatkan keganasan berasaskan gender telah dibuat.

3. UNHCR akan memberikan bantuan guaman. Sekiranya tidak mampu untuk mengendalikan kes tersebut, maka UNHCR akan meminta bantuan daripada Majlis Peguam.

Pembentangan oleh Jabatan Kebajikan Masyarakat

1. *Pilot project* – meletakkan kanak-kanak pelarian di bawah jagaan NGO tertentu.
2. *Alternative to Immigration Detention (ATD)* merupakan *pilot project* yang melibatkan lima pelarian kanak-kanak yang diletakkan di bawah NGO.
3. Saranan kepada JKM untuk memperkukuh dasar yang dijalankan dengan memperbanyak kerjasama dengan NGO lain untuk menjaga pelarian kanak-kanak.
4. Jabatan Imigresen pula hanya akan melepaskan kanak-kanak yang kecil sahaja dan mempunyai prospek untuk dilepaskan ke negara lain. Jabatan Imigresen juga mahu JKM dan NGO menanggung segala kos.
5. *Pilot project* secara dasarnya telah dipersetujui tapi pelaksanaan di peringkat bawah belum dilaksanakan. Fasa pertama ATD ini dilakukan pada tahun pertama hanyalah melibatkan lima pelarian kanak-kanak tanpa melibatkan kanak-kanak Rohingya.

Cadangan Jawatankuasa

1. Cadangan agar satu rangka sistematik disediakan untuk menyantuni kanak-kanak pelarian dan pemohon suaka.
2. Perlu diberi akses kepada kanak-kanak yang berada dalam tahanan imigresen untuk membantu mereka.
3. Kanak-kanak tidak seharusnya diletakkan dalam tahanan, dan mohon menggunakan amalan negara lain untuk menangani isu ini.

4. Memisahkan kanak-kanak daripada keluarga bukanlah satu langkah bijak. Perlu ada penyelesaian yang munasabah untuk membantu kumpulan ini.
5. Jawatankuasa meminta UNHCR mengemukakan laporan secara bertulis berkaitan dapatan kajian yang dilakukan terhadap kanak-kanak di Malaysia.
6. Mengenalpasti tahap pemahaman dan kesedaran kementerian dan agensi di bawahnya berkaitan *Convention on the Rights of the Child (CRC)*, dan keperluan bagi UNHCR mengemukakan langkah untuk mempertingkatkan pemahaman terhadap CRC.
7. Mohon UNHCR berbincang dengan Jawatankuasa Pilihan Khas Hak Asasi berkaitan isu hak asasi wanita dan keluarga.
8. Mempersoalkan pendirian UNHCR, dan keperluan untuk menghantar pulang kanak-kanak pelarian bersama keluarga.
9. Mohon UNHCR mencadangkan langkah bersesuaian kepada Jawatankuasa untuk menangani isu kanak-kanak pelarian.
10. Mencadangkan kanak-kanak pelarian ditempatkan di rumah perlindungan kanak-kanak JKM.
11. Mempersoalkan status projek *diversion* oleh KPWKM yang diperkenalkan untuk membantu kanak-kanak pelarian.
12. Jawatankuasa akan mengemukakan saranan secara bertulis kepada Perdana Menteri untuk memohon agar kanak-kanak tidak ditempatkan dalam tahanan.
13. Jawatankuasa bersetuju dengan usaha KPWKM untuk memberi fokus kepada kanak-kanak tanpa penjaga terlebih dahulu.
14. Jawatankuasa mempersoalkan peranan kedutaan negara asal kanak-kanak dalam membantu kanak-kanak ini.
15. Jawatankuasa mencadangkan KPWKM menambah jumlah kanak-kanak yang ditempatkan dalam projek *diversion*.

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 9/2021

Pembentangan oleh Jabatan Kebajikan Masyarakat (Lampiran T)

1. Tujuan pembentangan ialah untuk memberi makluman mengenai perkhidmatan yang dilaksanakan di Sekolah Tunas Bakti, Asrama Akhlak, Taman Seri Puteri dan juga Rumah Perlindungan Mangsa Pemerdangan Orang yang berada di bawah seliaan Jabatan Kebajikan Masyarakat.
2. Dokumen utama yang menjadi rujukan Jabatan Kebajikan Masyarakat:
 - i. Akta Kanak-Kanak 2001
 - ii. Konvensyen Mengenai Hak Kanak-Kanak (CRC)
 - iii. Akta Anti Permerdangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007
 - iv. Dasar yang diguna pakai sekarang ialah Dasar Kanak-Kanak Negara dan Dasar perlindungan Kanak-kanak Negara. Pada masa yang sama dasar ini turut dikaji semula kerana tamat tempoh.
3. Institusi yang memberi perlindungan terhadap kanak-kanak adalah seperti yang berikut:
 - i. Sekolah Tunas Bakti
 - ii. Asrama Akhlak
 - iii. Taman Seri Puteri
 - iv. Rumah Perlindungan
4. Pada keseluruhannya, jumlah institusi yang terdapat di seluruh Malaysia ialah sebanyak 24 institusi.
5. Sekolah Tunas Bakti
 - i. Tujuan penubuhan adalah untuk memberi pemulihan kepada kanak-kanak yang berkonflik melalui pendekatan psikososial yang komprehensif

- ii. Ditubuhkan mengikut peruntukan Akta Kanak-kanak 2001, Perenggan 91(1)(f).
- iii. Tempoh keberadaan kanak-kanak di institusi ini ialah selama tiga tahun tetapi boleh dibebaskan sebelum tamat tempoh dengan kelulusan oleh kuasa Menteri atau Lembaga Pelawat.
- iv. Kanak-kanak yang ditempatkan di institusi ini pada kebiasaannya terbabit dengan kes jenayah yang melibatkan harta benda, dadah, sabitan dengan manusia dan juga kesalahan lalu lintas.
- v. Statistik pada tahun 2020 menunjukkan seramai 5342 kanak kanak telah disantuni, manakala pada tahun 2019 seramai 4833 kanak kanak disantuni. Daripada jumlah tersebut, tidak semua dimasukkan, kerana institusi ini adalah jalan terakhir. Oleh itu, jumlah yang berada di dalam institusi Tunas Bakti ialah sebanyak 453 (62 perempuan dan 392 lelaki)
- vi. Apabila kanak kanak ini telah keluar, sokongan diberikan oleh Lembaga Pelawat, pasukan kebajikan kanak-kanak, agensi kerajaan dan sektor korporat serta NGO untuk membantu kanak-kanak diintegrasikan ke dalam masyarakat.

6. Asrama Akhlak:

- i. Institusi ini ditubuhkan mengikut peruntukan di bawah Seksyen 61, Akta Kanak-kanak 2001 untuk membantu memulihkan kanak-kanak yang tidak terkawal dan memberi pemulihan kepada kanak-kanak yang berkonflik dengan undang-undang, iaitu pemulihan menerusi pendekatan psikososial yang komprehensif.
- ii. Kemasukan penghuni ke institusi ini adalah mengikut peruntukan di bawah Seksyen 91(1)(e) dan Seksyen 46
- iii. Tempoh pemulihan bagi setiap penghuni ialah kurang dari 12 bulan dari tarikh perintah mahkamah bagi kanak-kanak, iaitu mengikut Seksyen 98(4)(c), dan bergantung kepada mahkamah bagi kanak-kanak.
- iv. Terdapat seramai 116 kanak-kanak (54 perempuan dan 62 lelaki) yang menetap di institusi ini.

7. Taman Seri Puteri

- i. Institusi perlindungan dan pemulihan bagi kanak-kanak yang ditubukan mengikut peruntukan di bawah Seksyen 55
- ii. Tujuan penubuhan ialah untuk memberi perlindungan kepada kanak-kanak yang terdorong melakukan perlakuan seksual dan pelacuran
- iii. Kemasukan kanak-kanak ke institusi ini ialah melalui perenggan 40(1) Akta Kanak-kanak 2001
- iv. Tempoh keberadaan setiap penghuni di institusi ini ialah selama tiga tahun dan boleh dikurangkan mengikut pertimbangan Menteri
- v. Terdapat seramai 34 kanak-kanak yang berlindung di empat buah institusi.

8. Rumah Perlindungan ATIP

- i. Terdapat 37 kes penghuni yang dimasukkan mengikut Akta Anti Antipermerdagangan Orang.
- ii. Terdapat duah buah rumah perlindungan yang diangunkan di negeri Johor dan Negeri Sembilan.

9. Aktiviti dan Program JKM

- i. JKM memperkenalkan sekolah aliran perdana yang mana memfokuskan pendidikan di sekolah yang telah ditetapkan.
- ii. JKM melaksanakan program sukan rekreasi, psikologi, kebudayaan, pengintegrasian, keagamaan dan kerohanian.
- iii. JKM juga membekalkan latihan dan juga kemahiran, program persijilan kemahiran Malaysia dan juga GIATMARA.
- iv. JKM menekankan kesihatan dan program pendidikan kesihatan. Jururawat yang bertanggungjawab dibekalkan untuk menjaga kesihatan di institusi tersebut.
- v. JKM memperkenalkan persijilan kemahiran yang diiktiraf industri institusi kanak-kanak melalui bengkel-bengkel, makmal-makmal, salon-salon latihan untuk mereka.

- vi. JKM memperkenalkan modul penyediaan makanan, kimpalan fabrikasi, perabot, automatif, binaan bangunan dan juga jahitan yang dikawal selia oleh Jabatan Pembangunan Kemahiran JPK.
10. JKM turut melakukan kerjasama dengan syarikat luar seperti McDonald, Amway, Zetron dan Perodua. Sementara itu, kerjasama dengan agensi Kerajaan melibatkan agensi-agensi Giatmara, CIDB, IKBN, SKM dan politeknik.
 11. Inisiatif yang sedang dilaksanakan melibatkan Program Pemeliharaan Berasaskan Keluarga yang bermula sejak tahun 2019 lagi. Program ini memperkenalkan 22 orang kanak-kanak supaya ditempatkan dengan keluarga supaya boleh menjalani kehidupan seperti kanak-kanak normal di luar.
 12. Inisiatif seterusnya melibatkan usaha menjalankan projek perkhidmatan akhlak, iaitu kerjasama yang dilakukan antara JKM dan UNICEF. Projek Rintis Diversion turut diperkenalkan, iaitu projek alternatif untuk mengendalikan kanak-kanak yang berkonflik dengan undang-undang tanpa melalui sistem keadilan.
 13. Hala tuju dan fokus lima tahun akan datang:
 - i. Pemantapan panduan pengurusan institusi dan penjagaan kanak-kanak yang lebih komprehensif
 - ii. Pemantapan modul pemerksaan rohani.
 - iii. Peluasan pengintegrasian kanak-kanak JKM dalam masyarakat.

Pembentangan oleh Jabatan Penjara Malaysia (Lampiran U)

1. Terdapat seramai 2,021 penghuni yang ditempatkan di penjara kanak-kanak yang berikut:
 - i. 7 buah Sekolah Integriti
 - ii. 3 buah Sekolah Henry Gurney
2. Pendidikan korektif merupakan gabungan pemulihan yang dilaksanakan oleh pihak penjara dan program yang berkaitan penghuni muda.

3. Terdapat lima kluster iaitu:

i. Kluster Akademik

- Program Akademik dengan kerjasama Kementerian Pendidikan Malaysia. Seramai 102 guru dikader ke Jabatan Penjara Malaysia.

ii. Kluster TVET

- Semua program TVET adalah secara bersijil SLDN atau SKM. Bidang yang dikhususkan dalam bidang jahitan, pertukangan, kenderaan, landskap pasteri, kimpalan, paip, automotif dan penyelenggaraan elektrik.

iii. Kluster Agama

- Dilaksanakan di beberapa buah institusi seperti di Sekolah Henry Gurney Telok Mas, Melaka dengan kerjasama Majlis Agama Islam Negeri. Seramai 12 orang tenaga pengajar dihantar untuk mengendalikan kelas KAFA dan juga kelas UPKK.

iv. Kluster Seni Budaya

- Kerjasama bersama Jabatan Kebudayaan dan Kesenian sama ada di peringkat Persekutuan mahupun di peringkat negeri, di mana tenaga pengajar daripada jabatan tersebut akan dihantar ke institusi-institusi berkaitan untuk melaksanakan beberapa program antaranya ialah *rhythm ensemble performing*, *band* dan buskers serta tarian.

v. Kluster Sukan

- Sukan yang dititikberatkan adalah Muay Thai, tinju dan angkat berat. Kluster sukan mampu mempositifkan sifat kanak-kanak itu kepada bidang-bidang yang lebih membawa makna dalam hidup mereka. Sukan seumpama ini diperkenalkan supaya membawa kepada kecemerlangan. Sering kali mereka yang tamat pengajian daripada kluster ini diambil oleh persatuan-persatuan sukan negeri.

4. Pelepasan besar-besaran dibuat kepada dua syarikat; Sate Kajang Haji Samuri dan BOH Plantations. Latihan industri diberikan terlebih dahulu dengan kerjasama PERKESO.
5. Jumlah tahanan kanak-kanak adalah sebanyak 2,270 orang dan tidak ditampung oleh sekolah sedia ada.
6. Bagi menampung tahanan yang tercicir daripada sekolah arus perdana, Jabatan Penjara Malaysia menggunakan banduan dewasa yang mempunyai kelayakan untuk mengajar tahanan kanak-kanak yang berada di institusi negara yang tiada zon sekolah.
7. Kertas kerja telah di angkat oleh Jabatan Penjara Malaysia di dalam Majlis Sosial Negara untuk mengadakan lokasi atau fasiliti sekolah bagi penempatan semua penghuni muda, termasuk kumpulan yang tercicir. Melalui kertas kerja itu, cadangan diutarakan untuk membina fasiliti di luar kawasan penjara supaya pelaksanaan pembelajaran kepada semua kumpulan dapat dilaksanakan. Kertas kerja ini telah dibenteng kepada perdana menteri dan Majlis Sosial Negara telah bersetuju dengan cadangan yang di bentangkan.

Pembentangan oleh Polis Diraja Malaysia (Lampiran V)

1. Statistik penglibatan dan tangkapan kanak-kanak dalam jenayah indeks seluruh Malaysia (2018 – 2021)
 - i. Kes jenayah, 75 peratus kanak-kanak tercicir, umur di antara 13 -15 tahun dan 16 -18 tahun
 - ii. Tahanan kanak-kanak tidak akan direman kecuali untuk kes yang serius dan tidak dicampur dengan tahanan dewasa.
 - iii. Tahanan kanak-kanak akan dirujuk kepada pegawai psikologi. Pendekatan psikologi digunakan bagi tahanan kanak-kanak yang berumur 15 tahun ke bawah untuk kes yang melibatkan seksual dan mencuri.
 - iv. 95 peratus tangkapan adalah lelaki manakala 5 peratus adalah perempuan di mana majoriti bagi tangkapan ini adalah bangsa Melayu.

2. Statistik penglibatan dan tangkapan kanak-kanak dalam kes-kes narkotik seluruh Malaysia (2018-2021)
 - i. Kategori yang terlibat adalah bekalan (membekalkan dadah, pengedaran dan sebagainya) dan memiliki (kes yang menggunakan dadah)
 - ii. Kes penagihan adalah di bawah AADK tetapi PDRM masih membuat tangkapan di bawah seksyen 31.
 - iii. Majoriti tangkapan yang dilakukan PDRM adalah melibatkan tangkapan kanak-kanak bersama keluarga. Namun kanak-kanak ini tidak ditempatkan di lokap tetapi akan ditempatkan di rumah perlindungan.
 - iv. 20 peratus kes rogol adalah berkaitan dengan penggunaan dadah.
3. Isu kekurangan lokap telah dibangkitkan di mana kebanyakan balai tidak mempunyai lokap khas untuk penahanan kanak-kanak. Keadaan lokap juga dalam keadaan yang daif.
4. PDRM telah membuat kerjasama di peringkat sekolah, agensi kerajaan dan kementerian. Dari segi kesedaran pula, terdapat platform yang diguna pakai melalui jawatankuasa di peringkat daerah, negeri dan kontinjen. Namun begitu, kerjasama ini perlu mengikut peredaran masa. Platform digital perlu ditubuhkan terutamanya bagi menghadapi kekangan yang timbul disebabkan pandemik COVID-19.

Cadangan Jawatankuasa

1. Pengerusi akan mengadakan perbincangan lanjut mengenai isu yang dibangkitkan oleh SUHAKAM yang mempersoalkan mengapa kanak-kanak yang terlibat tidak diberikan pendidikan akademik yang mempunyai kelulusan sekolah menengah seperti Penilaian Menengah Rendah dan Sijil Pelajaran SPM.
2. Ahli Parlimen Lembah Pantai mempersoalkan kajian mengenai pelaksanaan JKM terhadap kanak-kanak yang ditempatkan di bawah penyeliaan JKM terutamanya semasa pandemik COVID-19.

3. Wakil JKM membangkitkan isu kekurangan tenaga pengajar sebanyak 21 orang yang telah dilaporkan kepada Kementerian Pendidikan Malaysia tetapi masih tiada maklum balas.
4. Wakil JKM juga membangkitkan isu kekurangan peranti untuk melakukan PdPR bagi sesi pembelajaran semasa pandemik.
5. SUHAKAM mempersoalkan mengenai kanak-kanak yang tidak diasingkan daripada kumpulan tahanan berumur 18 tahun ke atas di blok penjara.
6. SUHAKAM turut mempersoalkan sekolah integriti, di mana tahanan yang mengambil SPM adalah berumur lebih dari 18 tahun dan peruntukan KPM adalah bagi tahanan bawah 18 tahun.
7. Ahli Parlimen Kuantan meminta penjelasan bagi status tahanan kanak-kanak yang tercicir iaitu sebanyak 38.5 peratus.
8. SUHAKAM membangkitkan beberapa isu seperti:
 - i. Tahanan kanak-kanak yang digari
 - ii. Lokap sedia ada yang perlu ditambah baik.
 - iii. Isu pengasingan antara tahanan dewasa dan kanak-kanak
 - iv. Tiada lokap khas yang disediakan untuk tahanan kanak-kanak.
 - v. Pemakluman kepada ibu bapa dan pegawai akhlak terhadap tangkapan kanak-kanak yang dibuat.
 - vi. Bantuan Guaman mempunyai peruntukan untuk *child companion* tetapi tiada permohonan dibuat kerana tidak diuar-uarkan.
 - vii. Khidmat kaunseling juga tidak diuar-uarkan kepada tahanan kanak-kanak.

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 1/2022

Pembentangan oleh NGO (Lampiran W)

1. Cadangan dan pandangan oleh beberapa NGO seperti *Joint Action Group for Gender Equality (JAG)*, *Women's Aid Organization (WAO)*, *ENGENDER*, *All Women's Action Society (AWAM)*, *Sisters in Islam (SIS)*, *Young Women Making Change Malaysia* dan *Jeffrey Cheah Institute (JCI)* diambil kira untuk menambah baik Rang Undang-undang (RUU) Antigangguan Seksual.
2. Terdapat cadangan daripada pihak NGO bahawa RUU ini perlu ditambahbaik dengan memasukkan tafsiran yang lebih jelas berkaitan gangguan seksual. Peruntukan untuk melindungi mangsa dari dianiayai dan larangan ke atas perbuatan gangguan seksual atau membantu berlakunya gangguan seksual juga dicadangkan dinyatakan dengan jelas dalam RUU ini.
3. Terdapat pandangan bahawa undang-undang sedia ada mencukupi dalam menangani gangguan seksual seperti Kanun Keseksaan, Akta Kerja dan Akta Komunikasi dan Multimedia.
4. Undang-undang bagi gangguan seksual dibahagikan kepada sektor awam dan swasta. Bagi sektor swasta, terdapat kod amalan untuk mencegah dan membasmi gangguan seksual. Manakala sektor awam, terdapat Peraturan-Peraturan Pegawai Awam dan Pekeliling Perkhidmatan Bilangan 22, Tahun 2005. Namun begitu, undang-undang khusus bagi menangani isu gangguan seksual di Malaysia masih tiada. Pekeliling Perkhidmatan (Sektor Awam) hanya terpakai di sektor awam dan tidak mengikat daripada segi perundangan kecuali telah disabit kesalahan dan dikenakan tindakan tatatertib di bawah Peraturan-Peraturan Pegawai Awam (Kelakuan dan Tatatertib) 1993.
5. Terdapat isu dan kekangan perundangan bagi kanun keseksaan seperti definisi yang digunakan terlalu luas dan tidak jelas bagi gangguan seksual. Antara contoh kekangan ini adalah seperti yang berikut:

- b. Seksyen 354 iaitu kesalahan menyerang atau menggunakan kekerasan dan kekerasan jenayah kepada seseorang dengan niat mencabul kehormatan yang tidak menyentuh langsung mengenai gangguan seksual.
 - c. Seksyen 355 iaitu kesalahan menyerang atau menggunakan kekerasan jenayah kepada seseorang dengan niat hendak menjatuhkan kehormatan seseorang kecuali atas perasaan marah.
 - d. Seksyen 377D iaitu melanggar kesopanan sama ada di tempat awam atau persendirian.
 - e. Seksyen 509 iaitu mengaibkan kehormatan seseorang sama ada dengan perkataan atau isyarat.
6. Terdapat kesukaran untuk membuktikan elemen *mens rea* atau niat jahat dalam kes gangguan seksual kerana sering dianggap sebagai gurauan. Beban pembuktian yang lebih sukar dan melampaui keraguan munasabah.
7. Terdapat Akta Kerja bagi menangani isu gangguan seksual tetapi hanya terhad bagi perlakuan yang dibuat di tempat kerja dan di Semenanjung Malaysia. Mekanisme untuk menangani gangguan seksual ini bergantung kepada pertimbangan dan budi bicara majikan sama ada untuk meneruskan siasatan atau pun tidak. Kod amalan hanyalah panduan bagi majikan untuk mencegah dan membasmi gangguan seksual di tempat kerja tetapi tidak mengikat dari segi perundangan dan pelaksanaannya kurang mendapat sambutan. Oleh kerana kod amalan ini bukan mandatori bagi pihak majikan, hanya 400 daripada 450,000 buah syarikat swasta ataupun 0.08 peratus mengguna pakai dan mematuhi kod ini.
8. Cadangan bagi penubuhan Tribunal agar prosiding tidak perlu diwakili oleh peguam. Hal ini membolehkan kes jenayah seksual di peringkat individu boleh terus dilaporkan ke Tribunal. Pihak majikan yang gagal menyediakan persekitaran yang selamat turut akan dikenakan tindakan undang-undang. Cadangan juga dikemukakan supaya klausa remedi diwujudkan sebagai hukuman seperti denda, permohonan maaf, dan perlu menghadiri program kemasyarakatan. Penubuhan Tribunal ini akan terpakai kepada semua golongan termasuk gadis yang berumur di bawah 18 tahun.

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL BIL. 2/2022

1. Satu mesyuarat diadakan bertujuan untuk membincang dan meluluskan perkongsian pelan hala tuju (*roadmap*) (**Lampiran Y**) yang disampaikan oleh UNICEF supaya Jawatankuasa dapat membentangkannya di Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat. Pembentangan tersebut diberikan oleh wakil dari UNICEF. Pembentangan ini memfokuskan tentang enam hasil akhir pelan hala tuju ini.

2. **Hasil yang pertama** adalah melihat kepada pengkhususan dalam aspek pengurusan kes kanak-kanak yang berfokus kepada Pegawai Mahkamah dan Pendakwaraya melalui latihan dan kursus-kursus tertentu. Sebagai contoh, satu kursus dan latihan akan diberikan oleh D11 mengenai cara dan prosedur untuk menjalankan temubual atau penyiasatan yang sesuai dan betul terhadap kanak-kanak.
 - i. **Isu** yang diketengahkan adalah mengenai pertukaran dan pemindahan tenaga kerja yang kerap telah menyukarkan untuk membuat bahagian atau jabatan yang khusus mengenai perkara ini.
 - ii. **Cadangan** yang diletakkan adalah untuk mengkaji semula penukaran dan pemindahan sesuatu polisi bagi meningkatkan keberadaan seseorang Pegawai yang terlatih tersebut.

3. **Hasil yang kedua** adalah melihat kepada peningkatan, keberkesanan, dalam menjalankan penyiasatan dan temubual melibatkan kes jenayah yang sensitif dengan kanak-kanak. Aspek ini melihat terus kepada keupayaan unit D11 menjalankan siasatan mengenai kesalahan jenayah terhadap kanak-kanak.
 - i. **Isu** yang disuarakan adalah kekurangan peralatan, terutamanya alat digital khususnya bagi memperoleh bukti digital mengenai buli atau penderaan siber. Selain itu, isu mengenai tahap kualiti video dan audio rakaman yang dijadikan sebagai kenyataan dalam sesuatu kes.
 - ii. **Cadangan** yang dibincangkan adalah untuk menilai semula peranan D11 dalam menyediakan khidmat kaunseling, dan psikologi kepada kanak-kanak.

4. **Hasil yang ketiga** adalah memfokuskan kepada cara untuk meningkatkan akses kepada bantuan sokongan sepanjang tempoh perbicaraan mahkamah berlaku terhadap kanak-kanak. Sebagai contoh, kanak-kanak perlu diberikan maklumat tentang apa yang sedang berlaku, bagaimana mereka boleh membantu dan sebagainya. Hal ini memudah dan memberi keselesaan bagi kanak-kanak di sepanjang proses perbicaraan mahkamah berlangsung:
 - i. **Isu** yang diketengahkan adalah berbeza di Malaysia, Wales dan England menggunakan khidmat orang tengah/*intermediaries* untuk menilai keperluan komunikasi dan cara yang paling sesuai bagi pihak polis berurusan dengan kanak-kanak. *Intermediaries* adalah orang yang berkecualan sebagai contoh pakar dalam patologi ucapan, psikologi kanak-kanak dan kerja sosial.
 - ii. **Cadangan** yang diutarakan adalah mencadangkan kertas kerja tentang bagaimana caranya untuk menguatkan peranan *intermediaries*.
5. **Hasil yang keempat** adalah semasa perbicaraan mahkamah berlangsung.
 - i. **Isu** yang diketengahkan adalah menggunakan konsep “*ground rules hearing*” dan apakah langkah yang wajar diambil bagi membantu kanak-kanak memberikan bukti. Sebagai contoh, menggunakan konsep “*pre-recordings*”.
 - ii. **Cadangan** yang diketengahkan adalah tentang bagaimana caranya untuk memperkenalkan konsep baru ini ke dalam sistem Malaysia.
6. **Hasil yang kelima** adalah meningkatkan koordinasi dan pengurusan maklumat di antara agensi. Hal ini kerana, banyak agensi yang terlibat dengan kes-kes yang berkaitan dengan kanak-kanak. Agensi ini sering bergerak secara bersendirian dan bebas.
 - i. **Isu** yang sering diutarakan adalah bagaimana untuk memastikan keperluan maklumat ini mencukupi dari segi holistik.
 - ii. **Cadangan** yang diketengahkan adalah untuk melihat kepada model seperti di negara UK iaitu ‘*Lighthouse*’ model.

7. **Hasil yang keenam** adalah memfokuskan kepada kerangka perundangan berkaitan perlindungan saksi kanak-kanak.
 - i. **Isu** yang dikeluarkan adalah mengenai percanggahan berkaitan dengan penderaan siber dan eksploitasi seksual terhadap kanak-kanak.
 - ii. **Cadangan** yang diketengahkan adalah untuk mengambil langkah yang sama seperti di negara UK iaitu meminda *Evidence of Child Witness Act*.

CADANGAN MENGENAI PEMBENTANGAN ROADMAP

1. KKM menyatakan bahawa konsep *Lighthouse* seperti di UK adalah lebih kurang sama dengan model yang telah diguna pakai di Malaysia iaitu *One Stop Crisis Centre (OSCC)* dan *Suspected Child Abuse and Neglect (SCAN)*. OSCC lebih memfokuskan kepada hal yang berkaitan orang dewasa manakala SCAN mengutamakan hal berkaitan kanak-kanak. Kedua-dua model ini telah diguna pakai di dalam sistem hospital di setiap negeri. Oleh itu, satu lawatan diperlukan untuk melihat dan memahami model yang diketengahkan oleh KKM ini.
2. Jawatankuasa membincangkan mengenai badan pelaksana yang akan meneruskan pelan hala tuju yang dicadangkan ini (2022 hingga 2027) kerana Ahli Jawatankuasa yang ada hanya dilantik selama dua tahun sahaja. Ahli mesyuarat memutuskan bahawa tugas dan peranan hanyalah sekadar memberikan cadangan dan pengesyoran dan terpulang kepada Kementerian yang terlibat untuk mengambil tindakan tersebut.
3. SUHAKAM menyuarakan pandangan bahawa dalam aspek mendapatkan bahan bukti, prosedur di UK adalah berbeza dengan di Malaysia. Hal ini kerana, di UK segala bukti soal siasat kanak-kanak dikumpul melalui rakaman video dan audio. Proses tersebut pula memakan masa yang sangat singkat bagi memastikan maklumat tidak hilang. Rakaman tersebut dijadikan sebagai bahan bukti yang digunakan di mahkamah semasa perbicaraan. Berbeza dengan di Malaysia, satu tempoh masa yang panjang diambil bagi mendapatkan soal siasat dan keterangan. Tambahan lagi, video dan audio yang diambil tidak pula digunakan

sebagai bahan bukti oleh peguam di mahkamah. Hal ini menunjukkan terdapat kekurangan dari segi praktikal dan pengendalian yang lebih berkesan.

4. Jawatankuasa mengemukakan cadangan bahawa satu latihan dan praktikal yang seragam sebagai contoh penggunaan bahasa dan terma yang sama perlu diberikan kepada semua agensi dan Kementerian yang berkaitan bagi memastikan pengurusan isu ini dapat ditangani dengan lebih baik.
5. Jawatankuasa menyuarakan bahawa satu polisi yang lebih baik diperlukan khususnya mengenai cara pengendalian kes melibatkan kanak-kanak. Hal ini juga melibatkan kekurangan tenaga kerja di Unit D11 dengan pertambahan laporan polis berkaitan jenayah seksual melibatkan kanak-kanak. Satu badan atau agensi diperlukan untuk mengetuai rangka kerja yang dikeluarkan ini bagi memastikan pelan ini berhasil seperti yang dbincangkan iaitu dari 2022-2027.

BAHAGIAN III

PEMERHATIAN, PENELITIAN DAN SYOR JAWATANKUASA

Setelah mengkaji dan meneliti isu-isu yang dibangkitkan semasa mesyuarat Jawatankuasa, maka Jawatankuasa bersetuju untuk memberi tumpuan utama kepada hal ehwal kanak-kanak terlebih dahulu. Dengan itu, Jawatankuasa mengemukakan penemuan dan syor seperti yang berikut:

A. PENINGKATAN KES PENDERAAN SEKSUAL TERHADAP KANAK-KANAK

1. Terdapat cadangan agar talian bantuan khusus bagi kanak-kanak secara 24 jam diperkenalkan di seluruh negara. Hal ini kerana Talian Kasih 15999 merupakan talian umum yang turut menerima panggilan daripada pelbagai peringkat umur. Cadangan juga dibuat agar nombor Talian Kasih khusus untuk kanak-kanak mengguna pakai nombor yang mesra atau mudah diingati oleh kanak-kanak.
2. Cadangan dikemukakan agar kategori kumpulan sasar diasingkan antara kanak-kanak dan remaja, di mana remaja dicadangkan diletakkan dalam kategori umur antara 13 hingga 18 tahun.
3. Terdapat cadangan untuk menambah jumlah Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak bagi memastikan pengurusan kes berkaitan penderaan kanak-kanak dapat ditangani secara berkesan. Pada masa ini Jabatan Perkhidmatan Awam (JPA) hanya meluluskan seramai 224 Pegawai/Pembantu Pelindung dan Pegawai Akhlak sahaja. KPWKM memerlukan pertambahan seramai seribu lagi Pegawai Pelindung dan Pegawai Akhlak.
4. Cadangan agar Kerajaan meneliti semula dan memberi peruntukan yang sewajarnya dalam usaha penambahan perjawatan dan pengoperasian Bahagian Siasatan Seksual Wanita dan Kanak-Kanak Jabatan Siasatan Jenayah, Polis Diraja Malaysia (D11). Hal ini termasuklah pertambahan perjawatan dan pengoperasian D11 di negeri-negeri dan daerah bagi mengendalikan kes-kes berkaitan jenayah seksual dan keganasan terhadap wanita dan kanak-kanak.

5. Cadangan juga dikemukakan agar Mahkamah Jenayah Seksual Terhadap Kanak-Kanak wajar diperluas ke setiap negeri dalam memastikan usaha yang berimpak tinggi dan memberi kesan yang ketara.
6. Terdapat cadangan yang mahukan Garis Panduan Khas untuk mengendalikan kes kesalahan seksual terhadap kanak-kanak di Malaysia yang disediakan oleh Pendaftar Mahkamah Persekutuan Malaysia digunakan sebagai bahan rujukan utama oleh setiap pihak penguatkuasa.
7. Cadangan juga dikemukakan untuk membentuk satu Pasukan Petugas Kebangsaan Peringkat Tertinggi (*High-Level National Taskforce*) yang terdiri daripada pelbagai pihak berkepentingan dan agensi penguatkuasa untuk menyelaraskan pelaksanaan undang-undang secara bersepadu.
8. Cadangan-cadangan terperinci serta garis masa bagi setiap sasaran seperti yang disenaraikan dalam Pelan Hala Tuju Untuk Mengukuhkan Sokongan Bagi Mangsa dan Saksi Kanak-kanak dalam Sistem keadilan Jenayah: 2022 – 2027 (**Lampiran Y**).

B. KANAK-KANAK BERKONFLIK DENGAN UNDANG-UNDANG

1. Terdapat cadangan yang mahukan kanak-kanak yang ditahan reman hendaklah dibebaskan dengan jaminan terutamanya apabila perbicaraan terpaksa ditunda dalam tempoh yang lama. Hal yang sama juga melibatkan kanak-kanak yang ditahan di bawah undang-undang imigresen.
2. Cadangan agar program *diversion* yang diperkenalkan KPWKM diperluaskan pemakaiannya untuk memanfaatkan lebih ramai kanak-kanak yang sedang berkonflik dengan undang-undang.
3. Cadangan juga dikemukakan agar projek perintis berasaskan keluarga yang diperkenalkan KPWKM untuk membolehkan kanak-kanak di bawah tahanan imigresen dibesarkan oleh keluarga angkat atau saudara terdekat diperluaskan pemakaiannya.

C. KEBAJIKAN KANAK-KANAK KETIKA IBU BAPA SEDANG DALAM PROSES PERCERAIAN

1. Terdapat cadangan agar kelonggaran diberikan kepada ibu bapa untuk mendapat hak penjagaan secara bergilir-gilir dengan pasangan sementara proses perceraian berjalan.
2. Cadangan untuk mengenal pasti wanita yang menjadi ketua keluarga ketika proses perceraian berjalan. Hal ini untuk memastikan bantuan dapat disalurkan kepada wanita yang menjadi ketua keluarga agar kebajikan anak-anak terus terjaga dalam tempoh proses perceraian.

D. KANAK-KANAK TANPA DOKUMEN, PELARIAN DAN DALAM TAHANAN IMIGRESEN

1. Cadangan agar KDN, KPM dan Majlis Keselamatan Negara (MKN) memberi perhatian utama ke atas kebajikan kanak-kanak dalam kategori ini. Hal ini adalah kerana, walau apa pun status kanak-kanak tersebut, Malaysia mempunyai reservasi terhadap Artikel 28 dalam *Convention on the Rights of the Child* (CRC) yang menyebut, *“States Parties recognize the rights of the child to education, and with a view to achieving this right progressively and on the basis of equal opportunity, they shall in particular: (a) make primary education compulsory and available free to all”*.
2. Terdapat cadangan agar KPM mempertimbangkan untuk membenarkan kanak-kanak Rohingya mendapat akses kepada pembelajaran di sekolah awam serta diberi peluang menduduki peperiksaan awam memandangkan perkara ini telah dilaksanakan di peringkat ASEAN yang melibatkan negara seperti Thailand dan Indonesia.
3. Bagi memastikan bantuan sampai kepada kanak-kanak dalam kategori ini secara inklusif, cadangan dikemukakan agar agensi kerajaan yang berkaitan bekerjasama dengan pihak NGO atau pekerja sukarela yang menyelenggarakan misi bantuan.

4. Cadangan agar kewarganegaraan diberi melalui kuatkuasa undang-undang kepada kanak-kanak yang dilahirkan di luar negara oleh ibu warganegara Malaysia yang berkahwin dengan warga asing, serta membatalkan tafsiran awal yang menetapkan kewarganegaraan kanak-kanak yang diberikan berasaskan status bapa warganegara Malaysia sahaja. Hal ini selaras dengan usaha Kerajaan untuk memelihara dan melindungi hak golongan lelaki dan wanita serta menjamin hak dan masa hadapan kanak-kanak berkenaan. Hasrat ini akan menyemarakkan lagi semangat Keluarga Malaysia selari dengan polisi kerajaan "*no one is left behind*".

E. KES BUNUH DIRI DAN CUBAAN BUNUH DIRI DALAM KALANGAN KANAK-KANAK

1. Terdapat cadangan yang mahukan perkongsian data berkaitan insiden bunuh diri dibuat secara merentas Kementerian dan agensi yang melibatkan PDRM, KKM dan KPWKM agar koordinasi dapat dibuat dengan lebih berkesan.
2. Cadangan agar satu Prosedur Operasi Standard (SOP) dibentuk untuk menangani isu melibatkan kanak-kanak. Umpamanya kes bunuh diri yang diterima KKM harus diserahkan kepada KPWKM untuk mendapat tindakan selanjutnya oleh pihak kaunselor atau Pegawai Psikologi.
3. Cadangan juga dibuat agar PDRM memberi kelulusan kepada pegawai JKM untuk mendekati ahli keluarga yang terlibat supaya tindakan susulan berupa khidmat kaunseling dapat dilakukan dengan segera.

F. PENINGKATAN KES KEGANASAN RUMAHTANGGA

1. Cadangan agar peranan dan fungsi Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JMKRT) diperkasa agar penyelarasan dan pemantauan dapat dibuat di setiap negeri secara lebih berkala dan efisien.

2. Cadangan juga dikemukakan agar dana yang diperuntukkan untuk hal ehwal pentadbiran dan pengurusan rumah perlindungan diteliti semula dan ditambah bersesuaian dengan keperluan semasa.
3. Terdapat cadangan yang mahukan perkhidmatan yang disalurkan oleh pihak hospital dan PDRM dikaji dan dibuat penambahbaikan, terutamanya mempertingkatkan usaha untuk memberi latihan kepada pegawai yang terlibat dalam mengendalikan kes keganasan rumah tangga.

G. PENUBUHAN SEBUAH SURUHANJAYA BEBAS KANAK-KANAK

6. Cadangan agar meneliti semula fungsi Pesuruhjaya Kanak-Kanak dan peranannya yang kini berada di bawah SUHAKAM. Sebuah Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak perlu ditubuhkan di negara ini untuk menangani pelbagai isu yang melibatkan kanak-kanak dan memastikan kebajikan mereka dapat dilindungi dan diperkasa.
7. Bagi memastikan pembelaan terhadap kanak-kanak lebih berfokus, komprehensif dan efisien, satu Akta Suruhanjaya Kanak-Kanak perlu diwujudkan. Suruhanjaya ini akan menjadi satu badan yang bebas dan tidak tertakluk di bawah mana-mana Kementerian, Jabatan dan agensi Kerajaan yang lain serta memiliki bidang kuasa khusus bagi melindungi hak dan kebajikan kanak-kanak di Malaysia.
8. Terdapat cadangan agar laporan oleh Pesuruhjaya Kanak-kanak hendaklah dibentangkan di Parlimen oleh Pesuruhjaya sendiri dan tidak terangkum mengikut Akta SUHAKAM.
9. Cadangan juga dikemukakan agar isu berkaitan kanak-kanak diselaraskan oleh Suruhanjaya Bebas Kanak-Kanak yang diberi lebih kuasa untuk menyuarakan hal ehwal kanak-kanak.
10. Cadangan agar skop Suruhanjaya harus berfokus kepada perlindungan kanak-kanak dari aspek mencegah kanak-kanak daripada terlibat dalam konflik

perundangan. Suruhanjaya ini juga boleh dilihat lebih proaktif jika boleh membincangkan setiap insiden yang berlaku terhadap kanak-kanak dalam media sebagai pengajaran serta penambahbaikan untuk mengelakkan berlakunya kes berulang. Naratif perundangan berkaitan kanak-kanak wajar diwar-warkan kepada masyarakat untuk membolehkan masyarakat memahami hak kanak-kanak di Malaysia.

H. PEMERKASAAN GENDER

1. Cadangan agar Dasar Keterangkuman Gender diselaraskan di semua negeri di Malaysia selari dengan komitmen Kerajaan dalam usaha pemerkasaan gender seperti yang digariskan dalam Rancangan Malaysia Ke-12. Cadangan ini mengambil kira iltizam politik untuk mengguna pakai piawaian antarabangsa yang ditetapkan oleh *Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)* dan *Convention on the Rights of the Child (CRC)*.
2. Terdapat cadangan agar Belanjawan Responsif Gender (BRG) dilaksanakan sepenuhnya di setiap Kementerian dan agensinya untuk memastikan Malaysia mencapai Matlamat 5: Kesaksamaan Gender seperti yang ditetapkan dalam aspirasi global 2030, iaitu Matlamat Pembangunan Mampan (*Sustainable Development Goals*) (SDG).

I. RANG UNDANG-UNDANG ANTIGANGGUAN SEKSUAL

1. Cadangan dan pandangan yang dibincangkan dalam mesyuarat Jawatankuasa telah diambil kira oleh KPWKM dalam usaha menambah baik RUU ini yang telah dibentang dan diluluskan oleh Dewan Rakyat pada 20 Julai 2022.

J. AKTA MENGHENDAP

1. Cadangan bagi mewujudkan akta yang khusus bagi undang-undang yang berkaitan dengan isu menghendap. Buat masa ini terdapat Kanun Keseksaan seperti termaktub dalam Seksyen 336, 350, 351, 383, 503, 507 dan 509.

2. Terdapat penubuhan jawatankuasa dari 2013 hingga 2015 untuk merangka RUU Akta Menghendap. Pada tahun 2016, terdapat cadangan mengenai seksyen baharu diwujudkan dalam Kanun Keseksaan untuk dijadikan sebagai kesalahan jenayah. Isu ini mula diambil perhatian oleh pihak Kementerian pada tahun 2019.
3. Libat urus melibatkan agensi-agensi kerajaan dan NGO telah menghasilkan sebuah draf akhir iaitu dengan memperkenalkan seksyen 50A Kanun Keseksaan yang menyatakan menghendap sebagai kesalahan. 50A Kanun Keseksaan akan menakrifkan gangguan sebagai seorang individu yang melakukan gangguan sama ada secara langsung atau melalui pihak ketiga sehingga menyebabkan mangsa mengalami ketakutan dan kesusahan. Manakala bagi Seksyen 507B, kesalahan menghendap, terdapat keperluan penetapan terma yang tepat bagi mengelakkan daripada berlakunya perselisihan antara penggubal undang-undang.

K. KEWARGANEGARAAN KANAK-KANAK

1. Terdapat kesan undang-undang berkaitan isu kewarganegaraan kanak-kanak yang dilahirkan di luar negara oleh ibu warganegara Malaysia dan bapa warga asing mengikut Perkara 14(1)(b), Bahagian II, Seksyen 1(b) dan 1(c), Perlembagaan Persekutuan.
2. Terdapat juga isu di mana kanak-kanak yang dilahirkan di negara ketiga (bukan negara kelahiran ibu atau bapa) susah untuk mendapat kerakyatan Malaysia walaupun ibu adalah warganegara Malaysia. Namun terdapat kes yang berjaya membuat rayuan permohonan kewarganegaraan di negara kelahiran bapa (bukan warganegara Malaysia).
3. Terdapat kesan negatif isu kewarganegaraan ini terhadap kanak-kanak iaitu kesukaran mendapat akses pendidikan seperti pendaftaran sekolah, kesihatan yang melibatkan akses kepada vaksin. Bagi wanita pula, isu kewarganegaraan kanak-kanak ini menyebabkan mereka terpaksa berdepan dengan kes keganasan rumah tangga. Kebarangkalian untuk hilang hak ke atas anak mereka juga adalah tinggi kerana suami (warganegara Malaysia) mempunyai

hak terhadap kanak-kanak tersebut.

4. Terdapat juga isu kes penceraian dan kematian yang menyukarkan ibu untuk membawa anak-anak pulang bermastautin di Malaysia disebabkan kanak-kanak tersebut tidak mempunyai status kewarganegaraan.
5. Kadar permohonan yang lulus bagi kewarganegaraan kanak-kanak telah menurun. Bagi tempoh lima tahun, 2013 hingga 2018, hanya 142 daripada 4,112 iaitu 3.45 peratus permohonan sahaja telah diluluskan. Lebih membimbangkan kadar peratusan kelulusan permohonan semakin menurun. Bagi tahun 2019 hingga 2021, hanya 21 daripada 2,352 permohonan diluluskan iaitu hanya 0.89 peratus permohonan kewarganegaraan kanak-kanak diluluskan.

L. KANAK-KANAK PELARIAN DAN PEMOHON SUAKA

1. Terdapat isu peningkatan pelarian berdaftar dengan UNCHR iaitu menghampiri 180,000 orang di mana majoritinya adalah dari Myanmar iaitu sebanyak 86 peratus. Daripada jumlah ini, 32 peratus adalah golongan wanita manakala 26 peratus lagi kanak-kanak. Sebanyak 1,625 kanak-kanak yang terdedah kepada bahaya dan 770 kanak-kanak merupakan kanak-kanak yang terpisah dan tidak ditemani oleh penjaga mereka manakala 220 kanak-kanak pula telah menjadi buruh kanak-kanak.
2. Tiada pelan undang-undang dalam isu berkaitan dengan pelarian di Malaysia. Hal ini menyebabkan mereka tidak mempunyai hak untuk bekerja dan mendapat pendidikan serta menghadapi beberapa kekangan sama ada dari sudut keadilan, kesihatan dan perkhidmatan awam.
3. Status undang-undang yang lemah telah mengakibatkan golongan pelarian berhadapan dengan tahanan polis dan tempoh tahanan pula mengambil masa yang lama.

M. KANAK-KANAK DALAM TAHANAN

1. Terdapat pandangan bahawa data mengenai kanak-kanak dalam tahanan tidak direkodkan secara sistematik, malahan tiada agensi yang mempunyai data lengkap berkaitan hal ini. Hal ini mengakibatkan langkah komprehensif dalam memberi keadilan kepada kanak-kanak sukar untuk dilakukan. Penahanan kanak-kanak masih juga berlaku di Malaysia walaupun di seluruh dunia telah mula berhenti dari membuat penahanan.
2. Cadangan untuk melakukan kerjasama antara KPM dengan Jabatan Penjara Malaysia dalam aspek pendidikan. Hal ini kerana terdapat kanak-kanak yang tidak mendapat akses kepada pendidikan terutamanya dalam tempoh penularan Covid-19. Dua sekolah yang terkesan ialah Sekolah Henry Gurney Telok Mas dan Sekolah Integriti Puncak Alam.
3. Namun demikian wujud kerjasama antara Google dan *Digital Education Learning Initiative Malaysia* (DELIMa) untuk menyediakan platform pembelajaran alternatif dan pembangunan kemahiran kanak-kanak dalam tahanan.
4. Terdapat pendapat yang mengatakan bahawa kanak-kanak yang terlibat dengan dadah perlu ditempatkan dalam program komuniti dan bukannya dalam penahanan, untuk memberi lebih perlindungan dan pemulihan kepada kanak-kanak.

N. LAIN-LAIN ISU BERBANGKIT

1. Cadangan dikemukakan untuk melanjutkan cuti paterniti dari tiga hari kepada tujuh hari, memanjangkan tempoh cuti materniti, melarang pemberhentian kerja atas sebab kehamilan, dan memperkenalkan waktu kerja anjal.
2. Terdapat cadangan agar perlindungan dari segala bentuk diskriminasi diberikan kepada OKU, dan definisi diskriminasi mesti meliputi diskriminasi langsung dan tidak langsung.

3. Cadangan bahawa satu rangka kerja dibuat untuk menganalisis pengurusan kewangan awam agar bersifat lebih responsif kepada hal ehwal kanak-kanak. Satu dialog perlu diadakan untuk membicarakan mengapa *public resources* sangat diperlukan dalam memastikan kebajikan dan perlindungan terhadap kanak-kanak sentiasa diberi keutamaan.
4. Terdapat pandangan yang mahukan isu kemiskinan kanak-kanak ditangani dengan lebih efektif. Pada tahun 2019, kadar kemiskinan meningkat sehingga 8.4 peratus dan menganggarkan bahawa sebanyak 1 dari 10 kanak-kanak di Malaysia adalah di bawah kadar kemiskinan.
5. Sepanjang sesi mesyuarat, pihak JKPK telah beberapa kali menghadapi isu kesukaran mendapatkan maklumat serta keterangan daripada agensi-agensi kerajaan tentang isu-isu berkepentingan di bawah terma rujukan pihak JKPK. Dengan itu, pihak JKPK berharap supaya Peraturan Mesyuarat boleh dibaca dengan tafsiran bermotif (*purposive interpretation*) bagi memperkasakan fungsi-fungsi eksklusif JKPK dalam memainkan peranan semak dan imbang terhadap eksekutif secara berkesan. Ini turut boleh dicapai dengan pindaan dalam beberapa peraturan dalam Peraturan Mesyuarat serta klausa-klausa dalam Terma Rujukan JKPK.
6. Semasa lawatan sambil belajar ke Parlimen United Kingdom di London, pihak JKPK juga mengambil maklum bahawa kemampuan JKPK United Kingdom untuk berfungsi dengan baik adalah disebabkan sokongan kukuh oleh sistem sokongan yang disediakan Parlimen United Kingdom. Sistem sokongan ini meliputi kekuatan sumber manusia (tenaga pakar, staf sokongan, setiausaha) dan juga peruntukan kewangan yang mencukupi, dan setiap JKPK diperuntukkan staf sokongan khas yang terdiri daripada setiausaha, pegawai penyelidik, media dan staf sokongan lainnya. Pihak JKPK mencadangkan agar amalan ini boleh dicontohi di Parlimen Malaysia bagi membolehkan setiap JKPK berfungsi dengan berkesan dan efisien.

BAHAGIAN IV

PENGHARGAAN

1. Jawatankuasa merakamkan setinggi-tinggi penghargaan kepada semua pihak yang terlibat termasuk Kementerian dan agensi kerajaan, NGO, pakar akademik, aktivis masyarakat, dan parti politik yang telah memberi kerjasama dengan mengemukakan pandangan serta cadangan berkaitan hal ehwal wanita, kanak-kanak dan pembangunan sosial.

2. Sekalung penghargaan kepada Ahli-ahli Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita, Kanak-kanak dan Pembangunan Sosial dan Kementerian serta agensi yang berikut:
 - i. Parlimen Malaysia;
 - ii. Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat
 - iii. Kementerian Pembangunan Luar Bandar;
 - iv. Kementerian Kesihatan Malaysia;
 - v. Kementerian Dalam Negeri;
 - vi. Jabatan Perdana Menteri;
 - vii. Polis Diraja Malaysia;
 - viii. Jabatan Penjara Malaysia;
 - ix. Jabatan Kebajikan Masyarakat, dan
 - x. Jabatan Peguam Negara

atas sumbangan yang diberikan untuk memastikan fungsi dan peranan Jawatankuasa ini dilaksanakan berlandaskan terma rujukan selaras dengan tujuan penubuhannya.

3. Jawatankuasa juga ingin merakamkan penghargaan kepada semua delegasi yang mengikuti lawatan kerja ke London, United Kingdom kerana membantu memberi pandangan yang efektif demi menjayakan usaha dan fungsi Jawatankuasa ini sebagai mekanisme semak dan imbang yang berkesan di antara Badan Eksekutif (Kerajaan) dan Badan Perundangan (Legislatif) dalam negara yang mengamalkan sistem Demokrasi Berparlimen.

**MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA DAN KANAK-KANAK
DAN PEMBANGUNAN SOSIAL PARLIMEN KE-14, BIL. 3 TAHUN 2021**

PEMBENTANGAN PENUBUHAN SURUHANJAYA BEBAS KANAK-KANAK (SBKK)

***Oleh Prof. Dato' Noor Aziah Hj. Mohd Awal
Pesuruhjaya Kanak-kanak, SUHAKAM***

30 September 2021 (Khamis), 9.00pagi

**Pejabat Pesuruhjaya Kanak-Kanak
Suruhanjaya Hak Asasi Manusia Malaysia (SUHAKAM)**

LATAR BELAKANG

- Pada 6 Julai 2018, YB Hannah Yeoh telah mengumumkan hasrat untuk menubuhkan satu **Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak Kebangsaan (SBKK)**. Bermula dari situ, Suruhanjaya Hak Asasi Manusia (SUHAKAM) dilibatkan untuk memberi input bagaimana ia dapat dilaksanakan; dimana SUHAKAM telah mencadangkan agar SBKK ditubuhkan secara berasingan di bawah aktanya sendiri dengan 16 orang kakitangan. Walaubagaimanapun, atas isu praktikaliti, KPWKM memutuskan untuk melantik seorang pesuruhjaya khas yang akan menjadi Pesuruhjaya Kanak-kanak (CC) yang ditempatkan secara sementara di bawah SUHAKAM. CC akan menjalankan kuasanya sepertimana yang diperuntukkan Akta Suruhanjaya Hak Asasi Manusia Malaysia 1999 (Akta 597).
- Pejabat Pesuruhjaya Kanak-kanak (OCC) telah diletakkan di bawah struktur organisasi SUHAKAM dan mempunyai ciri-ciri serta fungsi yang sama. OCC adalah bebas daripada Kerajaan dan, secara idealnya, bertanggungjawab kepada Parlimen. Oleh kerana CC berkuatkuasa berdasarkan Akta 597; CC menjalani proses pelantikan yang sama, terma fungsi dan keperluan untuk melapor sama seperti Pesuruhjaya SUHAKAM yang lain. OCC telah diberi geran sebanyak RM500,000.00 masing-masing pada tahun 2019 dan 2020 oleh KPWKM.
- Selepas hampir 2 tahun OCC beroperasi dengan jumlah kakitangan seramai 4 orang (3 orang pegawai dengan 1 pembantu tadbir) dengan bidang tugas yang besar berhubung promosi dan pemeliharaan hak asasi 9.3 juta kanak-kanak di Malaysia (termasuk kanak-kanak pelarian, migran dan tanpa dokumen), OCC berdepan kekangan dari sudut kekurangan kakitangan dan kewangan yang stabil untuk menjalankan mandatnya memperkasa dan melindungi hak semua kanak-kanak di Malaysia.

PENDAHULUAN

- Berhubung cadangan pertimbangan semula untuk menubuhkan SBKK, kewujudan satu Suruhanjaya, badan atau *ombudsman* yang bebas bagi menguruskan isu berkaitan kanak-kanak adalah bukan sesuatu yang baru di negara luar. Kanak-kanak adalah individu yang tergolong dalam kumpulan paling rentan justeru, perlindungan yang mencukupi hendaklah diberikan kepada mereka.
- Di Malaysia, hak kanak-kanak adalah dilindungi oleh pelbagai Akta termasuklah Akta Kanak-kanak 2001 dan Akta Kesalahan-kesalahan Seksual Terhadap Kanak-kanak 2017. Walaubagaimanapun, terdapat pelbagai isu hak kanak-kanak yang masih belum dapat ditangani seperti kanak-kanak tanpa dokumen; perkahwinan kanak-kanak; buli di sekolah, keganasan terhadap kanak-kanak; kanak-kanak yang berkonflik dengan undang-undang; eksploitasi kanak-kanak dalam talian dan luar talian; dan buruh kanak-kanak.
- SBKK di negara luar **secara keseluruhannya mempunyai bidang kuasa “*check and balance*” yang sangat luas**. Pesuruhjaya Kanak-kanak yang berada di bawah SUHAKAM sekarang adalah terhad kuasanya setakat pada:
 - (i) **menyebarkan kesedaran dan memberi pendidikan** berhubung dengan hak kanak-kanak;
 - (ii) **memberi nasihat dan membantu Kerajaan dalam merumuskan undang-undang** dan arahan pentadbiran dan prosedur serta mencadangkan langkah-langkah yang perlu diambil;
 - (iii) **mengesyorkan kepada Kerajaan** berkenaan dengan langganan atau penyertaan perjanjian (dan Protokol Pilihan) dan instrumen antarabangsa yang lain, di samping penyingkiran reservasi dalam CRC; dan
 - (iv) **menyiasat aduan** mengenai pelanggaran hak kanak-kanak, selaras dengan Akta 597.

**AMALAN TERBAIK DARI NEGARA LAIN
(*BEST PRACTICES FROM OTHER COUNTRIES*)**

INDIA

PENUBUHAN

- **Suruhanjaya Nasional untuk Perlindungan Hak Kanak-kanak (NCPCR)** ditubuhkan pada bulan Mac 2007 di bawah Akta Suruhanjaya untuk Perlindungan Hak Kanak-kanak (CPCR) 2005. NCPCR berada di bawah seliaan Kementerian Pembangunan Wanita dan Kanak-kanak India.

KOMPOSISI

- Seorang Pengerusi; dan
- 6 anggota, sekurang-kurangnya 2 adalah wanita yang memiliki kelayakan/kemahiran dalam bidang berikut:
 - a) Pendidikan;
 - b) Kesihatan, penjagaan, kesejahteraan atau perkembangan kanak-kanak;
 - c) Keadilan kepada kanak-kanak yang berkonflik dengan undang-undang; atau penjagaan kanak-kanak yang diabaikan atau ditinggirkan dan kanak-kanak kurang upaya.
 - d) Penghapusan buruh kanak-kanak atau kanak-kanak dalam kemiskinan;
 - e) Psikologi atau sosiologi kanak-kanak; dan
 - f) Undang-undang yang berkaitan dengan kanak-kanak.

INDIA

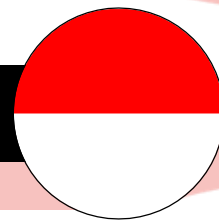

MANDAT:

- **Mengkaji dan menyemak bentuk perlindungan yang telah diperuntukkan** dalam undang-undang supaya perlindungan hak kanak-kanak adalah berkesan, dan mengesyorkan langkah-langkah untuk pelaksanaannya yang efektif;
- Menyediakan **laporan** berhubung operasi/kerja perlindungan tersebut setiap tahun atau apabila diperlukan;
- **Menyiasat pelanggaran hak kanak-kanak** yang diadakan, dan mengesyorkan tindakan prosiding Mahkamah;
- **Mengkaji semua faktor yang menghalang pelaksanaan hak kanak-kanak** dan mengesyorkan langkah-langkah penambahbaikan yang sesuai;
- **Memantau situasi berhubung yang kanak-kanak** yang memerlukan penjagaan dan perlindungan khas, dan mengesyorkan langkah-langkah penambahbaikan yang sesuai;
- **Mengkaji triti dan instrumen antarabangsa berkaitan kanak-kanak**, dan melakukan semakan berkala terhadap dasar, program dan aktiviti yang wujud berhubung hak kanak-kanak; dan membuat pengesyoran untuk pelaksanaannya yang berkesan demi kepentingan terbaik kanak-kanak;
- **Menjalankan dan mempromosikan penyelidikan dalam bidang hak kanak-kanak;**
- **Menyebarkan dan mempromosikan kesedaran hak kanak-kanak** kepada semua lapisan masyarakat;
- **Menyiasat** atau menyebabkan mana-mana **rumah jagaan kanak-kanak yang berkonflik dengan undang-undang**, atau tempat kediaman atau institusi yang menempatkan kanak-kanak, yang berada di bawah kawalan Kerajaan atau mana-mana Kerajaan Negeri atau pihak berkuasa lain untuk disiasat, dan mengesyorkan tindakan penambahbaikan, jika perlu;
- **Menyiasat aduan** yang berkaitan dengan hak kanak-kanak.

INDONESIA

PENUBUHAN

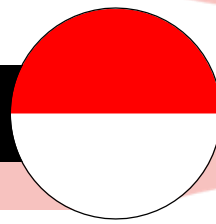
- **Suruhanjaya Perlindungan Kanak-kanak Indonesia** ditubuhkan berdasarkan Perkara 74 Undang-Undang Republik Indonesia No.23, 2002 berhubung Perlindungan Kanak-kanak untuk meningkatkan keberkesanan pelaksanaan perlindungan anak; secara asasnya adalah bebas (***independent in nature***).

KOMPOSISI

- Keanggotaan Suruhanjaya terdiri daripada seorang Pengerusi, dua Timbalan Pengerusi, seorang setiausaha, dan 5 anggota.
- Keanggotaan jawatankuasa hendaklah terdiri daripada kelayakan/pengalaman kerja seperti berikut:
 - a) Ahli kerajaan;
 - b) Pemimpin agama;
 - c) Organisasi sosial, organisasi awam;
 - d) Organisasi profesional;
 - e) Badan bukan kerajaan,
 - f) Entiti perniagaan, dan kumpulan masyarakat.

INDONESIA

KOMPOSISI

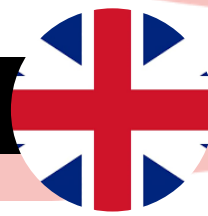
- Keanggotaan dilantik dan dilucutkan oleh Presiden setelah mendapat pertimbangan dari Dewan Perwakilan Republik Indonesia, selama tempoh 3 tahun, dan layak dilantik semula selama 3 tahun lagi.
- Ketetapan berhubung kelengkapan organisasi, cara kerja, dan peruntukkan adalah dirangka oleh dikri Presiden.

MANDAT

- Suruhanjaya mempunyai peranan yang berikut, selaras dengan Perkara 76 Undang-Undang Republik Indonesia No.23, 2002 berhubung Perlindungan Kanak-kanak:
 - a) **Memasyarakatkan seluruh peruntukkan undang-undang yang berkaitan** dengan perlindungan kanak-kanak; **mengumpulkan data dan maklumat**; **menerima aduan** orang ramai; **menganalisis**; **memantau**; **menilai**; dan **menyelia pelaksanaan perlindungan kanak-kanak**; dan
 - b) Menyerahkan **laporan, cadangan, input**, dan **pertimbangan kepada Presiden** dalam rangka (*framework*) perlindungan kanak-kanak.

UNITED KINGDOM

PENUBUHAN

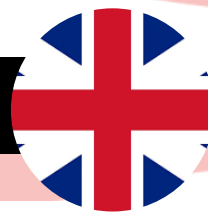
- Peranan **Pesuruhjaya Kanak-kanak England** telah dirangka berdasarkan Akta Kanak-kanak 2004, yang memberi tanggungjawab kepada Pesuruhjaya untuk mempromosikan kesedaran berhubung kepentingan pandangan dan minat kanak-kanak.
- Akta Kanak-kanak dan Keluarga 2014 mengukuhkan lagi tanggungjawab, kuasa dan kebebasan Pesuruhjaya, dan memberinya tanggungjawab khas untuk hak kanak-kanak yang berada dalam atau luar jagaan, tinggal jauh dari rumah atau menerima perkhidmatan penjagaan sosial.
- Beliau juga diberi mandat untuk bercakap bagi pihak kumpulan kanak-kanak untuk isu yang lebih unik contohnya isu imigresen (untuk seluruh UK) dan keadilan belia (untuk England dan Wales).

KOMPOSISI

- Pesuruhjaya Kanak-kanak dilantik oleh Setiausaha Negara untuk tempoh tidak melebihi 6 tahun .
- Pesuruhjaya dibantu oleh sekumpulan kakitangan yang berfungsi sebagai penasihat, jawatankuasa audit dan risiko, kumpulan kanak-kanak, pihak berkepentingan dan kumpulan pakar.

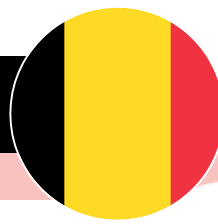
UNITED KINGDOM

MANDAT

- Tanggungjawab statutori Pesuruhjaya merangkumi **memahami apa yang difikirkan oleh kanak-kanak dan golongan muda** berhubung perkara-perkara yang mempengaruhi mereka; dan **menggesa pembuat dasar/keputusan** untuk selalu **mengambil kira kepentingan terbaik kanak-kanak** dalam setiap keputusan.
- Mempunyai **kemampuan unik dalam pengumpulan data** dan kebolehan untuk **berkomunikasi dengan kanak-kanak** untuk memperoleh bukti, yang membolehkan beliau membawa perubahan untuk jangka masa panjang, dan penambahbaikan untuk kanak-kanak, terutamanya kanak-kanak yang paling rentan.

BELGIUM

PENUBUHAN

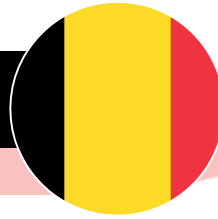
- **Suruhanjaya Nasional Hak Kanak-kanak (NCRC)** ditubuhkan pada tahun 2005 bertujuan mewujudkan dasar hak kanak-kanak yang komprehensif selaras dengan obligasi Belgium di bawah CRC.
- Suruhanjaya berfungsi sebagai satu platform koordinasi yang mengumpulkan 90 agensi kerajaan dan bukan kerajaan yang bekerja merealisasikan hak kanak-kanak.

KOMPOSISI

- Suruhanjaya mempunyai dua peranan (*dual role*) iaitu sebagai "memberi sokongan kepada kerajaan" dan "memberi nasihat bebas (*independent*)", serta peranan pelbagai anggota-anggotanya (masyarakat sivil, profesional, wakil pentadbiran, menteri dan kerajaan).
- Terdapat dua badan yang ditubuhkan di bawah Suruhanjaya:
 - a) Badan antara kerajaan yang dianggotai oleh anggota yang ada hak mengundi; dan
 - b) Badan penasihat yang terdiri daripada anggota dengan hak rundingan dan autonomi.
- Pejabat Eksekutif Suruhanjaya terdiri daripada anggota kedua-dua badan, memastikan perundingan yang lebih baik.

BELGIUM

MANDAT

- Suruhanjaya mempunyai peranan berganda dalam pelaksanaan CRC:
 - a) Memberi bantuan dalam penyediaan laporan lima tahun CRC** yang wajib dilapor Negara Belgium selaras dengan Perkara 44 CRC.
 - b) Bertanggungjawab mewakili Negara Belgium**, dalam pembentangan laporan tersebut kepada Jawatankuasa CRC (*Committee on the Rights of the Child*).
- Suruhanjaya juga turut menyumbang terhadap penyediaan dokumen lain yang berkaitan dengan hak kanak-kanak yang wajib dilapor oleh Negara Belgium kepada badan-badan antarabangsa.

NEW ZEALAND

PENUBUHAN

- Pesuruhjaya Kanak-kanak NZ adalah satu entiti bebas.
- Pesuruhjaya mempunyai tiga fungsi utama di bawah Akta Pesuruhjaya Kanak-kanak 2003 iaitu **pemantauan**, **penilaian** dan **pelaporan perkhidmatan** yang diberikan kepada kanak-kanak dalam jagaan.

KOMPOSISI

- Tempoh pelantikan Pesuruhjaya Kanak-kanak adalah selama 5 tahun atau tempoh yang lebih pendek, tertakluk tempoh dinyatakan dalam surat pelantikan.

MANDAT

- Pesuruhjaya memperjuangkan kepentingan, hak dan kesejahteraan kanak-kanak dan golongan muda berkaitan undang-undang, dasar, amalan, dan memantau perkhidmatan yang diberikan di bawah Akta Kanak-kanak, Orang Muda dan Keluarga New Zealand (*NZ Children, Young Persons, and their Families Act*).
- Pesuruhjaya Kanak-kanak mempunyai fungsi statutori yang luas merujuk kepada Akta-Akta yang berikut:
 - a) Akta Pesuruhjaya Kanak-kanak 2003;
 - b) Akta Jenayah Penyeksaan 1989;
 - c) Peraturan Kanak-kanak, Orang Muda dan Keluarga (Penjagaan Kediaman) 1989;
 - d) *Human Assisted Reproductive Technology Act 2004*

SURUHANJAYA KANAK-KANAK DALAM KERANGKA INSTITUSI HAK ASASI KEBANGSAAN / NEGARA

AUSTRALIA

PENUBUHAN

- Portfolio seorang Pesuruhjaya Kanak-kanak Kebangsaan diletakkan di dalam kerangka **Suruhanjaya Hak Asasi Manusia Australia (AHRC)** pada tahun 2013 - Seksyen 8 (1) (g) Akta Suruhanjaya Hak Asasi Manusia Australia 1986.

KOMPOSISI

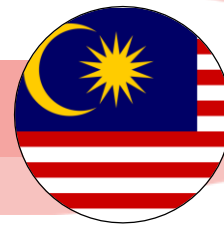
- Dilantik oleh *Governor-General* sebagai anggota sepenuh masa.

MANDAT

- Pesuruhjaya Kanak-kanak hanya menumpukan pada hak dan kepentingan kanak-kanak, dan undang-undang, dasar dan program yang mempengaruhi kanak-kanak.
- Sebagai sebahagian dari mandatnya, Pesuruhjaya Kanak-kanak hendaklah **menyerahkan laporan kepada Parlimen persekutuan** setiap tahun berhubung dapatan Pesuruhjaya tentang pandangan kanak-kanak dan golongan muda di Australia berhubung pelaksanaan hak kanak-kanak yang samada dapat dinikmati sepenuhnya kanak-kanak atau sebaliknya.

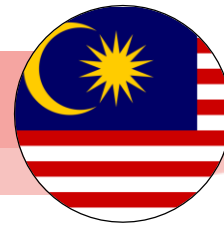

CADANGAN

- CC berpandangan bahawasanya **SBKK New Zealand adalah yang paling ideal**. Walaubagaimanapun, sekiranya Kerajaan mempunyai kekangan dari sudut peruntukkan untuk mencontohi New Zealand, **SBKK Australia** yang diletakkan dalam kerangka Suruhanjaya Hak Asasi Manusia Australia juga adalah **pilihan ke-2**.
- Begitupun, untuk melaksanakan konsep SBKK Australia di Malaysia, CC yang kini telahpun berada dalam kerangka SUHAKAM hendaklah **diberi kuasa yang lebih luas dan peruntukkan yang lebih banyak** untuk tujuan pertambahan kakitangan.
- Hal di atas boleh diusahakan dengan melakukan pindaan bagi Akta 597 seperti yang dicadangkan kepada Mesyuarat Jawatankuasa Kabinet Khas pada 21 September 2018. **Akta Kanak-kanak 2001 juga boleh dipinda** untuk memasukkan peruntukkan berhubung penubuhan SBKK.
- Untuk contoh amalan antarabangsa yang berkesan, tugas Pesuruhjaya Kanak-kanak di Australia dan New Zealand boleh digunakan sebagai modal di mana CC diberikan kuasa untuk membuat permintaan kepada pihak berkuasa, organisasi atau institusi yang kompeten bagi menjalankan tindakan yang perlu bagi menjaga kepentingan kanak-kanak. Adalah wajib bagi penubuhan ini bukan sahaja untuk bertindak sedemikian tetapi juga dengan segera memaklumkan kepada pihak *Ombudsman* Kanak-kanak, **dalam masa tidak lebih dari 30 hari**, dari hari tindakan telah diambil.

CADANGAN

- **Kuasa** yang diberikan kepada **Pesuruhjaya Kanak-Kanak** juga hendaklah **meliputi semua peringkat, termasuk institusi negara dan agama dan tidak boleh dibatasi oleh isu-isu agama atau bidang kuasa**, terutamanya dalam bidang kebimbangan bersama atau bidang kuasa bertindih (contoh: perkahwinan bawah umur atau penukaran agama kanak-kanak secara *unilateral*). Penjalanan kuasa-kuasa ini mesti diiktiraf dan disokong oleh Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Negeri dan Parlimen.
- Pesuruhjaya Kanak-kanak hendaklah mempunyai **fungsi rentas sempadan**, contohnya dalam kes-kes penculikan, pemerdagangan dan kewarganegaraan.

TERIMA KASIH

DISEDIAKAN OLEH : OCC

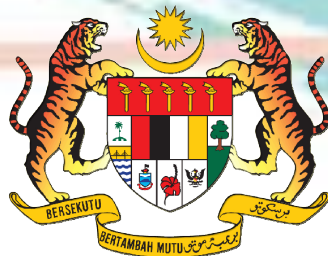

OCC.OFFICIAL.MY
OCCSUHAKAM

Pejabat PesuruhjayaKanak-Kanak
Suruhanjaya Hak Asasi Manusia
Malaysia (SUHAKAM)
Tingkat 11, MenaraTH Perdana,
1001, JalanSultan Ismail 50250,
KualaLumpur

occ@suhakam.org.my

STATUS PELUASAN MAHKAMAH JENAYAH SEKSUAL KANAK-KANAK KE SELURUH MALAYSIA

Isi Kandungan

- 01: Latar Belakang
- 02: Prasarana Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-Kanak
- 03: Status Peluasan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-Kanak
- 04: Statistik Kes Jenayah Seksual Kanak-Kanak
- 05: Cadangan Penambahbaikan

Latar Belakang

- Mendengar kesalahan seksual melibatkan kanak-kanak yang berumur bawah 18 tahun (sepertimana diperuntukkan di bawah Akta Kanak-Kanak 2001 (Akta 611))
- Kesalahan yang lazim didaftar di mahkamah ini adalah di bawah Kanun Keseksaan (Akta 574) dan Akta Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017 (Akta 792) seperti berikut:
 - Rogol/Liwat
 - Amang Seksual
 - Pengantunan Kanak-kanak
- Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-Kanak (JSKK) yang pertama di Malaysia ditubuhkan di Putrajaya - mula beroperasi setelah perasmian oleh mantan YAB Perdana Menteri pada 22 Jun 2017
- Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-Kanak kedua telah ditubuhkan di Kompleks Mahkamah Kuching - mula beroperasi setelah perasmian oleh mantan YAB Perdana Menteri pada 18 April 2018

Prasarana Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-Kanak

1. Dikendalikan oleh Hakim Mahkamah Sesyen (gred JUSA C) yang berpengalaman dan berpengetahuan luas
2. Prasarana khusus:
 - i. Court Recording Transcription (CRT) dan Voice To Text (VTT): perbicaraan dirakam sepenuhnya dan keterangan saksi terus ditranskripsi menjadi nota prosiding
 - ii. Sistem Audio Visual: membolehkan saksi kanak-kanak lebih selesa untuk memberi keterangan dari bilik yang berasingan di luar Mahkamah terbuka
 - iii. *Visualizer*: paparan dan pengemukaan ekshibit secara *softcopy*
 - iv. Bilik Saksi Kanak-Kanak dan Bilik Menunggu Saksi Kanak-Kanak: bersifat mesra kanak-kanak dan membolehkan saksi dan mangsa kanak-kanak yang hadir perbicaraan di Mahkamah berasa lebih selesa.
 - v. Patung anatomi: membantu kanak-kanak memberi keterangan terutama apabila saksi kanak-kanak mengalami kesukaran menjelaskan kejadian kesalahan seksual kepada mahkamah

Bilik Saksi dan Bilik Menunggu Kanak-Kanak Mahkamah JSKK Putrajaya

(ALATAN MAINAN DAN KELENGKAPAN MESRA KANAK-KANAK ADALAH SUMBANGAN OLEH PERMATA NEGARA)

Bilik Bicara Mahkamah JSKK Putrajaya

Status Peluasan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-Kanak

PKPMP telah menjalankan kerja-kerja pengubahsuaian dan menyediakan bilik saksi kanak-kanak dan bilik menunggu saksi kanak-kanak

Peralatan ICT seperti kelengkapan Court Recording and Transcription (CRT) , Voice To Text (VTT), Visualizer dan sistem audio visual telah lengkap dipasang dan sedia digunakan

Asas pemilihan lokasi untuk peluasan:

- i. jumlah kesalahan yang berlaku berdasarkan jumlah pendaftaran kes di mahkamah
- ii. jarak perjalanan untuk saksi hadir ke mahkamah

Lokasi peluasan Mahkamah JSKK

Bil	Negeri	Mahkamah
1	Pahang	Kompleks Mahkamah Kuantan
2	Perak	Kompleks Mahkamah Ipoh
3	Johor	Kompleks Mahkamah Muar
4		Kompleks Mahkamah Johor Bahru
5	Pulau Pinang	Kompleks Mahkamah Georgetown
6	Perlis	Kompleks Mahkamah Kangar
7	Selangor	Kompleks Mahkamah Klang
8	Terengganu	Kompleks Mahkamah Kuala Terengganu
9	Melaka	Kompleks Mahkamah Negeri Melaka
10	Kelantan	Kompleks Mahkamah Kota Bharu
11	Kedah	Kompleks Mahkamah Alor Setar
12	Negeri Sembilan	Kompleks Mahkamah Seremban
13	Sabah	Kompleks Mahkamah Kota Kinabalu

Mahkamah JSKK Diperluaskan

Mahkamah JSKK Kuching

Mahkamah JSKK Klang

Mahkamah JSKK Diperluaskan

Mahkamah JSKK Kota Bharu

Mahkamah JSKK Alor Setar

Statistik Kes Jenayah Seksual Kanak-Kanak Seluruh Malaysia

(Setakat 31 Ogos 2021)

Negeri	Kes Aktif Setakat 31 Ogos 2021
Johor	264
Kedah	60
Kelantan	102
Melaka	116
Negeri Sembilan	112
Pahang	130
Pulau Pinang	75
Perak	266
Perlis	36
Selangor	363
Terengganu	127
Sabah	113
Sarawak	164
WPKL	0
Putrajaya	234
JUMLAH	2,162

Cadangan Penambahbaikan

- PKPMP sedang melihat keperluan penambahan Mahkamah Jenayah Seksual Kanak-Kanak di negeri-negeri yang merekodkan jumlah kes yang tinggi
- Mendapatkan perjawatan khusus pegawai Kehakiman gred JUSA C bagi Hakim Mahkamah JSKK sepertimana Hakim Mahkamah Sesyen Rasuah
- Menyediakan lebih banyak peluang latihan dan kursus dalam dan luar negara berkait kesalahan seksual terhadap kanak-kanak bagi HMS untuk memberi pendedahan dan perkongsian ilmu /pengalaman
- Mendapatkan kerjasama pelbagai agensi untuk mempercepat penyelesaian kes seperti kehadiran pendamping dari JKM, penyediaan pelbagai laporan dengan lebih cepat dan berkesan

KEMENTERIAN PEMBANGUNAN WANITA, KELUARGA DAN MASYARAKAT

PELAPORAN TINDAKAN DI BAWAH JAWATANKUASA MENANGANI KEGANASAN RUMAH TANGGA

30 SEPTEMBER 2021 (KHAMIS) I 9.00 PAGI

KANDUNGAN

1

Latar belakang Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JKRT)

2

Tindakan yang dilaksanakan di bawah JKRT

3

Hala tuju tindakan JKRT

4

Cadangan kerjasama

LATAR BELAKANG JKRT

PUNCA KUASA DAN PERUNDANGAN

Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 (Akta 521)

- Akta yang mempunyai peruntukan bagi perlindungan undang-undang dalam situasi keganasan rumah tangga dan perkara yang bersampingan dengannya.

Dokumen Rujukan

- Garis Panduan Pengendalian Kes Keganasan Rumah Tangga Tahun 2015.

Kronologi Penubuhan Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga

JKRT – SEJARAH PENUBUHAN & STRUKTUR

KSU KPWK

- KEMENTERIAN KESIHATAN MALAYSIA
- HOSPITAL KUALA LUMPUR
- KEMENTERIAN DALAM NEGERI
- POLIS DIRAJA MALAYSIA
- JABATAN PENDAFTARAN NEGARA
- JABATAN IMIGRESEN MALAYSIA
- JABATAN PEGUAM NEGARA
- JABATAN BANTUAN GUAMAN
- JABATAN KEHAKIMAN SYARIAH MALAYSIA
- MAHKAMAH PERSEKUTUAN MALAYSIA
- JABATAN KEBAJIKAN MASYARAKAT
- JABATAN PEMBANGUNAN WANITA
- LEMBAGA PENDUDUK DAN PEMBANGUNAN KELUARGA NEGARA
- JABATAN WANITA DAN KELUARGA SARAWAK
- JABATAN HAL EHWAL WANITA SABAH
- JABATAN KEMAJUAN ISLAM MALAYSIA
- NATIONAL COUNCIL OF WOMEN'S ORGANISATION (NCWO)
- WOMEN'S AID ORGANISATION (WAO)
- WOMEN'S CENTRE FOR CHANGE (WCC)
- ALL WOMEN ACTION SOCIETY (AWAM)

2019 - JKRT
DITUBUHKAN

20 AHLI

14 KERAJAAN
PERSEKUTUAN
2 KERAJAAN
NEGERI
4 NGO

MESYUARAT 2
KALI SETAHUN

(3 mesyuarat telah
diadakan)

Mengenal pasti isu dan masalah serta membincangkan kaedah penyelarasan yang terbaik dan sustainable bagi menangani isu berkaitan keganasan rumah tangga yang dibangkitkan melalui keterlibatan pihak-pihak berkepentingan.

Pemudah cara dan perantara bagi memastikan perundangan berkaitan keganasan rumah tangga termasuk Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 [Akta 521], prosedur operasi standard agensi kerajaan serta garis panduan berkaitan keganasan rumah tangga dilaksanakan secara berkesan.

Membentuk persefahaman melalui jaringan kolaborasi strategik antara agensi kerajaan dan badan bukan kerajaan berkaitan bagi memastikan kes keganasan rumah tangga dapat diselesaikan dengan baik.

TINDAKAN YANG DILAKSANAKAN DI BAWAH JKRT

TINDAKAN UTAMA

Menyelaras prosedur perintah perlindungan, advokasi & bantuan perlindungan (cth: prosedur permohonan IPO dan PO di Mahkamah melalui Case Management System (CMS)

Mengadakan kerjasama strategik bersama Kerajaan Negeri (cth: sesi libat urus di 3 negeri-Kelantan, Kedah dan Sarawak agar isu ini dibincangkan dalam platform sedia ada/ baharu

Menyelaras pelaporan data panggilan dan aduan dari agensi dan NGO (cth: Talian Kasih 15999, PDRM, JKM & NGO)

Memasukkan komponen keganasan rumah tangga dalam Laporan Tinjauan Kebangsaan Kesihatan dan Morbiditi (NHMS) 2021 KKM

Mempergiatkan hebahan berkaitan bantuan/perkhidmatan menggunakan 'banner' JKRT (cth: video pemahaman Perintah Perlindungan Kecemasan

Memperluaskan promosi perkhidmatan sedia ada (cth: Talian Kasih 15999, PDRM, JKM, WAO & AWAM)

Memperluaskan pelaksanaan program pembangunan kapasiti (cth: program kemahiran seperti Kursus Asuhan dan Didikan Awal Kanak-Kanak)

Memastikan pengoperasian Tempat Selamat bagi menampung keperluan penempatan mangsa

Meningkatkan program bimbingan psikososial dan aktiviti dalam komuniti (cth: Skwad Waja, Legal Clinic, De Stress Clinic & Talian Khas Kaunseling)

Mendapatkan analisis penerimaan masyarakat terhadap mesej yang disampaikan (nilai tambah kepada pelaporan status hebahan) – kebanyakan respon positif menerusi media sosial dan mendapatkan maklumat

TINDAKAN UTAMA SEMASA COVID-19

PERINTAH PERLINDUNGAN

- Mendapatkan senarai penolong pendaftar kanan Mahkamah untuk rujukan dan urusan permohonan oleh agensi terlibat.
- Memastikan akses penuh mangsa kepada permohonan EPO, IPO dan PO.

BANTUAN PERLINDUNGAN

- Memastikan pengoperasian Tempat Selamat dengan sepenuhnya.
- Menggunakan 2 Rumah Perlindungan Wanita di Kota Kinabalu & Kota Bharu untuk penempatan mangsa.
- Mengemukakan permohonan kepada KKM untuk pengecualian bayaran saringan pengesahan Covid-19 untuk mangsa.
- Program Masjid sebagai Pusat Transit Sementara

HEBAHAN & ADVOKASI

- Memperluaskan hebahan berkaitan bantuan dan perkhidmatan sedia ada dalam media sosial (cth: infografik isu, hak, kumpulan dilindungi, tindakan boleh diambil).
- Mengadakan sesi libat urus bersama syarikat telekomunikasi/ agensi kerajaan (cth: Maxis, KKMM & MKN).
- Menggunakan hebahan menerusi Sistem Pesanan Ringkas MKN untuk capaian lebih luas.

PEMBANGUNAN KAPASITI

- Mengadakan program pengupayaan diri dan khidmat nasihat untuk mangsa (cth: bidang keusahawanan -: Program Penjanaan Pendapatan Wanita/ Kerjaya MEDAC).

PROGRAM KERJASAMA

- Mendapatkan kerjasama PDRM untuk memudahkan pergerakan mangsa semasa sekatan jalan raya.
- Mengemukakan surat sokongan terhadap permohonan WAO untuk mewujudkan talian bebas tol dari KKMM.
- Mengemukakan surat sokongan kepada NGO untuk memudahkan pergerakan dan pengendalian kes keganasan rumah tangga

BANTUAN SOKONGAN LAIN

- Menyediakan khidmat kaunseling menerusi Talian Kasih 15999.
- Menggunakan Talian Sokongan Psikososial Kebangsaan COVID-19 oleh KKM.
- Memperluaskan program sokongan seperti Legal Clinic, De Stress Clinic, Skwad WAJA & khidmat kaunseling.
- Memberikan bantuan kewangan kepada mangsa (cth: Tabung Bantuan Segera, Bantuan Kanak-Kanak dan Bantuan Bakul Prihatin)

ANTARA USAHA ADVOKASI KEGANASAN RUMAH TANGGA

KPWKM

JPW

JAKIM

PDRM

MESEJ MKN

LAPORKAN KEGANASAN RUMAH TANGGA

PERKHIDMATAN DAN BANTUAN YANG DIBERIKAN DI BAWAH AKTA KEGANASAN RUMAH TANGGA 1984

- Penerangan hak perlindungan
- Permohonan perintah perlindungan
- Pengangkutan ke hospital/ klinik (jika perlu)
- Menemani mengambil barang-barang peribadi
- Menyediakan tempat selamat (jika perlu)

Hubungi!
 Talian Kasih KPWKM 15999 / WhatsApp 019 261 5999 / FORM 999
 NGO: WAD Hotline 03 8008 8058 / WhatsApp 018 988 8058
 AWAM 016 237 4223

Measj di Whatsapp dan Jovabotwaas Mesasjng Keganasan Rumah Tangga

SKUAD WAJAWANITA ANTI INENAYAH

SERTAI KAMI SEKARANG!
 BERSAMA KITA HEBANTERAS JENYAH & KEGANASAN TERHADAP WANITA

BILA MBAS OR CODE UNTUK PENYERTAAN DAN PAKLIMAT LANJUT

MASJID SEBAGAI PUSAT TRANSIT MANGSA KEGANASAN RUMAH TANGGA

14 Masjid terpilih dalam WP Kuala Lumpur

- Masjid Wilayah Persekutuan
- Masjid Al-Chufuran, TTD
- Masjid Al-Imam al-Ghazali
- Masjid Al-Qurtubi
- Masjid Annu Bin Al-As
- Masjid Salahuddin Al-Ayubdi
- Masjid Al-Imam Ayy Syafie
- Masjid Ar Rahimah
- Masjid Jameel Ehsan
- Masjid Abu Ubaidah Al-Jarrah
- Masjid Al-Mugarrabin
- Masjid Az-Zubair Bin Awwam
- Masjid Ar-Rahman
- Masjid Al-Ikhlasiah

KEGANASAN RUMAH TANGGA: JANGAN TAKUT LAPOR KEPADA POLISI

MANGSA boleh tampil membuat laporan di mana-mana sahaja, pada waktu-pun, manapun, termasuk dalam menjalankan kesedaran. Mangsa berhak mendapat bantuan.

SMS MKN: 8 Jun 2021 - Bersama tangani keganasan rumah tangga semasa PKP. Salurkan aduan di Talian Kasih 15999 atau WhatsApp 019261 5999. Talian bebas tol ini beroperasi 24 jam

KEGANASAN RUMAH TANGGA

Sesialpa sahaja penduduk di Malaysia adalah dilindungi dari keganasan rumah tangga di bawah Akta Keganasan Rumah Tangga 1984. Perukuan ini terpelagi bagi mereka yang ada hubungan perkuhanian dan hubungan keluarga sahaja.

Mangsa keganasan rumah tangga boleh melaporkan kejadian keganasan terhadappnya ke:

- Talian Polis yang berhampiran atau pengaduan boleh dibuat di Pejabat Kebajikan Masyarakat Daerah / pejabat yang berhampiran
- Menghubungi Talian Kasih 15999

Meluk teruka ke hospital yang berhampiran sekiranya diabaikan

TALIAN Kasih 15999 WhatsApp 019 26 15999

MASJID JADI PUSAT TRANSIT KEGANASAN RUMAH TANGGA

PUSAT TRANSIT

12 PUSAT ADUAN & KHIDMAT KAUINSUNG

MASJID SEBAGAI PUSAT TRANSIT MANGSA KEGANASAN RUMAH TANGGA

Erti Keganasan Rumah Tangga

1. Sengaja / cuba melakkan mangsa dalam ketulutan.
2. Mencederakan secara fizikal.
3. Memaksa / mengancam mengulangi perbuatan seksual.
4. Mengurung / menahan tanpa kerelaan.
5. Khianah / merosakkan harta dengan niat menyebabkan kesedihan / keganasan.

KEGANASAN RUMAH TANGGA: JANGAN TAKUT LAPOR KEPADA POLISI!

Apas yang berlaku mansa harus? Laporkan kepada polis secepat mungkin.

Menyediakan perkhidmatan terhadap mangsa keganasan rumah tangga

SMS MKN: 20 April 2020 - Kerajaan memandang serius kes keganasan rumah tangga dan penderaan sepanjang tempoh PKP. Salurkan aduan kepada PDRM atau Talian Kasih 15999.

COVID-19: MEMBEBASAKAN DIRI DARIPADA KEGANASAN RUMAH TANGGA

Wanita yang mengalami keganasan rumah tangga disarankan:

1. Menghubungi ahli keluarga & rakan-rakan yang boleh membantu
2. Memanggil badan untuk keselamatan diri memba & anak jika kesialan lebih teruk.
3. Menyimpan nombor telefon jiran tetangga, kakak-akak & ahli keluarga
4. Ada akses kepada dokumen penting, wang, barangan peribadi yang boleh dibawa bersama dengan segera
5. Menyediakan dokumen berkaitan diri & mendaftarkan barangan (jika & mampukan)
6. Menyimpan maklumat talian bantuan, pekerja sosial, pertubuhan kebajikan / badan pertubuhan, rumah perlindungan & hospital setempat

HUBUNGI nombor kecamasan

TALIAN Kasih 15999 WhatsApp 019 261 5999

HENTI DAN LAPORKAN KEGANASAN TERHADAP WANITA

15999 Talian Negara 999

MASJID SEBAGAI PUSAT TRANSIT MANGSA KEGANASAN RUMAH TANGGA

14 Masjid terpilih dalam WP Kuala Lumpur

- Masjid Wilayah Persekutuan
- Masjid Al-Chufuran, TTD
- Masjid Al-Imam al-Ghazali
- Masjid Al-Qurtubi
- Masjid Annu Bin Al-As
- Masjid Salahuddin Al-Ayubdi
- Masjid Al-Imam Ayy Syafie
- Masjid Ar Rahimah
- Masjid Jameel Ehsan
- Masjid Abu Ubaidah Al-Jarrah
- Masjid Al-Mugarrabin
- Masjid Az-Zubair Bin Awwam
- Masjid Ar-Rahman
- Masjid Al-Ikhlasiah

KEGANASAN RUMAH TANGGA

25 pilmasjntes Apas

Skuad Waja Kibangsaan

KEGANASAN RUMAH TANGGA

25 pilmasjntes Apas

Hebahan infografik KRT di semua agensi kerajaan bermula Oktober 2021

ISU DAN CABARAN

1

Pelaksanaan pelbagai program dan inisiatif tanpa mengoptimumkan sumber sedia ada

2

Penumpuan kepada kepelbagaian program berbentuk bantuan

3

Kesukaran dalam pelaporan data secara menyeluruh

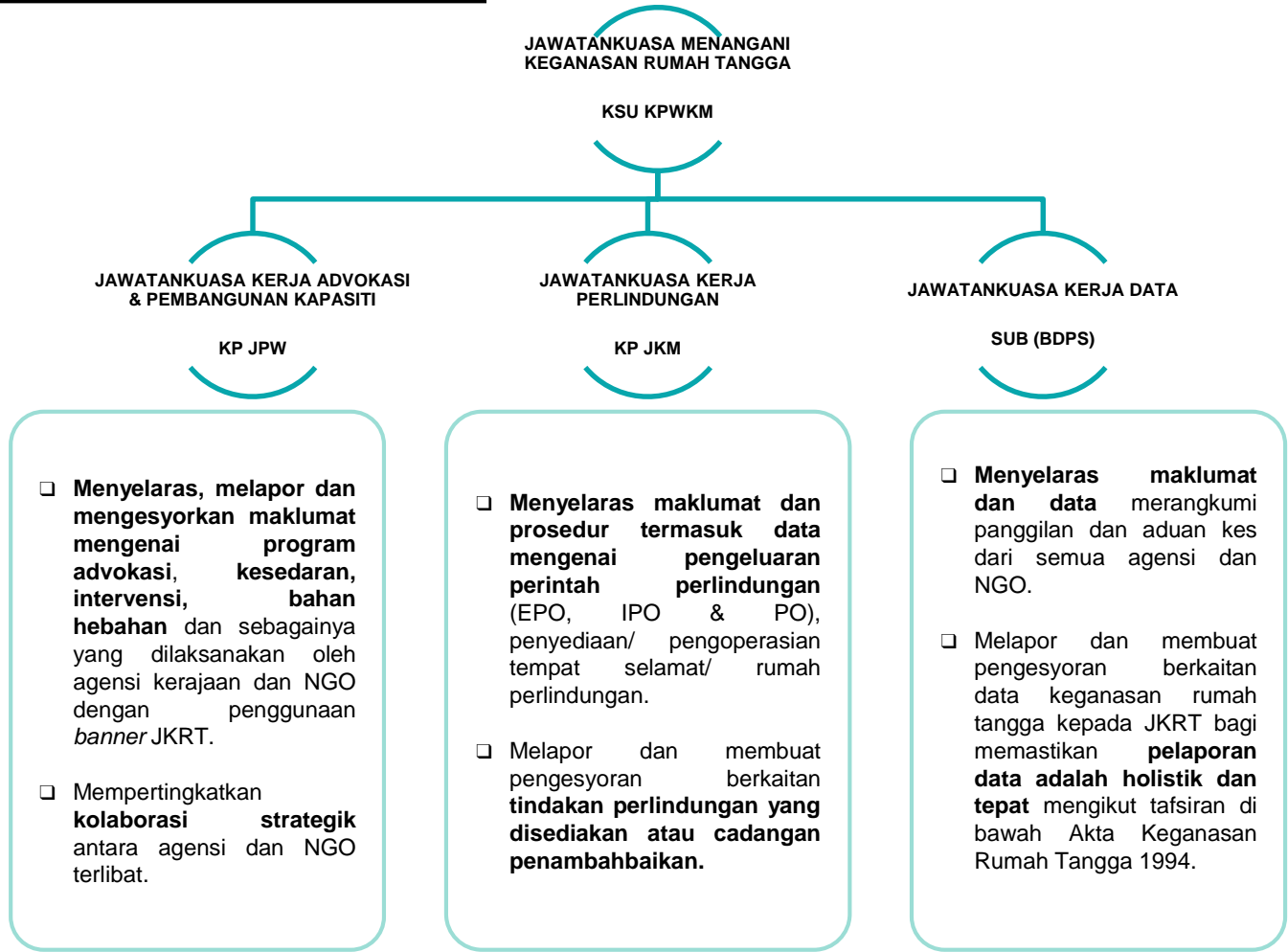
4

Tahap akses dan kebolehcapaian penuh kepada bantuan dan perkhidmatan

HALA TUJU TINDAKAN JKRT

PEWUJUDAN JAWATANKUASA KERJA

JAWATANKUASA MENANGANI KEGANASAN RUMAH TANGGA

KSU KPWKM

JAWATANKUASA KERJA ADVOKASI & PEMBANGUNAN KAPASITI

KP JPW

- **Menyelaras, melapor dan mengesyorkan maklumat mengenai program advokasi, kesedaran, intervensi, bahan hebahan** dan sebagainya yang dilaksanakan oleh agensi kerajaan dan NGO dengan penggunaan *banner* JKRT.
- Mempertingkatkan **kolaborasi strategik** antara agensi dan NGO terlibat.

JAWATANKUASA KERJA PERLINDUNGAN

KP JKM

- **Menyelaras maklumat dan prosedur termasuk data mengenai pengeluaran perintah perlindungan (EPO, IPO & PO), penyediaan/ pengoperasian tempat selamat/ rumah perlindungan.**
- Melapor dan membuat pengesyoran berkaitan **tindakan perlindungan yang disediakan atau cadangan penambahbaikan.**

JAWATANKUASA KERJA DATA

SUB (BDPS)

- **Menyelaras maklumat dan data** merangkumi panggilan dan aduan kes dari semua agensi dan NGO.
- Melapor dan membuat pengesyoran berkaitan data keganasan rumah tangga kepada JKRT bagi memastikan **pelaporan data adalah holistik dan tepat** mengikut tafsiran di bawah Akta Keganasan Rumah Tangga 1994.

PENGENDALIAN ISU ATAU PERKARA BERKAITAN KEGANASAN RUMAH TANGGA SECARA BERKESAN MENERUSI *CONCERTED EFFORTS* ANTARA AGENSI KERAJAAN DAN NGO

3 JAWATANKUASA KERJA

PERKONGSIAN SUMBER/ KEPAKARAN / MELALUI KOLABORASI STRATEGIK

MEMPERLUASKAN AKSES KEPADA BANTUAN & PERKHIDMATAN

MELIPATGANDAKAN HEBAHAN DAN ADVOKASI SECARA BERSASAR

MENINGKATKAN PELUANG PROGRAM PEMBANGUNAN KAPASITI/ PENGUPAYAAN DIRI

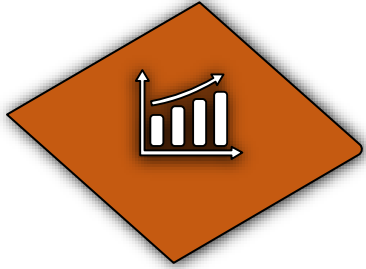

PENYEDIAAN PELAPORAN DATA SECARA BERSISTEMATIK

WHOLE-OF-NATION APPROACH

CADANGAN KERJASAMA

1

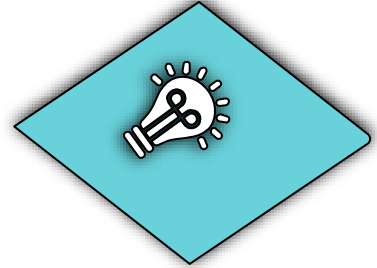
Menggunakan Rumah Ibadat
sebagai Pusat Transit
Sementara

2

Menjadi *champion* bagi isu
KRT dalam kalangan
komuniti

3

Menjadikan isu KRT sebagai agenda tetap
dalam platform sedia ada/ baharu
di peringkat negeri atau daerah

Sekian, terima kasih.

KEMENTERIAN PEMBANGUNAN WANITA,
KELUARGA DAN MASYARAKAT

**MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA
DAN KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL PARLIMEN KE-14
BILANGAN 3 TAHUN 2021**

**LAPORAN DAN PELAN JAWATANKUASA MENANGANI KEGANASAN
RUMAH TANGGA**

LATAR BELAKANG

Penubuhan JKRT

1. Isu keganasan rumah tangga adalah dikendalikan selaras dengan peruntukan perundangan di bawah Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 [Akta 521] seliaan Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat (KPWKM) untuk melindungi hak dan keselamatan mangsa keganasan rumah tangga sama ada wanita, lelaki, warga emas, Orang Kurang Upaya (OKU) dan kanak-kanak.
2. Berikutan trend kes keganasan rumah tangga dan pelbagai inisiatif yang dilaksanakan oleh agensi dan badan bukan kerajaan (NGO) terlibat, sebagai langkah proaktif, Kementerian ini telah menubuhkan Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JKRT) pada November 2019.

3. Jawatankuasa ini berperanan sebagai satu *platform* utama bagi menyelaraskan serta memantau usaha dan perkara berkaitan keganasan rumah tangga.
4. Fungsi jawatankuasa ini adalah seperti berikut:
 - a) mengenal pasti isu dan masalah serta membincangkan kaedah penyelarasan yang terbaik dan *sustainable*;
 - b) sebagai pemudah cara bagi memastikan perundangan berkaitan keganasan rumah tangga, prosedur operasi standard serta garis panduan dilaksanakan dengan berkesan; dan
 - c) membentuk persefahaman melalui jaringan kolaborasi strategik antara semua agensi kerajaan dan NGO.
5. Jawatankuasa ini bersidang sekurang-kurangnya 2 kali dalam setahun atau mengikut keperluan yang dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha (KSU) KPWKMM serta dianggotai oleh 20 ahli yang terdiri daripada pelbagai agensi kerajaan dan NGO seperti berikut:
 - a) Agensi kerajaan
 - i. Kementerian Dalam Negeri
 - ii. Kementerian Kesihatan Malaysia

- iii. Jabatan Peguam Negara
- iv. Polis Diraja Malaysia
- v. Mahkamah Persekutuan Malaysia
- vi. Jabatan Kemajuan Islam Malaysia
- vii. Jabatan Kehakiman Syariah Malaysia
- viii. Jabatan Imigresen Malaysia
- ix. Jabatan Bantuan Guaman
- x. Jabatan Pendaftaran Negara
- xi. Jabatan Kebajikan Masyarakat
- xii. Jabatan Pembangunan Wanita
- xiii. Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara
- xiv. Jabatan Wanita dan Keluarga Sarawak
- xv. Jabatan Hal Ehwal Wanita Sabah
- xvi. Hospital Kuala Lumpur

b) NGO

- i. *National Council of Women's Organization Malaysia*
- ii. *Women's Centre for Change*
- iii. *Women's Aid Organisation*
- iv. *All Women Action Society*

Tindakan Pelaksanaan di bawah Jawatankuasa

6. Pelbagai inisiatif dan tindakan pelaksanaan telah diselaraskan di bawah jawatankuasa ini, yang antaranya utama adalah seperti berikut:

- a) menyelaraskan prosedur perintah perlindungan, advokasi dan bantuan perlindungan antara agensi kerajaan dan NGO agar gerak kerja dan pengendalian kes adalah secara bersistematik termasuk *response time*. Contohnya, prosedur permohonan Perintah Perlindungan Interim – *Interim Protection Order* dan Perintah Perlindungan - *Protection Order* yang dikeluarkan oleh Mahkamah yang dibuat melalui sistem atas talian;
- b) mengadakan kerjasama strategik bersama Kerajaan Negeri seperti Kedah, Sarawak dan Kelantan agar isu keganasan rumah tangga dijadikan salah satu agenda dalam platform sedia ada di

peringkat negeri, contohnya Majlis Sosial Negeri, Jawatankuasa Tindakan Pembangunan Negeri/ Daerah atau mana-mana platform yang bersesuaian;

- c) menyelaraskan pelaporan data panggilan dan aduan menerusi Talian Kasih 15999, PDRM, JKM, OSCC dan NGO untuk memudahkan pemetaan program advokasi dan bantuan yang lebih bersasar;
- d) memasukkan komponen keganasan rumah tangga dalam *National Morbidity Health Survey (NHMS) 2021* yang disediakan oleh Kementerian Kesihatan Malaysia (KKM) mengambil kira kepentingan untuk melihat prevalens kes keganasan rumah tangga dalam negara. Dalam ini, *target population* adalah ibu berumur 15-49 tahun dengan kelahiran akhir kurang dari 2 tahun dan kanak-kanak;
- e) mempergiatkan hebahan mengenai bantuan dan perkhidmatan sedia ada agensi lain menggunakan 'banner' jawatankuasa agar orang awam dilengkapi dengan maklumat utama berkaitan keganasan rumah tangga serta mengelakkan mangsa tidak terus berada dalam kitaran keganasan rumah tangga yang boleh mengancam diri sendiri dan ahli keluarga lain. Contohnya, perkongsian video pemahaman Perintah Perlindungan Kecemasan – *Emergency Protection Order (EPO)* menerusi media sosial;

- f) memperluaskan usaha promosi berkaitan perkhidmatan “Talian Kasih 15999” dan aplikasi WhatsApp 019-26 15999, PDRM, JKM, WAO dan AWAM agar orang awam atau mangsa mengetahui platform aduan yang boleh diguna pakai;
- g) memperluaskan pelaksanaan program pembangunan kapasiti dalam bidang kemahiran seperti Kursus Asuhan dan Didikan Awal Kanak- Kanak untuk membantu penjanaan pendapatan;
- h) memastikan pengoperasian Tempat Selamat bagi menampung keperluan penempatan mangsa;
- i) meningkatkan program bimbingan psikososial dan aktiviti dalam komuniti khususnya bagi wanita menerusi Skwad Wanita Anti Jenayah (WAJA), *Legal Clinic*, Klinik De Stress dan Talian Khas Kaunseling KPWKM; dan
- j) mendapatkan analisis mengenai penerimaan masyarakat terhadap mesej-mesej disampaikan sebagai nilai tambah kepada pelaporan berkaitan status hebahan dan meneliti kaedah/ maklumat penyampaiannya.

Tindakan Pelaksanaan Semasa Pandemik Covid-19

7. Pandemik Covid-19 termasuk pelaksanaan Perintah Kawalan Pergerakan (PKP) telah menuntut komitmen yang lebih tinggi daripada agensi kerajaan dan NGO berkaitan dalam memastikan kelangsungan

perkhidmatan dengan norma baharu agar ianya masih boleh terus diakses oleh pihak yang memerlukan khususnya mangsa keganasan rumah tangga. Berikut adalah ringkasan berkaitan tindakan yang diselaraskan :

a) Perintah Perlindungan

- i. mendapatkan senarai penolong pendaftar kanan Mahkamah sebagai rujukan kepada agensi penguatkuasa iaitu JKM dan PDRM untuk memudahkan urusan permohonan IPO dan PO semasa PKP.
- ii. memastikan akses penuh oleh mangsa kepada permohonan EPO, IPO dan PO.

b) Bantuan Perlindungan

- i. memastikan pengoperasian Tempat Selamat di bawah seliaan kerajaan.
- ii. mengguna pakai Rumah Perlindungan Wanita di Kota Bharu dan Kota Kinabalu bagi menempatkan mangsa keganasan rumah tangga yang memerlukan.
- iii. mengemukakan permohonan kepada KKM untuk mendapatkan pengecualian bayaran saringan pengesanan Covid-19 untuk mangsa sebelum ditempatkan di Tempat Selamat.
- iv. melaksanakan program kerjasama Masjid sebagai Pusat Transit Sementara bersama Jabatan Kemajuan Islam Malaysia (JAKIM) bagi menampung keperluan penempatan mangsa sementara.

- c) Hebahan dan Advokasi
- i. memperluaskan hebahan mengenai bantuan dan perkhidmatan yang boleh diakses dalam media sosial serta menggesa orang ramai atau mangsa tampil membuat laporan. Sebagai contoh, infografik mengenai isu, hak, kumpulan dilindungi, perkhidmatan dan tindakan yang boleh diambil.
 - ii. mengadakan sesi libat urus antara agensi kerajaan dan syarikat telekomunikasi seperti Kementerian Komunikasi dan Multimedia (KKMM) dan Maxis.
 - iii. membuat hebahan melalui sistem pesanan ringkas Majlis Keselamatan Negara (MKN) yang mempunyai capaian sebanyak 38.6 juta pada 29 April 2020 dan 8 Jun 2021. Ini juga termasuk hebahan infografik kepada semua agensi kerajaan menerusi KKMM.
- d) Pembangunan kapasiti
- i. mengadakan program pembangunan kapasiti dan pengupayaan diri untuk mangsa, contohnya dalam bidang keusahawanan yang mana seramai 5,634 telah menyertai Program Penjanaan Pendapatan Wanita/ Kerjaya menerusi kerjasama strategik antara KPWKM dan Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi (MEDAC).

e) Program Kerjasama

- i. mendapatkan kerjasama PDRM bagi membolehkan pergerakan mangsa untuk membuat laporan atau aduan semasa PKP.
- ii. mengemukakan surat sokongan bagi permohonan *Women Aid's Organisation (WAO)* untuk mewujudkan talian bebas tol daripada KKMM.
- iii. mengemukakan surat sokongan kepada NGO untuk memudahkan pergerakan dan pengendalian kes semasa sekatan jalan raya.

f) Bantuan Sokongan Lain

- i. menyediakan dan menguar-uarkan khidmat kaunseling menerusi Talian Kasih 15999 dengan menggunakan kaunselor berdaftar di bawah Lembaga Kaunselor Malaysia;
- ii. menggunakan Talian Psikososial Kebangsaan Covid-19 yang disediakan oleh KKM yang juga melibatkan skop keganasan rumah tangga.
- iii. memperluaskan program sokongan seperti Legal Clinic, De-Stress Clinic, Skwad WAJA.
- iv. memberi bantuan kewangan kepada mangsa yang memerlukan oleh JKM tertakluk kepada syarat dan kelayakan menggunakan Tabung Bantuan Segera.

ISU DAN CABARAN DALAM MENANGANI KEGANASAN RUMAH TANGGA

8. Terdapat beberapa isu dan cabaran dalam tindakan pelaksanaan menangani isu keganasan rumah tangga yang menyebabkan kesukaran dalam penyelarasan dan pelaporan data keseluruhan iaitu:
- a) pelaksanaan pelbagai program dan inisiatif secara berasingan tetapi hampir sama tanpa mengoptimumkan sumber sedia ada selain limitasi peruntukan dan *manpower*;
 - b) penumpuan kepada kepelbagaian program berbentuk bantuan berbanding program pencegahan yang lebih berfokuskan kepada mangsa;
 - c) kesukaran dalam pelaporan data secara menyeluruh disebabkan:
 - i. pelbagai platform panggilan dan aduan seperti Talian Kasih 15999, PDRM, JKM, *One Stop Crisis Centre* (OSCC) dan NGO yang berpotensi berlakunya pertindihan atau ketidaktepatan pelaporan data.
 - ii. perbezaan tafsiran keganasan rumah tangga antara agensi seperti Polis DiRaja Malaysia (PDRM), Jabatan Kebajikan Masyarakat (JKM) dan OSCC.
 - iii. ketiadaan satu pangkalan data berpusat.

- d) kebolehcapaian dan tahap akses penuh kepada bantuan dan perkhidmatan disediakan seperti Tempat Selamat/ Tempat Berlindung, khidmat nasihat atau kaunseling, program pengupayaan diri dan sebagainya.

Hala Tuju Tindakan Jawatankuasa

- 9. Selari dengan hasrat penubuhan dan fungsi jawatankuasa ini, bagi memperhalusi tindakan serta mekanisme pelaksanaan dan pengendalian kes secara holistik dan efektif termasuk menambahbaik aspek advokasi, perlindungan dan pelaporan data, tiga (3) jawatankuasa kerja telah dibentuk di bawah jawatankuasa ini iaitu Jawatankuasa Advokasi dan Pembangunan Kapasiti, Perlindungan dan Data yang menjadi model yang baik dalam menampilkan sinergi antara agensi dan NGO terlibat.
- 10. Jawatankuasa kerja ini turut dianggotai oleh agensi kerajaan dan NGO yang akan bertindak dalam menyelaraskan maklumat, program dan prosedur secara bersistematik.
 - a) Jawatankuasa Kerja Advokasi dan Pembangunan Kapasiti
 - i. menyelaraskan maklumat mengenai program advokasi, kesedaran, intervensi dan bahan hebahan yang dilaksanakan dengan *banner* jawatankuasa; dan

- ii. melapor dan membuat pengesyoran berkaitan program advokasi dan kesedaran (yang dilaksanakan dan perlu dilaksanakan) bagi JKRT memastikan perancangan dan pelaksanaan program lebih bersasar termasuk mempertingkatkan kolaborasi strategik antara agensi dan NGO terlibat.

b) Jawatankuasa Kerja Perlindungan

- i. menyelaraskan maklumat dan prosedur termasuk data mengenai pengeluaran perintah perlindungan (EPO, IPO & PO) serta penyediaan/ pengoperasian tempat selamat; dan
- ii. melapor dan membuat pengesyoran tindakan perlindungan yang disediakan atau cadangan penambahbaikan kepada JKRT bagi pengendalian kes secara berkesan dan memastikan bantuan/ perkhidmatan mudah diakses oleh mangsa atau orang awam.

c) Jawatankuasa Kerja Data

- i. menyelaraskan maklumat dan data berkaitan panggilan dan aduan kes dari agensi termasuk NGO; dan
- ii. melapor dan membuat pengesyoran berkaitan data keganasan rumah tangga kepada JKRT bagi memastikan

pelaporan data adalah holistik dan tepat mengikut tafsiran di bawah Akta Keganasan Rumah Tangga 1994.

11. Bagi memastikan pengendalian isu atau kes keganasan rumah tangga adalah secara holistik, hala tuju jawatankuasa ini menerusi 3 jawatankuasa kerja adalah seperti berikut :

- a) perkongsian sumber dan kepakaran melalui kolaborasi strategik antara agensi kerajaan, swasta, ahli akademik dan NGO dalam pelaksanaan kursus, program, bantuan sokongan dan sebagainya;
- b) perluasan akses kepada bantuan dan perkhidmatan yang disediakan agar mangsa sama ada kawasan bandar tanpa luar bandar meliputi semua lapisan masyarakat terlibat;
- c) melipatgandakan hebahan dan advokasi secara bersasar menerusi pemetaan program mengikut trend kes mengikut lokasi, punca, kategori terlibat dan lain-lain;
- d) meningkatkan peluang program pembangunan kapasiti dan pengupayaan diri kepada mangsa secara kerjasama dengan agensi atau NGO terlibat; dan
- e) menambah baik penyelarasan dan penyediaan data yang menyeluruh ke arah hasrat untuk mewujudkan satu pangkalan data bagi keganasan rumah tangga.

12. KPWKM sentiasa memastikan kebajikan dan kesejahteraan kumpulan sasaran di bawah Kementerian ini dijaga dan dititikberatkan demi kelangsungan hidup dan kesejahteraan institusi keluarga. KPWKM juga positif akan hala tuju jawatankuasa ini yang akan dapat memberikan impak baik kepada mangsa dan masyarakat.

Nota Pembentangan: 6 Cadangan Penambahbaikan Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JKRT)

*Mesyuarat Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita dan Kanak-Kanak dan Pembangunan Sosial
Yu Ren Chung – Timbalan Pengarah Eksekutif, Women's Aid Organisation (WAO). 7 Oktober 2021*

Latar belakang JKRT

- Pelbagai pihak terlibat dalam menangani keganasan rumah tangga (KRT). Oleh itu, pelbagai negara telah mewujudkan mekanisme *multi-stakeholder* untuk menangani KRT – yang melibatkan agensi-agensi kerajaan, NGO, dan pihak lain.
- JKRT di Malaysia diwujudkan selepas kenyataan YB Hannah Yeoh (Timb. Menteri KPWK) dalam Dewan Rakyat pada tahun 2019, berikutan perbincangan dengan WAO.
- Pada mesyuarat JKRT pada 9 September 2021, JKRT telah bersetuju untuk mewujudkan tiga jawatankuasa kerja: advokasi dan pembangunan kapasiti, perlindungan, dan data.

Ringkasan aktiviti & impak JKRT

- JKRT telah bermesyuarat pada 28 November 2019, 4 Jun 2020, dan 9 September 2021 (mesyuarat rasmi) – dan pada 25 Januari 2021 (perbincangan respon KRT semasa PKP).
- Antara hasil JKRT setakat ini termasuk:
 - Menyelaraskan komunikasi awam berkaitan KRT (SMS oleh MKN, kenyataan media oleh PDRM, bahan-bahan media sosial oleh KPWK).
 - Menyelaraskan perkongsian data (data PDRM, JKM, Talian KASIH, KKM, Mahkamah, dan NGO); dan pengumpulan data (mendapatkan kerjasama Institut Kesihatan Umum untuk memasukkan soalan-soalan KRT dalam *National Health and Morbidity Survey 2022*).
 - Menjadi platform untuk agensi-agensi menyelaraskan isu-isu KRT semasa PKP (contohnya mengesahkan cara mendapatkan perintah perlindungan semasa PKP) dan secara amnya; dan platform penyelarasan dan komunikasi antara agensi kerajaan dan NGO.

Cadangan aktiviti lanjut & penambahbaikan KRT

- Kewujudan JKRT telah memastikan isu KRT kekal dalam agenda kerajaan. Namun, JKRT berpotensi untuk memainkan peranan yang lebih mendalam dan proaktif.
- Cadangan 1: Sediakan dan laksanakan **pelan data** KRT, termasuk menaja tinjauan berkala
 - Tanpa data dan statistik, hala tuju dan keberkesanan dasar awam tidak dapat dinilai. Data berkaitan laporan (laporan polis, JKM, KKM) cuma satu aspek data yang diperlukan.
 - JKRT juga perlu menaja tinjauan berkala (setiap tiga / empat tahun) untuk memahami prevalen KRT dan sikap masyarakat umum terhadap KRT. Ini juga satu amalan baik oleh beberapa negara lain.
- Cadangan 2: Pantau dan selaraskan **latihan** KRT untuk agensi penguatkuasa
 - Setiap agensi masing-masing melaksanakan latihan sendiri.

- Kini, tiada maklumat untuk menentukan sama ada latihan-latihan ini memadai. Bukti anekdot menunjukkan masih terdapat cabaran dalam respon agensi penguatkuasa menangani KRT.
- JKRT boleh menaja satu analisis untuk menentukan jurang-jurang dalam latihan agensi penguatkuasa, dan seterusnya mengambil langkah penambahbaikan (contohnya menambahkan jumlah latihan atau menambah baik kandungan latihan).
- Cadangan 3: Laksanakan **komunikasi awam** secara berterusan dan terancang, termasuk komunikasi berkaitan sikap masyarakat
 - Usaha JKRT dalam komunikasi awam harus diteruskan secara terancang. *Public service announcement* (termasuk melalui SMS, media sosial, surat khabar, televisyen) tentang cara mendapatkan bantuan perlu dijadualkan secara konsisten.
 - Selain maklumat tentang cara mendapatkan bantuan, komunikasi untuk menambah baik sikap dan tingkah laku masyarakat berkenaan KRT juga diperlukan. Satu tinjauan oleh WAO (yang akan diterbitkan bulan November 2021) menunjukkan pemahaman masyarakat awam tentang KRT agak baik, tetapi sikap masyarakat tentang KRT masih negatif.
- Cadangan 4: Pastikan peruntukkan **dana untuk respon KRT** memadai, termasuk mengemukakan cadangan bersama untuk peruntukkan Belanjawan tahunan
 - Terdapat pelbagai kekurangan sumber untuk respon KRT, termasuk untuk: rumah perlindungan KRT (perlu ditingkatkan 10x), pekerja sosial (perlu ditingkatkan 3x), penyelarasan One Stop Crisis Centre (OSCC) (jurang kualiti besar antara OSCC), victim-care officer PDRM (cuma dua pegawai di setiap negeri), dan lain-lain.
 - Kini, setiap kementerian mengemukakan permintaan Belanjawan kepada Kementerian Kewangan secara berasingan.
 - JKRT perlu menyelaraskan permintaan Belanjawan untuk KRT setiap tahun, untuk memastikan dana untuk KRT mencukupi dan disalurkan secara terancang.
- Cadangan 5: Pastikan mekanisme **koordinasi peringkat negeri** dilaksanakan
 - JKRT (peringkat kebangsaan) penting untuk memberi hala tuju dasar. Mekanisme koordinasi peringkat negeri (dan daerah) juga penting untuk memastikan pelaksanaan yang berkesan.
 - JKM di negeri Selangor menganjurkan mesyuarat antara-agensi untuk KRT. Selain itu, kebanyakan negeri tidak ada mekanisme koordinasi untuk KRT.
 - JKRT telah meminta kerjasama Majlis Sosial Negeri untuk memastikan KRT dimasukkan dalam agenda Majlis Sosial Negeri. JKRT harus memantau inisiatif ini.
- Cadangan 6: Sediakan dan terbitkan secara terbuka **laporan tahunan JKRT**
 - Laporan tahunan akan menambah akauntabiliti dan mengiktiraf usaha menangani KRT.
 - Laporan ini harus merangkumi: status KRT di negara, aktiviti JKRT, data terkini, komitmen dasar kerajaan, dan cadangan penambahbaikan dasar (peruntukkan Belanjawan, penggubalan undang-undang dan dasar).

RANG UNDANG-UNDANG (RUU) BERKAITAN GENDER YANG TERTANGGUH

RUU	LATAR BELAKANG	STATUS
<p>RUU Anti-Gangguan Seksual</p>	<p>Menurut satu kajian 2019 oleh YouGov, 36% wanita dan 17% lelaki di Malaysia telah mengalami gangguan seksual.</p> <p>Sejak tahun 2018, kerajaan PH, PN, dan kini telah berjanji untuk mewujudkan RUU ini.</p> <p>Antara cadangan yang perlu dimasukkan dalam RUU Anti-Gangguan Seksual adalah:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Memasukkan definisi gangguan seksual secara komprehensif ● Mewujudkan tanggungjawab (duties) untuk semua organisasi (tempat kerja, ruang awam, institusi pendidikan, dll) ● Mewujudkan mekanisme pemantauan, termasuk tribunal supaya mangsa boleh mendapatkan perlindungan dan pampasan dengan cepat dan sesuai. 	<p>Satu <i>Special Projects Team</i>, yang diketuai oleh KPWKM dan terdiri daripada kementerian dan agensi kerajaan, ahli akademik, dan NGO telah merangka draf cadangan RUU.</p> <p>Menurut jawapan Menteri Pembangunan Wanita Keluarga dan Masyarakat (KPWKM) di parlimen pada 18 Ogos 2020, kementerian merancang untuk membentangkan RUU GS pada hujung 2020.</p> <p>Kabinet kerajaan PN telahpun meluluskan Memorandum Jemaah Menteri (Dasar) untuk mewujudkan RUU ini.</p>
<p>Kesalahan Menghendap (Stalking)</p> <p>(Pindaan kepada Kanun Keseksaan dan Kanun Tatacara Jenayah)</p>	<p>Satu tinjauan yang dijalankan oleh WAO bersama dengan Vase.ai pada tahun 2020, mendapati bahawa lebih daripada satu per tiga rakyat Malaysia - 36% - pernah dihendap, dimana mereka mengalami ketakutan.</p> <p>Banyak negara telah mengiktiraf menghendap sebagai jenayah seperti Jepun, Australia, Afghanistan, India, Singapura, Mongolia, Amerika Syarikat, Kanada, New Zealand, Afrika Selatan, Jerman, Republik Czech dan Britain.</p>	<p>Satu Jawatankuasa Anti-Stalking telah diwujudkan di bawah BHEUU pada 2019 – terdiri daripada agensi kerajaan (termasuk PDRM, KDN, KPWKM, JKM, MCMC, AGC, dll), Bar Council, dan WAO. Jawatankuasa ini telahpun menyediakan draf RUU.</p> <p>Menteri KPWKM (menerusi jawapan pada Sidang Parlimen Julai 2020) telah menyatakan bahawa BHEUU dalam proses menyediakan memorandum jemaah menteri.</p> <p>Sejak awal 2021, draf memorandum jemaah menteri telahpun disediakan oleh BHEUU.</p>
<p>Pindaan Akta Pekerja 1955</p>	<p>Kementerian Sumber Manusia telahpun menyediakan draf pindaan kepada Akta Kerja 1955, pada tahun 2020.</p> <p>Pindaan-pindaan ini telahpun melalui proses konsultasi pelbagai pemegang taruh, termasuk agensi-agensi kerajaan, kesatuan sekerja, NGO-NGO, dan orang awam.</p> <p>Antara pindaan ini termasuk:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● larangan memecat wanita semasa tempoh kehamilan ● peruntukan untuk kerja secara fleksibel ● pemanjangan tempoh cuti materniti ● mewujudkan cuti paterniti ● larangan diskriminasi terhadap pekerja 	<p>Timbalan Menteri Sumber Manusia, pada sesi Parlimen November 2020, telah menyatakan bahawa Kementerian sedang dalam peringkat akhir meminda Akta Kerja 1955.</p> <p>Selain pindaan-pindaan yang telah dimasukkan dalam cadangan Kementerian Sumber Manusia, WAO juga mencadangkan:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sekurang-kurangnya 7 hari cuti paterniti diberikan (bukan 3 hari) 2. Perlindungan diskriminasi dipanjangkan kepada pemohon kerja (bukan sahaja pekerja) 3. Perlindungan diskriminasi diberikan kepada OKU. Definisi diskriminasi meliputi diskriminasi langsung dan tidak langsung.

DRAFT PROPOSAL**(for comments)****CHILD RIGHTS COMMISSION****1. Establishment of the Commission**

- (i) An independent Commission which shall be known as the Child Rights Commission (the “Commission”) will be established by an act of Parliament.
- (ii) The Commission shall be a body corporate having perpetual succession and a common seal, which may sue and be sued in its name and, subject to and for the purposes of this Act, may enter into contracts and may acquire, purchase, take, hold and enjoy movable and immovable property of every description and may convey, assign, surrender, yield up, charge, mortgage, demise, reassign, transfer or otherwise dispose of, or deal with, any movable or immovable property or any interest therein vested in the Commission upon such terms as it deems fit.
- (iii) Members of the Commission shall be appointed by the Yang di-Pertuan Agong, on the recommendation of Parliament from the list of candidates recommended by a selection Parliamentary Committee .
- (iv) A selection committee consisting of three persons who have special knowledge, experience, expertise and professionalism in matters relating to human rights, public service and administration or law shall be established by Parliament to recommend to Parliament the persons to be appointed as Commissioners upon wide and transparent consultation with non-governmental organizations, international bodies and individual members of the public who are involved in promoting human rights which shall include a process for public nomination of candidate.
- (v) Members of the Commission shall be appointed from amongst persons who have moral courage and special knowledge, experience, expertise and professionalism in matters relating to children, gender and human rights, of proven integrity, independence and competence and can contribute toward achieving the fulfillment of the human rights of

children save that no serving senator or member of Parliament or State Assemblies shall be eligible to be appointed as Commissioner.

- (vi) Every member of the Commission shall hold office for a period of five years and is eligible for reappointment once.
- (vii) Half of the members shall be women and at least one of whom shall be from Sabah and Sarawak respectively. To the extent possible, the Commission shall be representative of the diversity of the Malaysian society.

2. Aim of the Commission

- (i) The aim of the Child Rights Commission is the protection, the well-being and the empowerment of children according to international human rights standards in particular, the Convention on the Rights of the Child (“CRC”). .

3. Purpose of the Commission

- (i) To promote and protect children’s rights according to international standards and from a gender equality perspective
- (ii) To define and expose violations of children’s rights as they occur, and
- (iii) To identify duties and obligations of the State and private entities to ensure that violations are remedied on the basis of fairness and justice and international human rights standards.
- (iv) To ensure an adequate legislative framework, programmatic measures and institutional arrangements to ensure the well -being of children holistically.

4. Functions of the Commission

- (i) Advise and assist the Government in formulating relevant legislation and administrative directives and procedures and recommend the necessary measures to be taken. To this extent, a copy of the relevant legislation or administrative directives or proposed legislation or administrative directive shall be made available to the Commission promptly on the Commissioner’s request by all relevant agencies

- (ii) Monitor Government compliance with principles of rights of children and according to the Convention on the Rights of the Child **including ensuring timely compliance with treaty reporting obligations**, as well as according to other human rights treaties ratified by the Government, the Child Act and to monitor and review the laws and its implementation for the purposes of identifying contraventions of this Act and to notify the Minister responsible for administering that provision or Act as soon as practicable

To review all laws, policies and guidelines to ensure that the highest standards according to international laws are maintained and are in compliance with regards to the rights of children

Oversight function on adequacy and application of budgetary allocation to all relevant ministries and agencies for the protection, development and well-being of children.

- (i) define and expose violations of children's rights, inquire into such and recommend initiation of proceedings if warranted
- (iii) **tudy and recommend to the government with regards the accession and/or ratification of treaties and other international instruments in respect of the protection of children, and to undertake periodical review of existing policies, programmes and other activities on child rights and make recommendations for their effective implementation in the best interest of children;**
- (iv) Undertake and promote research in the field of child rights, and promote awareness of and education in relation to child rights and protection of children;
- (v) Spread child rights literacy among various sections of the society and promote awareness of the safeguards available for protection of these rights through publications, the media, seminars and other available means;
- (vi) Monitor and evaluate services provided for the protection of children;
- (vii) Monitor, evaluate and inspect any place or institution with care and control of children;
- (viii) Inspect or cause to be inspected any juvenile custodial home or care home and institutions, or any other place of residence or institution meant for children, under the

control of the Government, state authorities, religious authorities, or any other authority, including any institution run by social organisations; where children are detained or lodged for the purpose of treatment, reformation or protection, and take up with these authorities for remedial action, if found necessary

(ix) Receive complaints or information , gather information, inquire, investigate and provide conciliation in respect of complaints or grievances and/or otherwise on its own motion inquire and investigate matters relating to -

(a) Deprivation and violations of child rights;

(b) non-implementation of laws providing for protection and development of children;

(c) Non-compliance of policy decisions, guidelines or instructions aimed at mitigating hardships to and ensuring welfare of the children and to provide relief to such children;

and take up the issues arising out of such matters with appropriate authorities with the necessary recommendations and/or recommend initiation of proceedings if warranted;

(x) Examine all factors that inhibit the enjoyment of rights of children affected by, natural disaster, abuse, domestic violence, HIV/AIDS, trafficking, maltreatment, torture and exploitation, pornography and prostitution and recommend appropriate remedial measures, including legal, policy and programmatic measures;

(xi) Examine the matters relating to children in need of special care and protection including children with disabilities, children with mental health conditions, children in distress, marginalized and disadvantaged children, children in conflict with law, stateless children, refugee and asylum seeking children and recommend appropriate remedial measures, including legal, policy and programmatic measures;

(xii) Carry out, commission or support (financially or otherwise) research or surveys or publish reports into any matter of significance to the human rights of children;

- (xiii) Recommend to relevant government ministries, agencies, bodies and entities, the collection and collation of statistical data, disaggregated by sex, and other factors like ethnicity and disability status, in order to identify and correct violations and fulfill the rights of children;

- (xiv) Make decisions etc....(see comment on binding decisions)

- (xv) Such other functions as it may consider necessary for the promotion of child rights and any other matter incidental to the above functions;

- (xvi) In discharging its functions, the Commission shall act in a way which it considers most appropriate taking into consideration –
 - (a) the Federal Constitution;
 - (b) the international obligations of Malaysia in the field of human rights;
 - (c) other laws relating to children
 - (
 - (c) the independence of the Commission.

- (xvii) The Commission shall at all times independently perform its functions as an advisory, consultative and conciliatory body, ensuring at all times child participation in its deliberations and considerations.

5. Powers of the Commission

- (i) The Commission shall have the power to take all measures expedient or reasonably necessary for or incidental to the carrying out of its functions, inter alia;
 - (a) to develop the human rights standards in accordance with best international standards without being restricted by religious, social and cultural norms ;

(b) to prepare or issue codes of practice giving practical guidance and recommendations on any relevant matter;

(c) to intervene, with the leave of a court in proceedings before the court that deals with the rights of a child;

to institute legal proceedings in matters of public interest concerning children.

(d) to institute a fund for taking action to protect the rights of the child;

(e) to compel any person to appear and/or to produce any document material or things an at inquiry convened by the; and

(f) to impose fine not exceeding ringgit fifty thousand only for contravening any decision or directive of the Commission.

(h) The decisions of the Commission will be binding.

(ii) A visit by the Commission to any place of detention or governmental department shall not be refused by the person in charge of such place or department if the procedures provided in laws regulating such place or departments or visits to such place or department are complied with.

(iii) The Commission may hold an [public] inquiry under under this Act —

(a) in response to a written request or complaint from a person; or

(b) on its own initiative,

only if it is satisfied that the matter is of significant interest to either the public or it is necessary for the promotion or protection of child rights ~~children in need of protection~~

(iv) The Commission may combine two or more inquiries into a single inquiry

(v) An inquiry under this Section is to be conducted as and when the Commission thinks fit. The Commission may, for the purposes of an inquiry, exercise any or all of its investigation and information-gathering powers under the relevant Sections of this Act.

(vi) The Commission shall, for the purposes of an inquiry under this Act, have the power—

- (a) to procure and receive all such evidence, written or oral, and to examine all such persons as witnesses, as the Commission thinks necessary or desirable to procure or examine;
 - (b) to require that the evidence, whether written or oral, of any witness be given on oath or affirmation, such oath or affirmation being that which could be required of the witness if he were giving evidence in a court of law, and to administer or cause to be administered by an officer authorised in that behalf by the Commission an oath or affirmation to every such witness;
 - (c) to summon and enforce the attendance of any person to give evidence or produce any document or other thing in his possession, and to examine him as a witness or require him to produce any document or other thing in his possession;
 - (d) Requisitioning any public record or copy thereof from any court or office;
 - (e) to admit notwithstanding any of the provisions of the Evidence Act 1950 [Act 56], any evidence, whether written or oral, which may be inadmissible in civil or criminal proceedings; and
 - (f) to admit or exclude the public from such inquiry or any part thereof.
- (vii) Notwithstanding paragraph (ii)(c), where a person summoned is a person under detention under any other written law, such summons shall be issued in accordance with the laws applicable in relation to the place of detention.
- (viii) The Commission shall publish a report, setting out its findings as a result of any inquiry it conducts within thirty days of the conclusion of the inquiry. The report may exclude confidential information, any information the disclosure of which is likely to prejudice the fair trial of a person; information which would involve the unreasonable disclosure of personal information about any individual (including a deceased individual) or disclose the identity of a child.
- (ix) Persons giving information at or to the Commission's inquiry shall be protected from civil action if acting in good faith.
- (x) The Commission shall keep a Register of all reports made pursuant to an inquiry.

- (xi) ~~The Commission may take any of the following steps upon the completion and publication of an inquiry report of an inquiry held under this Act, namely:~~
- (a) ~~Where the inquiry discloses violations of child rights or contravention of provisions of any law for the time being in force, it may recommend to the Government or authority the initiation of proceedings for prosecution or such other action as the Commission may deem fit against the concerned person/s and/or authority and/or Agency and/or body;~~
 - (b) ~~Approach the Court concerned for such directions, orders or writs as the Court may deem necessary;~~
 - (c) ~~Recommend to the concerned Government or authority for the grant of such interim relief to the victim or the members of the family as the Commission may consider necessary;~~

6. Investigation

- (i) Notwithstanding the provisions of any other written law, the Commission shall monitor the investigation into any civil or criminal offence committed against a child;
- (ii) The Commission may conduct an investigation on a matter referred to it upon a written complaint by a person(s) or entity . The complaint shall specify the person(s) or entity against whom the complaint is made (“the respondent”).
- (iii) If it appears to the Commission that a person wishes to make a complaint; and the person requires assistance to formulate the complaint or to reduce it into writing, it is the duty of the Commission to take reasonable steps to provide appropriate assistance to the person.
- (iv) If a complaint has been made to the Commission under this section, the Commission may make inquiries of the respondent for the purpose of deciding—
 - (a) whether the Commission has power to investigate the matter to which the complaint relates;
or
 - (b) whether the Commission should, in its discretion, investigate the matter; or

- (c) whether the Commission should refer this matter to the police or other relevant enforcement body.
- (v) If the Commission decides not to investigate, or not to investigate further, a matter to which a complaint relates, it shall as soon as practicable and in such manner as it thinks fit, inform the complainant and the respondent of the decision and the reasons for the decision.
- (vi) Before beginning an investigation of a matter to which the complaint relates, the Commission shall inform the respondent that the matter is to be investigated.
- (vii) The Commission may, for the purposes of an investigation, obtain information from such persons as it thinks fit. It is not necessary for a complainant or a respondent to be given an opportunity to appear before the Commission in connection with an investigation. But, the Commission shall not, as a result of the investigation, make a finding that is adverse to a complainant or a respondent unless it has given the complainant or respondent an opportunity to make submissions about a matter to which the investigation relates within a time period of not less than thirty days, and the Commission shall consider the submissions made by the complainant or the respondent under this Act before making its decision.
- (viii) After concluding an investigation, the Commission shall prepare a report. The report under shall cover—
 - (a) the conduct of the investigation concerned;
 - (b) any findings that the Commission has made as a result of the investigation;
 - (c) the evidence and other material on which those findings were based; and
 - (d) such other matters relating to, or arising out of, the investigation as the Commission thinks fit
- (ix) The Commission shall publish a report of an investigation if the publication would be in the national interest.

7. Information-gathering (make reference to Section 4 (ix) above?)

- (i) This section applies to any person if the Commission has reason to believe that the person—
 - (a) has any information or any document that is relevant to the performance of the Commission’s powers and functions under this Act or its subsidiary legislation; or
 - (b) is capable of giving any evidence which the Commission has reason to believe is relevant to the performance of the Commission’s powers and functions under this Act or its subsidiary legislation.
- (ii) Notwithstanding the provisions of any other written law, the Commission may, by a written notice, direct any person—
 - (a) to give the Commission, within a reasonable period and in the manner and form specified in the notice, any such information;
 - (b) to produce to the Commission, within the period and in the manner specified in the notice, any such documents, whether in a physical form or in an electronic media;
 - (c) to make copies of any such documents and to produce those copies to the Commission within the period and in the manner specified in the notice;
 - (d) if the person is an individual, to appear, at a private hearing, before the Commission at a time and place specified in the notice to give any such evidence, either orally or in writing, and produce any such documents, whether in a physical form or in an electronic media;
 - (e) if the person is a body corporate or a public body, to cause a competent officer of the body to appear, at a private hearing, before the Commission at a time and place specified in the notice to give any such evidence, either orally or in writing, and produce any such documents, whether in a physical form or in an electronic media; or
 - (f) if the person is a partnership, to cause an individual who is a partner in the partnership or an employee of the partnership to appear, at a private hearing, before the Commission at a time and place specified in the notice to give any such evidence, either orally or in writing, and produce any such documents, whether in a physical form or in an electronic media.

- (iii) The Commission shall allow the person so directed a reasonable time to give and to produce any information and/or documents specified in the notice. Any person required to provide information shall ensure that the information provided is true, accurate and complete and such person shall provide a representation to that effect, including a representation that he is not aware of any other information which would make the information provided untrue or misleading.
- (iv) Any person who fails to comply with a direction of the Commission commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding fifty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.
- (v) Any person who fails to disclose or omits to give any relevant information or evidence or document, or provides information or evidence or document that he knows or has reason to believe is false or misleading, in response to a direction issued by the Commission commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding fifty thousand ringgit.
- (vi) A person shall, if at any time called upon in writing by the Commission to do so, produce to the Commission all such evidence and provide all such information as the person may have relating to his compliance with any of the provisions of this Act or its subsidiary legislation, as the Commission may generally, or in relation to any particular case, require.
- (vii) The Commission may take, and retain for as long as is necessary, possession of a document produced to it under this Act. The person otherwise entitled to possession of the document is entitled to be supplied, as soon as practicable, with a copy certified by the Commission to be a true copy. Notwithstanding the provisions of any other written law, the certified copy shall be received by all courts and tribunals as evidence as if it were the original. Until a certified copy is supplied, the Commission shall, at such times and places as the Commission thinks appropriate, permit the person otherwise entitled to possession of the document, or a person authorized by that person, to inspect and make copies of, or take extracts from, the document.
- (viii) The Commission shall maintain a record of all information, evidence or documents received.
- (ix) The Commission may publish information received in the course of exercising its powers and functions if it is satisfied that the publication is consistent with the

objects of this Act. The Commission shall not publish any information or any part of any information disclosed to it if the publication would—

- (a) disclose a matter of a confidential character;
- (b) be likely to prejudice the fair trial of a person; or
- (c) involve the unreasonable disclosure of personal information about any individual (including a deceased person) or disclose the identity of a child, but the Commission may publish an abstract relating to such information provided that the particulars in the abstract shall not be arranged in any way which would compromise or prejudice the person providing such information.

8. Reports to the Parliament

- (i) The Commission shall submit an annual report to Parliament and may at any time submit special reports on any matter which, in its opinion, is of such urgency or importance that it should not be deferred until submission of the annual report;
- (ii) The annual and special reports of the Commission, along with a memorandum of action taken or proposed to be taken on the recommendations of the Commission and the reasons for non-acceptance of the recommendation, if any shall be presented, and debated in Parliament within a period of ~~one year~~ three (3) months from the date of receipt of such report and ;
- (iii) The decisions or recommendation from the reports shall be acted upon by all relevant agencies;

9. Office bearers of the Commission

10. Staffing

11. Budgets

12. Powers to make rules for the functioning of the Commission

Children's Commission: Proposed Terms of Reference

INTRODUCTION

UNICEF commends the proposal to establish a national Children's Commission, which will contribute significantly to the government's commitment to fully implement the Convention on the Rights of the Child (CRC). The UN Committee on the Rights of the Child considers an independent Children's Commission / Ombudsman for Children to be a core element of a State Party's commitment to implementing the CRC.¹ In the view of the UN Committee, a dedicated institution to monitor, promote and protect children's rights makes children and their rights more visible and helps to promote a higher political and social priority for children.

Since the 1990s, independent human rights institutions for children, generally known as "children's ombudsman" or "children's commissioners" have emerged as a key strategy for ensuring implementation of the Convention on the Rights of the Child. Over 70 countries around the world have established a children's commission or children's ombudsman.² Whilst approaches vary from country to country, these institutions are generally public bodies with an independent status, whose mandate is to: monitor the actions of governments and other bodies; defend and promote children's rights; investigate and pursue violations of children's rights; advance the realization of child rights by promoting change in laws, policies and practices; and championing children's rights in society and between children and the State.

The UN Committee on the Rights of the Child regards independence as a core defining feature of Children's Commissions. Independent functioning is necessary to ensure that the Commission is able to keep child rights central, regardless of trends or competing government priorities. It also allows the Commission to vigorously pursue its mandate in relation to children without interference. Independence is evident through the processes of institutional establishment and appointment, its degree of budgetary control, and its accountability structures. There are a number of key measures required to ensure that the Commission is able to exercise its functions independently:³

- ❑ The Commission's mandate and responsibilities should be established by law, and framed to ensure that it can set its own priorities and agenda without the influence of government ministries or agencies.
- ❑ The law should clearly guarantee the Commission's independence in the exercise of its functions.

¹ UN Committee on the Rights of the Child (2002), General Comment No. 2: The Role of Independent National Human Rights Institutions in the Protection and Promotion of the Rights of the Child, CRC/GC/2002/2; UN Committee on the Rights of the Child (2003) General Comment No. 5 (2003): General Measures of Implementation of the Convention on the Rights of the Child, CRC/GC/2003/5.

² UNICEF (2003) Championing Children's Rights: A global study of independent human rights institutions for children, UNICEF Office of Research, Florence

³ UN Committee on the Rights of the Child General Comment No. 2. See also UN Principles relating to the Status of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights (Paris Principles), General Assembly resolution 48/134 of 20 December 1993.

- ❑ Authority to report directly to the head of State or to the Parliament on issues concerning children is important to reinforce the status and independence of the Commission, and to ensure that appropriate attention is paid to its recommendations.
- ❑ The Commissioner(s) should be appointed by an official act through a process that is open, transparent and free from political influence. In some countries, appointments are made by the executive branch of government or head of state (President, Prime Minister, Governor General or monarch/ruler), as is the case with SUHAKAM. However, an appointment process led by the legislative branch (i.e. Parliament) is generally considered a better guarantee of independence because it is more transparent and democratic.
- ❑ The Commissioner(s) should be appointed for a fixed term (usually four or five years), set out in the law. This allows them to vigorously pursue the Commission's mandate without fear of being removed from office. The salary should reflect the importance and security accorded to the position.
- ❑ The Commission should be guaranteed adequate State funding to enable it to have its own staff and premises, and not be subject to financial control which might affect its independence.

This paper outlines UNICEF's recommendations with respect to the composition, functions and duties of the proposed Children's Commission, in accordance with international standards and best practices. Sample language to assist in legislative drafting has been appended at the end of the paper.

COMPOSITION OF THE COMMISSION

UNICEF proposes that the Children's Commission be comprised of:

- ❑ The Commissioner for Children, appointed by Parliament on the basis of consultations with government and civil society, using a similar process as is used for appointment of members of SUHAKAM. Appointment should be for a fixed term, with narrowly defined grounds for dismissal (e.g due to misconduct).
- ❑ Two Deputy Children's Commissioners, appointed by the same process and on the same terms as the Commissioner.
- ❑ Such other technical and administrative staff as the Commissioner deems necessary to fulfil its mandate.

The Commissioner for Children should be directly accountable to Parliament, and should be independent from other government ministries or departments in carrying out its functions.

In order to encourage children's active involvement in the Commission's activities, UNICEF also recommends that provision be made for an advisory committee of

children's representatives, and that the Commission be required to consult widely and regularly with children.

FUNCTIONS AND AUTHORITY

UNICEF proposes that the Children's Commission have a broad mandate that encompasses the promotion and protection of all children's rights (civil, political, social, economic, cultural). This should include the following functions and responsibilities:

- ❑ Promote awareness of children's rights among children and adults;
- ❑ Promote children's participation and ensure that their views are expressed and heard on matters concerning their human rights and in defining issues relating to their rights;
- ❑ Monitoring and reporting on the government's progress on the implementation of children's rights at the national and sub-national levels;
- ❑ Promote harmonization of national legislation, regulations, policies and practices with the CRC and other international instruments;
- ❑ Conduct research on children's issues and compile analyse and disseminate data on the situation of children;
- ❑ Prepare and publicize opinions, recommendations and reports on any matter relating to the promotion and protection of children's rights
- ❑ Undertake visits to care homes and places of detention for children to report on the situation and to make recommendations for improvement;
- ❑ Conduct inquiries on matters relating to children's rights and make recommendations to remedy child rights concerns and strengthen protection of children's rights;
- ❑ Receive and respond to individual complaints concerning the full spectrum of children's rights. This should include the ability to receive complaints from any source (including children) free of charge; authority to enquire into a child rights violation or child rights issue on its own initiative; and power to resolve complaints and ensure a remedy through mediation, referral of the case to other competent authorities, or initiating a court case on behalf of the child;
- ❑ Submit annual reports about the situation of children and the work of the Commission to Parliament.
- ❑ Promote relevant and context appropriate international good practices on implementation /fulfilment of children's rights

In order to fulfil its mandate, the Commission should be given authority to:

- ❑ Collect necessary statistical data from government ministries, departments and agencies to develop independent reports on the implementation of children's rights;
- ❑ Submit recommendations or propose measures to the Government on how to improve laws, policies and practices regarding services to children and realisation of children's rights;
- ❑ Address public opinion directly or through the press, particularly in order to publicize its opinions and recommendations;
- ❑ Hear any person and obtain any information and documents necessary for assessing situations falling within its competence, powers to compel and question witnesses and to access or subpoena relevant documentary evidence;
- ❑ Enter and inspect any alternative care, detention or other institution for children;
- ❑ Inform relevant authorities of any act conducted by public or private agencies or organisations, individuals or communities that violates or impedes children's rights and make recommendations to improve respect for children's rights, and require the relevant authorities to provide a written response to the Commission's recommendations.

Annex 1: Sample Drafting Language

PART I PRELIMINARY

PART II ESTABLISHMENT OF THE CHILDREN'S COMMISSION OF MALAYSIA

Establishment of the Commission

3. (1) There is hereby established a Commission which shall be known as the Children's Commission of Malaysia (the "Commission").

(2) The Commission shall be independent in the performance of its functions under this Act.

(3) The Commission shall be a body corporate having perpetual succession and a common seal, which may sue and be sued in its name and, subject to and for the purposes of this Act, may enter into contracts and may acquire, purchase, take, hold and enjoy movable and immovable property of every description and may convey, assign, surrender, yield up, charge, mortgage, demise, reassign, transfer or otherwise dispose of, or deal with, any movable or immovable property or interest therein vested in the Commission upon such terms as it deems fit.

Members of the Commission and term of office

4. (1) The Commission shall consist of the Commissioner for Children and two Deputy Commissioners, at least one of whom shall be a woman.

(2) The Commissioners shall be appointed by the Yang di-Pertuan Agong, on the basis of a resolution passed by Parliament.

(3) A selection committee consisting of five persons who have special knowledge, experience, expertise and professionalism in matters relating to child rights shall be established by Parliament to recommend the persons to be appointed as Commissioners, based on wide and transparent consultation with children, non-governmental organizations, international bodies and individual members of the public.

(3) The Commissioners shall be appointed from amongst persons who have knowledge of, or practical experience in, matters relating to children, gender and human rights, who are of proven integrity, independence and competence and can contribute toward achieving the fulfilment of the human rights of children, save that no serving senator or member of Parliament or State Assemblies shall be eligible to be appointed as Commissioner.

(4) To the extent possible, the Commission shall be representative of the diversity of the Malaysian society.

(5) A Commissioner shall hold office for a period of five years and is eligible for reappointment

once for another period of five years.

Remuneration

5. (1) The Commissioner and Deputy Commissioners shall be paid such remuneration and allowances as Parliament may determine.

Vacation of office

6. The office of a Commissioner shall become vacant—

- (a) upon the death of the Commissioner;
- (b) upon the Commissioner resigning from such office;
- (c) upon the expiration of his term of office; or
- (d) upon the Commissioner being removed from office on any of the grounds specified in section 7.

Removal from office

7. A Commission may be removed from office by the Yang di-Pertuan Agong, based on a resolution passed by Parliament, where the Commissioner—

- (a) has become incapable through ill health of effectively performing the functions of the office;
- (b) is adjudicated bankrupt;
- (c) has been convicted of a crime; or
- (d) has acted in contravention of this Act and in conflict with his duties as a member of the Commission.

Committee to be consulted with regard to appointment

8. (1) For the purpose of subsection 4 (3), there is established a committee consisting of the following persons:

- (a) the Chief Secretary to the Government who shall be the Chairman;
- (b) the Commissioner for Children; and
- (c) three other members, of civil society who have knowledge of or practical experience in human rights matters, to be appointed by the Prime Minister.

(2) The members of the committee referred to in subsection (1) shall serve the committee for

such period and on such terms and conditions as may be specified in the instrument of appointment.

(3) The members of the committee referred to in paragraph (1)(c) may include former judges and former members of the Commission.

(4) The following persons shall not be appointed as members of the committee under paragraph (1)(c):

- (a) any person who is actively involved in politics and registered with any political party; and
- (b) any person who is or was an enforcement officer.

(5) The committee may determine the conduct of its own proceedings.

(6) For the purpose of this section, “enforcement officer” means an officer of—

(a) any Ministry, Department, Agency or any other body set up by the Federal Government, including a unit, section, division, department or agency of such Ministry, Department, Agency or body, conferred with enforcement functions by any written law or having enforcement powers;

(b) a body established by a Federal law which is conferred with enforcement functions by that Federal law or any other written law;

(c) a unit, section, division, department or agency of a body established by Federal law having enforcement functions; or

(d) the joint service established under Article 133 of the Federal Constitution who is performing enforcement functions.

Appointment of Secretary and the staff

9. (1) The Commission shall appoint a Secretary to the Commission.

(2) The Commission may appoint such other officers and servants as may be necessary to assist the Commission in the discharge of its functions under this Act.

Delegation of powers

10. The Commission may delegate to any officer referred to in subsection 8(2) any of its powers, and the officer to whom such powers are delegated may exercise those powers subject to the direction of the Commission.

Commission to develop means of ensuring children’s participation

11. (1) The Commission shall establish a structure to consult regularly with groups of children that it considers to be representative of children for the purposes of the Commissions functions under this Act.

(2) In performing its functions, the Commission must —

- (a) consult with children in ways that promote their participation in decision making by the Commission;
- (b) listen to, and seriously consider, the concerns, views and wishes of children;
- (c) adopt procedures and work practices that ensure the Commission is accessible to children; and
- (d) be sensitive to the special needs of disadvantaged or vulnerable children.

FUNCTIONS AND POWERS OF THE COMMISSION

General Functions of the Commission

12. (1) The Commission shall promote and protect the rights and welfare of children and, without prejudice to the generality of the forgoing, it shall—

- (a) promote awareness of and provide education in relation to children's rights;
- (b) promote children's participation and ensure that their views are expressed and heard on matters concerning their rights and in defining issues relating to their welfare and protection;
- (c) monitor and report on the government's progress on the implementation of the Convention on the Rights of the Child and the Government's compliance with national laws, policies and practices relating to the rights of children and the delivery of services to children;
- (d) advise the Government, as may be appropriate, on the development and co-ordination of legislation, policy and programmes relating to children;
- (e) make recommendations to the Government with regard to the subscription or accession of treaties and other international instruments in the field of child rights;
- (f) compile, analyse and publicise information on the situation of children;
- (g) undertake and promote research into any matter that relates to the rights and welfare of children;
- (h) inquire into complaints regarding infringements of children's rights in accordance with section 14.

(2) In performing functions under this Act, the Commission shall, as appropriate, have regard to -

- (a) the Federal Constitution;

- (b) The Child Act and other legislation relating to the rights of children;
- (b) the Convention on the Rights of the Child and Malaysia's international obligations in the field of human rights.

Powers of the Commission

13. For the purpose of discharging its functions, the Commission may exercise any or all of the following powers:

- (a) prepare and publicize opinions, recommendations and reports on any matter relating to the rights and welfare of children;
- (b) undertake visits to private and public child care homes and places of detention for children to report on the situation and to make recommendations for improvement;
- (c) monitor and review the implementation of laws and policies that impact on children and notify the relevant Minister of any infringements;
- (d) advise the Government and/or the relevant authorities of complaints against such authorities and recommend to the Government and/or such authorities appropriate measures to be taken;
- (e) study and verify any infringement of children's rights in accordance with the provisions of this Act;
- (f) issue public statements on children's rights;
- (g) intervene, with the leave of a court, in proceedings before the court that deal with the rights of a child; and
- (h) undertake any other appropriate activities as are necessary in accordance with the written laws in force, if any, in relation to such activities.

(3) The Commission shall have free access to all public and private child care homes and places of detention for children, and a visit by the Commission under paragraph (2)(b) shall not be refused by the person in charge of such place.

Commissioner must act independently

14. In performing its functions and exercising its powers under this Act, the Commission

- (a) must act independently and in a way that promotes and protects the rights, interests and wellbeing of children; and
- (b) is not under the control or direction of the Minister.

Commission may inquire on own motion or on complaint

15. (1) The Commission may, on its own motion or on a complaint made to it by an aggrieved child or group of children or a person acting on behalf of an aggrieved child or a group of children, inquire into an allegation of -

- (a) the infringement of the rights of such child or group of children;
- (b) non-implementation of laws providing for the care, protection and development of children;
- (c) Non-compliance of policy decisions, guidelines or instructions aimed at mitigating hardships to and ensuring wellbeing of the children.

(2) The Commission shall not inquire into any complaint relating to any allegation of the infringement of child rights which—

- (a) is the subject matter of any proceedings pending in any court, including any appeals;
- (b) has been finally determined by any court; or
- (c) is being or has been investigated by the Human Rights Commission.

(3) If the Commission inquires into an allegation under subsection 14(1) and during the pendency of such inquiry the allegation becomes the subject matter of any proceedings in any court, the Commission shall immediately cease its inquiries.

Procedure where infringement is not disclosed or is disclosed

16. (1) Where an inquiry conducted by the Commission under section 14 does not disclose the infringement of child rights, the Commission shall record that finding and shall forthwith inform the person making the complaint.

(2) Where an inquiry conducted by the Commission under section 14 discloses the infringement of child rights, the Commission shall have the power to -

- (a) mediate a resolution;
- (b) refer the matter, where appropriate, to the concerned authority or person, with the necessary recommendations to remedy the infringement;
- (c) make proposals of a general nature to the concerned authority on how to better protect children's rights and prevent future violations of the same nature; or
- (c) initiate appropriate court proceedings on behalf of the aggrieved child or group of children, or approach the Court concerned for such directions, orders or writs as the Court may deem necessary.

- (3) The Commission shall publish a report, setting out its findings as a result of any inquiry it conducts within thirty days of the conclusion of the inquiry.
- (4) A report under subsection (3) may exclude any information, the disclosure of which is likely to prejudice the fair trial of a person and any information which would involve the unreasonable disclosure of personal information about any individual (including a deceased individual) or disclose the identity of a child.
- (5) Persons giving information at or to the Commission's inquiry shall be protected from civil action if acting in good faith.

Powers relating to inquiries

17. (1) The Commission shall, for the purposes of an inquiry under this Act, have the power—

(a) to procure and receive all such evidence, written or oral, and to examine all such persons as witnesses, as the Commission thinks necessary or desirable to procure or examine;

(b) to require that the evidence, whether written or oral, of any witness be given on oath or affirmation, such oath or affirmation being that which could be required of the witness if he were giving evidence in a court of law, and to administer or cause to be administered by an officer authorised in that behalf by the Commission an oath or affirmation to every such witness;

(c) to summon any person residing in Malaysia to attend any meeting of the Commission to give evidence or produce any document or other thing in his possession, and to examine him as a witness or require him to produce any document or other thing in his possession;

(d) to admit notwithstanding any of the provisions of the Evidence Act 1950 [Act 56], any evidence, whether written or oral, which may be inadmissible in civil or criminal proceedings; and

(e) to admit or exclude the public from such inquiry or any part thereof.

(2) Notwithstanding paragraph (1)(c), where a person summoned is a person under detention under any other written law, such summons shall be issued in accordance with the laws applicable in relation to the place of detention.

Evidence before the Commission

18. (1) A person who gives evidence before the Commission shall, in respect of such evidence, be entitled to all the privileges to which a witness giving evidence before a court of law is entitled in respect of evidence given by him before such court.

(2) No person shall, in respect of any evidence written or oral given by that person to or before the Commission, be liable to any action or proceeding, civil or criminal in any court except when the person is charged with giving or fabricating false evidence.

Obligation to cooperate

19. Government ministries and administrative bodies shall be obliged to cooperate with the Commission, submit information upon its request, and give answers to its inquiries.

PART III GENERAL

Annual Report

20. (1) The Commission shall not later than the first meeting of Parliament of the following year, submit an annual report to Parliament of all its activities during the year to which the report relates.

(2) The report shall contain a list of all matters referred to it, and the action taken in respect of them together with the recommendations of the Commission in respect of each matter.

(3) The Commission may, whenever it considers it necessary to do so, submit special reports to Parliament in respect of any particular matter or matters referred to it, and the action taken in respect thereof.

(4) Reports of the Commission, along with a memorandum of action taken or proposed to be taken on the recommendations of the Commission and the reasons for non-acceptance of the recommendation, if any shall be debated in Parliament within a period of six months from the date of receipt of such report;

Funds

21. (1) The Government shall provide the Commission with adequate funds annually to enable the Commission to discharge its functions under this Act.

(2) The Commission may receive funds from any individual or organization for the purpose of promoting awareness of and providing education in relation to children's rights.

(3) The Commission shall cause proper audited accounts to be kept of its income and expenditure, and assets and liabilities.

(4) The financial year of the Commission shall be the calendar year.

(5) Any expenses incurred by the Commission in any action or proceeding, civil or criminal, brought by or against the Commission before any court shall be paid out of the funds of the

Commission and any cost paid to or recovered by, the Commission in any such action proceeding, civil or criminal, shall be credited to the funds of the Commission.

(6) Any expenses incurred by any member, officer or servant of the Commission, in any civil action or proceeding, brought against him in any court in respect of any act which is done or purported to be done by him under this Act or on the direction of the Commission shall be paid out of the funds of the Commission, unless such expenses are recovered by him in such civil action or proceeding.

Regulations

22. The Minister may make regulations for the purpose of carrying out or giving effect to the provisions of this Act, including for prescribing the procedure to be followed in the conduct of inquiries under this Act.

Further Reading

UN Committee on the Rights of the Child (2002), General Comment No. 2: The Role of Independent National Human Rights Institutions in the Protection and Promotion of the Rights of the Child, CRC/GC/2002/2.

<http://docstore.ohchr.org/SelfServices/FilesHandler.ashx?enc=6QkG1d%2fPPRiCAqhKb7yhsiQqI8gX5Zxh0cQqSRzx6ZcNR3YdFwaRoLFkDFvNRIVoE9r590QoHaQTQRwongARWV9Blutv2Nz3ITQ%2bFebW%2blOKrOPw9z5qNBGnjUDapSbL>

UN Committee on the Rights of the Child (2003) General Comment No. 5 (2003): General Measures of Implementation of the Convention on the Rights of the Child, CRC/GC/2003/5.

<http://docstore.ohchr.org/SelfServices/FilesHandler.ashx?enc=6QkG1d%2fPPRiCAqhKb7yhsiQqI8gX5Zxh0cQqSRzx6Zd%2fQRsDnCTcaruSeZhPr2vUevjbn6t6GSilfheVp%2bj5HTLU2Ub%2fPZZtQWn0jExFVnWuhiBbagAj0dWBoFGbK0c>

UN General Assembly Principles Relating to the Status of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights (Paris Principles).

<http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/StatusOfNationalInstitutions.aspx>

UNICEF (2003) *Championing Children's Rights: A Global Study of Independent Human Rights Institutions for Children*, UNICEF Office of Research, Florence.

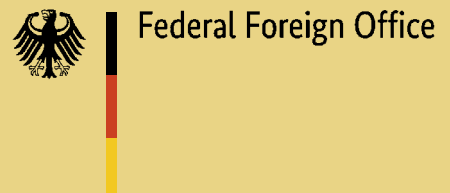
https://www.unicef-irc.org/publications/pdf/championing2_eng.pdf

European Network of Ombudspersons for Children, Information and Training Pack, available at:

<http://www2.ombudsnet.org/documents/informationandtrainingpack.pdf>

**STANDING
WITH
SEXUAL
CRIME
VICTIMS:
WCC
SUPPORT
SERVICES**

Produced and Published by

Women's Centre for Change

241, Jalan Burma, 10350 Penang, Malaysia.

☎ 04-228 0342 📞 011-3108 4001

🌐 www.wccpenang.org 📘 📷 🐦 WCC Penang

Funded by

Federal Foreign Office of Germany

Written by

Prema E. Devaraj and Tan Pek Leng

Collectively Edited by

Loh Cheng Kooi, Karen Lai, Hastiny Subramaniam, Lim Kah Cheng,
Lalitha Menon, Chang Mei Leng, Susan Siew and Teoh Piek Fong

Layout by

C-Square Sdn Bhd, Penang

Printed by

Phoenix Printers Sdn Bhd

ISBN No: 978-967-16908-5-7

Copyright © 2021 Women's Centre for Change, Penang

All Rights Reserved

Any part of this publication may be copied, reproduced or adapted to meet the individual or group's needs provided that the parts reproduced are acknowledged to Women's Centre for Change, Penang.

Contents

List of Abbreviations	iii
List of Figures	iv
List of Tables	v
Executive Summary	vi
1.0 Introduction	1
2.0 Victim Vulnerability and the Need for Support	
2.1 The Need for Victim Support	4
2.2 Recognising Secondary Victimisation in the Criminal Justice System	6
2.3 The Impact of Victim Support	10
3.0 Providing Victim Support	
3.1 Victim Support in Hospital	11
3.2 Victim Support in the Criminal Justice System	14
3.2.1 Case Studies	18
4.0 Advocating for Change	
4.1 Training on Victim Advocacy	21
4.2 Interagency Dialogues on Victim Support in Court	23
4.2.1 Networking between WCC and the Agencies	25
4.3 Lobbying for Better Victim Support	25
4.4 Legislative and Policy Reform	27
4.5 Production of Resource Materials on Victim Advocacy	30

5.0 Data on WCC’s Victim Support Services (VSS) for Sexual Crime Cases, 2015–2019	
5.1 Profile of Sexual Crime Cases for which WCC provided VSS	33
5.1.1 Types of Cases	33
5.1.2 Profile of Victims and Accused	34
5.1.3 Sources of Referrals	36
5.1.4 Status of Cases as at December 2019	37
5.2 Analysis of Closed Sexual Crime Cases for which WCC provided VSS	38
5.2.1 Profile of Sexual Crimes and Victims in Closed Cases	38
5.2.2 Court Outcomes in Closed Cases	39
5.2.3 Length of Trial and Court Outcomes	42
5.2.4 Comparison of Court Outcomes between Current Study and 2005–2007 Study	43
5.3 Impact of WCC Victim Support in Court	45
5.4 Discussion	48
6.0 Conclusion and Recommendations	
6.1 Monitor and Evaluate Existing Victim Support Initiatives	51
6.2 Document the Outcome and Impact of Victim Support in Sexual Crime Cases	53
6.3 Conduct Specialised Training on Victim Support	53
6.3.1 Specialised Training for Criminal Justice System Personnel	53
6.3.2 Specialised Training for Medical Personnel	54
6.4 Organise Interagency Dialogues on Victim Advocacy at State and National Levels	54
6.5 Establish a National High-Level Taskforce for the Implementation of an Integrated Victim Support System	55

List of Abbreviations

AG	Attorney General
CIC	Child Interview Centre
CRT	Court Recording Transcription
DII	Sexual, Women and Children Investigation Division of PDRM
DNAA	Discharge Not Amounting to Acquittal
DPP	Deputy Public Prosecutor
HPP	Hospital Pulau Pinang (Penang Hospital)
HSJ	Hospital Seberang Jaya (Seberang Jaya Hospital)
IO	Investigating Officer
ILKAP	Institut Latihan Kehakiman dan Perundangan (Judicial and Legal Training Institute)
IPKPP	Ibu Pejabat Polis Kontinjen Pulau Pinang (Penang Police Contingent Headquarters)
IRC	Institutional Reform Committee
JAG	Joint Action Group for Gender Equality
JBG	Jabatan Bantuan Guaman (Legal Aid Department)
LAC	Legal Aid Centre
OSCC	One Stop Crisis Centre
MWFCD	Ministry of Women, Family and Community Development
NGO	Non-Governmental Organisation
NLAD	National Legal Aid Department
PDRM	Polis Diraja Malaysia (Royal Malaysian Police)
VSS	Victim Support Services
WCC	Women's Centre for Change, Penang
WSS	Witness Support Services

List of Figures

Figure 1	Secondary Victimization in the Criminal Justice Process	7
Figure 2	WCC Support for OSCC Referrals from Penang Hospitals, 2019	12
Figure 3	Types of Services and Number of Interventions WCC Provided for Hospital Referrals, 2019	13
Figure 4	Types of Services and Number of Interventions WCC Provided to Victims in the Criminal Justice Process, 2019	16
Figure 5	Distribution by Type of Case	33
Figure 6	Distribution of Victims by Sex	34
Figure 7	Distribution of Victims by Age	34
Figure 8	Distribution of Accused by Age	35
Figure 9	Distribution of Cases by Source of Referral	36
Figure 10	Status of Cases as at December 2019	37
Figure 11	Type and Number of Closed Cases by Age of Victims	38
Figure 12	Distribution of Victims in Closed Cases by Sex	39
Figure 13	Distribution of Closed Cases by Court Outcome	39
Figure 14	Reasons for DNAA and Acquittals in Closed Cases	40
Figure 15	Distribution of Court Outcomes by Type of Sexual Crime	41
Figure 16	WCC Support in Court and Impact on Court Outcomes	45

List of Tables

Table 1	Comparison of Sexual Crime Court Outcomes in the Current Study and the 2005-2007 Study	viii
Table 2	Special Measures for Intimidated and Vulnerable Witnesses in the Criminal Justice System	5
Table 3	WCC Training Workshops and Target Groups	22
Table 4	Distribution of Type of Case by Age of Victims	35
Table 5	Status of Cases that went to Trial, as at December 2019	38
Table 6	Distribution of Closed Cases by Length of Trial and Comparison with 2005-2007 Study	42
Table 7	Comparison of Court Outcomes between Current Study and 2005-2007 Study	44
Table 8	Comparison of Conviction Rate in Contested Cases between Current Study and 2005-2007 Study	44

Executive Summary

This report, ***Standing with Sexual Crime Victims: WCC Support Services***, seeks to document a special service the Women's Centre for Change, Penang (WCC) provides to victims of gender-based violence. It focuses on victim support services (VSS) offered to clients of sexual assault who had sought justice through the criminal justice system over the past ten years, and assesses if this additional support work has had any significant impact.

WCC has previously undertaken a major research project that yielded the book, *Seeking Justice for Victims of Sexual Crime*, published in 2009.¹ The project, conducted from 2005 to 2007, involved analysing 439 closed files of sexual crime cases that were heard in the subordinate courts in Penang between 2000 and 2004. It unveiled a high incidence (45.0%) of 'discharge not amounting to acquittal' (DNAA) and a low conviction rate (4.0%) in cases which were contested in court, that is, where the accused did not plead guilty.

The evidence from this 2005–2007 study, which showed clearly the tremendous barriers to justice faced by victims of sexual crime, convinced WCC of the necessity to step up the type of support services that would help ease the victims' journeys through the criminal justice system and, hopefully, improve the outcome of the court trials.

The additional support services included:

- Support which WCC social workers extended to the victims and their families when they had to go to the hospitals and courts, as well as assistance by WCC advocacy staff to familiarise the victims with court procedures and liaise with the relevant parties;
- Networking with relevant agencies, such as the hospitals, judiciary, Deputy Public Prosecutors (DPPs), police, and Social Welfare Departments, to improve support for the victims through interagency cooperation and coordination;
- Training conducted for legal, medical and court personnel on victim advocacy to sensitise them and enable them to render more effective support to the victims;

¹ Lochhead, J. and Tan Pek Leng (2009) *Seeking Justice for Victims of Sexual Crime*, Penang: Women's Centre for Change.

- Production and dissemination of resource materials on victim support; and,
- Advocating for legislative and policy reform through the women's groups coalition, Joint Action Group for Gender Equality (JAG).

To assess the impact of its VSS, WCC undertook this study to analyse data on the sexual crime cases for which it provided support in the period of 2015–2019. Although WCC offers VSS to victims of both domestic violence and sexual crime, only the sexual crime cases are considered here so that the findings can be compared against those of the 2005–2007 study.

Detailed analysis of the 2015–2019 data and its comparison with findings of the 2005–2007 study are presented in Section 5 of this report. It includes profiles of the types of cases handled, the victims, and the accused, as well as analysis of the court outcomes.

The most obvious way to evaluate the impact of VSS provided by WCC is a comparison of court outcomes recorded in the two studies. However, caution is in order as the sample size for the current study is rather small and is limited to a narrower range of sexual crimes. From 2015 to 2019, WCC provided VSS for 181 cases where the victims had entered the criminal justice system, that is, they had already lodged a police report. Of these cases, 118 involved sexual crimes, 59 involved domestic violence and the other four were related to other forms of violence or intimidation. Of the 118 sexual crime cases, only 86 went to trial. Of these an even smaller number – 57 cases – have completed full trial and were closed by December 2019. Eighteen of the cases were still ongoing whilst the outcomes in 11 cases were still pending appeal either by the prosecution or the accused as at December 2019.²

Essentially then, the data comparison is between 57 cases handled by WCC from 2015 to 2019, and 439 cases tried in the subordinate courts in Penang from 2000 to 2004. Nonetheless, because no other comparable data is available in the country, the limited data derived from WCC's study is important as it is indicative of the kind of improved results – in terms of court outcomes and reduction in attrition rates – that has been brought about by more supportive treatment of the victims.

² In these 11 appeals for which WCC provided victim support, two had resulted in convictions, two in acquittals, and seven in DNAA. However, these 11 cases were not included in the current study for consistency with the 2005–2007 study.

With that proviso, the headline numbers that emerged from the current study are indeed encouraging as shown below:

Table 1: Comparison of Sexual Crime Court Outcomes in the Current Study and the 2005–2007 Study

Outcome of Cases in Court	Current Study (2015–2019 data)		2005–2007 Study (2000–2004 data)	
	Number	Percentage	Number	Percentage
Pleaded Guilty	24	42.0%	137	31.2%
Convicted After Trial	10	17.5%	12	2.7%
Acquitted	6	10.5%	79	18.0%
DNAA	17	30.0%	198	45.1%
Others ³	0	0%	13	3.0%
Total	57	100.0%	439	100.0%

The data in Table 1 shows that on all counts, the results have improved. More startling is the conviction rate of **30.3%** for contested cases in the current study as against the comparable figure of **4.0%** in the 2005–2007 study.⁴

This improvement cannot be credited to WCC's VSS alone as the entire scenario for sexual crime victims has changed for the better since 2005. Hence, it is crucial to carry these gains further through even more effective collaboration between all agencies and organisations concerned.

To this end, this report concludes with recommendations for the following actions:

- Monitoring and evaluating existing victim support initiatives;
- Documenting the outcome and impact of victim support initiatives in sexual crime cases;
- Conducting specialised training on victim support for criminal justice system personnel;
- Organising interagency dialogues on victim advocacy at state and national levels; and,
- Establishing a high-level National Taskforce for the implementation of an integrated victim support system.

For these recommendations to work, adequate funding from the government is needed.

³ These categories in the 2005–2007 study were not applicable to the 2015–2019 study.

⁴ With reference to Table 1: Number of contested cases in the current study is 57–24 = 33. Number of convictions = 10, therefore conviction rate for contested cases in 2015–2019 is $(10/33) \times 100 = 30.3\%$.

SECTION 1.0

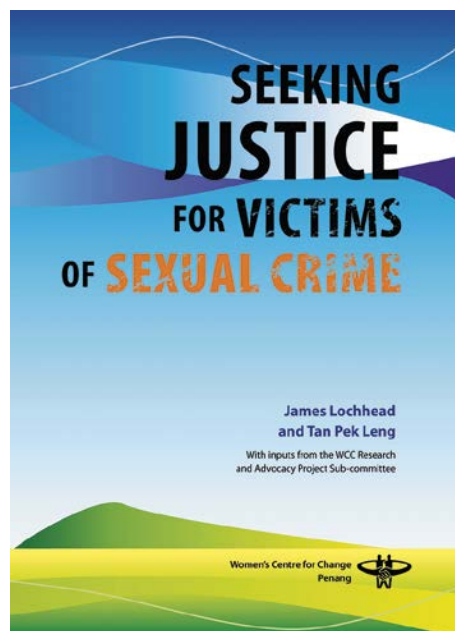
Introduction

In 2005, the Women's Centre for Change, Penang (WCC) embarked on a three-year research project to collect and document information and statistics on sexual crimes and outcomes of sexual crime trials. The aims of the project were to:

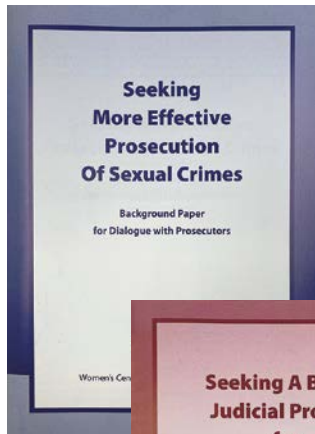
- Publish, discuss and act concretely on the issues related to sexual crimes against women;
- Enhance gender awareness within the judiciary and relevant government agencies on the situation of violence against women; and,
- Lobby for legislative reforms that would ensure a fair trial and trial experience for the victims of sexual crimes.

WCC's research into 439 closed files of sexual crime cases that were heard in the subordinate courts in Penang between 2000 and 2004 unveiled a high incidence (45.0%) of 'discharge not amounting to acquittal' (DNAA) and a low conviction rate (4.0%) in cases which were contested in court, that is, where the accused did not plead guilty. It was clearly very difficult for a sexual crime victim to access redress and justice through the courts.

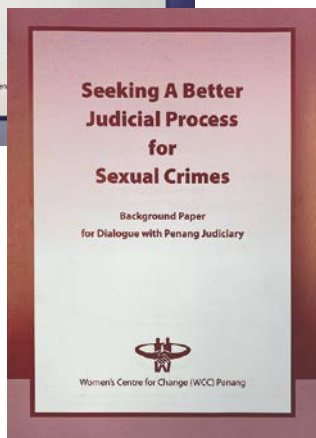
This 2005–2007 study showed a high attrition rate, where victims did not take their cases in the criminal justice system to completion. The main reasons for their "dropping out" included the shame and stigma associated with being the victim of a sexual crime; victim blaming attitudes from those around them, including their own family members and agency personnel handling the cases; and the trauma of going through the criminal justice process, such as facing the accused, giving details about the sexual assault, delays and lengthy court trials. Victim attrition was a major contributing factor to DNAA and the low conviction rate.

The study also highlighted a number of factors that accounted for low conviction rates, such as inadequacies in the prosecution's case preparation and presentation, lack of physical evidence of the crime, and structural factors such as delays and lengthy court trials. It was clear that both attitudinal and structural factors played a role in determining the outcomes of sexual crime cases.

In 2007, these findings were highlighted in two separate dialogues: with Deputy Public Prosecutors (DPPs) in Kuala Lumpur and with members of the judiciary in Penang. Two background papers, *Seeking More Effective Prosecution of Sexual Crimes* and *Seeking a Better Judicial Process for Sexual Crimes* were distributed at the respective dialogues.

In 2009, the complete research findings were published in a book entitled *Seeking Justice for Victims of Sexual Crimes*.⁵ The findings gave substance to WCC's perceptions of the injustices faced by victims of sexual crimes when going through the criminal justice process. Besides providing an insight into how the criminal justice system treats victims of sexual crime, the research raised crucial questions about gender and justice, and proposed recommendations for reform.

Equipped with this data and information, WCC began to map out the different areas of work required for victim advocacy, in particular, providing victim support services (VSS) and lobbying for effective change in the criminal justice system to make victim support integral to the process.

This report documents the milestones WCC has achieved in the provision of VSS for its clients who are the victims of sexual crimes. Although WCC offers VSS to victims of both domestic violence and sexual crime, only the sexual crime cases are considered here so that the findings can be compared against those of the 2005–2007 study.

⁵ Lochhead, J. and Tan Pek Leng (2009).

Section 2 of this report provides a background for understanding victim vulnerability and secondary victimisation in the criminal justice system. The journey towards victim support and the type and extent of VSS provided by WCC before, during, and after the time when the victim enters the criminal justice system are detailed in Section 3. WCC's advocacy programme for victim support, which includes training, interagency meetings and dialogues, production of resource materials, and lobbying for legislative and policy reform are highlighted in Section 4.

Section 5 analyses the data on sexual crime cases handled by WCC between 2015 and 2019 and covers the types of cases supported, as well as the court outcomes in these cases. Comparison is also made between the court outcomes documented in the current study and those detailed in the 2005–2007 study. Importantly, WCC's victim support is highlighted and the link between support provision and outcomes in court is discussed. The final section, Section 6, provides recommendations on the way forward for a more systematic provision of VSS.

Through the documentation of existing initiatives, presentation of data, and recommendations for action by all relevant parties, it is hoped that this report will serve as an advocacy tool towards furthering the discussion on and improving the provision of victim support services in the country.

SECTION 2.0

Victim Vulnerability and the Need for Support

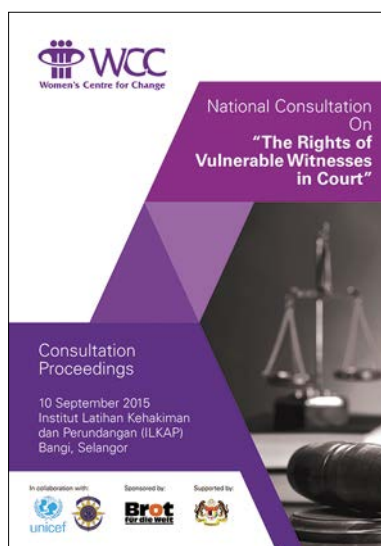
Victims of sexual crimes are extremely vulnerable and greatly in need of support due to the nature of the crime and its impact on them. Their vulnerability stems from a number of causes, not least being the stigma and shame often associated with sexual crimes, victim blaming, and the secondary victimisation they often face if they choose to pursue justice through the courts. It is for these reasons that VSS is an essential service for them.

2.1 The Need for Victim Support

Many victims of sexual crimes do not report the assault against them for fear of being blamed or shamed. There are others, of course, who do lodge reports and wish to seek justice and redress through the criminal justice system. It is an important part of their recovery – premised on the belief they can access justice through the said system and that the perpetrator will be held to account for the crime committed.

Studies around the world have shown that victims (and witnesses) who do not feel supported are less likely to remain cooperative and continue to attend trial.⁶ Without adequate support, a victim who is frightened or stressed may not be able to give evidence in court properly, more so if the victim is a child. Hence, the provision of victim support is crucial in helping to ensure victims attend trial and give, as best as they can, a full and accurate account of the crime.

Victim support is the process of providing emotional and practical support (including shelter, daily necessities and relevant information) to the victim not just immediately after the incident but also when she⁷ chooses to go through the criminal justice process.

⁶ Casey, S. (2017) 'Vulnerable Victims and the Need for Victim Advocacy', *Consultation Proceedings of the National Consultation on The Rights of Vulnerable Witnesses in Court*, Penang: Women's Centre for Change, p13.

⁷ In this report, unless the context otherwise requires, the use of "she", "her" and "herself" for victims is for convenience and shall be interpreted to refer to male victims as well although the number of male victims is much lower (11.0% in this report). In the case of perpetrators, the masculine pronouns are used because there are no reported female perpetrators at all. It is noted that the Malaysian Penal Code provisions on rape specify the gender of the victim and the perpetrator but this does not affect the manner of reporting here.

It involves having an understanding of the victim's feelings and needs, and an awareness of how criminal justice processes can impact a victim. It also involves ensuring that existing official support and protection measures are properly implemented.

Current legal provisions have set in place special measures to support and protect intimidated and vulnerable witnesses as they journey through the criminal justice process (see Table 2 for some of these provisions).

Table 2: Special Measures for Intimidated and Vulnerable Witnesses in the Criminal Justice System

	SPECIAL MEASURES	LEGISLATION
1	a) Protection order b) All other protective measures to be taken by enforcement officers	Domestic Violence Act 1994 & Domestic Violence (Amendment) Act 2017
2	Bail Condition: accused not to intimidate / approach the victim / prosecution witnesses	Sections 388 and 389 of the Criminal Procedure Code
3	Media restriction on identifying the child	Section 15 of the Child Act 2001
4	Child in need of care and protection	Child Act 2001
5	Protection against liability for persons assisting / informing on behalf of child in need of care & protection	Sections 26, 27, 28, 29, 29A, and 116 of the Child Act 2001 & Child (Amendment) Act 2016
6	Proceedings in camera / media restriction	Section 101 of the Subordinate Courts Act 1948
7	Protection for privacy / safety of witness	Section 265A of the Criminal Procedure Code
8	a) Use of screen / live-link / video recording b) Adult accompanying child witness c) Unrepresented accused prevented from directly questioning child witness d) Dispensing of formal attire e) Provisions for children with disabilities f) Restriction on media reporting / protection of child's identity	Evidence of Child Witness Act 2007
9	Live-link for adults	Section 272B of the Criminal Procedure Code
10	Victim Impact Statement	Section 183A of the Criminal Procedure Code
11	Right to investigation status (Complainant)	Section 107A of the Criminal Procedure Code
12	Intimidation of witness	Section 5 of the Abduction & Criminal Intimidation of Witness Act 1947

These provisions indicate the government's recognition and understanding of victim vulnerability and the fact that victims (and witnesses) need to be protected and supported.

2.2 Recognising Secondary Victimization in the Criminal Justice System

Despite existing legislative provisions that afford some protection for these vulnerable victims, they still find the criminal justice process a difficult one to journey through. One of the reasons for this is the secondary victimisation which many victims undergo in the criminal justice system.

Secondary victimisation is the additional distress victims of a crime undergo, not as a direct result of the crime but due to the way in which agencies or individuals, as well as processes in the criminal justice system, deal with or affect them. The insensitive treatment of victims and the frequently cumbersome processes and structures within the criminal justice system exacerbate vulnerabilities, often leaving the victims feeling isolated and insecure. Many then lose faith and trust in the help available from either the communities around them or the professional agencies meant to support them.

Examples of secondary victimisation include:⁸

- Insensitive questioning or comments by criminal justice agency personnel;
- Refusal to recognise the victim's experience as a crime;
- Trivialisation or disbelief of abuse;
- Failing to act on the information given by the victim;
- Victim blaming by service providers;
- Failure to provide information regarding the status of the case;
- Failure to explain complex legal procedures;
- Delays in court proceedings;
- Hostile questioning from defence lawyers;
- Repeated exposure of the victim to the accused;
- Threatening or intimidating behaviour by accused or his/her family and friends; and,
- Intrusive or inappropriate investigation, filming, photographing, and/or reporting by the media.

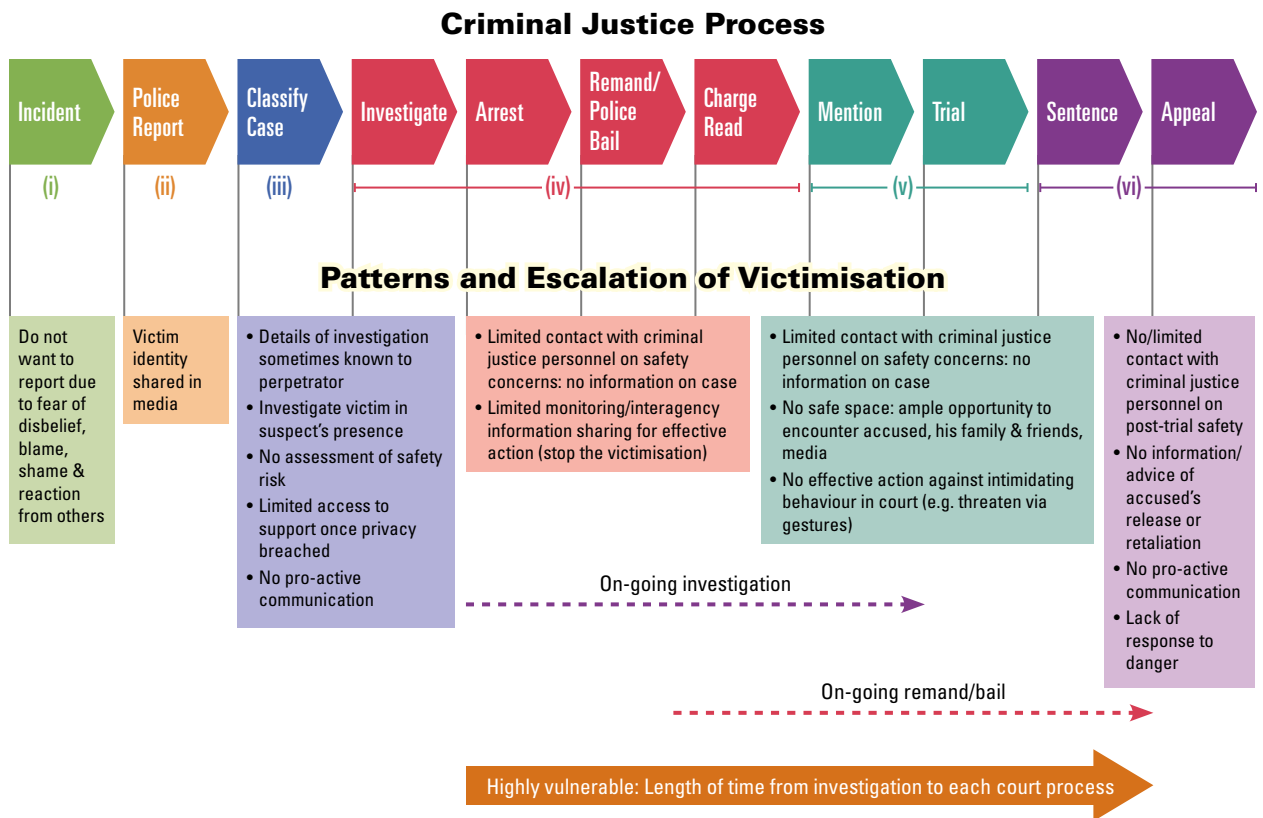
Secondary victimisation needs to be acknowledged and taken seriously as it can impact on a victim's decision whether or not to continue with the criminal justice process. It can increase the possibility of victims dropping out of the criminal justice system.

⁸ Casey, S. (2017) p13.

WCC has documented the experiences of victims of sexual crimes and domestic violence to highlight the pattern and escalation of secondary victimisation of vulnerable victims and the points at which these occurred along the criminal justice process as shown in Figure 1.⁹

Figure 1: Secondary Victimization in the Criminal Justice Process

Understanding Victimization of Vulnerable Witnesses in the Criminal Justice Process

N.B.: Available Protection: Bail Conditions & Protection Orders (DVA 1994, Child Act 2001) not used or not implemented effectively.

⁹ Melissa Mohd Akhir (2017) 'Presenting Realities on The Ground: Case Studies' in *Consultation Proceedings of the National Consultation on The Rights of Vulnerable Witnesses in Court*, Penang: Women's Centre for Change, pp 47-58. Diagram adapted from Cruz, F. and Garvey, T. (2014) *Improving Witness Safety and Preventing Witness Intimidation in the Justice System: Benchmarks for Progress*, Washington D.C.: AEquitas: The Prosecutors' Resource on Violence Against Women and The Justice Management Institute, p13. <http://www.jmijustice.org/wp-content/uploads/2020/01/Benchmarks-for-Progress.pdf>

With reference to Figure 1, the following are elaborations on the forms of secondary victimisation that are likely to take place at each stage of the criminal justice process.

i) Post-Incident Stage

Many victims or their families are reluctant to report or even disclose the incident due to the fear of being disbelieved, blamed or shamed by negative reactions from others, such as the front desk officer at the relevant agencies, the community, and even their own family members.

ii) Lodging of Police Report or Informing the Child Protector

Lodging a formal complaint or making a report of the crime often incurs fear of disbelief and also of stigmatisation. Sometimes a breach of privacy occurs: for example, when a victim's identity, particularly the identity of a child victim, is shared inadvertently or otherwise in the media. The victim and her family members are traumatised by the damage to her reputation in the community.

iii) Classification of the Criminal Case and Investigation by the Police or the Child Protector

There have been instances of breaches in practice, for instance, when the details of the report or evidence in the investigation become known to the accused/suspect; when a child victim is questioned in the suspect's presence with a view to 'mediate' the case; or when the child is interviewed on her own without the presence of the legal guardian or child protector.

Signs of existing or potential intimidation are not recognised and an assessment of safety risks is not undertaken. Victims and witnesses are seldom informed about the potential threat of intimidation or harassment from the accused, what they can do about it, or whom they can contact for help. Ongoing assessment of risk or needs rarely takes place and there is often little proactive communication from the officers involved in keeping the victim or witnesses informed.

iv) Arrest, Remand, Charge and Bail of Accused

This tends to be the start of a particularly vulnerable phase for the victim when intimidation or manipulation of the victim by the accused (where he is granted bail), his family, and/or his friends, may hinder the criminal justice process. Victims may be inclined to withdraw from their cases out of consideration for their own safety. Ironically, at this critical stage, the victim receives limited information from the criminal justice personnel on safety concerns and the progress of the case. For example, although information on whether the accused is out on bail is of particular concern to the victim, this information is not always conveyed to her. Even when intimidation occurs or is reported at this point, there is very limited monitoring or interagency information sharing towards effective action to stop the re-victimisation.

v) Court Case Management and Main Trial

Most criminal cases are highly dependent on the victim's evidence. Yet, the victim has very little contact with the criminal justice personnel and receives minimal information on the progress of the case. She is also rarely advised on possible safety concerns.

In court, there are usually limited safe spaces where the victim can seek refuge before she is called to give evidence. There is ample opportunity for the accused or third parties, including the media, to encounter or confront the victim or her family outside the courtroom. Even when intimidating behaviour occurs in court, no effective action is taken against the accused. Such incidents are also rarely documented or shared with the police, DPP, or other relevant parties.

vi) Sentencing and Appeal

In the instances where the accused is not imprisoned after the trial, there is usually limited contact between criminal justice personnel and the accused. Hence, there is little, if any, information that can be conveyed to the victim regarding options for safety. In cases where the accused serves time, there is also usually minimal information or advice provided to the victim regarding the perpetrator's release or possibility of retaliation. The lack of proactive communication and the lack of consideration for the potential danger the victim might face remain real and unaddressed concerns.

As Figure 1 illustrates, beginning from the reporting of the crime to the investigation, remand, or bail stages of the criminal justice process, the dangers of harassment and secondary victimisation have been known to escalate as the case proceeds, more so as the likelihood of criminal punishment of the accused increases.

It has been WCC's observation that at the various points of secondary victimisation highlighted in the Figure 1, the available protective measures for the victim under existing Malaysian laws are often not applied, or not effectively implemented.

The combination of secondary victimisation and a lack of adequate and appropriate support for victims in the criminal justice system often result in victims dropping out of the prosecution process. When this happens, victims do not get the redress or justice they need for their healing and recovery. Perpetrators are not held to account for their crimes and, worse still, can repeat these crimes in society with impunity. The effectiveness of the criminal justice system is thus undermined. The criminal justice system relies to a very large extent on the victim's (and/or witnesses') ability to report a crime and give effective testimony, otherwise it is nearly impossible to hold criminals accountable.

2.3 The Impact of Victim Support

Victim support services are common in many places around the world, including in the United States of America, United Kingdom, Australia, New Zealand, Canada, many European countries, and increasingly in Asia and Africa.¹⁰ There are a variety of different models and structures used, for instance, law enforcement-based programmes, programmes affiliated with prosecutors or courts, and social welfare department programmes.

Research into these programmes have highlighted a number of benefits of victim support, including:¹¹

- Improved victim/witness attendance rates at trial;
- Significantly improved trial outcomes due to lower rates of victim/witness non-attendance and improved quality of testimony;
- Increase in guilty pleas, resulting mainly from increased victim/witness attendance in court and reduction in recantations;
- Increase in number and quality of victim impact statements submitted to the court;
- Increase in victim/witness confidence in and satisfaction with the criminal justice system;
- Improved interagency collaboration across justice agencies and between the justice sector and victim support service providers;
- Reduction in secondary victimisation and more effective and efficient referral of victims to appropriate support services; and,
- Overall increase in efficiency and effectiveness of the criminal justice system by reducing delays and adjournments from witness non-attendance, reducing discontinuances, shortening case processing times, and increasing likelihood of offenders being brought to justice.

Recognising the above and realising the value and potential impact of victim support, WCC sought to provide such support for victims of domestic violence and sexual crimes.

¹⁰ Casey, S. (2017) pp15-19.

¹¹ Avail Consulting (2004) *No Witness, No Justice: Pilot Evaluation*, England and Wales Crown Prosecution Service and ACPO. <https://www.yumpu.com/en/document/read/37527934/no-witness-no-justice-nwnj-pilot-evaluation-executive-summary>; Turley, C. and Tompkins, C. (2012) *Early Learning from Victim Support's Homicide Service*, Ministry of Justice Research Series 2/12, London: Ministry of Justice, United Kingdom. <https://www.bl.uk/collection-items/early-learning-from-victim-supports-homicide-service>; Bradford, B. (2011) "Voice, neutrality and respect: Use of victim support services, procedural fairness and confidence in the criminal justice system", *Criminology and Criminal Justice*, 11(4): 1-22.

SECTION 3.0

Providing Victim Support

Following from the research findings in the 2005–2007 study, WCC resolved to reach out to more sexual crime and domestic violence victims. The One Stop Crisis Centres (OSCCs) in government hospitals were providing services to victims of domestic violence and sexual crime. Prior to this, in 1996, WCC had collaborated with Hospital Pulau Pinang (HPP) which referred victims to WCC.

One Stop Crisis Centres (OSCCs)

OSCCs are specialised rooms set up in 1996 to provide an integrated multi-agency service in the Emergency Departments of most government hospitals so that victims of sexual and domestic violence can receive all essential services in one location.¹² They are open 24 hours a day. In main state hospitals, victims can make a police report at the hospital itself. A victim will be medically assessed by the Emergency Department before being referred to other specialists such as paediatricians, obstetricians and gynaecologists, and surgeons for treatment. These specialists will attend to the victim at the OSCC. OSCCs facilitate the collection of samples when police reports are made. There are at least 115 OSCCs across the country, with six located in Penang.¹³

3.1 Victim Support in Hospital

In 2009, WCC reinitiated its collaboration with HPP for systematic victim support for domestic violence and sexual crime victims seeking treatment at the OSCC in the Emergency Department of the hospital. WCC staff would go to the OSCC HPP to attend to victims of sexual crimes or domestic violence when consent had been obtained from adult victims or guardians of child victims.

Victim support for those attending OSCC in HPP was formalised in 2010. The following year, in 2011, WCC extended this service to Hospital Seberang Jaya (HSJ) on the mainland via WCC Seberang/Pusat Perkhidmatan Wanita (PPW).¹⁴ By 2019, victims attending OSCCs in five of the six hospitals in Penang, both on the island and the mainland, could be referred to WCC should they wish to receive such support.¹⁵

¹² <http://www.myhealth.gov.my/en/one-stop-crisis-centre-oscc/>

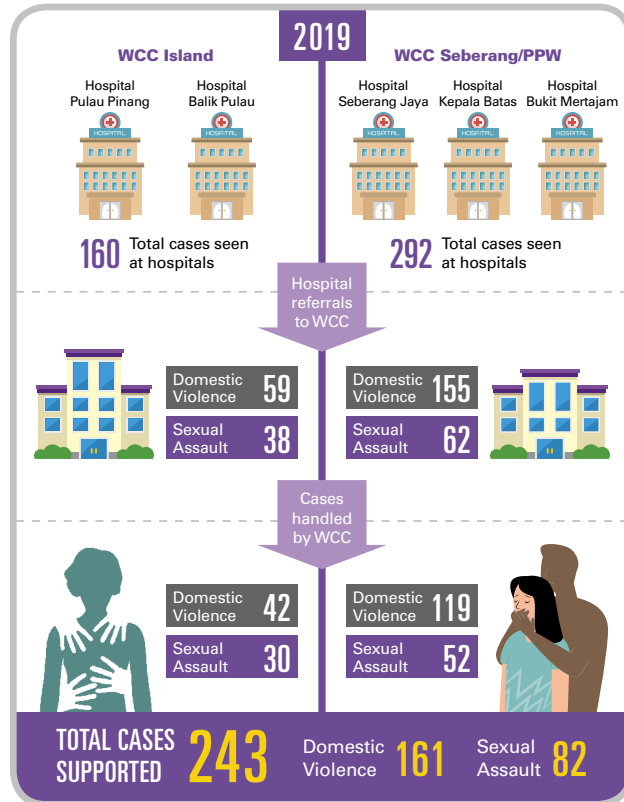
¹³ Arunah C. et al (2010) "Emergency And Trauma Services In Malaysian Hospitals", *National Health Care Establishments and Work Force Statistics 2010*. http://www.crc.gov.my/nhsi/wp-content/uploads/publications/NHEWS_Hospital2010/Chapter6Hospitals_Report_2010.pdf

¹⁴ WCC Seberang/PPW was set up in 2009 under a smart partnership between the Penang State Government and WCC. Managed by WCC, its operations are funded under the State Government's Executive Council for Social Development.

¹⁵ OSCCs are established in all six hospitals in Penang: Hospital Pulau Pinang, Hospital Seberang Jaya, Hospital Balik Pulau, Hospital Kepala Batas, Hospital Bukit Mertajam and Hospital Sungai Bakap. Currently WCC provides support for referrals from all these hospitals except Hospital Sungai Bakap largely due to it being located a long distance away.

Figure 2 shows the number of referrals from five Penang hospitals to WCC Island and WCC Seberang/PPW in 2019. Out of a total of 314 referrals, WCC provided support for 243 cases, comprising 161 cases of domestic violence and 82 cases of sexual assault.

Figure 2: WCC Support for OSCC Referrals from Penang Hospitals, 2019

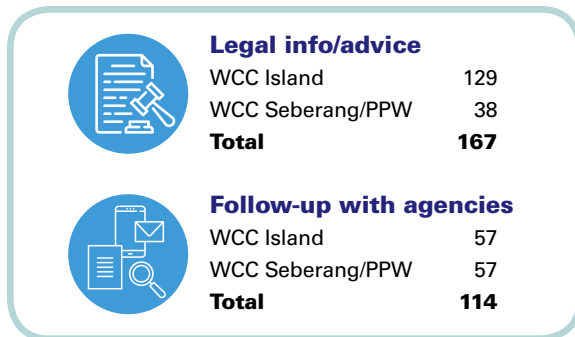

Source: WCC Annual Review 2019, p8

In a number of cases, despite victims at the OSCCs giving consent for a WCC referral, incorrect telephone numbers were provided or recorded and sometimes victims changed their telephone numbers, rendering the WCC social workers unable to trace the victims once they left the hospital. Hence, the discrepancy between the number of hospital referrals and actual number of cases handled.

Victim support for hospital referrals involved emotional support and counselling, provision of legal information, and advice on actions victims could take pertaining to their safety and rights. Follow-up support for these victims took the form of phone calls or face-to-face meetings, and contacting of agencies to ensure support for and protection of the victims where needed.

Figure 3: Types of Services and Number of Interventions WCC Provided for Hospital Referrals, 2019

Source: WCC Annual Review 2019, p9

Figure 3 shows the number of interventions for different types of support given to the 243 victims from hospital referrals in 2019. WCC provided information and advice 167 times and followed up with agencies 114 times through face-to-face meetings, telephone calls, WhatsApp communications, emails or letters where necessary.¹⁶

To evaluate the effectiveness of WCC support services at the hospitals, in 2020, WCC solicited feedback from the Emergency Physicians in charge of the OSCC at HPP and HSJ through a questionnaire. The following responses were received:

Kolaborasi antara OSCC dan WCC telah bermula semenjak 2010 dan sejak masa itu, rujukan kes kepada WCC untuk memberi VSS (perkhidmatan sokongan kepada mangsa) telah dimulakan. Perkhidmatan ini telah berkembang dan sekarang VSS yang diberi oleh WCC telah berkembang hingga merangkumi OSCC hospital-hospital lain dalam negeri Pulau Pinang.

VSS yang diberi oleh WCC kepada mangsa adalah amat berkesan kerana ia dirumus khas kepada mangsa-mangsa terlibat dan merangkumi banyak aspek untuk memberi pertolongan yang holistik kepada mangsa, iaitu dari segi fizikal dan mental, dan meliputi juga sokongan untuk pergi ke mahkamah.

Adalah penting juga sokongan ini boleh diberi awal dan tepat kepada mangsa. Dalam sesetengah kes yang amat serius, sistem telah diwujudkan supaya rujukan boleh dibuat segera kepada WCC dan pegawai WCC boleh datang untuk memberi VSS kepada mangsa di hospital pada hari yang sama. Sekiranya perlu menunggu untuk temujanji pegawai kaunselor hospital di klinik ianya mungkin mengambil masa sebulan hingga enam minggu. Yang penting juga adalah sokongan yang diberi kepada mangsa haruslah menolong mereka untuk mengatasi situasi dan membuat pilihan-pilihan yang bersesuaian dengan diri mereka sendiri.

Dr Kwanhathai Darin Wong,
Consultant Emergency Physician, HPP

¹⁶ WCC Annual Review 2019, p8.

Translation:

The collaboration between OSCC and WCC began in 2010 and, subsequently, case referrals to WCC to provide Victim Support Services (VSS) to victims were initiated. These services have grown since then and now, VSS provided by WCC have expanded to include OSCCs in other hospitals within the state of Penang.

VSS given by WCC to the victims are very effective because they are specifically targeted to the victim concerned and encompass many aspects in order to provide holistic assistance to the victim in terms of physical and mental support, as well as court support services.

It is also important that this support can be provided early and appropriately to the victim. In some very serious cases, a system has been set up so that immediate referrals can be made to WCC and WCC officers can come to render VSS to the victim in the hospital on the same day. Under normal circumstances, it may take 4 to 6 weeks to set up an appointment with the hospital counsellor at the clinic. It is also important that the support given to the victims helps them overcome the situation and make appropriate choices.

Dr Kwanhathai Darin Wong,
Consultant Emergency Physician, HPP

Dr Sumaiyah Bt Syed Ibrahim, Emergency Physician in charge of the OSCC at HSJ, concurred with Dr Darin Wong, saying that the collaboration between WCC and the OSCC had been very helpful and effective, with all follow-up problems solved effectively through the cooperation of WCC Seberang/PPW.

Consolidating the relationship between WCC and the OSCCs are the OSCC interagency meetings. The Penang State Health Department and HPP host twice-yearly interagency meetings which bring together the OSCCs and the Suspected Child Abuse and Neglect (SCAN) teams, as well as police, social welfare, and WCC representatives. The aim of these meetings is to discuss issues that arise from providing help to victims of domestic violence and sexual crimes, and to improve coordination among agencies when handling such cases.

3.2 Victim Support in the Criminal Justice System

Not all the cases of domestic violence and sexual crime handled by the OSCCs or even those referred to WCC would result in an accused being charged. In 2019, only 65 (26.7%) of the 243 hospital referrals to WCC resulted in victims entering the criminal justice system. In these cases, WCC provided the victims with VSS as they went through the process.

While most of WCC's VSS work originates from hospital referrals, WCC also comes into contact with victims who are at different stages of the criminal justice process. Some are referred to WCC or make contact with WCC before a police report is lodged and some after. Victims also contact WCC at various stages of their trial: pre-trial, during a trial, and even after a trial – in the course of an appeal.

Thus, WCC's support and advocacy services for the victim involves the following stages:

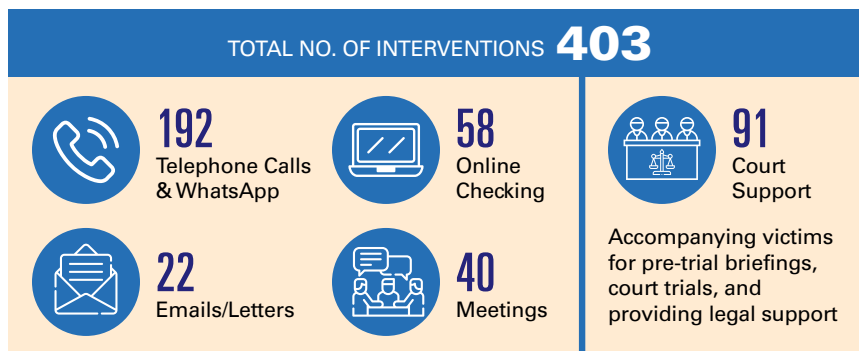
- Post-incident critical support to assist the victim in dealing with relevant agencies, for instance, helping a victim lodge a police report, seek medical help and assessment of physical and emotional injury at the OSCC and at the Social Welfare Department;
- Follow-up with police investigations and accessing initial protection from the perpetrator where necessary;
- Monitoring the prosecution of the crime (including liaising with DPPs on pre-trial preparation, requesting for video live-link or screens, etc., when necessary);
- Providing relevant information and familiarising victims with the court processes before the trial begins by using WCC's resource materials;
- Accompanying victims in court for direct provision of emotional, practical, and legal support while victims and/or their families attend court, give evidence or victim impact statements during trial. In instances of appeals, DNAA, or acquittals, WCC support continues where necessary, for example, following up on the status of appeals, helping victims deal with the emotional consequences of the verdict, etc.; and,
- Providing referrals for healing and recovery (for example, play therapy or counselling).

All these forms of support requires WCC to undertake a variety of actions involving the victims, their families and relevant agencies, including face-to-face meetings, phone calls, WhatsApp communications, e-mails and, where necessary, the penning of official letters in support of the victims and to provide or request relevant information.

Victim support and advocacy in the criminal justice system require significant investment of time and human resources. Figure 4 shows the types and extent of victim support WCC provided to 65 victims of domestic violence and sexual assault in 2019, of whom almost 70% were child victims of sexual assault.¹⁷

Support in these 65 cases involved a total of 403 interventions consisting of 192 telephone calls and WhatsApp messages, 58 instances of monitoring cases via e-filing, 22 e-mails or letters sent to agencies, and 40 meetings with victims or agencies. Additionally, there were 91 instances of WCC court support, which included accompanying the victims for pre-trial briefings; providing legal support (including working with watching brief lawyers on the cases); and attending court with these victims. In most instances two staff members from WCC would be involved in providing victim support in court: a social worker to provide emotional support to the victim and an advocacy officer to handle issues pertaining to victim protection and rights in court.

Figure 4: Types of Services and Number of Interventions WCC Provided to Victims in the Criminal Justice Process, 2019

Source: WCC Annual Review 2019, p17

As pointed out earlier, a large proportion of WCC sexual assault clients are female children. Providing support to child victims of sexual crimes brings with it a specific set of challenges and requires different skills as opposed to dealing with adult victims. The challenges include the level of understanding the child has of what has happened to her and what is involved in the court process. Hence, explanations can take more time before the child reaches an adequate level of understanding. There is, often, concern over the child's coping skills and her ability to speak for herself and give testimony effectively in court. Care needs to be taken to ensure that court facilities are child-friendly and protections under the law for child witnesses are used to reduce trauma.

¹⁷ WCC Annual Review 2019, p16.

Additionally, working with children and providing counselling and support to them requires obtaining permission and cooperation from their parents or guardians. This is not always forthcoming. Some parents feel the less said about the matter the better, and block WCC's access to the child victim. Very often, the parents themselves need support and counselling as well in order to cope with their own emotions and better support their child.

Sometimes the parents and the child (especially teenagers) have different ideas about what action to take. For example, a parent may want to lodge a report regarding statutory rape while the child may not – this is especially prevalent in “*suka sama suka*” cases where the victim is in an intimate relationship with the accused. On the other hand, a child may have accused her father or stepfather of incest and her mother or other family members might want the child to withdraw the allegation. Children often face a dilemma when a family member is the accused. Victim support in these circumstances is crucial and has to be handled sensitively.

In 2020, as part of its exercise to evaluate the effectiveness of its VSS, WCC solicited feedback from the Penang Police Contingent through a questionnaire. The following responses were received:

Perkhidmatan VSS yang disediakan oleh WCC amat membantu mangsa-mangsa di dalam kes-kes keganasan rumahtangga dalam mengawal emosi dan mententeramkan mangsa serta memberi mangsa pendedahan kepada cara-cara mengatasi masalah dan lebih memahami proses undang-undang. Perkhidmatan kepada mangsa kanak-kanak yang akan menghadapi perbicaraan amat berkesan kerana mangsa lebih bersedia di dalam perbicaraan dan tempoh perbicaraan akan dipendekkan.

Translation:

The VSS provided by WCC are of great help to victims of domestic violence cases – assisting them to manage their emotions, calming them, exposing them to various ways of overcoming their problems, and improving their understanding of the legal process. Services provided for child victims who are about to face trial are also very effective because the victims are better prepared for the trials and this helps to shorten the trial period.

Inspector Noornizan Bt Juhasu, Investigating Officer (IO),
Sexual, Women and Child Investigation Division (DII),
Penang Police Contingent Headquarters (IPKPP)

Assistant Superintendent of Police (ASP) Rizatulmi Haizaran Bt Abd Samat, the Staff Officer (Head) of DII in Penang, highlighted in particular the crucial role played by WCC in helping the child victims understand court procedures as the police force itself is often too shorthanded to handle this role effectively.

3.2.1 Case Studies

Case A: Child Sexual Abuse

An 8-year old girl was molested by her adult neighbour. The victim was seen at the OSCC in HPP, warded in hospital and subsequently discharged. WCC staff went to the victim's house to visit her and her mother.

In terms of VSS provision, the following took place:

- One social worker was involved in providing ongoing counselling for the mother and trying to get financial support for the impoverished family. The child was referred to a play therapist as she was severely traumatised and had told her mother that she "nak mati" (wanted to die);
- Two WCC advocacy officers were involved in liaising with the IO and DPP over the case besides briefing the child and her mother about the progress of the case, video live-link facilities, and court dates; and
- Five WCC volunteers took turns to transport the child and her mother for:
 - > psychiatric evaluations once a month for a year (some of these sessions were in a different state),
 - > play therapy (24 sessions) for a year,
 - > pre-trial briefings at the DPP's office, and,
 - > pre-trial familiarisation of the court premises and the designated court room to reduce anxiety over hearings and giving testimony at court.

The child and her family lived at least an hour's drive away from the various agencies at which she needed to attend appointments.

In the end, with WCC providing victim support and the sensitivity of the DPP and the IO involved, the child was able to attend court and give her testimony through video live-link. The child made a victim impact statement which was put on record. The accused was found guilty and sentenced to four years' imprisonment. From the time a police report of the crime was made to the time a conviction was obtained, a total of two years and six months had passed.

Case B: Adult Sexual Assault

A 19-year old woman was raped by a man she befriended on Facebook. The assault had taken place when she was forced to meet him on account of his online threats. She disclosed the incident to her best friend who brought her to a police station where she lodged a report. The police referred her to the OSCC at a government hospital for a medical examination.

At the time of the incident, both parents of the woman were suffering from chronic illnesses. She was unable to tell them what had happened to her. Only her two siblings were informed about the incident. She felt very vulnerable.

In terms of VSS provision, the following took place:

- One WCC social worker was involved in providing ongoing counselling for the victim. The victim was very depressed because of the incident. She was pursuing her diploma at a local university at the time of the incident but was unable to concentrate on her studies; and,
- One WCC advocacy officer was involved in liaising with the police and DPP over the progress of the case. The victim was extremely fearful and began to panic upon receiving the subpoena to attend court as a witness for the case hearing. The WCC social worker counselled her and the WCC advocacy officer briefed her on the court process and her legal rights. Both of them accompanied her in court during the trial when she testified. The victim also received emotional support from her best friend who brought her to court.

The accused pleaded guilty and was sentenced to seven years of imprisonment and two strokes of the cane. From the time a police report of the crime was made to the time a court verdict was obtained, it was approximately six months, a relatively short time compared to other sexual crime trials.

Case C: Child Sexual Abuse

A 14-year old boy child was tricked into sharing his nude photographs with an acquaintance he befriended on WeChat. This acquaintance later blackmailed the boy into meeting up. He then sodomised the boy and recorded the act on video.

The victim disclosed the incident to his school counsellor and then lodged a police report. He was sent to OSCC HPP for a medical examination and DNA sample collection. The case was referred to WCC by the school counsellor.

In terms of VSS provision, the following took place:

- One WCC social worker was involved in providing ongoing support for the victim and his parents. His parents were very stressed over the incident. Both of them were working full time and, citing time constraints, declined WCC's offer for referral to a play therapist for their son. Instead, the victim received counselling from his school counsellor;
- Two WCC advocacy officers were involved in liaising with the police and DPP over the progress of the case, as well as briefing the victim and his parents about the legal process and their rights in court. The parents were worried that their son would be blamed for the incident and that media coverage would expose their son's identity; and,
- WCC helped get a watching brief lawyer for the family to protect the victim's rights in court. The watching brief lawyer attended court during the victim's testimony and liaised with the DPP on the victim's needs in court. In this case, the victim needed a screen and an interpreter while giving his testimony and during cross-examination. The victim managed to give his account of the incident in court although he was very agitated while testifying.

This case was fraught with difficulties. The trial was postponed six times for various reasons, including the judge being away and the defence lawyer being on emergency leave. During the trial, the DPP was changed four times. The victim's parents alleged harassment by the accused's family and friends to withdraw the case. They found it difficult to travel to court (more than 45-minutes' drive each way) and to take leave from their work, especially with the numerous court postponements.

In the end, unfortunately, despite the support from WCC, the victim and his parents withdrew from the trial as they had apparently settled the case with the accused. The accused was acquitted. From the time a police report of the crime was made to the time the court verdict was delivered, it was almost one year and eight months.

SECTION 4.0

Advocating for Change

WCC's 2005–2007 research into sexual crimes put forward several recommendations to improve the way the criminal justice system and its personnel treat victims of sexual crime.¹⁸ These included enhancing skills and changing attitudes of personnel in the criminal justice system through training on a variety of issues, among them being promoting a more empathetic courtroom culture and improving understanding of victim advocacy and rights.

In implementing the above recommendations, WCC first focused on direct support for victims as mentioned earlier in Section 3. It also took on the following initiatives:

- Training on Victim Advocacy
- Initiating Interagency Dialogues on Victim Support in Court
- Lobbying on the Issue of Victim Support and Advocacy
- Promoting Legislative and Policy Reform
- Production of Resource Materials on Victim Advocacy

4.1 Training on Victim Advocacy

In 2009, 'victim advocacy' and 'vulnerable witnesses' were unfamiliar terms for many of the personnel involved in the criminal justice system. WCC began to solicit support and opportunities to train a variety of stakeholders on the realities of the criminal justice system from a victim's perspective and their impact on the victim's access to justice.

WCC designed training modules for specific target groups, including members of the judiciary, DPPs and court interpreters. Key components of the training included concepts of secondary victimisation, rights of vulnerable witnesses, as well as existing provisions in the law for support and protection of victims. Case studies based on WCC clients' experiences in court effectively highlighted the existing gaps, both structural (for example: reluctance to use court facilities to support the victims, court facilities not functioning, inordinate delays in the process) and attitudinal (for example: insensitivity of agency personnel, not believing the

¹⁸ Lochhead, J. and Tan Pek Leng (2009).

victim, not being aware of victim intimidation) were crucial in getting participants of the training to acknowledge and accept the difficulties faced by victims in court and the need for victim support. The dispelling of myths on sexual crimes and the understanding of counterintuitive behaviours in victims of sexual crimes were also significant parts of the training curriculum.

WCC training at ILKAP

Over the last six years, WCC conducted numerous training workshops on victim support and advocacy, including the need for sensitive handling of domestic violence and child sexual abuse cases. Different stakeholders participated in these training workshops, including medical, legal, and court personnel. Table 3 shows the different target groups trained.

Table 3: WCC Training Workshops and Target Groups

YEARS	PARTNER ORGANISATIONS	PARTICIPANTS
2013-2019	OSCC HPP	400 OSCC staff from six main and district hospitals in Penang plus OSCC staff from hospitals in Kedah and Perlis.
2013-2019	Malaysian Bar Council and State Bar Committees	117 watching brief lawyers from Penang, Kedah, Perak, Kelantan, Kuala Lumpur, Johor, Negeri Sembilan and Melaka.
2013-2017	Judicial and Legal Training Institute (ILKAP)	238 Magistrates, Sessions Court judges, DPPs, police officers and welfare officers.
2015-2019	Chief Registrar’s Office of the Federal Court of Malaysia	71 court interpreters from Penang, Kedah and Perlis on appropriate handling of child sexual crime cases in the courts.
2018	National Legal Aid Department (NLAD)	91 NLAD directors, legal officers and panel lawyers across Malaysia.
2019	Royal Malaysian Police (PDRM)	36 D11 IOs from five districts in Penang.

4.2 Interagency Dialogues on Victim Support in Court

To address the issue of victim support holistically, WCC saw the need to have the agencies involved understand each other's roles and limitations, and work together to ensure that a victim is supported and protected throughout the criminal justice process. Supporting and protecting victims requires a synergistic approach where agencies work together and not in silos.

In 2013, with the support of the Penang judiciary, WCC initiated the first interagency dialogue aimed at improving victim support and advocacy in court in Penang. Participants at this dialogue included sessions court judges, magistrates, DPPs, police officers, welfare officers, medical officers, and

WCC Interagency Dialogue

representatives from both the Legal Aid Centre (LAC) and the Legal Aid Department (JBG). While the OSCC interagency meetings focused on victims in a hospital setting, the victim advocacy interagency dialogues focused on victims in the criminal justice system. Since 2013, WCC has hosted 11 Penang State Level Interagency Dialogues.

During these dialogues, participants are able to share data, information on procedures, and raise issues of concern. WCC was able to raise issues pertaining to victim support in court such as:

- Failure to issue subpoenas to victim and/or witnesses or such subpoenas being issued at the last minute;
- Delays in court (multiple postponements can contribute to case withdrawal);
- Multiple trials for one victim in gang rape cases;
- Court facilities not put to use, for instance, waiting room locked;
- Court facilities not in working order, for example, video live-link not functioning;
- Intimidation of victims outside the court room; and,
- Importance of pre-trial briefings for victims.

These victim advocacy interagency dialogues were held twice yearly from 2013 to 2017, and subsequently once a year, at the WCC office, until the present. WCC has begun to observe some positive changes after these numerous dialogues: witnesses are receiving subpoenas ahead of time and are being informed of the court dates by the IOs; DPPs actively provide pre-trial briefings for victims in court; and, the witness rooms are always available for victims.

To assess the usefulness of the interagency dialogues, in 2020, WCC administered a questionnaire to the different agencies involved in them. The following responses were received:

“Mesyuarat antara agensi sangat membantu dalam memahami masalah-masalah yang wujud antara agensi; contohnya, antara pihak hospital, jabatan kimia, mahkamah dan lain-lain agensi yang berkaitan. Dengan sesi perbincangan...(agensi-agensi ini dapat) mencari kaedah yang lebih sesuai untuk mengatasi masalah atau sekurang-kurangnya dapat mengurangkan impak buruk dari masalah yang timbul. Boleh bertukar pendapat dan (mendapat) cadangan penambahbaikan.”

Translation:

Meetings between the agencies are very helpful in understanding the problems that exist between them; for example, between the hospitals, chemistry department, court and other related agencies. Through these discussion sessions, (the agencies are able) to find more suitable methods to overcome the problems or at least be able to reduce the negative impact arising. Can exchange opinions and obtain suggestions for improvement.

ASP Rizatulmi Haizaran Bt Abd Samat,
Staff Officer, D11, IPKPP

“Mesyuarat berkenaan memberi manfaat kerana agensi-agensi berkaitan sering bekerja dengan skop kerja dan SOP masing-masing, dan jarang dapat bertemu dan berbincang dengan pihak-pihak lain. Dengan pertemuan dan perbincangan yang diadakan, setiap agensi boleh mendapat maklumbalas mengenai isu-isu yang timbul dan boleh mencari jalan penyelesaian yang bersesuaian dan dipersetujui oleh pihak-pihak yang berkenaan. Setiap agensi juga dapat mempertimbangkan dan menilai bagaimana tindakan yang diambil oleh agensi masing-masing memberi impak dan menyumbang kepada sokongan kepada mangsa dan agensi-agensi yang lain.”

Translation:

The meetings are beneficial because the agencies concerned often operate within their respective scopes of work and SOP, and rarely get to meet and discuss with other parties. Through meetings and discussions held, each agency can get feedback on issues that arise and find a suitable solution agreed upon by the relevant parties. Each agency can also consider and evaluate how the actions taken by the respective agencies impact on or contribute to the support provided for the victims and other agencies.

Dr Kwanhathai Darin Wong,
Consultant Emergency Physician, HPP

4.2.1 Networking between WCC and the Agencies

WCC has a good working relationship with hospitals and welfare officers, built up over the years of handling clients and providing shelter when needed. Moving into the field of victim support in the criminal justice system, WCC sought to extend this collaborative network by establishing a working relationship with the DPPs, the police, and court personnel, for example, the court interpreters. As such, regular meetings and visits were held with agencies to build a good rapport.

Between 2013 and 2019, WCC held five official meetings with high-level police officers in Penang and between 2014 and 2018, WCC met officially with the Penang Prosecution Department three times. During such meetings, WCC highlighted shortcomings or addressed issues pertaining to victim advocacy as part of constructive efforts to ensure that victims received the necessary support and protection.

4.3 Lobbying for Better Victim Support

In 2015, WCC was able to spearhead a “National Consultation on The Rights of Vulnerable Witnesses in Court”, the first ever of its kind in the country. This was done in collaboration with the Prime Minister’s Department, the Bar Council, and UNICEF at ILKAP in Bangi, Selangor. International and local experts spoke on different victim support systems around the world. WCC presented survey results on existing court facilities and protections available for vulnerable victims, as well as detailed case studies outlining the gaps in victim support and protection. Eighty participants from key agencies such as the judiciary, Attorney General’s Chambers (AG’s Chambers), police, welfare department, and various non-governmental organisations (NGOs) attended. The media coverage of the consultation brought attention to the issue at the national level.

The following are quotes from the Opening Speeches at the National Consultation:

The Malaysian Bar is committed to changes that would lead to better protection for vulnerable witnesses, which we believe would enhance the administration of justice.

Steven Thiru, President, Malaysian Bar

The government recognises the need for improvements in our criminal justice system, and particularly in granting vulnerable victims a fair chance of access to justice. As such, we welcome initiatives taken by civil society groups such as WCC and the Malaysian Bar in increasing awareness on the needs and rights of vulnerable victims, and gladly partnered with them in organising the National Consultation. We are certain that this National Consultation can be a catalyst for positive, long-term change in our criminal justice system and how we treat vulnerable victims.

Lee Lay Choo, Director-General, ILKAP,
representing YB Hajah Puan Nancy Bt Haji Shukri,
Minister in the Prime Minister's Department

Two years later, in 2017, WCC launched the proceedings report for the National Consultation.¹⁹ Following the launch, a high-level meeting was held among 60 key government agencies, civil society organisations, and institutions. Representatives from several embassies attended the meeting.

WCC disseminated 500 copies of the Proceedings to the courts, police departments, state social welfare offices, and state prosecution offices to highlight the need for better victim support services in Malaysia, with the aim of motivating the participating agencies to act on the Proceedings' recommendations in order to improve victims' rights in court.

In 2018, WCC partnered with the Sabah Women's Action Resource Group (SAWO) and the Sabah Law Society to organise the first seminar on "Support for Survivors of Sexual Crimes" in Kota Kinabalu, Sabah. This was attended by nearly 60 representatives from the judiciary (including from the native and syariah courts), AG's Chambers, police, welfare department, hospitals, Legal Aid Department, Sabah State Education Department, Sabah Women's Affairs Department, Sabah Law Society, local community-based groups, and NGOs.

¹⁹ *Consultation Proceedings on the National Consultation on the Rights of Vulnerable Witnesses in Court (2017).*

Participants at 2018 seminar on “Support for Survivors of Sexual Crimes” in Sabah

The following quote is taken from the opening speech at the seminar:

The judiciary must administer the law on sexual crimes with sensitivity and understanding. It has been said that there is no real justice until the criminal justice system takes into account the wellbeing of survivors of sexual crimes.

**YAA Datuk Seri Panglima David Wong Dak Wah,
Chief Judge of Sabah and Sarawak**

At the local level in Penang, WCC’s talks on victim support are an ongoing activity at different forums with a variety of stakeholders, including the police, the Social Welfare Department and the hospital.

4.4 Legislative and Policy Reform

Between 2015 and 2017, WCC lobbied for legislative reform towards improving protection for victims. As part of JAG, WCC provided legal input on amendments to the Domestic Violence Act 1994, the Criminal Procedure Code, and the Child Act 2001; in the course of which, it actively engaged with parliamentarians, the AG’s Chambers and the Ministry of Women, Family and Community Development (MWFCD).

In 2016, WCC led the briefings to MWFCD and parliamentarians on amendments to the Child Act 2001, where WCC lobbied for improved child protection measures, more child-friendly laws, and the abolition of child marriage.

These inputs have been realised, particularly through the 2016 improvements on the Child Act 2001 which provide for:

- The creation of a Register of Children, listing criminals involved in crimes against children;²⁰ and,
- Greater awareness on the need for protection of child privacy in the media.

In the Criminal Procedure Code, new sections were added that focused on better protection for domestic violence victims.²¹ These include:

- In incidents of domestic violence, arrests can now be made without a warrant; and,
- Perpetrators convicted of committing domestic violence are no longer eligible to be released on a good behaviour bond.

In 2017, again as a member of JAG, WCC was invited by the Prime Minister's department to be part of the special Taskforce to draft the Sexual Offences Against Children Bill, together with the AG's Chambers, the MWFC, and other NGOs, such as child rights groups.

Photo Credit: The Star

Cheering at the passing of the Sexual Offences Against Children Act 2017

²⁰ The move to create a national child sex offenders registry was announced in November 2016 <https://www.thesunday.my/archive/2046283-YTARCH405444>. WCC raised concerns about the registry and how it would work <https://www.malaymail.com/news/what-you-think/2016/11/22/the-register-of-children-a-word-of-caution-prema-devaraj/1255645>. After some delay, the National Child Sex Offenders Registry was finally passed in March 2019 <https://www.malaymail.com/news/malaysia/2019/03/26/child-sex-offenders-registry-launched-3000-paedophiles-listed/1736695>.

²¹ 'Your KiniGuide to the Criminal Procedure Code Amendments', Malaysiakini, May 25 2016. <https://www.malaysiakini.com/news/342838>

The lobbying efforts at various levels over the years culminated in legal reform in the area of victim advocacy in 2017. Achievements included:

- The passing of the Sexual Offences Against Children Act 2017 which recognises child grooming and child pornography as crimes;²²
- The establishment of a Special Court in Putrajaya to try sexual crime cases against children in a bid to fast track the disposal of cases;²³
- The introduction, via the Legal Aid (Amendment) Act 2017, of the legal companion service to assist child victims of sexual crimes in court;²⁴
- The launching of comprehensive standard operating procedures for handling child sexual crimes;²⁵ and,
- Provision of Emergency Protection Orders for further protection of domestic violence victims through amendment of the Domestic Violence Act 1994.²⁶

The above changes in legislation and policy, which enable more efficient and sensitive handling of victims in the criminal justice system, constitute an important part of victim support and advocacy.

In 2018, after the 14th General Election, the then new Pakatan Harapan government set up the Institutional Reform Committee (IRC) to solicit feedback from the public on critical reforms that have to be instituted to ensure good governance in the country. WCC made a representation to the IRC and put forward a strong recommendation for the setting up of a national taskforce to look into victim support in courts across the country.²⁷

²² 'UNICEF Malaysia applauds passing of Sexual Offences Against Children Bill 2017', *New Straits Times*, May 16 2017. <https://www.nst.com.my/news/government-public-policy/2017/05/239669/unicef-malaysia-applauds-passing-sexual-offences>

²³ 'Malaysia gets its first court on sexual crimes against children', *New Straits Times*, June 22 2017. <https://www.nst.com.my/news/crime-courts/2017/06/251214/malaysia-gets-its-first-court-sexual-crimes-against-children>

²⁴ 'Legal companions' available under Legal Aid Act amendments', *New Straits Times*, July 20, 2017. <https://www.nst.com.my/news/nation/2017/07/259107/legal-companions-available-under-legal-aid-act-amendments>

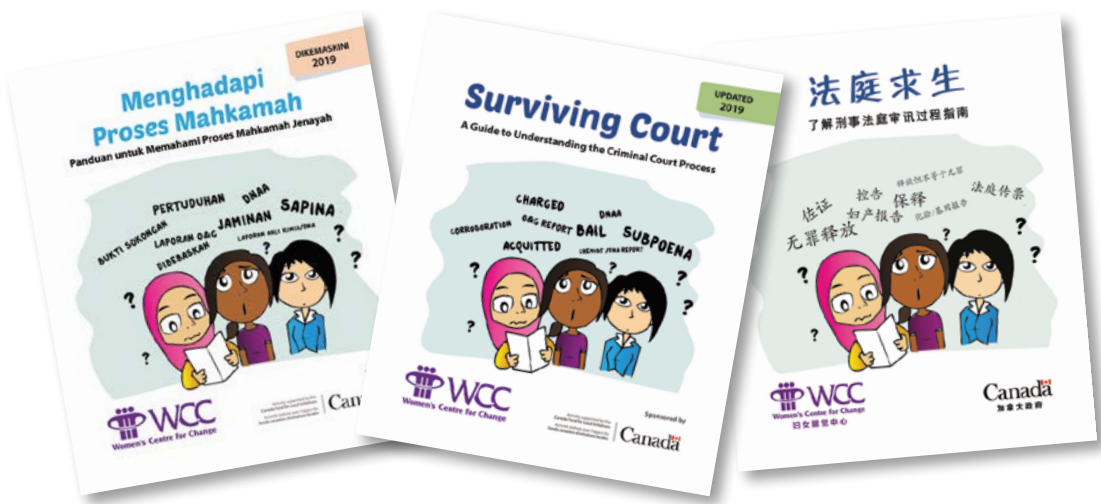
²⁵ 'SOP launched to help child victims of sexual offenders', *Free Malaysia Today*, December 13, 2017. <https://www.freemalaysiatoday.com/category/nation/2017/12/13/sop-launched-to-help-child-victims-of-sexual-offenders/>

²⁶ 'Welfare officers will be empowered to issue EPO, protect domestic violence victims', *New Straits Times*, July 18, 2017. <https://www.nst.com.my/news/nation/2017/07/258515/welfare-officers-will-be-empowered-issue-epo-protect-domestic-violence>

²⁷ *WCC Annual Review 2018*, p25.

4.5 Production of Resource Materials on Victim Advocacy

As material on victims' rights and how they can get support or protection were limited, WCC produced a user-friendly guide booklet *Surviving Court* in 2013 to help victims and their family members, as well as other witnesses, better understand the police investigation and court processes.²⁸ The booklet was eventually published in three languages, namely English, Bahasa Malaysia and Chinese (http://www.wccpenang.org/books/).

In 2015, to meet the overwhelming demand for the information contained in the booklet, WCC produced the *Surviving Court Video Series* as a ten-part series which was uploaded on the WCC website (http://www.wccpenang.org/videos/). Also available on YouTube, these videos are in Bahasa Malaysia and are subtitled in Bahasa Malaysia, English, Chinese, and Tamil. As of December 2020, the YouTube views for the Malay and English videos were over 80,000.

WCC also produced a short video entitled *Suara Saksi Rentan* (Voices of Vulnerable Witnesses) which featured victims of sexual crimes and domestic violence who were clients of WCC sharing their experiences and challenges of going through the criminal justice process, especially going to court. Importantly, this helps personnel in agencies involved in the court process to better understand the victims' perspectives of the criminal justice system. The video was first released at the launch of the Consultation Proceedings in 2017 and made available on the WCC website (http://www.wccpenang.org/videos/) in 2018. The video is in Bahasa Malaysia with both Bahasa Malaysia and English subtitles.

²⁸ WCC (2013) *Surviving Court: A Guide to Understanding the Criminal Court Process*.

On 25 November 2020, in conjunction with International Day for the Elimination of Violence against Women, WCC launched a short video, *The Shower*, to address victim blaming. This video is aimed at creating awareness amongst the general public on this critical issue.

All these materials help raise the level of awareness on the experience of sexual crime victims and the trying times they have to endure. These materials also provide a basis for discussion on victim advocacy and possible ways forward.

The provision of adequate and appropriate victim support services is an ongoing quest for WCC. Different initiatives have been taken and continue to be taken to address structural and attitudinal challenges to victim support services.

WCC's video, *The Shower*, against victim blaming

SECTION
5.0

Data on WCC's Victim Support Services (VSS) for Sexual Crime Cases, 2015-2019

As WCC's collaboration with OSCC HPP to provide support services for victims of domestic violence and sexual crimes began formally in 2010, the year 2019 marks a full decade of the formalisation of this valuable and essential service. It is appropriate then for WCC to conduct an assessment of the efficacy of its VSS by examining the related data it has accumulated. However, as systematic data collection only began in 2015, the current study is only able to draw upon the information gathered from 2015 to 2019 (five years).

During this period, WCC provided VSS for 181 cases where the victims had entered the criminal justice system, that is, they had already lodged a police report. Of these cases, 118 involved sexual crimes, 59 involved domestic violence and the other four were related to other forms of violence or intimidation. In order to gauge the impact of VSS on the victims, this study will only focus on the sexual crime cases so that comparisons can be made with data collected from the 2005-2007 study.

The data analysis yields information on:

- i) Profile of sexual crime cases for which WCC provided VSS;
- ii) Profile and outcome of closed sexual crime cases for which WCC provided VSS; and,
- iii) Impact of WCC's victim support on the outcome of sexual crime court cases.

It should be noted, however, that of the 118 sexual crime cases WCC dealt with from 2015 to 2019, only 86 cases went to trial, and of these an even smaller number, 57 cases, completed full trial and were closed as of December 2019. Eighteen of the cases were still ongoing whilst the outcomes in 11 cases were still pending due to appeal either by the prosecution or the accused as at the end of December 2019.

Essentially then, the data comparison is between 57 cases handled by WCC from 2015 to 2019 and, in the case of the 2005-2007 study, 439 cases tried in the subordinate courts in Penang from 2000 to 2004. Nonetheless, because no other comparable data is available in the country, the limited data derived from WCC's study is important as it is indicative of the kind of improved results – in terms of court outcomes and reduction in attrition rates – that has been brought about by more supportive treatment of the victims. Detailed discussions of the data are presented below.

5.1 Profile of Sexual Crime Cases for which WCC provided VSS

5.1.1 Types of Cases

As shown in Figure 5 below, the 118 cases of sexual crimes for which WCC provided VSS between 2015 and 2019 ranged from incest to molestation, rape, statutory rape, sodomy, sexual harassment, and in certain instances a combination of crimes, for example, statutory rape and sodomy.

Figure 5: Distribution by Type of Case

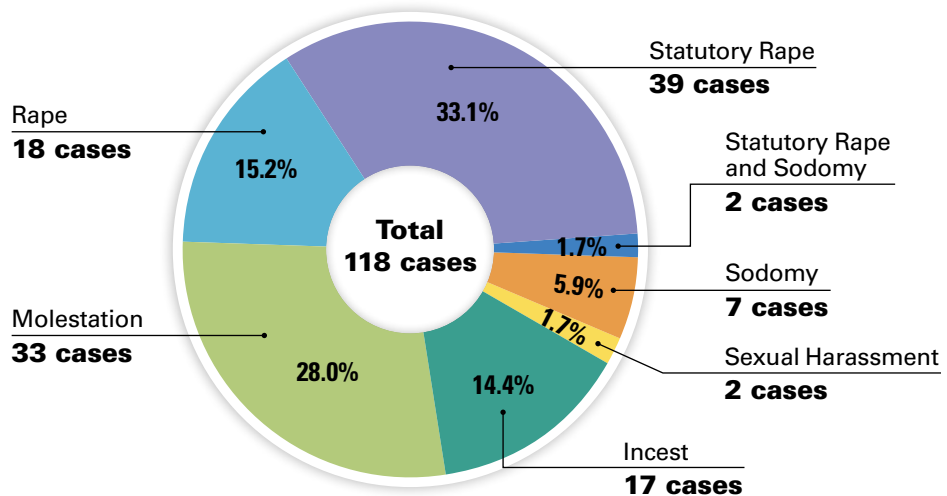

Figure 5 shows that the total number of rape cases (76), which includes incest,²⁹ rape, or statutory rape, made up 64.4% of the overall number of cases. Statutory rape (including the two statutory rape and sodomy cases), constituted close to half (53.9%) of all rape cases. Molestation cases, at 28.0%, made up the bulk of the cases that were not rape cases.

²⁹ Incest is a category of rape.

5.1.2 Profile of Victims and Accused

To better understand the profile of the victims and accused in sexual crimes, data on their sex and age are provided in Figures 6, 7 and 8 and Table 4 below.

Figure 6: Distribution of Victims by Sex

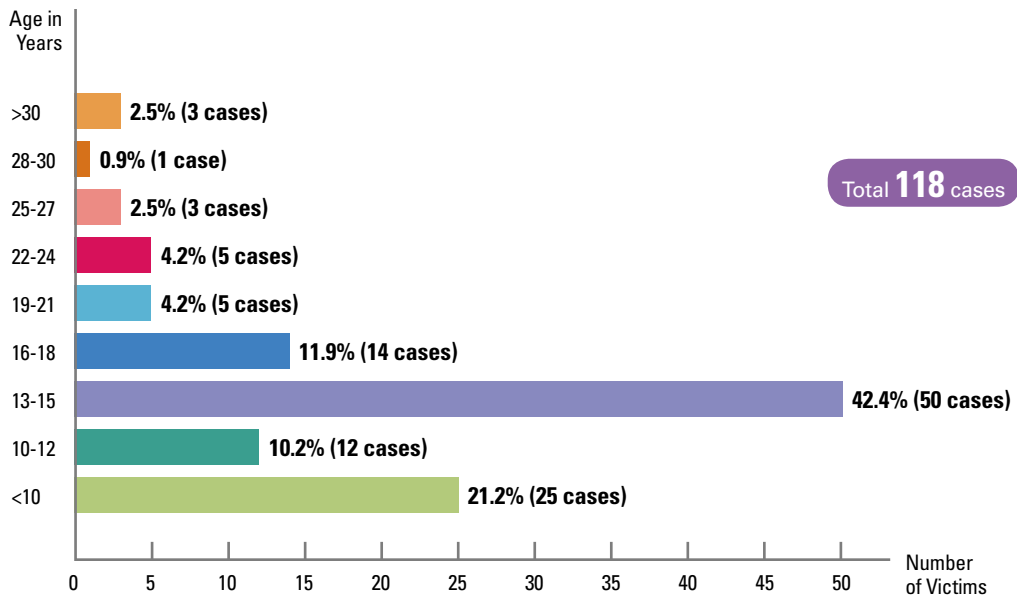

Among the sexual crime cases for which WCC provided VSS, only 11% of the victims were male whilst the vast majority were female (89%). Nonetheless, the occurrence of sexual assault on male victims shows that prevention programmes need to address both male and female audiences. Additionally, personnel in the criminal justice system need to be sensitised to handle both male and female victims.

The accused were all males.

The age distribution of the sexual crime victims under study is shown in Figure 7.

Figure 7: Distribution of Victims by Age

The vast majority of the sexual crime victims who received VSS from WCC (84.7%) were below the age of 18, that is, they were children as defined by law. Of the 100 cases involving children, an overwhelming majority (87.0%) of the victims were below 16 years of age, with 50.0% being between 13 and 15 years of age, and 37.0% being below 13.

The correlation between the age of victims and the type of sexual crime committed against them is shown in Table 4.

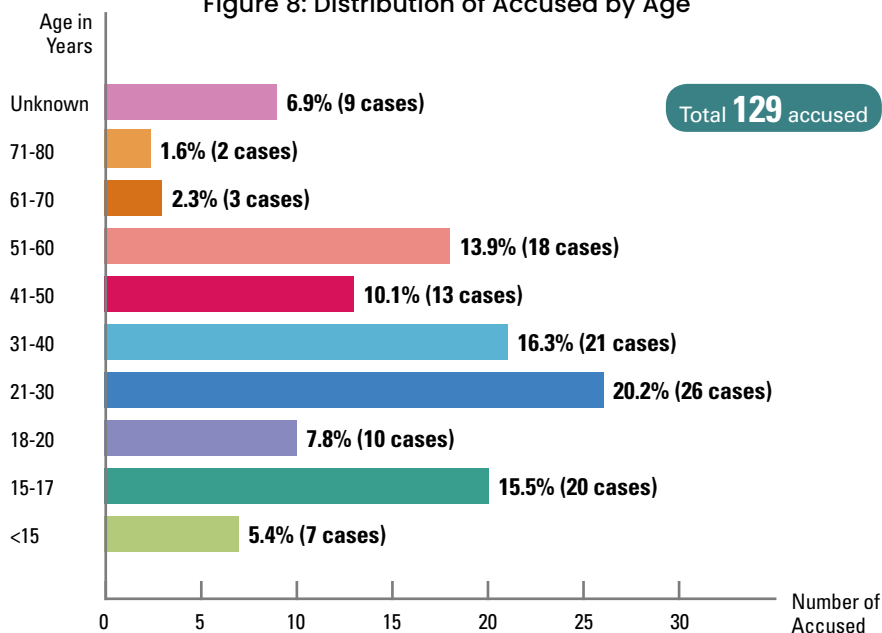
Table 4: Distribution of Type of Case by Age of Victims

Type of Case	Age of Victims			
	Below 18 years		Above 18 years	
	Number	Percentage	Number	Percentage
Incest	16	16.0%	1	5.5%
Molestation	28	28.0%	5	27.8%
Rape	8	8.0%	10	55.6%
Statutory Rape	39	39.0%	-	-
Sodomy	7	7.0%	-	-
Statutory Rape and Sodomy	2	2.0%	-	-
Sexual Harassment	-	-	2	11.1%
Total	100	100.0%	18	100.0%

Of the sexual crimes involving children, statutory rape, molestation, and incest cases were the most common at 39.0%, 28.0% and 16.0% respectively. For sexual crimes involving adults, rape made up 55.6% of the cases.

In all cases, the accused were male. However, information on the ages and number of accused was not always available to WCC. Based on available data, the age profile of the accused is presented in Figure 8.

Figure 8: Distribution of Accused by Age

The total number of accused shown in Figure 8 is higher than the number of sexual crime cases for which WCC rendered VSS. This is because in 10 of the cases, the crime was committed by more than one person (gang rape).

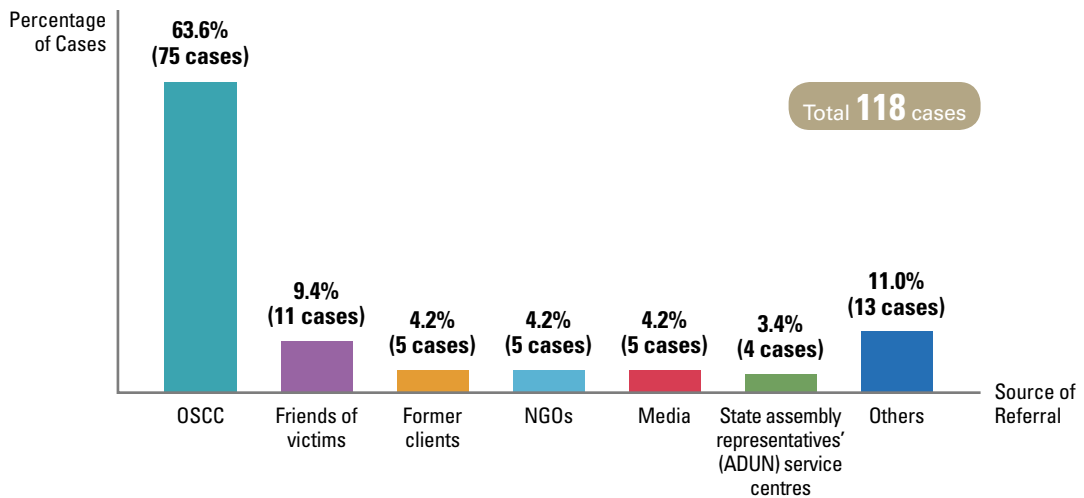
The available data on the accused shows that the majority of them were adult men (79.1%). Additionally, the data also shows that 20.9% of them were children, that is, below 18 years of age. Among the cases where the accused were children, a number involved statutory rape within a context of consensual sex between teenagers (“*suka sama suka*” cases). There were, however, also instances of sexual assault – molest or rape – committed by male children.

In at least six of these cases, the male child was accused along with others who were about the same age or older. The fact that these male children were not acting alone and were possibly induced by others, adults or children, to commit sexual assault, is worrying.

5.1.3 Sources of Referrals

Most of the sexual crime cases supported by WCC came through referrals. Figure 9 shows the sources of referrals.

Figure 9: Distribution of Cases by Source of Referral

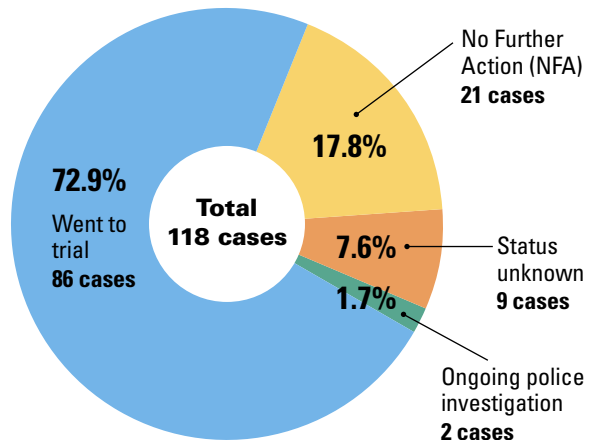
As indicated by Figure 9, a large proportion of the cases (63.6%) came through OSCC referrals. Other sources of referrals included friends of the victim (9.4%), former clients of WCC (4.2%), NGOs (4.2%), and the service centres of state assembly representatives (3.4%). Some clients also contacted WCC after finding out about the organisation through the media (4.2%).

5.1.4 Status of Cases as at December 2019

The status of the sexual crime cases which were provided VSS by WCC, as at December 2019, is shown in Figure 10.

Of the 118 sexual crime cases under study, 86 cases (72.9%) went to trial whereas 21 cases (17.8%) resulted in No Further Action (NFA). The NFA cases were declared thus mainly because there was insufficient evidence for prosecution to proceed (15 cases) or the reluctance of the victim or victim's family to pursue the case in court (5 cases). In one case, a false accusation was apparently made by the parents of the victim.

Figure 10: Status of Cases as at December 2019

Evidence is a key issue in the prosecution of a case and in sexual crimes this can often be difficult to obtain, especially if the crime is reported much later or where there are no other witnesses, as is often the case. It is understandable that many victims choose not to pursue the matter given the shame and stigma often associated with sexual crimes. The whole experience of going through the criminal justice process can be unbearable for the victim and her family, especially if the victim has been made pregnant by the accused. Despite WCC's support, some victims are unable or unwilling to carry on with their cases.

Returning to Figure 10, the status of nine cases are unknown as the clients became uncontactable, and in two cases, police investigations are ongoing.

Key Takeaways

Rape made up the vast majority (64.4%) of sexual crime cases for which WCC provided VSS, with molestation constituting most of the remaining cases at 28.0%.

A vast majority of the sexual crime victims were female (89.0%) and below the age of 18 (84.7%).

All the accused were male, with 79.1% being over the age of 18 years.

The majority of cases (63.6%) coming to WCC for support were referrals from hospitals.

Of the sexual crime cases provided VSS by WCC almost three quarters (72.9%) proceeded to trial.

5.2 Analysis of Closed Sexual Crime Cases for which WCC provided VSS

Table 5: Status of Cases that went to Trial, as at December 2019

The status of the 86 sexual crime cases which went to trial, as at December 2019, is shown in Table 5.

Status	No of cases	Percentage
Court Outcome Obtained	68	79.1%
Case Ongoing	18	20.9%
Total	86	100.0%

Of the 86 cases, 68 cases (79.1%) obtained outcomes in court. The outcomes were of four types: accused pleaded guilty; accused convicted of the crime at the end of the trial; case resulted in a DNAA; or, accused acquitted of all charges. However, in 11 of these 68 cases, the verdicts are being challenged in court; either by the accused appealing against a conviction or the DPP appealing against a DNAA or acquittal. The remaining 18 cases (20.9%) are still ongoing.

Hence, current analysis of the impact of WCC’s VSS on the outcomes of sexual crime cases can be based only on the 57 cases in which there are no further appeals by any party. These are referred to as closed cases. The following section analyses the outcomes of the 57 closed sexual crime cases.

5.2.1 Profile of Sexual Crimes and Victims in Closed Cases

The profile of the sexual crimes and the ages of victims in the 57 closed cases is shown in Figure 11.

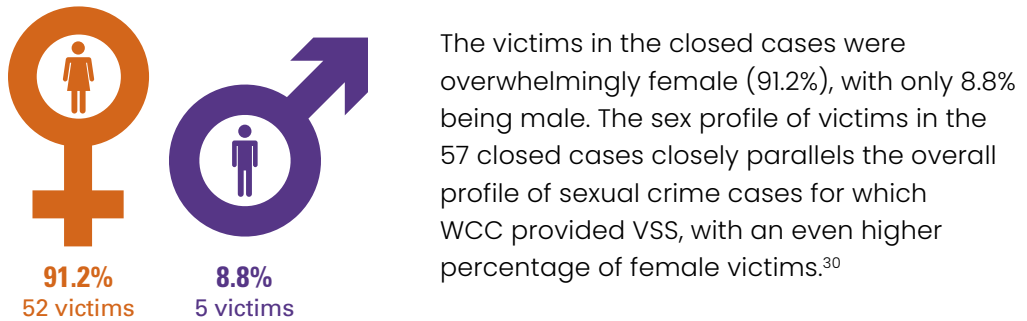
Figure 11: Type and Number of Closed Cases by Age of Victims

The majority of the closed cases (89.5%) involved child victims and approximately half of these closed cases (50.9%) involved statutory rape.

The sex distribution of victims in these closed cases is shown in Figure 12.

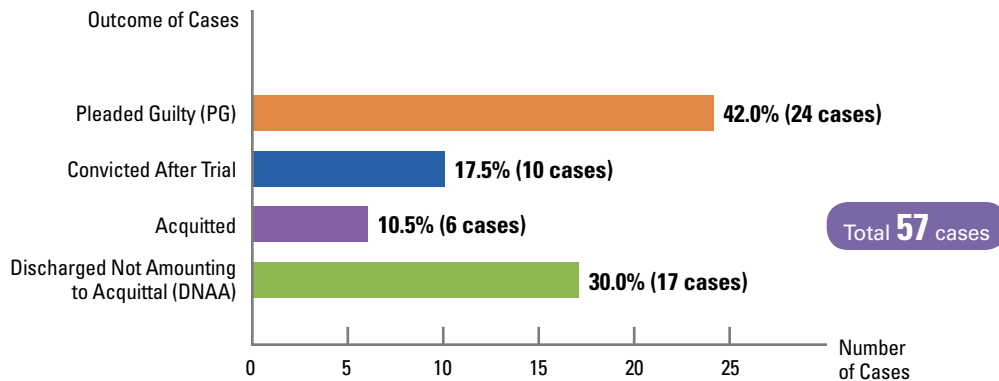
Figure 12: Distribution of Victims in Closed Cases by Sex

5.2.2 Court Outcomes in Closed Cases

The court outcomes in the 57 closed cases are shown in Figure 13.

Figure 13: Distribution of Closed Cases by Court Outcome

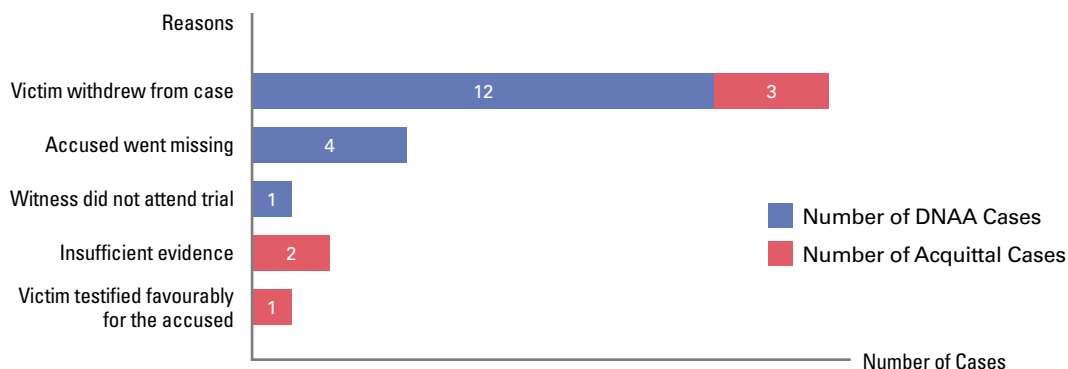

In 24 of the 57 cases (42.0%), the accused pleaded guilty (PG). Of the remaining 33 contested cases, 10 cases (17.5%) resulted in a conviction, 17 cases (30.0%) in a DNAA and six cases (10.5%) in an acquittal.

³⁰ The comparable figures for sex of victims in all 118 sexual crime cases examined were 89.0% female victims and 11.0% male victims.

The reasons for DNAA and acquittal outcomes are shown in Figure 14.

Figure 14: Reasons for DNAA and Acquittals in Closed Cases

The main reason for DNAA was the victims' decision to withdraw from the case, that is, not to proceed with the trial, which affected 12 (70.6%) of the 17 DNAA cases. In four of the remaining five cases (23.5%), the accused went missing, and in the fifth case (5.9%), the witness did not attend the trial.

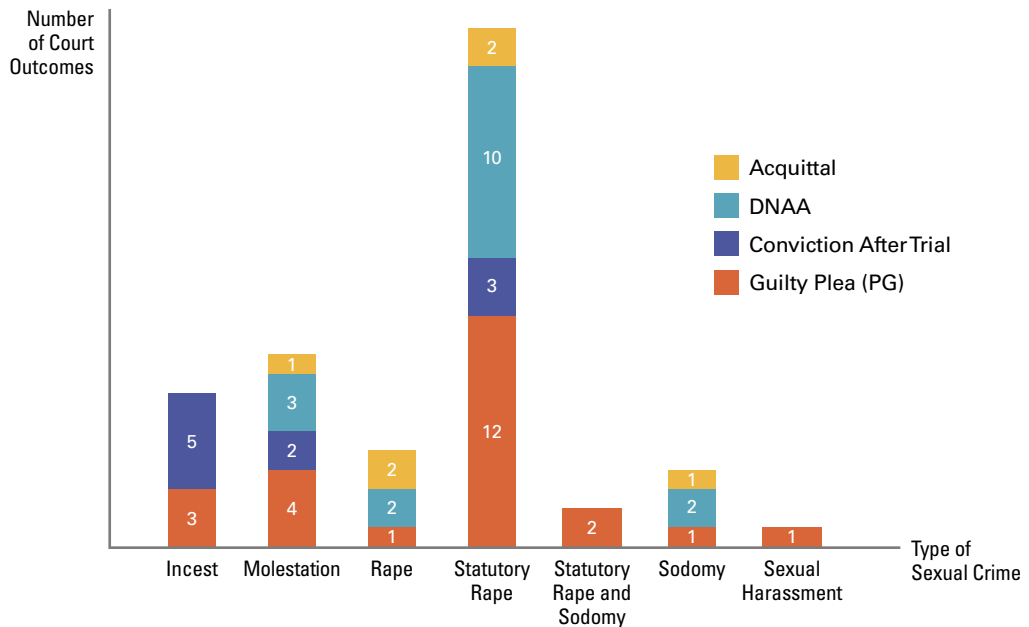
Victims withdrawing from the criminal justice process were also observed in half of the six acquittal verdicts. In three cases, families of child victims made the decision to settle the matter outside the criminal justice system, which resulted in a recording of "acquittal" by the court.

In the remaining three cases, two of the acquittals were due to insufficient evidence and, in the final case, the victim, who was 16 years of age, testified favourably for the accused because the victim was expecting to marry the accused who was 40 years old.

Clearly, victim attrition is key in bringing about DNAA and acquittal outcomes in this sample of closed cases.

The court outcomes were also checked against type of sexual crime as shown in Figure 15.

Figure 15: Distribution of Court Outcomes by Type of Sexual Crime

Successful prosecutions (i.e. combining guilty pleas and conviction outcomes) were obtained in 34 of the 57 cases (59.6%). It is noted that the majority of successful prosecutions (70.6%) were due to the accused pleading guilty, in 24 of the 34 cases. Convictions after a full trial occurred in only 10 of the 34 cases (29.4%) indicating the difficulty in convicting someone accused of a sexual crime in court.

The small sample size for each type of sexual crime calls for caution in drawing conclusions from Figure 15. Nonetheless, it is significant to note that all (100.0%) the incest cases were successfully prosecuted, whereas successful prosecution was only seen in 60.0% of molestation cases, 55.6% of statutory rape cases and 20.0% of rape cases. The number of cases in the other types of sexual crimes (combination of statutory rape and sodomy, sodomy, and sexual harassment) are too small in number to allow for meaningful discussion.

Many factors are involved in securing successful prosecution in a full trial, including sufficient evidence, diligent and skilful investigation and prosecution, as well as the strength of the victim's testimony and corroboration. In many instances this is hard to achieve. Convictions are harder to secure in rape cases as compared to statutory rape cases as the burden of proof in rape cases involves proving lack of consent, whereas in statutory rape cases, consent of the victim is not a defence for the crime.

5.2.3 Length of Trial and Court Outcomes

The length of a trial is known to have a bearing on its outcome. Victims may get disheartened, feel disempowered, or endure secondary victimisation if the process of seeking justice is prolonged, and thus drop out, resulting in an acquittal of the case or a DNAA. The length of trial in the 57 closed cases is shown in Table 6.

Table 6: Distribution of Closed Cases by Length of Trial and Comparison with 2005–2007 Study

Length of Trial	No of Cases (Current Study)	Percentage (Current Study)	Percentage (2005–2007 Study)
< 6 months	9	15.8%	33.0%
6 months - 1 year	18	31.6%	19.0%
1 - 2 years	19	33.3%	31.0%
2 - 3 years	4	7.0%	8.0%
> 3 years	-	-	9.0%
Unknown	7	12.3%	-
Total	57	100.0%	100.0%

Of the 57 closed cases, almost half (47.4%) were completed within a year, somewhat lower than the 52.0% recorded in the 2005–2007 study. In terms of trials that lasted one to three years, the numbers were practically the same, at 40.3% for the current study and 39.0% for the earlier study. In the 2005–2007 study, 9.0% of trials lasted more than three years. No similarly lengthy trial was recorded in the current study. However, in seven cases (12.3%), the length of the trial was not known as the victims became uncontactable.

On the whole, except for there not being any trials that lasted more than three years, the situation regarding length of trial cannot be said to have improved over that in the 2005–2007 study. This continues to be an area of great concern as the length of trial affects the victims.

Key Takeaways

The majority of the 57 closed sexual crime cases were statutory rape cases (50.9%), followed by molestation (17.5%), and incest (14.0%).

Most of the victims were children (89.5%) and female (91.2%).

Successful prosecutions (guilty pleas and convictions) made up 59.6% of the outcomes. Guilty pleas accounted for 70.6% of the successful prosecutions.

The highest rate of successful prosecution was seen in cases of incest (100.0%), molestation (60.0%), and statutory rape (55.6%). In comparison, only 20.0% of rape cases were successfully prosecuted.

Almost 30.0% of the cases resulted in DNAA, mainly due to victims withdrawing from their cases.

5.2.4 Comparison of Court Outcomes between Current Study and 2005-2007 Study

As mentioned earlier, WCC's previous research into sexual crimes analysed 439 closed files of sexual crimes cases heard in the Penang Sessions Court between 2000-2004.³¹ The findings were that the DNAA rate was high, at 45.1%, and the conviction rate in contested cases was very low, at 4.0%.

In order to gauge if VSS provided by WCC improved the outcomes of sexual crime cases, a comparison between the data from the 2005-2007 study and the current data on closed sexual crime cases is presented below. However, in making the comparison, the limitations of the data in the current study must be taken into consideration. These include:

- i) the small number of closed cases (57) in the current study compared to that in the previous research (439); and
- ii) a narrower range of sexual crimes (6) than that in the 2005-2007 study (16).

Within the scope of the above limitations, a comparison is made between the findings on trial outcomes in the current study and those in the 2005-2007 study as shown in Table 7.

³¹ Lochhead, J. and Tan Pek Leng (2009).

Table 7: Comparison of Court Outcomes between Current Study and 2005–2007 Study

Outcome of Cases in Court	Current Study (2015–2019 data)		2005–2007 Study (2000–2004 data)	
	Number	Percentage	Number	Percentage
Pleaded Guilty	24	42.0%	137	31.2%
Convicted After Trial	10	17.5%	12	2.7%
Acquitted	6	10.5%	79	18.0%
DNAA	17	30.0%	198	45.1%
Others ³²	0	0%	13	3.0%
Total	57	100.0%	439	100.0%

In comparing the two studies, the following is noted:

The percentage of convictions after a trial in the current study (17.5%) is almost seven times higher than that recorded in the 2005–2007 study (2.7%). The percentage of DNAA cases in the current study (30.0%) is about two-thirds that in the previous study (45.1%). The percentage of those pleading guilty to sexual crimes is about 10.0% higher in the current study (42.0%) compared with that in the previous study (31.2%). The percentage of acquittals in the current study (10.5%) is almost half of that in the 2005–2007 study (18.0%). The combined percentage of guilty pleas and convictions in the current study (59.5%) is 1.7 times higher than that in the previous study (33.9%).

In every court outcome, the present study shows a significant improvement compared to the previous study.

A further comparison is made of conviction rates in cases where the accused claimed trial (cases where the accused did not plead guilty) between the current study and the previous one. The results are as shown Table 8.

Table 8: Comparison of Conviction Rate in Contested Cases between Current Study and 2005–2007 Study

	Current Study (2015–2019 data)	2005–2007 Study (2000–2004 data)
Total Contested Cases (Total Closed Cases minus Guilty Plea Cases)	33 cases	302 cases
No of Convicted Cases after Full Trial	10	12
Conviction Rate	30.3%	4.0%

³² These categories were not applicable to the 2015–2019 study.

The 2005-2007 study found that only 12 out of 302 (4.0%) contested cases resulted in a conviction while in the current study 10 out of 33 cases (30.3%) resulted in a conviction. The current study registered a conviction rate almost eight times that recorded in the previous one.

Key Takeaways

Significant improvements in court outcomes were seen across the board in the present study compared to the previous study.

The percentages of convictions after a trial and those pleading guilty to sexual crimes were much higher than in the previous study.

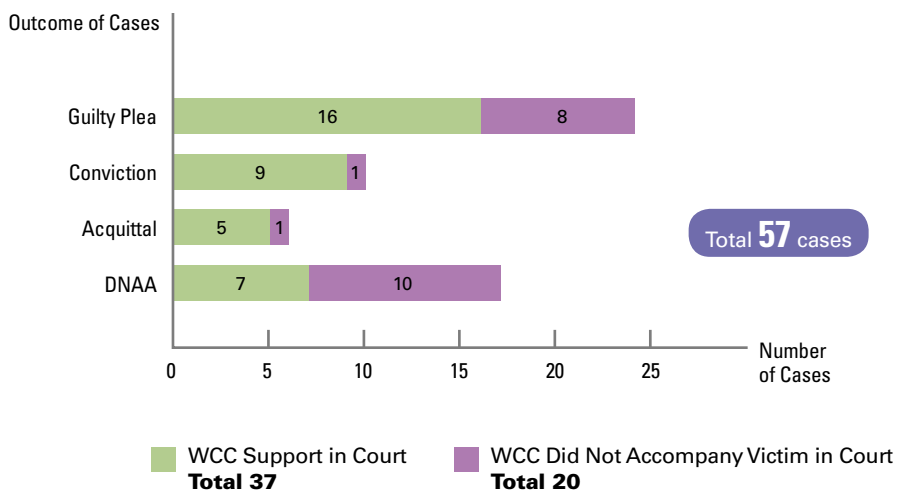
The percentages of DNAA cases and acquittals were much lower than in the previous study.

Successful prosecutions (i.e. the combination of guilty pleas and convictions) were almost twice those in the previous study.

5.3 Impact of WCC Victim Support in Court

A major component of WCC's VSS is accompanying the victim in court when the victim has to give evidence or is to be cross-examined. Figure 16 shows WCC's court support in 57 closed sexual crime cases.

Figure 16: WCC Support in Court and Impact on Court Outcomes

WCC staff/volunteers accompanied the victim in court in 37 of the 57 closed cases (65.0%). In doing so WCC representatives attended court 132 times. As mentioned earlier two WCC staff members, a social worker and an advocacy officer, usually accompany the victim in court.

In the remaining 20 cases (35.0%), WCC representatives did not accompany the victim in court either because:

- i) the accused pleaded guilty at the first mention or at an early stage of the trial, and hence the victim did not have to attend court, or
- ii) the victim or the family contacted WCC only after giving testimony in court or at a later stage in the criminal justice process and there was no necessity for WCC representatives to accompany the victim in court.

In all 57 cases, irrespective of whether WCC representatives were able to accompany the victim in court, WCC provided victim support services through the provision of information, emotional support, and updates on the trial process and outcomes by liaising with criminal justice personnel, for example, DPPs.

For the 37 cases for which WCC provided direct court support, it augmented its service by appointing watching brief lawyers for the victims in seven of the cases (18.9%). WCC contacted the watching brief lawyers on behalf of the victims and their families and liaised between the two parties. In these cases, the watching brief lawyers' roles included:

- requesting for updates on the status of the case from the DPP;
- explaining what happens in court to the victim and her family;
- preparing the victim for court by liaising with the DPP;
- informing the DPP and the court whenever the victim's rights are affected in court, for instance, being questioned unnecessarily or harshly by the defence lawyer; and,
- highlighting the negative impact of the crime on the victim for consideration in determining the sentence and compensation.

Additionally, in two other cases (5.4%) arrangements were made for legal companions to attend court with the victims.

The watching brief lawyer represents the victim's interests during the court trial, and essentially ensures that the victim stands better advised on the court proceedings. A watching brief lawyer must obtain permission from the judge to appear in court and to speak on behalf of the victim during the trial.³³ A watching brief lawyer who is invited or given permission to address the court is deemed to do so as *amicus curiae* or a "friend of the court",³⁴ to assist the court in coming to a more informed decision by providing factual or legal information.

A legal companion is an officer from the Legal Aid Department whose role is to protect the interests of the child victim.³⁵ The legal companion's role is similar to that of the watching brief lawyer, with the additional tasks:

- To advise the guardian / protector of the child victim on legal matters;
- To accompany and represent the child victim in any trial in court; and,
- To advise on civil actions that can be taken by the child victim.

While outcomes in court are the result of a complexity of factors, the data in Figure 16 shows that outcomes were better on the whole when WCC attended court and provided court support to the victims. The most significant differences were in relation to conviction and DNAA. For cases where WCC representatives accompanied the victims in court, the conviction rate was 24.3% (nine out of 37 cases) versus 5.0% (one out of 20 cases) where it did not, that is, almost five times higher. There were fewer instances of DNAA, seven out of 37 cases (18.9%) where WCC accompanied the victim in court, as compared to ten out of 20 cases (50.0%) when it was unable to.

It would seem that when victims were provided with support in court, more of them stayed in the course of the criminal justice process, that is, the length of the trial. They then had a better chance at accessing justice and redress.

³³ The Malaysian case of *Pendakwa Raya v Mohd Aisha Bin Kulop Abdul Hamid* AP 41-69-2008 states that although the Criminal Procedure Code does not have a specific provision for watching brief, convention allows watching brief lawyers to address the court with permission. However, the role of a watching brief lawyer should not extend over the role of the prosecutor or defence counsel (for example, suggesting appropriate sentencing). In such a situation, if the watching brief lawyer representing the victim wishes to do so, she or he should impress it upon the DPP to address the court accordingly.

³⁴ Dato' Mahadev Shankar, *Watching Briefs – Indulgence, Right or Potential Estoppel?* [1999] 1 MLJ clxi.

³⁵ Legal Companion Services. <http://www.jbg.gov.my/index.php/en/services/legal-companion-services>.

In WCC's experience, providing victim support is a lengthy process which sometimes takes up to several years for a particular case. In addition to accompanying victims and their families in court, it includes time taken to provide information to them, to familiarise them with court processes, and to follow up with criminal justice personnel. In the 10 cases WCC supported which obtained convictions after trial, the minimum length of time of victim support provided was 10 months and the longest was nearly three years.

Key Takeaways

Of the 57 closed cases, WCC accompanied the victims in court in 37 cases.

In supporting these 37 cases, WCC attended court 132 times.

WCC has no direct influence over the outcome of a trial, which relies on a complexity of factors. However, the impact of WCC's victim support in court would be in reducing the attrition rate of victims, thus possibly providing the victims with a better chance to access justice and redress.

5.4 Discussion

The analysis in this section, which is based on data derived from the sexual crime cases for which WCC rendered VSS in the 2015-2019 period, yielded a profile that is very much in line with the national profile. In keeping with the national trend, statutory rape accounted for the largest proportion of sexual crime cases (34.8%) in this study. All in, rape cases made up 64.4% of all sexual crimes in the WCC cohort. This study also showed that the victims were predominantly children (84.7%) while the accused were mainly adult males (79.1%).

While acknowledging the limitations of the current study, primarily due to its small sample size and limited range of sexual crimes, it is heartening to note the general improvement in outcomes, that is, more successful prosecutions and less victim attrition, as compared to WCC's research findings about ten years ago.

While understanding that the outcome in any trial involves a complexity of factors, in sexual crime trials, attrition of the victim from the criminal justice system due to the shame and stigma of the crime, the various forms of secondary victimisation in the criminal justice system, as well as the difficulties in discharging the burden of proof in sexual crimes make successful prosecutions difficult to obtain unless the accused pleads guilty.

The data in this study, as compared to WCC's previous study, shows relatively more guilty pleas, more convictions, less DNAA (due to lower attrition of the victims) and less acquittals. A major difference between the two studies is the victim support services provided by WCC in the current study, albeit at different stages of the criminal justice process and in different forms.

It must certainly be acknowledged, though, that other contributory factors came into play to bring about the better court outcomes registered in the current study. The key factors are discussed below.

i) Increased court efficiency

In 2011, following a major revamp, the Courts implemented an e-filing system in stages to increase its efficiency in managing cases. Additionally, there have been directives from the Chief Judge of the Federal Court pertaining to prioritisation of cases, especially those involving children.³⁶

ii) Greater sensitivity and diligence of the deputy public prosecutors, investigating officers and court personnel

In recent years, WCC has noted the pro-activeness of some of the DPPs and IOs in the handling of certain matters in sexual crimes cases, for example, the issuing of subpoenas on time, keeping victims informed of the progress of the case, pre-trial briefings and use of special court facilities for vulnerable victims, for example video live-links or screens. This has probably been brought about by a combination of factors, such as a demand from the public for better prosecution of sexual crimes, especially those involving children as the result of a few high-profile cases of child sexual abuse; and the recent establishment of standard operating procedures for handling sexual crimes. In Penang, an increased awareness on the rights of victims through WCC trainings on sexual crimes, talks on victim advocacy, and deliberations in the interagency dialogues initiated by WCC may have contributed to greater sensitivity of personnel in the relevant agencies. With the presence of more sensitised court and enforcement agency personnel, secondary victimisation can be reduced and this increases the chances of victims remaining in the criminal justice system for the duration of the trial.

³⁶ Chief Justice Federal Court Malaysia Practice Directives on Case Prioritisation (2/2004).

iii) Victim Support

In all cases in the current study, WCC rendered victim support which included providing information, counselling and emotional support, accompanying the victim in court (in 65% of the cases), following up with agencies, and liaising with watching brief lawyers for the victim and often times her family – especially in cases involving children. WCC contributed to the victim and their families feeling more supported throughout the criminal justice process and made it less likely for them to drop out. Additionally, having the presence of watching brief lawyers and legal companions in court had also contributed to the victim feeling that her rights were being recognised and protected. Although many victims might still drop out of the criminal justice process despite receiving these kinds of support, the chances of attrition are reduced when a victim is treated with respect and her rights in court are protected and upheld. This is what WCC seeks to achieve.

In summary, the recent data, despite the limitations mentioned, suggest that there has been progress made in dealing with sexual crimes cases in terms of more successful prosecutions and less attrition from trials. WCC would suggest that victim support played a role in contributing to the reduction in victim attrition, thus enabling the victim to have a better chance of accessing justice and redress from the courts.

SECTION 6.0

Conclusion and Recommendations

The journey undertaken by WCC to create an understanding on victim support began more than 10 years ago. WCC's efforts through provision of victim support services, training of court and enforcement agency personnel, interagency dialogues, production of materials, as well as documentation and research have shown what can be done in Penang to start with. But the journey does not end here.

There is still a lot more to do both locally and also at the national level. Augmenting the understanding on the need for victim support services in the criminal justice system is an ongoing process which requires multi-level stakeholder support and adequate resources. Once sufficient understanding has been built, work towards a more comprehensive system of victim support must be put into place.

The following are recommendations for the way forward. These include the recommendations from the WCC 2005–2007 study and also builds on the 2015 National Consultation discussions and presentations. They comprise:

- Monitoring and evaluating existing victim support initiatives;
- Documenting the outcome and impact of victim support initiatives in sexual crime trials;
- Conducting specialised training for personnel in the criminal justice system;
- Organising interagency dialogues on victim advocacy at both the state and national levels; and,
- Establishing a high-level National Taskforce for the implementation of an integrated victim support system.

6.1 Monitor and Evaluate Existing Victim Support Initiatives

The government has already introduced certain measures to ensure various forms of support for vulnerable victims and witnesses when they appear in court.³⁷ These include legislation for victim impact statements, compensation for victims, protection orders, and the provision of facilities such as video live-link, witness waiting rooms, and screens.³⁸

³⁷ Teh Honguan, Joshua (2017) 'Presenting Realities on the Ground: Survey of Facilities and Protection Available for Vulnerable Victims', *Consultation Proceedings of the National Consultation On Rights of Vulnerable Witnesses in Court*, pp34–46.

³⁸ Evidence of Child Witness Act 2007.

However, feedback suggests that the implementation of such support and the use of the facilities are not uniform in courtrooms across the states or even within individual states.

A significant milestone took place in 2017, with the setting up two special courts, in Putrajaya and Kuching respectively, to expedite the disposal of cases involving sexual offences against children. These courts were to be presided over by a Sessions Court Judge with expertise in the law relating to juveniles. They were to be equipped with infrastructure such as Court Recording Transcription (CRT) facilities, child witness waiting room, video live-link, screen, and disabled-friendly facilities among other things.³⁹ The progress of both these courts need to be evaluated for the effectiveness of the victim support being provided, as well as their efficiency and effectiveness in handling sexual crimes involving children.

Another improvement is the introduction of the legal companion service for child victims of sexual crimes during proceedings in court, also began in 2017. This programme also needs to be evaluated for its efficiency and effectiveness in providing the necessary support for child victims of sexual crimes nationwide.⁴⁰

There is a need for systematic and continuous monitoring and assessment of the various measures and facilities that are in place to protect the rights of vulnerable victims and witnesses in criminal courts across Malaysia. The data obtained from such monitoring efforts would help to identify where the problems lie and enable steps to be taken to ensure uniform and effective implementation.

These steps could also include building facilities in courts which lack them, setting aside adequate funds for maintenance of existing facilities and running pilot projects on a district level to ensure full compliance by all criminal justice agencies, with a view to upholding the rights of vulnerable victims and witnesses. The success of these initiatives and existing good practices would provide a benchmark for uniform implementation in the country. Key to the monitoring would also be feedback from victims attending court trials.

Monitoring and assessments could be taken on by the judiciary or external agencies such as research institutions or human rights groups and would require an adequate budget.

³⁹ http://www.kehakiman.gov.my/sites/default/files/PRESS%20RELEASE%20PERASMIAN%20MAHKAMAH%20JENAYAH%20SEKSUAL%20TERHADAP%20KANAK-KANAK_6.pdf

⁴⁰ Legal Aid (Amendment) Bill 2017 (Act 26) provides for a legal companion in court for child victims. http://www.jbg.gov.my/images/doc/Akta/20171017_A1548_BI_Act%20A1548%20Bi.pdf

6.2 Document the Outcome and Impact of Victim Support in Sexual Crime Cases

In the interest of justice and accountability within the criminal justice system, the victim support services provided and the outcomes of sexual crime cases in court need to be monitored. This would not only provide an assessment of the investigation and prosecution of sexual crimes by the relevant agencies but also the effectiveness and impact of victim support on outcomes in sexual crime cases. Data needs to be systematically collected and shared on the types of support received, the types of outcomes (guilty plea, conviction, DNAA, acquittal), and the rate and causes of attrition, as well as feedback from the victims attending trial.

Implemented initially as pilot projects at state level, this type of monitoring and assessment can evolve into national level monitoring and assessment and will eventually produce data for national evaluation of victim support services and outcomes. The judiciary and research institutes could be enlisted as partners to help in the monitoring and assessment.

6.3 Conduct Specialised Training on Victim Support

6.3.1 Specialised Training for Criminal Justice System Personnel

Criminal justice personnel need to be sensitised and attuned to the needs of vulnerable victims and witnesses. When proper support is provided to vulnerable victims and witnesses, their ability to lodge reports and provide effective testimonies will be improved, which in turn will help the criminal justice system hold criminals accountable for their crimes and help ensure that the rule of law is upheld.

Personnel from the judiciary and AG's Chambers, DPPs, police and welfare officers, legal companions, and watching brief lawyers should be provided with regular training which focus on victim's rights under the law and sensitisation of these officers to sexual crime. The training curriculum should be conducted on the premise that sexual crimes essentially revolve around issues of power, gender and violence, with sex being used as a weapon. It is vital that criminal justice personnel are sensitised against victim blaming and secondary victimisation. Importantly, judges and prosecutors need to understand the occurrence of counterintuitive behaviours in sexual crime victims and how to assess or interpret them evidentially, as well as proper handling of children giving testimony in court.

Such training can be implemented through ILKAP, with course accreditations for professional development.

6.3.2 Specialised Training for Medical Personnel

Medical personnel, particularly those involved in the OSCCs at government hospitals should also receive training on handling vulnerable victims and be sensitised to their needs. In addition, there should be training for medical personnel on how to better collect and document evidence in sexual crime cases, as well as how to give evidence in court.

All these trainings should be part of a systematic effort to raise the level of awareness and professionalism in the field of victim advocacy. As such, it may be necessary to have structured courses which would allow for professional development over a period of time.

6.4 Organise Interagency Dialogues on Victim Advocacy at State and National Levels

Victim support is not a single agency effort. As such, key criminal justice agencies need to have regular discussions over issues faced when handling cases involving vulnerable victims and witnesses. These interagency dialogues will allow for challenges to be deliberated on, solutions to problems be worked out, good practices be documented and adopted, and knowledge be built to raise standards in the provision of victim support services.

Agencies which should be involved in such dialogues include the court, prosecution, police, welfare, hospitals, agencies providing legal aid, and human rights organisations. These interagency dialogues should be formalised as part of the yearly agenda of these agencies, preferably through a directive from the AG's Chambers or the Minister of Law's Office. There should be bi-annual meetings at the state level and annual meetings at the national level. Discussions and decisions at these levels will provide input and impetus for reform towards better victim support and advocacy.

6.5 Establish a National High-Level Taskforce for the Implementation of an Integrated Victim Support System

Various models of victim support services are available around the world. They range from being welfare-based, police-based, prosecutor-based to NGO-based. In Malaysia, government agencies such as the Social Welfare Department and the police, as well as NGOs such as WCC, have taken different initiatives to provide some form of support services to vulnerable victims and witnesses.

The Social Welfare Department has a witness support service (WSS) stated on their website and welfare officers do accompany child victims but not adult victims in court. However, the feedback is that the service is not uniformly implemented both within and between states, with the public often being unaware of how to access this service.⁴¹

Police initiatives for victim or witness support services include the setting up of Child Interview Centres (CICs) in 2002 to reduce the trauma of children giving evidence in court; the appointment of victim care officers; and the introduction, in 2011, of a triage service for victims of sexual crimes in 35 police stations in Selangor, Kuala Lumpur, Penang, and Johor to reduce the trauma of reporting the crime.^{42,43} However, it is unclear whether the effectiveness of these initiatives have been properly monitored or evaluated.

WCC has provided some level of support to victims who approached or were referred to us for help, as discussed in earlier sections of this report, but does not have sufficient personnel and resources to monitor outcomes in adequate depth or detail.

The above stakeholders provide some level of support but not in a cohesive manner. There are still gaps in the support provided to the victims. A coordinated effort among the agencies is needed to implement a continuous form of support service for the victim throughout the criminal justice process.

⁴¹ 'Support Systems for Child Survivors', *RAGE*, March 21 2017. <https://www.rage.com.my/support-systems-child-survivors/>

⁴² 'Meet the 'Mother' of the Cops' Women and Child Investigation Division', *Free Malaysia Today*, March 8 2019. <https://www.freemalaysiatoday.com/category/nation/2019/03/08/meet-the-mother-of-the-cops-women-and-child-investigation-division/>

⁴³ 'Triage system to improve Service Quality', *The Star*, 10 October 2011. <https://www.thestar.com.my/news/nation/2011/10/10/triage-system-to-improve-service-quality>

A High-Level National Taskforce on Victim Support and Advocacy, involving stakeholders such as the Attorney General's Chambers, the Ministry of Home Affairs, the Ministry of Women, Family and Community Development, the Malaysian Bar, NGOs, and other groups, is necessary for oversight on the establishment of an Integrated Victim Support System. Such a Taskforce is needed to coordinate among ministries, agencies and relevant groups at both state and national levels. The Taskforce needs to exist not just in name but also with sufficient power to ensure the allocation of adequate financial and human resources for this endeavour. There must be sufficient political will to get victim support services and advocacy on the reform agenda.

The High-Level National Task Force can also work towards regular victim support and advocacy conferences, seminars and forums with various stakeholders to build understanding on the crucial need for victim support and advocacy across the country. Over time, a standard can be set for a nationwide practice of victim advocacy in the criminal justice system.

In concluding, WCC would state that the implementation and progress of all the recommendations cited above require not just a vision, but also political will, and an adequate budget. It is often the case that the lack of an adequate budget derails the best laid out policy plans, especially those which are not seen as important.

For victim support and advocacy to be an effective and efficient reality in Malaysia, the commitments made must include a plan of action which is appropriately and adequately resourced both in terms of personnel and finance. Furthermore, there must be a mechanism for monitoring the plan of action for accountability and to ensure the commitments are upheld.

For further information, contact:

Women's Centre for Change (WCC)

241, Jalan Burma, 10350 Penang, Malaysia.

☎ : 04-228 0342

☎ : 04-228 5784

☎ : 011-3108 4001

✉ : wcc@wccpenang.org

WCC Seberang/Pusat Perkhidmatan Wanita (PPW)

13, Lorong Sutera 6, Taman Sutera,
13700 Seberang Jaya, Penang, Malaysia.

☎ : 04-398 8340

☎ : 016-439 0698

✉ : wccseberang@wccpenang.org

 www.wccpenang.org

   WCC Penang

ISBN 978-967-16908-5-7

9 789671 690857

RUMUSAN ISU-ISU YANG TELAH DI BENTANGKAN

No.	Isu dan Latar Belakang	Akta/Konvensyen Antarabangsa	Penyelidikan/Tindak Lanjut
1.	<p>Penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-Kanak</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Pejabat Pesuruhjaya Kanak-kanak (OCC) SUHAKAM telah ditubuhkan pada September 2019. Namun, pelbagai cabaran telah dihadapi oleh OCC dalam merealisasikan hak-hak kanak-kanak secara sepenuhnya ● Antara cabarannya ialah <ul style="list-style-type: none"> ○ OCC tertakluk kepada mandat dan undang-undang SUHAKAM ○ Pertindihan bidang kerja di antara OCC dengan SUHAKAM, terutamanya Bahagian Pendidikan dan Latihan (ETD) ○ Kekurangan kakitangan dan bajet – 4 orang pegawai dan bajet RM500 ribu/setahun sahaja ● Dengan itu, penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-Kanak yang melapor kepada parlimen secara langsung adalah dicadangkan. 	<p>Akta:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Akta Suruhanjaya Hak Asasi Manusia (Akta 597) <p>Rujukan</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Kertas Cadangan daripada OCC SUHAKAM ● Cadangan daripada Child’s Right Coalition Malaysia ● <i>Terms of Reference</i> daripada UNICEF Malaysia ● Deraf Rang Undang-undang daripada Women’s Centre for Change (WCC) ● Deraf Rang Undang-undang daripada CRIB Foundation ● Penilaian dan Analisis UNICEF 	<p>Tindakan Lanjut</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Surat kepada Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Parlimen & Undang-undang) untuk pertimbangkan cadangan deraf rang undang-undang penubuhan Suruhanjaya Bebas Kanak-kanak <i>(kelulusan PSSC di perlukan)</i>
2.	<p>Pencegahan Jenayah Seksual Kanak-kanak</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Pejabat Ketua Pendaftar Mahkamah Persekutuan Malaysia membentangkan bahawa setakat 30 September 2021, peluasan Mahkamah JSKK telah dilaksanakan di 13 Mahkamah seluruh Malaysia. ● Walaubagaimanapun, terdapat pelbagai cabaran praktikal yang dihadapi oleh pelbagai pihak berkepentingan dan agensi penguatkuasaan dalam pelaksanaan dan penguatkuasaan hak kanak-kanak. ● Garis Panduan Khas untuk mengendalikan Kes Kesalahan Seksual terhadap Kanak-Kanak di Malaysia yang disediakan oleh Pendaftar Mahkamah 	<p>Akta:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Akta Kesalahan-kesalahan Seksual Terhadap Kanak-kanak 2017 (Akta 792), Akta Keterangan Saksi Kanak-kanak 2007 (Akta 676), Konvensyen Hak Kanak-Kanak Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Akta Kanak-Kanak 2001 (Akta 611) 	<p>Tindakan lanjut:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Cadangan melantik Pakar perunding - untuk menjalankan penyelidikan “<i>Kajian Akses Kanak-kanak kepada Keadilan (Access to Justice) dalam Prosiding Jenayah Seksual</i>” <i>((kelulusan PSSC di perlukan))</i> ● mengadakan “<i>Perundingan Tahap Tinggi</i>” yang melibatkan pelbagai pihak berkepentingan dalam mengenal pasti cabaran-cabaran penguatkuasaan dan membincangkan cara penyelesaian ● membentuk Pasukan Petugas Kebangsaan Peringkat Tinggi (<i>High-Level National Taskforce</i>) yang terdiri daripada pelbagai pihak

	<p>Persekutuan Malaysia juga jarang dirujuk oleh pelbagai pihak penguatkuasaan.</p> <p>Rujukan: Soalan-soalan kepada menteri dari Yayasan CRIB dan En Syed Azmi Alhabshi untuk pengendalian penggunaan Mahkamah JSKK dan penguatkuasaan Akta 792, Kertas-kertas Cadangan UNICEF</p>		<p>berkepentingan dan agensi penguatkuasa untuk menyelaraskan pelaksanaan undang-undang secara bersepadu</p> <p>Cadangan Soalan Parlimen:</p> <ul style="list-style-type: none"> Apakah status peluasan dan pelaksanaan Mahkamah Jenayah Seksual kanak-kanak (Mahkamah JSKK) di seluruh Malaysia
3.	<p>Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Tinggi ditarik balik dan pemindaan Perlembagaan Persekutuan.</p> <p>Kes Suriani Kempe - kerajaan Malaysia telah mengemukakan rayuan dan memfailkan permohonan untuk menangguhkan pelaksanaan keputusan Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur berhubung pemberian kewarganegaraan secara automatik kepada anak yang dilahirkan di luar negara oleh wanita warganegara Malaysia yang berkahwin dengan pasangan warga asing</p>	<p>Akta:</p> <ul style="list-style-type: none"> Perkara 14 (1) (b) Perlembagaan Persekutuan, kewarganegaraan kanak-kanak yang lahir di luar negara oleh ibunya yang berwarganegara Malaysia dan ayah berwarganegara asing. <p>Persoalan:</p> <ul style="list-style-type: none"> Sama ada perkataan “bapa” dalam Jadual Ke-2 Perlembagaan bermaksud & merangkumi ibu. Artikel 8(2) Perlembagaan Persekutuan, dibaca dengan Artikel 14(1)(b) serta Bahagian (1)(b) Bahagian II Jadual Kedua Perlembagaan Persekutuan. 	<p>Jawapan dari Menteri Dalam Negeri di Kamar Khas pada 11/10/2021: KDM berada dalam keadaan terhimpit di antara dua keputusan Mahkamah Tinggi yang bercanggahan. KDM bercadang untuk mendapat persetujuan Majlis Raja-raja selaras dengan Perkara 159(5) Perlembagaan Persekutuan untuk meminda perlembagaan, dalam masa yang sama merayu dan memohon penangguhan pelaksanaan keputusan Mahkamah Tinggi (<i>stay of execution</i>) supaya tidak melanggar Perlembagaan Persekutuan.</p> <p>Cadangan Soalan Parlimen: Apakah proses dan jadual untuk pembentangan pemindaan Perlembagaan Persekutuan di Parlimen.</p>
4.	<p>Undang-Undang Akta Gangguan Seksual</p> <p>Keputusan Mahkamah Persekutuan 2016 menetapkan TORT gangguan seksual (kesalahan di bawah undang2 Tort)</p>	<p>Akta:</p> <ul style="list-style-type: none"> Akta Kerja (1955) merangkumi gangguan seksual antara majikan dan pekerja, tetapi ini adalah tidak memadai. <p>Cadangan lanjut:</p> <ol style="list-style-type: none"> memperkenalkan garis panduan untuk pencegahan dan tindakan terhadap gangguan seksual yang mencukupi untuk semua sektor yang berkaitan (termasuk 	<p>Jawapan Menteri Pembangunan Wanita Keluarga dan Masyarakat (KPWKM) pada 18/08/2020:</p> <ul style="list-style-type: none"> Kementerian merancang untuk membentangkan Rang Undang-undang Gangguan Seksual pada hujung 2020. Kabinet kerajaan telah pun meluluskan Memorandum Jemaah Menteri (Dasar) untuk mewujudkan RUU ini. <p>Cadangan Soalan Parlimen:</p>

		<p>universiti, pengendali ruang awam, masyarakat, syarikat, dll).</p> <p>2. memperkenalkan badan pengawasan bebas, untuk menerima terus aduan tentang gangguan seksual daripada sesiapa sahaja – dengan mudah dan berpatutan.</p> <p>Rujukan: Kertas cadangan Women’s Aid Organisation (WAO)</p>	<p>Apakah status pembentangan Rang Undang-undang akta gangguan seksual, pindaan kepada Kanun Keseksaan.</p>
5.	<p>Keganasan Rumah Tangga (<i>Domestic Violence</i>)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Laporan keganasan rumah tangga kepada PDRM, JKM, dan NGO telah meningkat dari 2019 hingga 2021. • 9,015 kes keganasan rumah tangga dilaporkan semenjak Mac 2020 – Ogos 2021 • Peningkatan sebanyak 360% panggilan kecemasan semasa MCO 1.0 (WAO) • Melaksanakan Dasar Keluarga Selamat sepertimana yang telah dilaksanakan oleh kerajaan negeri Pulau Pinang. 	<p>Akta: Akta 521 Keganasan Rumah Tangga (1994)</p> <p>Rujukan:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JKRT) telah di tubuhkan pada 2019. • Laporan tindakan di bawah Jawatankuasa Menangani Keganasan Rumah Tangga (JKRT), 30/09/2021 	<p>Isu-isu yang memerlukan pertimbangan PSSC:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. Peranan dan fungsi JKRT b. Penyelarasan di peringkat negeri yang tidak di pantau oleh JKRT c. Dana untuk rumah perlindungan perlu di tambah d. Perkhidmatan hospital – perlu di kaji dan di kukuhkan e. Latihan untuk pihak PDRM f. Kesan keganasan RT terhadap anak-anak – masalah sari segi undang-undang (<i>multiple court orders</i>) g. Isu-isu pelaksanaan yang lain

<p>6.</p>	<p>Keganasan terhadap wanita : Menghendap (<i>stalking</i>)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Satu Jawatankuasa Anti-Stalking telah diwujudkan di bawah BHEUU pada tahun 2019, yang terdiri daripada agensi-agensi kerajaan dan pihak NGO. • Jawatankuasa ini telahpun menyediakan deraf pindaan undang-undang. <p>Stalking is likely widespread in Malaysia</p> <ul style="list-style-type: none"> • 9% of ever-partnered women in Malaysia have experienced domestic violence in their lifetime[1] – roughly 900,000 women. • In a 2013 WAO report documenting 34 domestic violence cases, 26% had been stalked by their abusers.[2] In the US, a third of women domestic violence survivors were stalked by their abusers.[3] • It is conceivable that ~250,000 Malaysian women DV survivors have been stalked by their abusers (26%-33% of 900,000 women). <hr/> <p>[1] Shuib, R., Ali, S. H., Abdullah, S., Ab Ghani, P., Osman, I., Endut, N., . . . Shahrudin, S. S. (2014). <i>Executive Report, Summary of Findings: A Country Level Study of Women's Well-being and Domestic Violence Against Women (DVAW) Using WHO Multi-country Questionnaire</i>. Pulau Pinang: Women's Development Research Centre (KANITA), Universiti Sains Malaysia.</p>	<p>Akta: Penambahan di dalam Kanun Keseksaan.</p>	<p>Menteri KPWKM kerajaan Perikatan Nasional (menerusi jawapan pada Sidang Parlimen Julai 2020) telah menyatakan bahawa BHEUU dalam proses menyediakan memorandum jemaah menteri. Sejak awal 2021, satu draf memorandum jemaah menteri telah pun disediakan oleh BHEUU.</p> <p>Cadangan Soalan Parlimen: Status usaha menjadikan menghendap (<i>stalking</i>) satu kesalahan jenayah di bawah Kanun Keseksaan.</p>
-----------	--	--	---

	<p>[2] Women's Aid Organisation. (2013). Monitoring the Implementation of the Domestic Violence Act (1994), Malaysia. Petaling Jaya.</p> <p>[3] Black, M., Basile, K., Breiding, M., Smith, S., Walters, M., Merrick, M., . . . Stevens, M. (2011). <i>The National Intimate Partner and Violence Survey (NISVS): 2010 Summary Report</i>. Atlanta: National Center for Injury Prevention and Control, Centers for Disease Control and Prevention.</p>		
7.	<p>Cuti materniti dan cuti paterniti</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kementerian Sumber Manusia telah pun menyediakan deraf pindaan kepada Akta Kerja pada tahun 2020. • Pindaan-pindaan ini telahpun melalui proses konsultasi pelbagai pemegang taruh, termasuk agensi-agensi kerajaan, kesatuan sekerja, NGO-NGO, dan orang awam. 	<p>Akta: Akta Kerja 1955</p> <p>Cadangan: Selain pindaan-pindaan yang telah dimasukkan dalam cadangan Kementerian Sumber Manusia, WAO turut mencadangkan:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sekurang-kurangnya 7 hari cuti paterniti diberikan (bukan 3 hari) 2. Perlindungan diskriminasi dipanjangkan kepada pemohon kerja (bukan sahaja pekerja) 3. Perlindungan diskriminasi diberikan kepada OKU, dan definisi diskriminasi mesti meliputi diskriminasi langsung dan tidak langsung 	<p>Timbalan Menteri Sumber Manusia pada sesi Parlimen November 2020, telah menyatakan bahawa Kementerian Sumber Manusia sedang dalam peringkat akhir meminda Akta Kerja 1955.</p> <p>Cadangan Soalan Parlimen: Apakah status pindaan kepada Akta Kerja 1955, termasuk pindaan untuk melarang diskriminasi terhadap pekerja, mewujudkan cuti paterniti tiga hari (dilanjutkan kepada tujuh hari), memanjangkan tempoh cuti materniti, melarang pemberhentian kerja atas sebab kehamilan, memperkenalkan waktu kerja fleksi, dan lain-lain.</p>
8.	<p>Dasar Keterangkuman Gender Melaksanakan Dasar Keterangkuman Gender di semua negeri dalam Malaysia selari dengan komitmen Kerajaan dalam pemerkasaan gender seperti yang digariskan dalam RMK12 dan diiringi dengan iltizam politik untuk</p>	<p>Konvensyen Antarabangsa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Penghapusan segala Bentuk Diskriminasi terhadap Wanita (<i>Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)</i>) 	<p>Tindakan lanjut:</p>

	menggunakan piawaian antarabangsa untuk melindungi hak wanita dan kanak-kanak.	<ul style="list-style-type: none"> ● Konvensyen Hak Kanak-kanak (<i>Convention on the Rights of the Child</i>) (CRC). 	
9.	<p>Penganggaran Responsif Gender (<i>Gender responsive budgeting</i>)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● COVID-19 telah mengakitnya jurang gender antara lelaki dan wanita semakin besar. ● Wanita juga lebih terkesan di sektor kerja berbanding lelaki, jauh lebih ramai wanita terpaksa keluar daripada tenaga buruh dan juga kehilangan kerja. ● Belanjawan 2022 mesti memberi fokus kepada pemulihan yang berdaya tahan melalui pendekatan yang sensitif gender. 	<p>Rujukan:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Women Aid Organisation (WAO) telah menyediakan kertas kerja sebagai rujukan untuk bajet 2022 - <i>A Resilient National Recovery for Women</i> yang mencadangkan peruntukan anggaran untuk keganasan berdasarkan gender; mata pencarian & penjagaan anak; dan kesihatan mental. ● Gender Budget Group – penggabungan antara 18 NGO telah menyediakan kertas rujukan – <i>Catalysing Reform: A Gender Responsive National Recovery Plan</i> 	<p>Tindakan lanjut:</p> <p>Apakah langkah-langkah yang diambil untuk memastikan Belanjawan 2021 bersifat gender responsif?</p>

PENYERAHAN KEPADA JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA DAN KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL: PINDAAN PERLEMBAGAAN BAGI MEMASTIKAN WANITA MALAYSIA MEMPUNYAI HAK SAMA RATA UNTUK MEMBERIKAN KEWARGANEGARAAN AUTOMATIK KEPADA ANAK MEREKA

1. SYOR PERUNDANGAN

Family Frontiers meminta Jawatankuasa Pilihan Khas ini atas dasar segera mengesyorkan kepada Kerajaan untuk meminda subfasal 1(b) dan 1(c) di bawah Bahagian II, Jadual Kedua Perlembagaan, dengan menggantikan perkataan “bapa” dengan perkataan “sekurang-kurangnya seorang daripada ibu bapanya”, supaya sub-klausa tersebut dibaca seperti berikut:

“1... orang yang berikut yang lahir pada atau selepas Hari Malaysia ialah warganegara melalui kuat kuasa undang-undang, iaitu:

(a) ...

(b) “tiap-tiap orang yang lahir di luar Persekutuan yang ~~bapanya~~ **sekurang-kurangnya seorang daripada ibu bapanya** pada masa kelahiran itu seorang warganegara dan sama ada telah lahir di Persekutuan atau pada masa kelahiran itu berada dalam perkhidmatan Persekutuan atau perkhidmatan sesuatu Negeri; dan

(c) tiap-tiap orang yang lahir di luar Persekutuan yang ~~bapanya~~ **sekurang-kurangnya seorang daripada ibu bapanya** pada masa kelahiran itu seorang warganegara dan dalam masa satu tahun selepas kelahiran itu berlaku atau dalam masa apa-apa tempoh yang lebih lanjut sebagaimana yang dibenarkan oleh Kerajaan Persekutuan dalam mana-mana hal tertentu, kelahiran itu didaftarkan di suatu konsulat Persekutuan atau, jika kelahiran itu berlaku di Brunei atau di sesuatu wilayah yang ditetapkan bagi maksud ini melalui perintah Yang di-Pertuan Agong, didaftarkan dengan Kerajaan Persekutuan...”

Selanjutnya atau sebagai alternatif, Family Frontiers meminta Jawatankuasa Pilihan Khas ini mengesyorkan bahawa apabila Rang Undang-undang untuk meminda Perkara 14(1) dan/atau Fasal 1, Bahagian II, Jadual Kedua Perlembagaan dibentangkan di Dewan Rakyat, sebuah usul hendaklah dicadangkan di bawah Peraturan Mesyuarat 54(1) untuk menyerahkan Rang Undang-undang kepada Jawatankuasa Pilihan Khas ini sebelum bacaan kali kedua, supaya jawatankuasa ini boleh membincangkan butiran, merit dan prinsip Rang Undang-undang di bawah Peraturan Mesyuarat 55(1) dan mencadangkan syor kepada Dewan, dengan faedah input stakeholder 360°.

2. SERUAN UNTUK BERTINDAK

Dilaporkan pada [24 September 2021](#), bahawa "Kabinet telah meminta Peguam Negara untuk turut membawa isu ini kepada Timbalan Yang di-Pertuan Agong, Sultan Perak Sultan Nazrin Muizzuddin Shah, dalam masa terdekat."

Lebih dari sebulan telah berlalu, tetapi Kerajaan masih belum memberikan maklumat/ status mengenai soalan-soalan berikut:

- A. Adakah Kerajaan menerima persetujuan daripada Majlis Raja-Raja?
- B. Adakah Rang Undang-Undang Pindaan Perlembagaan telah disediakan?
- C. Bilakah Kerajaan bercadang membentangkan Rang Undang-Undang di Dewan Rakyat?

3. ISU

- 3.1. Perkara 14(1)(b) Perlembagaan Persekutuan Malaysia secara khusus memberi hak kepada warganegara lelaki Malaysia untuk memberikan kewarganegaraan secara kuat

kuasa undang-undang' ke atas anak mereka yang dilahirkan di luar negara. Wanita warganegara Malaysia dan anak-anak mereka sebaliknya terpaksa memohon kewarganegaraan di bawah Perkara 15(2) dan peruntukan-peruntukan yang berkaitan di bawah Jadual Kedua. Proses permohonan ini seringkali tertangguh dan tidak konsisten. Walau bagaimanapun, tidak ada jaminan bahawa kewarganegaraan ini akan diberikan; permohonan yang ditolak selalunya tidak diiringi dengan sebarang alasan.

- 3.2. Pada 9 September 2021, berikutan kes yang difailkan oleh Family Frontiers dan enam wanita warganegara Malaysia, hakim Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur Yang Arif Akhtar Tahir memutuskan bahawa Perkara 14(1)(b) Perlembagaan Persekutuan bersama-sama Jadual Kedua, Bahagian II, Seksyen 1 (b) Perlembagaan Persekutuan, mesti dibaca dengan cara yang harmoni dengan Perkara 8(2)¹. Dengan ini, hakim Mahkamah Tinggi mengumumkan bahawa perkataan 'bapa' mesti dibaca untuk merangkumi wanita warganegara Malaysia, dan anak-anak mereka berhak mendapat kewarganegaraan melalui kuatkuasa undang-undang.
- 3.3. Pada 26 Oktober 2021, Kementerian Dalam Negeri dalam jawapan bertulis mendedahkan bahawa daripada 2,352 permohonan yang dibuat oleh wanita warganegara Malaysia antara 2018 dan 11 Oktober 2021, hanya permohonan 21 kanak-kanak yang diberi kelulusan, manakala 31 permohonan ditolak². Ini bermakna, bagi setiap anak yang dilahir di luar negara kepada wanita warganegara Malaysia yang diberi kewarganegaraan, dua orang anak dinafikan kewarganegaraan. Ini juga bermakna bahawa hanya 0.89% permohonan telah diluluskan, pada purata hanya 7 permohonan kewarganegaraan yang diluluskan setiap tahun. Kadar kelulusan pada tahun-tahun sebelumnya tidak jauh lebih baik. Antara 2013 dan 2018, hanya 142 daripada 4,112 permohonan telah diluluskan³ (3.4% kadar kejayaan). Sementara itu, baki 2,300 kanak-kanak yang telah memohon kewarganegaraan masih dalam keadaan yang tidak tertentu kerana permohonan mereka masih "dalam proses". Kelewatan sistemik yang akut ini memberi kesan yang mendalam terhadap kehidupan, hak dan kebajikan wanita warga Malaysia dan anak-anak mereka.
- 3.4. Anak-anak bukan warganegara kepada wanita warga Malaysia kurang bernasib baik jika dibandingkan dengan kanak-kanak lain—apabila tinggal di Malaysia mereka menghadapi banyak kekangan dan halangan kepada hak asasi sebagai hak pendidikan, kesihatan mampu milik, peluang ekonomi, dan perlindungan sosial. Wanita warga Malaysia yang terkesan yang tinggal di luar negara juga terpaksa berhadapan dengan masalah seperti penindasan dalam perkahwinan serta situasi keganasan rumah tangga.

4. KESAN/ IMPAK AKIBAT KEKURANGAN STATUS UNDANG-UNDANG MALAYSIA TERHADAP IBU DAN ANAK, DAN MENGAPA PINDAAN PERLEMBAGAAN ADALAH PENTING

- 4.1. **KEKURANGAN AKSES KEPADA PENDIDIKAN SEKOLAH KEBANGSAAN:** Kanak-kanak terkesan mempunyai akses terhad kepada pendidikan awam. Sistem yang sedia ada hanya membenarkan anak-anak ini bersekolah berbulan-bulan setelah semua rakan mereka yang berwarganegara Malaysia memulakan sesi persekolahan. Akibatnya, mereka kehilangan kira-kira 2 tahun pendidikan secara keseluruhan. Di samping itu, mereka juga tidak mempunyai akses kepada skim atau program seperti Skim Pinjaman Buku Teks, Program Makanan Tambahan dan program kesihatan (penjagaan pergigian dan vaksin). Levi sebanyak RM120 dikenakan untuk sekolah

¹ Peruntukan dalam Perlembagaan Persekutuan yang menjamin kebebasan asasi dan melarang diskriminasi jantina

² Dewan Rakyat, *Jawapan-jawapan bagi Pertanyaan-pertanyaan Jawab Lisan yang tidak dijawab di dalam Dewan*, 26 Oktober 2021, JDR26102021, Soalan No. 26 (Available at: <https://www.parlimen.gov.my/jawapan-lisan-dr.html?uweb=dr&lang=bn>).

³ Malay Mail, *Home Ministry says approved 21 of 2,352 citizenship applications by Malaysian mums for their kids from 2018 until now*, 26 October 2021 (Available at:

<https://www.malaymail.com/news/malaysia/2021/10/26/home-ministry-says-approved-21-of-2352-citizenship-applications-by-malaysia/2016181>)

rendah dan RM240 untuk sekolah menengah sebagai bayaran; secara tambahan, mereka juga perlu menanggung kos visa dan insurans.

- 4.2. **KEKURANGAN KESIHATAN MAMPU MILIK:** Kanak-kanak bukan warganegara Malaysia dianggap sebagai seorang warga asing semasa mengakses kemudahan kesihatan awam, yang merangkumi bayaran tambahan berbanding seorang warganegara, mengikut pindaan pada tahun 2016 kepada Akta Fi Perubatan 1951^{4,5}. Perkhidmatan seperti vaksinasi dan pemeriksaan pergigian yang biasanya percuma kepada kanak-kanak warga Malaysia di sekolah awam tidak diberikan kepada kanak-kanak yang mempunyai taraf “bukan warganegara”. Kanak-kanak kurang upaya atau masalah kesihatan jangka panjang (atau kronik) akan berhadapan dengan kos perubatan yang terlalu tinggi.

“Saya mempunyai dua anak berkeperluan khas yang memerlukan terapi dan memandangkan mereka berdua memegang status ‘bukan warganegara’, saya terpaksa membayar kadar yang lebih tinggi daripada apa yang saya perlu bayar untuk anak sulung saya yang merupakan rakyat Malaysia. Kos menjadi semakin tidak stabil disebabkan oleh cabaran ekonomi semasa COVID-19. Saya terpaksa membuat keputusan yang sukar untuk mengeluarkan anak saya yang lebih muda dari terapi.”

- Seorang ibu warganegara Malaysia yang mempunyai dua anak bukan warganegara berkeperluan khas

- 4.3. **BEBANAN PROSES BIROKRASI UNTUK WANITA MALAYSIA:** Wanita warganegara Malaysia telah melaporkan pelbagai cabaran ketika memohon visa untuk anak-anak mereka yang bukan warganegara di Imigresen Malaysia. Mereka perlu membuat lawatan berulang kali ke Pejabat Imigresen untuk pembaharuan tahunan.

Anak-anak tersebut yang berumur bawah enam tahun hanya diberi visa selama enam bulan, manakala kanak-kanak yang berumur selanjutnya dikehendaki memohon Pas Lawatan Sosial Jangka Panjang (LTSVP) atau visa pelajar. Ia hanya sah selama satu tahun dan memerlukan kedua-dua ibu bapa turut hadir pada setiap pembaharuan. Ini amat berbahaya bagi ibu-ibu yang mengalami keganasan rumah tangga atau suami mereka yang masih berada di luar negara untuk membiayai penginapan mereka di Malaysia.

- 4.4. **KOS KEWANGAN AKIBAT DISKRIMINASI TERHADAP IBU WARGANEGARA MALAYSIA:** Wanita warganegara Malaysia juga berhadapan dengan beban kos yang tinggi untuk membesarkan kanak-kanak bukan warganegara di Malaysia—seperti pendidikan swasta, kos kesihatan yang tinggi, kos visa, caj pemprosesan untuk visa pelajar dan juga insurans perubatan. Ini amat sukar terutamanya bagi mereka yang merupakan ibu tunggal.

Yuran sekolah (Kos untuk persekolahan swasta jika anak tidak dapat diterima masuk ke sekolah awam)	Boleh berharga dari RM20k hingga RM30k setahun. Yuran akan meningkat secara beransur-ansur apabila umur anak semakin meningkat. Yuran untuk tahun terakhir di sekolah menengah boleh naik sehingga RM40k setahun.
Yuran sekolah (Kos untuk pendidikan di sekolah awam)	RM120/tahun untuk sekolah rendah RM240/tahun untuk sekolah menengah <i>*kos tambahan untuk buku teks dan lain-lain akan ditanggung oleh ibu bapa kerana anak-anak bukan warganegara tidak layak untuk skim seperti skim</i>

⁴ Terdapat dua klasifikasi kanak-kanak bukan warganegara yang dibenarkan menikmati perkhidmatan penjagaan kesihatan yang sama kepada warganegara: mereka yang lahir di Malaysia di bawah umur 12 tahun, memegang Sijil Kelahiran Malaysia dan dengan sekurang-kurangnya seorang ibu bapa yang merupakan warganegara atau pemegang PR, dan mereka yang berumur di bawah 18 tahun, anak angkat oleh ibu bapa Malaysia dan dengan kertas pengangkatan yang disahkan.

⁵ Sebagai contoh, rawatan pesakit luar bagi warganegara Malaysia berharga RM 1, manakala bagi warga asing RM 40. Kementerian Kesihatan Malaysia. “Caj Pesakit Luar.” Portal Rasmi Kementerian Kesihatan. laman web. <https://www.moh.gov.my/index.php/pages/view/160?mid=291>

	<i>pinjaman buku teks</i>
Kesihatan	<p>Dianggarkan bahawa ibu bapa perlu membayar sejumlah RM 1,000 hanya untuk vaksin sahaja untuk anak-anak mereka—setiap vaksin berharga RM40, dan mengikut jadual yang ditetapkan oleh Kementerian Kesihatan untuk vaksinasi⁶.</p> <p>Insurans = Boleh berharga dari RM700 hingga RM2500/tahun *<i>bergantung kepada syarikat insurans dan pelan</i></p>
Kos & Caj visa	<ul style="list-style-type: none"> • Kos visa/ pass pelajar = ~RM60 - 100/ tahun *<i>mungkin berbeza mengikut kewarganegaraan</i> • Yuran pemprosesan atau admin yang dikenakan oleh sekolah swasta/ kos ejen untuk permohonan visa pelajar = ~RM550 - 1.5k/ year

Beberapa kos lain termasuk duti setem semua dokumen (kos sehingga RM10 setiap setem setiap dokumen)

- 4.5. **RISIKO DIALAMI OLEH WANITA WARGA MALAYSIA:** Terdapat hubungan yang signifikan antara hak kewarganegaraan wanita dan keganasan berasaskan jantina (dan autonomi wanita). Undang-undang kewarganegaraan yang tidak sama rata boleh meletakkan wanita warga Malaysia dan anak-anak mereka dalam kedudukan yang sangat terdedah kepada kesusahan. Wanita diletakkan dalam situasi yang terdedah kepada kekurangan autonomi, risiko keganasan berasaskan jantina/ keganasan rumah tangga, penghijrahan yang dipaksa, kesukaran untuk kembali ke Malaysia (dan menerima sokongan keluarga mereka) dan mereka harus berdepan dengan cabaran birokrasi sepanjang hayat.

Ketidakupayaan kanak-kanak tersebut untuk mengakses hak asasi secara sama rata di Malaysia dan tekanan ekonomi kepada keluarga tersebut (ditambah dengan kesukaran pasangan bukan warganegara untuk mendapatkan pekerjaan di Malaysia), wanita Malaysia mungkin menghadapi autonomi terhad dalam pilihan domisil dan menghadapi penghijrahan yang dipaksa. Semasa berada di luar negara, mereka kemudian terikat dengan pasangan mereka dengan akses kepada hak dan keselamatan yang terhad sebagai seorang warganegara Malaysia.

Dalam hal ini, ia amat sukar untuk wanita warga Malaysia untuk meninggalkan perkahwinan yang toksik atau kasar kerana mereka terpaksa bergantung sepenuhnya kepada suami warga asing untuk status kewarganegaraan anak-anak mereka. Beberapa wanita telah melaporkan bahawa status “bukan warganegara Malaysia” anak mereka kekal sebagai penghalang kepada wanita warga Malaysia untuk mendapatkan hak penjagaan (custody) anak mereka. Sekiranya wanita itu menceraikan pasangan asing, mereka mungkin masih memerlukan bantuan daripada bekas pasangan asing mereka untuk memproses pasport anak atau permohonan lain.

"Saya perlu memikirkan semula soal perceraian kerana status bukan warganegara Malaysia anak saya adalah satu kelemahan sekiranya saya ingin mendapatkan hak penjagaan anak saya, walaupun saya yang telah membesarkan anak saya. Saya takut saya mungkin terjebak dalam perkahwinan toksik ini dan tiada apa yang boleh saya lakukan lagi. Saya harap saya dapat kembali ke Malaysia supaya anak saya dapat menerima penjagaan dan sokongan keluarga saya di sana."

⁶ Terdapat sejumlah dua puluh lima vaksin yang diperlukan dari lahir hingga umur 15 tahun. Kementerian Kesihatan Malaysia. "Vaksinasi untuk Kanak-kanak di Malaysia." Kementerian Kesihatan. Laman web. <http://hsi.moh.gov.my/2019/04/17/vaccination-for-children-in-malaysia-2/>

- Seorang wanita warganegara Malaysia yang berada dalam perkahwinan yang kasar di luar negara

- 4.6. **KEKURANGAN STATUS UNDANG-UNDANG BAGI KANAK-KANAK YANG BERUMUR 21 TAHUN KE ATAS UNTUK KEKAL BERSAMA IBU DAN KELUARGA DI MALAYSIA:** Kanak-kanak yang berumur 21 tahun ke atas tidak boleh memohon kewarganegaraan secara pendaftaran, dan seterusnya hanya boleh duduk di Malaysia menggunakan status 'pelancong'. Ini mengakibatkan ahli keluarga terpisah.

"Tiga anak lelaki saya sayangkan Malaysia. Saya tidak dapat membayangkan dua anak sulung saya dipisahkan daripada anak bongsu saya (yang dilahirkan di luar negara dan bukan rakyat Malaysia) apabila mereka menjangkau umur di mana anak bongsu saya terpaksa meninggalkan negara Malaysia. Sebagai seorang ibu, saya tidak mahu dipisahkan daripada mereka atau terpaksa perlu bimbang tentang apa yang akan berlaku pada masa depan mereka."

- Seorang ibu warganegara Malaysia yang mempunyai dua anak warganegara Malaysia dan seorang anak bukan warganegara

Tahun lalu, apabila visa pelajar saya tamat tempoh, saya terpaksa pulang ke negara ayah untuk tinggal bersamanya. Bapa saya seorang yang kesat, beliau menghalau saya dari rumahnya dengan hanya beg galas dan tidak ada tempat lain untuk saya pergi. Ibu dan kakak saya (yang kedua-duanya rakyat Malaysia) terpaksa menghantar tiket untuk saya pulang ke Malaysia. Mereka terpaksa menghabiskan wang simpanan mereka untuk membayar universiti saya di Malaysia supaya saya boleh mempunyai visa pelajar yang membolehkan saya tinggal di Malaysia."

- Seorang anak kepada wanita warga Malaysia yang terkesan

- 4.7. **CABARAN BIROKRATIK YANG MENYEBABKAN WANITA WARGANEGARA MALAYSIA MENGALAMI TRAUMA PSIKOLOGI DAN EMOSI:** Wabak COVID-19 telah memburukkan lagi trauma emosi dan psikologi yang dialami oleh wanita warganegara Malaysia dan kanak-kanak mereka akibat pemisahan keluarga yang dikuatkuasakan oleh kerajaan. Ramai wanita dalam perkahwinan dwi-nasional terpaksa menjalani perpisahan keluarga sepanjang COVID-19, dan sebilangan besar daripada mereka adalah mereka yang hamil atau baru bersalin— sesetengah daripada mereka terpaksa bergegas pulang ke Malaysia untuk melahirkan anak supaya anak mereka boleh memperolehi kewarganegaraan Malaysia secara kuat kuasa undang-undang.

Terdapat ramai yang mengalami kehamilan atau mengatasi isu penjagaan selepas bersalin dan kemurungan selepas bersalin akut secara bersendirian. Ada yang terpaksa menjalani proses ini sambil menjaga anak-anak mereka yang lain atau ahli keluarga yang berusia. Ini adalah beban fizikal dan emosi tambahan yang diletakkan kepada keluarga dwi-nasional Malaysia, terutamanya wanita, dan dalam jangka panjang boleh membawa kepada trauma psikologi yang makin teruk.

Wanita Malaysia dengan anak yang dilahirkan di luar negara terpaksa hidup dalam ketakutan yang berterusan terhadap ketidakpastian masa depan dan perpisahan daripada anak-anak mereka. Birokrasi mewujudkan impak yang lebih ketara dalam keadaan unik apabila wanita warganegara Malaysia yang sakit, ibu tunggal, atau apabila anak terkesan berusia 21 tahun dan tidak lagi boleh memohon kewarganegaraan melalui pendaftaran.

5. DASAR MALAYSIA DALAM KONTEKS GLOBAL

Kebanyakan undang-undang kewarganegaraan berakar umbi dalam warisan penjajah, dan mencerminkan diskriminasi terhadap wanita yang ditanam dalam sistem perundangan kuasa kolonial, dan bukannya berakar umbi dalam norma sosiobudaya tempatan Malaysia. Dalam dekad yang lalu sahaja, lebih sedozen negara telah memperbaharui undang-undang

kewarganegaraan mereka, manakala beberapa negara lain telah membuat komitmen untuk memperbaharui undang-undang kewarganegaraan mereka.

Komuniti global telah mengakui bahawa hak wanita adalah hak asasi manusia dan kesaksamaan jantina adalah syarat untuk pembangunan mampan, kemakmuran dan keamanan. Komuniti global telah pun mengiktiraf kewarganegaraan sebagai hak asasi manusia. Oleh itu, Malaysia kekal sebagai satu daripada hanya:

- 25 negara di dunia⁷
- Empat (4) negara di Asia & Pasifik bersama dengan Nepal, Brunei dan Kiribati, dan
- Dua (2) negara di Asia Tenggara (ASEAN)

yang tidak memberikan hak kepada wanita untuk memberikan kewarganegaraan kepada anak-anak mereka

6. DENGAN MEMBENARKAN ANAK-ANAK KEPADA WANITA WARGANEGARAAN MALAYSIA YANG DILAHIRKAN DI LUAR NEGARA UNTUK MEMPEROLEHI KEWARGANEGARAAN MALAYSIA DENGAN CARA KUATKUASA UNDANG-UNDANG, KERAJAAN MALAYSIA BOLEH:

- 6.1. Memastikan wanita Malaysia dan anak-anak mereka tidak diletakkan dalam situasi keganasan dan terdedah
- 6.2. Menegakkan hak-hak wanita warganegara Malaysia yang terdiri daripada lima puluh peratus daripada penduduk Malaysia, yang merupakan pengundi dan telah memainkan peranan penting dalam pilihan raya dan mobilisasi ke arah pilihan raya.
- 6.3. Dalam proses pencapaian kesaksamaan wanita, boleh mendekati lagi kepada Ikrar negara Malaysia kepada pencalonan Majlis Hak Asasi Manusia Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, iaitu, "menguatkan usaha untuk mencapai kesaksamaan jantina dan menghapuskan keganasan terhadap wanita"
- 6.4. Memberikan kepentingan utama kepada kanak-kanak, sejajar dengan obligasi antarabangsa; ini seterusnya dapat menyumbang kepada kedudukan Malaysia di arena antarabangsa dan serantau
- 6.5. Menggalakkan rasa hormat serta memupuk perpaduan di kalangan keluarga-keluarga Malaysia, selanjutnya mengukuhkan maksud kepada wawasan #KeluargaMalaysia

⁷ Bahamas, Bahrain, Barbados, Brunei, Burundi, Eswatini, Iran, Iraq, Jordan, Kiribati, Kuwait, Lubnan, Liberia, Libya, Malaysia, Mauritania, Nepal, Oman, Qatar, Arab Saudi, Somalia, Sudan, Syria, Togo, Emiriah Arab Bersatu

ANNEX

RINTANGAN/ HUKUH LAZIM

- I. Hujah dwi kewarganegaraan sering digunakan sebagai justifikasi dalam mengekalkan peruntukan kewarganegaraan yang mendiskriminasi wanita Malaysia (berkahwin dengan warga asing) yang melahirkan anak di luar negara. Kanak-kanak dalam kategori berikut juga boleh secara umum menerima dua kewarganegaraan:
 - A. Kanak-kanak yang dilahirkan di luar negara kepada lelaki Malaysia (berkahwin dengan pasangan asing)⁸
 - B. Kanak-kanak yang dilahirkan di Malaysia sama ada ibu atau bapa warganegara Malaysia (yang berkahwin dengan pasangan asing) juga berpeluang menerima dua kewarganegaraan
 - C. Kanak-kanak yang ibu bapanya adalah rakyat Malaysia tetapi dilahirkan di luar negara juga boleh menerima dua kewarganegaraan dari negara di mana mereka dilahirkan jika negara itu mengikut prinsip jus soli

Dalam kes ini, ancaman dua kewarganegaraan jelas bukan merupakan kriteria yang dikenakan ke atas lelaki warga Malaysia. Isu dwi-kewarganegaraan tidak boleh dijadikan alasan untuk mengekalkan diskriminasi terhadap wanita.

- II. Persoalan untuk membuka *floodgates* juga sering dipersoalkan sebagai kebimbangan dan kami menganggap kebimbangan ini merujuk kepada pasangan asing wanita Malaysia. Walau bagaimanapun, pada hakikatnya, pasangan asing seorang wanita warga Malaysia tidak mempunyai akses kepada permohonan kewarganegaraan Malaysia. Sebaliknya, mereka mesti memohon kewarganegaraan secara naturalisasi. Identiti Malaysia seorang anak tidak memberi kesan terhadap bapa yang bukan warganegara untuk mendapatkan kewarganegaraan Malaysia.
- III. Perubahan dasar sudah memadai: Terdapat percubaan untuk mengubah prosedur pentadbiran bagi kewarganegaraan kanak-kanak yang lahir di luar negara kepada wanita Malaysia pada tahun 2010. Walau bagaimanapun, pindaan pentadbiran itu tidak melibatkan perubahan dalam proses kelulusan untuk kewarganegaraan ini.

Pada tahun 2019, Kementerian Dalam Negeri mengumumkan SOP yang disemak semula, termasuk tempoh pemprosesan permohonan yang ditetapkan dan sebab-sebab penolakan. Walau bagaimanapun, ini tidak dilaksanakan. Malah, pada tahun yang sama, Kementerian Dalam Negeri dilaporkan mempunyai 54,222 permohonan kewarganegaraan yang masih belum diproses⁹. Sesetengah peserta kaji selidik Family Frontiers yang mengambil bahagian dalam kaji selidik tentang cabaran birokrasi untuk permohonan kewarganegaraan melalui Perkara 15(2)—telah diberitahu bahawa penangguhan dalam proses permohonan adalah disebabkan faktor tunggakan (*backlog*) dalam permohonan kewarganegaraan.

Disediakan oleh:

FAMILY FRONTIERS—Persatuan Kebajikan Sokongan Selangor & KL (Family Frontiers) adalah entiti bukan untuk keuntungan yang didaftarkan dan ditubuhkan bertujuan untuk memajukan, mempromosi dan mengukuhkan unit keluarga supaya tiada keluarga yang terkecuali. Ia bertindak sebagai payung bagi Kumpulan Sokongan Pasangan Warga Asing, yang menyokong hak keluarga dwinasional Malaysia dan menggerakkan tindakan untuk Kempen Malaysia untuk Kewarganegaraan Sama Rata.

Contact:

Suri Kempe, Presiden, surikempe@gmail.com | +60 19-399 3886

Bina Ramanand, Pengasas/ Penyelaras Utama, bina.r@familyfrontiers.org | +60 12-216 3597

⁸ Pada masa ini, 170 negara memberi wanita hak untuk memberikan kewarganegaraan kepada anak-anak mereka secara sama rata dengan lelaki.

⁹ Fourteenth Parliament, Second Term, Second Meeting. (2019). 18 July. Retrieved from: <https://www.parlimen.gov.my/files/hindex/pdf/DR-18072019.pdf>

SUBMISSION TO THE SPECIAL SELECT COMMITTEE ON WOMEN AND CHILDREN AFFAIRS AND SOCIAL DEVELOPMENT: CONSTITUTIONAL AMENDMENT TO ENSURE MALAYSIAN WOMEN HAVE EQUAL RIGHTS TO CONFER AUTOMATIC CITIZENSHIP ON THEIR CHILDREN

1. LEGISLATIVE RECOMMENDATION

Family Frontiers requests that this select committee on an urgent and immediate basis recommend to the Government to amend sub-clauses 1(b) and 1(c) under Part II, Second Schedule of the Constitution, by replacing the word “father” in each clause with the words “parents one at least”, so that the said sub-clauses read as follows:

“1. ...the following persons born on or after Malaysia Day are citizens by operation of law, that is to say:

(a) ...

(b) “every person born outside the Federation whose ~~father~~ ***parents one at least*** is at the time of the birth a citizen and either was born in the Federation or is at the time of the birth in the service of the Federation or of a State;” and

(c) “every person born outside the Federation whose ~~father~~ ***parents one at least*** is at the time of the birth a citizen and whose birth is, within one year of its occurrence or within such longer period as the Federal Government may in any particular case allow, registered at a consulate of the Federation or, if it occurs in Brunei or in a territory prescribed for this purpose by order of the Yang Di-Pertuan Agong, registered with the Federal Government;...”

Further or in the alternative, Family Frontiers requests that this select committee recommend that when a Bill to amend Article 14(1) and/or Clause 1 of Part II of the Second Schedule of the Constitution is tabled in the Dewan Rakyat, a motion should be moved under Standing Order 54(1) to commit the Bill to this select committee before its second reading, so that this committee may discuss the details, merits and principles of the Bill under Standing Order 55(1) and propose recommendations to the House with the benefit of 360° stakeholder input.

2. CALL TO ACTION

It was reported on [24 September 2021](#), that “the Cabinet has asked the Attorney General to also bring the issue to the Deputy Yang di-Pertuan Agong, Sultan of Perak Sultan Nazrin Muizzuddin Shah, in the near future.”

More than a month has gone by, but the Government has yet to provide clear updates on the following questions:

- A. Has the consent from the Conference of Rulers been obtained by the Government?
- B. Has the Constitutional Amendment Bill been prepared?
- C. When does the Government intend to table the Bill in Parliament?

3. THE ISSUE

- 3.1. Article 14(1)(b) of the Malaysian Federal Constitution together with the Second Schedule, Part II, Section 1(b) specifically grants Malaysian men the right to confer citizenship by 'operation of law' on their overseas-born children. Malaysian mothers and their children are forced to apply for citizenship under Article 15(2) and related provisions under the Second Schedule. This application process is fraught with inconsistencies and delays. However, there is no guarantee of securing citizenship; rejection is usually unaccompanied with a reasoning.
- 3.2. On 9 September 2021, following a case filed by Family Frontiers and six Malaysian mothers, Kuala Lumpur High Court judge Yang Arif Akhtar Tahir ruled that Article 14(1)(b) of the FC together with the Second Schedule, Part II, Section 1(b) of the FC¹⁰, must be read in a harmonious manner with Article 8(2)¹¹ of the FC. In doing this, the High Court judge announced that the word 'father' must be read to include mothers and that their children are entitled to citizenship by operation of law.
- 3.3. On 26 October 2021, the Home Ministry in a written response to a parliamentary question revealed that out of 2,352 citizenship applications made by Malaysian mothers between 2018 and 11 October 2021, only 21 children were granted approval, while 31 applications were rejected.¹² Meaning, that a mere 0.89% of applications have been approved, at an average of only 7 citizenship applications approved per year. In the meantime, the remaining 2,300 children who have applied for citizenship remain in limbo as their applications are "in the process". Approval rates in previous years were not much better. Between 2013 and 2018, only 142 out of 4,112 applications were approved¹³ (3.4% success rate). This acute, systemic delay has a profound impact on the lives, rights and welfare of the mothers and their children.
- 3.4. Non-citizen children of Malaysian women are disadvantaged when living in Malaysia and face unequal access to fundamental rights such as education, healthcare, economic opportunities, and social protection. Impacted Malaysian women living overseas are also placed in vulnerable and precarious situations, living in abusive marriages with risks of domestic violence.

4. IMPACT OF THE LACK OF A MALAYSIAN LEGAL STATUS ON MOTHER AND CHILD AND WHY A CONSTITUTIONAL AMENDMENT IS CRUCIAL

- 4.1. **LACK OF ACCESS TO NATIONAL SCHOOL EDUCATION:** These children have limited access to public education. The current system only allows these children to attend school months after their Malaysian classmates joined the academic year. Consequently, they lose approximately 2 years of education in total. Additionally, they are also ineligible for schemes such as the Textbook Loan Scheme, Supplementary Food Programme and health programmes (dental care and vaccinations). There is a levy of RM120 for primary school and RM240 as payment in addition to the visa cost and medical insurance costs.

¹⁰ The provision in the Federal Constitution on 'Citizenship by Operation of Law' that grants Malaysian men (married to foreign spouses) rights to confer automatic citizenship on their overseas-born children remains silent on the rights of Malaysian mothers (married to foreign spouses) to do the same

¹¹ The provision in the Federal Constitution that guarantees fundamental liberties and prohibits gender discrimination

¹² Dewan Rakyat, *Jawapan-jawapan bagi Pertanyaan-pertanyaan Jawab Lisan yang tidak dijawab di dalam Dewan*, 26 Oktober 2021, JDR26102021, Soalan No. 26 (Available at: <https://www.parlimen.gov.my/jawapan-lisan-dr.html?uweb=dr&lang=bm>).

¹³ Malay Mail, *Home Ministry says approved 21 of 2,352 citizenship applications by Malaysian mums for their kids from 2018 until now*, 26 October 2021 (Available at:

<https://www.malaymail.com/news/malaysia/2021/10/26/home-ministry-says-approved-21-of-2352-citizenship-applications-by-malaysia/2016181>)

4.2. **LACK OF AFFORDABLE HEALTHCARE:** Non-citizen children of a Malaysian parent are designated as foreigners in public medical facilities, which carry additional fees compared to citizens, as per the 2016 amendments to the Fees Act (Medical) 1951^{14,15}. Certain services such as vaccinations and dental checks which are normally provided for free to Malaysian children in public schools are not extended to non-citizen children of Malaysians. Children with disabilities or long-term health issues will be faced with exorbitant medical costs.

“I have two special needs children who require therapy and considering they both hold a ‘non-citizen’ status, I am made to pay a much higher rate than what I have to pay for my eldest child who is Malaysian. The cost became increasingly unaffordable due to economic challenges during COVID-19. I had to make the hard decision to remove my younger child from therapy.”

- A Malaysian mother with two special needs non-citizen children

4.3. **HEAVY BURDEN OF BUREAUCRATIC PROCESS FOR MALAYSIAN WOMEN:** Malaysian mothers have reported having challenges in securing visas for their non-citizen children at Malaysian Immigration. They have to make repeated visits to immigration for yearly renewals.

Non-citizen children of Malaysians below six years old are only given a six-month visa, while those who are school going age are required to apply for a Long-Term Social Visit Pass (LTSVP) or student visa. It is valid for one year and requires both the Malaysian parent and foreign parent to be present at each renewal. This is especially dangerous for mothers who are experiencing domestic violence or whose husbands remain overseas to support their stay in Malaysia.

4.4. **MONETARY COST OF DISCRIMINATION AGAINST MALAYSIAN MOTHERS:** Malaysian mothers are also faced with the burden of high cost of maintaining a non-citizen children in Malaysia—such as private education, healthcare, visa charges, processing charges for student visa and medical insurance. This is especially difficult for those that are single parents. Below is a rough breakdown of the costs that have to be borne by Malaysian mothers while raising their non-citizen children in Malaysia:

School fees (Cost for private schooling if a seat at a public school cannot be secured)	Can cost from RM20k to RM30k per annum. The fee increases gradually as the child gets older. The last year of secondary school fees can go up to RM40k per year.
School fees (Cost for education at public school)	RM120/ year for primary school RM240/ year for secondary school <i>*additional costs for textbooks, etc. will be born by parents as the children are not eligible for schemes such as the textbook loan scheme</i>
Healthcare	It is estimated that parents will have to pay a total of RM 1,000 in vaccinations alone for their children—each vaccine costing RM40, and following the schedule set by the Ministry of Health for vaccinations ¹⁶ . Insurance = Can cost from RM700 to RM2500/ year <i>*depending on the insurance company and plan</i>

¹⁴ There are two classifications of non-citizen children who are allowed to enjoy health care services alike to citizens: those born in Malaysia under the age of 12, holding a Malaysian Birth Certificate and with at least one parent who is a citizen or PR holder, and those under the age of 18, adopted by Malaysian parents and with certified adoption papers.

¹⁵ For example, outpatient treatment for Malaysian citizens cost RM 1, while for foreigners it is RM 40. Ministry of Health Malaysia. “Outpatient Charges.” Ministry of Health Official Portal. Website. <<https://www.moh.gov.my/index.php/pages/view/160?mid=291>>

¹⁶ There are a total of twenty-five vaccines required from birth to the age of 15. Ministry of Health Malaysia. “Vaccination for Children in Malaysia.” Ministry of Health. Website. <<http://hsi.moh.gov.my/2019/04/17/vaccination-for-children-in-malaysia-2/>>

<p>Visa charges</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Student visa/ pass costs = ~RM60 - 100/ year <i>*may differ according to nationality</i> • Processing or admin fee charged by private schools/ cost for visa agent for student visa application = ~RM550 - 1.5k/ year
---------------------	--

Some other costs include stamp duty of all documents (costs up to RM10 per stamp per document)

- 4.5. **VULNERABILITY OF MALAYSIAN WOMEN:** There are significant links between women’s citizenship rights and gender-based violence (and women’s autonomy). Unequal citizenship laws put Malaysian women and their children in a position of extreme vulnerability to adversity, and effectively violates their human rights. Women are placed in vulnerable situations and are more prone to experience lack of autonomy, risk of gender-based violence, forced migration, difficulty returning to Malaysia (and receiving the support of their extended family) and are faced with a lifetime of bureaucratic challenges.

The inability of the child to access fundamental rights on an equal basis in Malaysia and the economic strains on the family (coupled with the difficulty for the non-citizen spouse to secure employment in Malaysia), the Malaysian women might face limited autonomy in choice of domicile and face forced migration. While overseas, they are then bound to their spouses with little access to their rights and security as a Malaysian citizen.

In this regard, women find it difficult to leave an abusive marriage because they are made to wholly depend on their foreign husbands for the citizenship of their children. Some women have reported that the non-Malaysian status of their children remains as a barrier for the Malaysian mother to gain custody of their children. In the event the woman divorces the foreign spouse, they may still require assistance from their foreign ex-spouse to process the child’s passport or other applications.

“I have to rethink a divorce because the non-Malaysian status of my child is a weak point for me to get custody of my child, even though I raised my child. I am afraid I may be stuck in this abusive marriage and there is nothing I can do. I wish I could return to Malaysia so my child can receive the care and support of my family there.”

- A Malaysian woman in an abusive marriage overseas

- 4.6. **LACK OF LEGAL STATUS FOR CHILDREN ABOVE THE AGE OF 21 TO REMAIN WITH THEIR MALAYSIAN MOTHER AND FAMILY:** Children above the age of 21 can no longer apply for citizenship by ‘registration’ and are relegated to the status of a mere tourist. This causes families to be separated.

“My three boys love Malaysia. I cannot imagine my two oldest sons being separated from my youngest son (who was born abroad and is not a Malaysian citizen) when they are older. As a mother, I don’t want to be separated from them or constantly have to worry about what the future holds for us.”

- A Malaysian mother with two Malaysian children and one non-citizen child

“Last year, when my student visa expired, I was forced to go back to my father’s country to live with him. My father, an abusive man, threw me out of his house with just a backpack and nowhere else to go. My mother and sister who are both Malaysians had to send me a ticket to return to Malaysia. They have had to spend their life savings to pay for my university in Malaysia so I can have a student visa that would enable me to stay in Malaysia.”

- An impacted adult daughter of a Malaysian woman

- 4.7. **BUREAUCRATIC CHALLENGES LEAVING MALAYSIAN WOMEN IN HARM’S WAY WHILE CAUSING PSYCHOLOGICAL AND EMOTIONAL TRAUMA:** The

pandemic has worsened the emotional and psychological trauma of women and children as a result of state-enforced family separation. Many women in binational marriages had to undergo family separation during the pandemic, and a significant number of them were those that were either pregnant or had just given birth during COVID-19 — some of whom had to rush back to Malaysia to deliver so they could secure citizenship for their child.

Many experienced pregnancies or coped with postnatal care and acute postpartum depression alone, often with some other medical health issues with limited or no support. Some had to undergo these processes while caring for other children of theirs or aged family members. This is an added physical and emotional burden placed upon Malaysian transnational families, particularly women, and can in the long-run lead to severe psychological trauma.

Malaysian women are made to live in constant fear of uncertainty of the future and separation from their children. The bureaucracy creates especially stark impact in certain unique circumstances such as when the Malaysian mother is ill, the mother is a single mother or when the child is turning 21 and can no longer apply for citizenship by registration.

5. MALAYSIA'S POLICIES IN A GLOBAL CONTEXT

Most citizenship laws are rooted in colonial legacies, reflecting the discrimination against women embedded in the legal systems of colonial powers, rather than being rooted in homegrown sociocultural norms. In the past decade alone over a dozen countries have reformed their nationality laws, while a number of others have made commitments to reform their laws.

The global community has recognized that women's rights are human rights and that gender equality is a requisite for sustainable development, prosperity and peace. It has also recognized nationality as a fundamental human right. As such, Malaysia remains one of only:

- 25 countries in the world¹⁷
- Four (4) countries in Asia & the Pacific with Nepal, Brunei and Kiribati, and
- Two (2) countries in South-East Asia (ASEAN)

that does not grant women equal rights to confer citizenship on their children

6. BY ALLOWING OVERSEAS-BORN CHILDREN OF MALAYSIAN WOMEN ACCESS TO MALAYSIAN CITIZENSHIP BY OPERATION OF LAW, THE MALAYSIAN GOVERNMENT CAN:

- 6.1. Ensure that Malaysian women and their children are not placed in situations of violence and vulnerability
- 6.2. Affirm the rights of Malaysian women who comprise fifty percent of the Malaysian population, who are voters and have played and continue to play a crucial role in the electorate and mobilisation towards elections
- 6.3. In advancing women's equality, be one step closer to fulfilling its pledge submitted to the Human Rights Council where it pledged to "strengthen efforts to achieve gender equality and women's empowerment and eliminate violence against women"
- 6.4. Allow the best interest of children to prevail as per its international obligations; this will contribute towards Malaysia's international and regional standing
- 6.5. Promote respect for, and unity of, Malaysian families while breathing meaning into the vision of #KeluargaMalaysia

¹⁷ The Bahamas, Bahrain, Barbados, Brunei, Burundi, Eswatini, Iran, Iraq, Jordan, Kiribati, Kuwait, Lebanon, Liberia, Libya, Malaysia, Mauritania, Nepal, Oman, Qatar, Saudi Arabia, Somalia, Sudan, Syria, Togo, United Arab Emirates

ANNEX

COMMON RESISTANCE/ ARGUMENTS

- I. **The dual citizenship argument** is often used as a justification in retaining citizenship provisions that discriminate against Malaysian women (married to foreigners) who give birth overseas. Children in the following categories may also be open to receiving dual citizenship:
 - A. Children born abroad to a Malaysian man (married to a foreign spouse)¹⁸
 - B. Children born in Malaysia to either parent Malaysian (married to a foreign spouse) are also open to receiving dual citizenship
 - C. Children whose parents are both Malaysian but are born abroad also may receive dual citizenship from the country they are born in if that country follows the principle of *jus soli*

In this case, the threat of dual citizenship is clearly not a criteria applied to Malaysian men. The dual nationality issue should not be used as an excuse to perpetuate discrimination against women.

- II. **The question of opening up floodgates** is also often expressed as a concern and we presume this concern refers to the non-citizen spouse of the Malaysian woman. However, in reality, a non-citizen spouse of a Malaysian woman does not have access to the application of Malaysian citizenship. Instead, they must rely on citizenship by naturalisation, a procedure on which any foreigner can rely. The Malaysian identity of the child does not add any effect to the non-citizen parent's access to Malaysian citizenship.
- III. **Policy change would suffice:** There was already an attempt to reform administrative procedures for citizenship of children born overseas to Malaysian women in 2010. However, the administrative amendment did not cascade with changes in the administration of approvals for these citizenship applications.

In 2019, the Home Ministry announced revised SOPs, including a stipulated application processing period and reasons for rejections. However, this was not reflected in practice. In fact, in the same year, the Home Ministry was reported to have a total of 54,222 citizenship applications yet to be cleared.¹⁹ Some participants in Family Frontiers' survey—on the bureaucratic challenges for the citizenship application via Article 15(2)—reported being told that a potential reason for delay in the processing of the applications could be the accumulation of backlog in citizenship applications.

Prepared by:

FAMILY FRONTIERS—The Association of Family Support & Welfare Selangor & KL (Family Frontiers) is a registered not-for-profit entity that was established with the aim of advancing, promoting and strengthening the family unit so that no family is left behind. It acts as an umbrella body for the Foreign Spouses Support Group, that supports and advocates for the rights of foreign spouses married to Malaysian citizens and mobilizes action for the Malaysian Campaign for Equal Citizenship.

Contact:

Suri Kempe, President, surikempe@gmail.com | +60 19-399 3886

Bina Ramanand, Co-founder/ Lead Coordinator, bina.r@familyfrontiers.org | +60 12-216 3597

¹⁸ Currently, 170 countries give women the right to confer citizenship to their children on an equal basis as men.

¹⁹ Fourteenth Parliament, Second Term, Second Meeting. (2019). 18 July. Retrieved from: <https://www.parlimen.gov.my/files/hindex/pdf/DR-18072019.pdf>

**Perkara 14(1)(b) Perlembagaan Persekutuan:
Kewarganegaraan kanak-kanak yang lahir di luar
negara oleh ibunya yang berwarganegara
Malaysia dan ayah berwarganegara asing**

Mesyuarat Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita dan Kanak-
Kanak dan Pembangunan Social Parlimen Ke-14 Bil. 6 Tahun 2021

Article 14(1)(b) FC

14 Citizenship by operation of law

(1) Subject to the provisions of this Part, the following persons are citizens by operation of law, that is to say:

(a) ...

(b) every person born on or after Malaysia Day, and having any of the qualifications specified in Part II of the Second Schedule.

(c) (Repealed)

Article 30 of FC

30. Certificates of citizenship.

(1) The Federal Government may, on the application of any person with respect to whose citizenship a doubt exists, **whether of fact or of law**, certify that that person is a citizen.

(2) ...

(3) For the purpose of determining **whether a person was born a citizen of the Federation**, any question **whether he was born a citizen of another country shall be decided by the Federal Government**, whose certificate thereon (unless proved to have been obtained by means of fraud, false representation or concealment of a material fact) **shall be conclusive.**

ss.1 & 2 Part III of FC

1. The **functions of the Federal Government** under Part III of this Constitution **shall be exercised by such Minister** of that Government as the Yang di-Pertuan Agong may from time to time direct, and references in this Schedule to the Minister shall be construed accordingly.

2. A **decision of the Federal Government under Part III** of this Constitution **shall not be subject to appeal or review in any court.**

Article 159(5) FC

Amendment of the Constitution

159.

(1) Subject to the following provisions of this Article and to Article 161E the provisions of this Constitution may be amended by Federal law.

...

(5) A law making an amendment to Clause (4) of Article 10, any law passed thereunder, the provisions of **Part III**, Article 38, 63(4), 70, 71(1), 72(4), 152, or 153 or to this Clause shall not be passed without the consent of the Conference of Rulers.

Terima Kasih

PENGGUBALAN RANG UNDANG-UNDANG ANTI-GANGGUAN SEKSUAL

DISEDIAKAN OLEH,
BAHAGIAN DASAR DAN PERANCANGAN STRATEGIK
KEMENTERIAN PEMBANGUNAN WANITA, KELUARGA DAN
MASYARAKAT

PERUNDANGAN / POLISI SEDIA ADA

Tiada undang-undang khusus bagi menangani isu **gangguan seksual** di Malaysia

BIL.	TAHUN	PERUNDANGAN DAN PERATURAN	JENIS
1.	1976	Kanun Kesyeksaan [<i>Akta 574</i>]	Undang-Undang
2.	1955	Akta Kerja [<i>Akta 265</i>]	Undang-Undang
3.	1998	Akta Komunikasi dan Multimedia [<i>Akta 588</i>]	Undang-Undang
4.	1999	<u>SEKTOR SWASTA:</u> Kod Amalan Untuk Mencegah dan Membasmi Gangguan Seksual di Tempat Kerja	<i>Voluntary Code</i>
5.	1993	<u>SEKTOR AWAM:</u> Peraturan-Peraturan Pegawai Awam (Kelakuan dan Tatatertib) 1993 (Pindaan 2002)	Warta Kerajaan
6.	2005 & 2018	Pekeliling Perkhidmatan Bil. 22/2005 (Garis Panduan Mengendalikan Gangguan Seksual di Tempat Kerja dalam Perkhidmatan Awam) & Pekeliling Perkhidmatan Bil. 5/2018	Pekeliling Kerajaan

ISU DAN KEKANGAN PERUNDANGAN / POLISI SEDIA ADA

PERUNDANGAN DAN POLISI SEDIA ADA	ISU & KEKANGAN
Kanun Keseksaan [Akta 574]	<p>1) Definisi yang terlalu luas atau tidak jelas bagi gangguan seksual</p> <p><i>Seksyen 354: kesalahan menyerang atau menggunakan kekerasan atau menggunakan kekerasan jenayah kepada seseorang dengan niat mencabul kehormatan.</i></p> <p><i>Seksyen 355: kesalahan menyerang atau menggunakan kekerasan jenayah kepada seseorang dengan niat hendak menjatuhkan kehormatan seseorang kecuali atas bangkitan marah.</i></p> <p><i>Seksyen 377D: melanggar kesopanan sama ada di tempat awam atau persendirian.</i></p> <p><i>Seksyen 509: mengaibkan kehormatan seseorang, sama ada dengan perkataan atau isyarat</i></p> <p>2) Kesukaran pembuktian elemen <i>mens rea</i> atau niat jahat dalam kes-kes gangguan seksual kerana sering kali dianggap sebagai gurauan</p> <p>3) Beban pembuktian (<i>burden of proof</i>) yang lebih sukar dan melampaui keraguan munasabah (<i>beyond reasonable doubt</i>).</p> <p>4) Undang-undang jenayah mengambil masa yang panjang dan tiada <i>redress/remedi</i> khusus kepada mangsa.</p>

ISU DAN KEKANGAN PERUNDANGAN / POLISI SEDIA ADA

PERUNDANGAN DAN POLISI SEDIA ADA	ISU & KEKANGAN
Akta Kerja 1955 [Akta 265]	<ol style="list-style-type: none"> 1) Pemakaian Akta terhad di tempat kerja sahaja 2) Pemakaian Akta ini juga tidak meliputi negeri-negeri Sabah dan Sarawak 3) Mekanisme untuk menangani gangguan seksual bergantung kepada pertimbangan dan budi bicara majikan sama ada untuk meneruskan siasatan atau tidak.
Pekeliling Perkhidmatan Garis Panduan Pengendalian Kes Gangguan Seksual di Tempat Kerja Dalam Perkhidmatan Awam (oleh Jabatan Perkhidmatan Awam)	<ol style="list-style-type: none"> 1) Tidak mengikat daripada segi perundangan, kecuali jika telah sabit kesalahan dan dikenakan tindakan tatatertib di bawah Peraturan-Peraturan Pegawai Awam (Kelakuan dan Tatatertib) 1993. 2) Pemakaian terhad di sektor awam sahaja.
Kod Amalan Untuk Mencegah dan Membasmi Gangguan Seksual di Tempat Kerja (oleh Kementerian Sumber Manusia)	<ol style="list-style-type: none"> 1) Tidak mengikat dari segi perundangan 2) Pelaksanaan Kod Amalan ini kurang mendapat sambutan kerana ia bukanlah sesuatu yang mandatori. Ini kerana dalam tempoh 10 tahun selepas ia diperkenalkan, hanya 400 daripada 450,000 buah syarikat swasta (0.08%) yang telah mengguna pakai dan mematuhi kod ini. <p><i>(perkara ini dimansuhkan sejak pindaan terhadap Akta Kerja dilakukan yang memasukkan peruntukan berkenaan gangguan seksual)</i></p>

HASRAT RUU ANTI-GANGGUAN SEKSUAL

A

DEFINISI gangguan seksual yang **KOMPREHENSIF** dan terpakai untuk semua

B

PENUBUHAN TRIBUNAL

Pembuktian secara Imbangan Kebarangkalian (*balance of probabilities*)

Redress untuk mangsa melalui remedi yang bersesuaian

Proses perundangan dipercepat dan kos minimum kepada mangsa

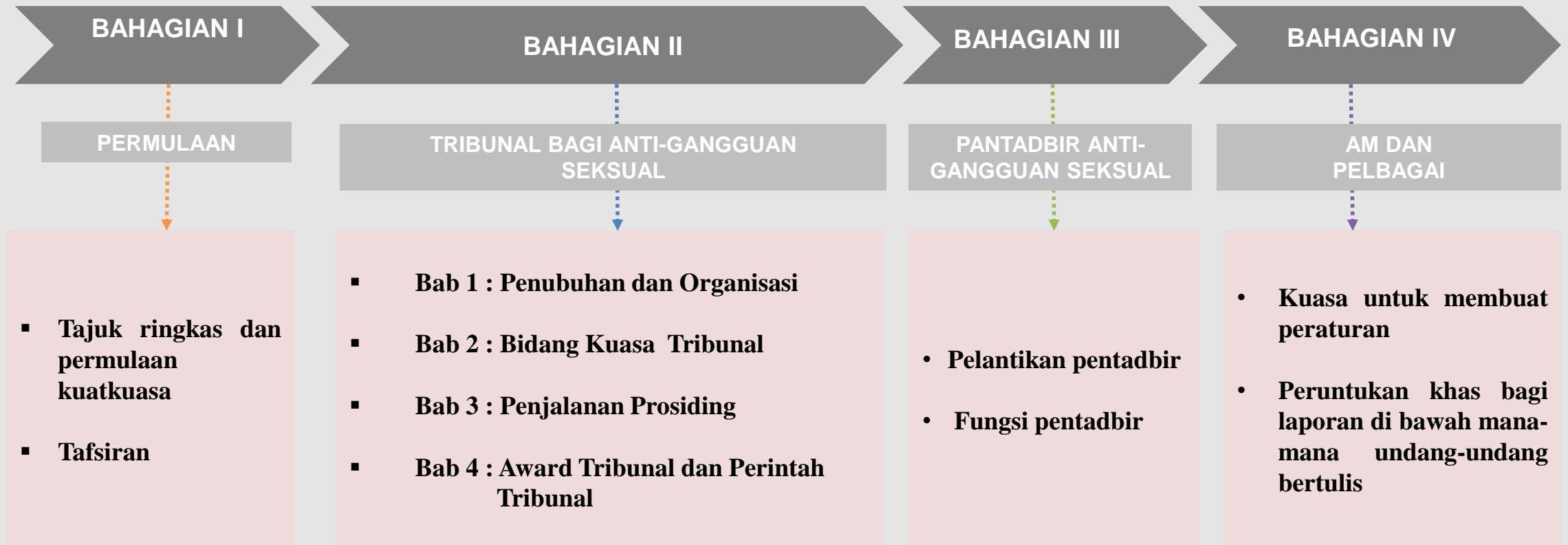
C

MENINGKATKAN KESEDARAN tentang perlakuan gangguan seksual

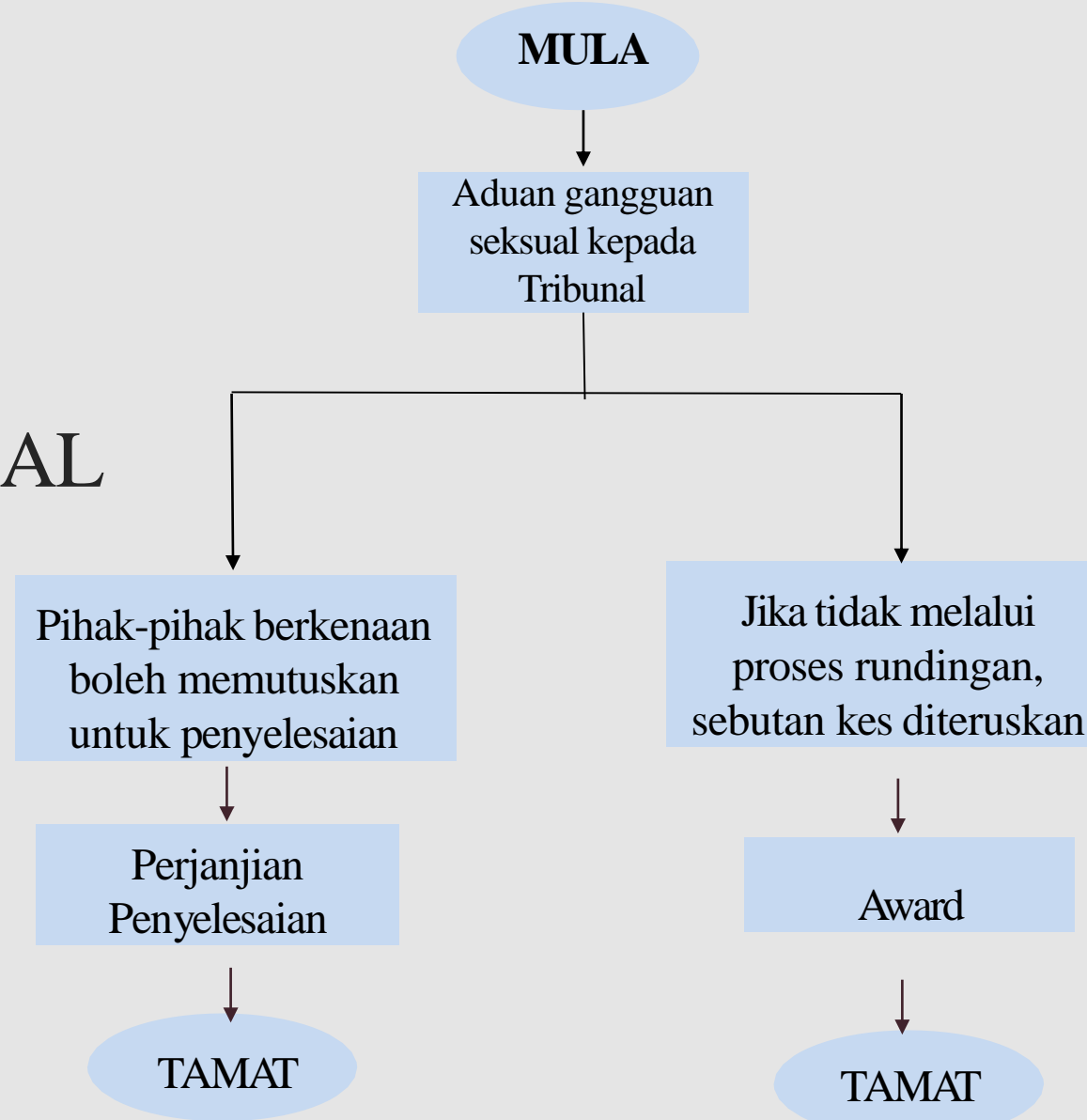
KERANGKA TERKINI RUU ANTI-GANGGUAN SEKSUAL DALAM BAHASA MELAYU*

(semakan AGC)

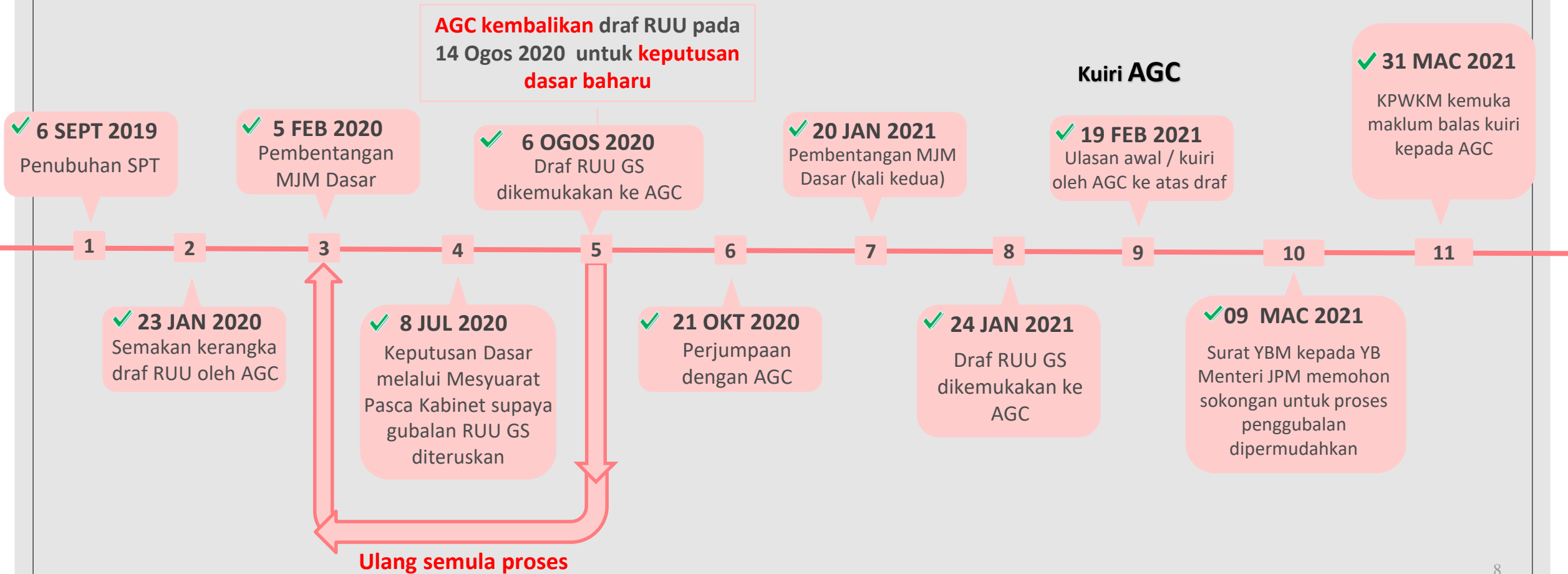

(Samb.....) KERANGKA RUU ANTI-GANGGUAN SEKSUAL

**RINGKASAN
CARTA ALIR
TINDAKAN
OLEH TRIBUNAL**

PROSES PENGUBALAN RUU AGS YANG TELAH DILALUI

(samb...)PROSES PENGGUBALAN RUU AGS

Kuiri AGC

✓ 4-5 MEI 2021

Sesi semakan bersama AGC

✓ 20 MEI 2021

KPWKM kemukakan keputusan dasar kepada AGC

✓ JULAI 2021

KPWKM kemukakan maklum balas kuiri kepada AGC
Draf dipersetujui oleh AGC dan diterjemah

SEPT 2021

Sesi Libat Urus, Pemurnian dan Pengemaskinian RUU AGS

WAY FORWARD

Kuiri AGC

OKT 2021

Pemurnian dan pengemaskinian RUU AGS

DIS 2021

Sesi Taklimat BackBenchers

Bacaan Pertama di Parlimen

11

12

13

14

15

16

17

18

19

✓ 11 MEI 2021

AGC kemukakan perkara-perkara untuk keputusan dasar KPWKM

Kuiri AGC

✓ 29 JUN 2021

AGC kemukakan kuiri tambahan

Kuiri AGC

✓ OGOS 2021

* Mesyuarat SPT
* Terjemahan dalam BM selesai
* Sesi Konsultasi MEF

NOV 2021

Semakan AGC
Penyediaan, Edaran, Pembentangan dan Kelulusan MJM
Kelulusan untuk cetakan blue bill RUU

Sekiranya AGC bersetuju dengan keseluruhan RUU

**SEKIAN,
TERIMA KASIH.**

STALKING

UNIT JENAYAH SEKSUAL DAN KEGANASAN DOMESTIK
BAHAGIAN PENDAKWAAN
Jabatan Peguam Negara

STALKING

- Laymen term of Stalking is 'unwanted or repeated' surveillance by an individual or group towards another person. Stalking behaviours are interrelated to harassment and intimidation and may include following the victim in person or monitoring them. The term stalking is used with some differing definitions in psychiatry and psychology, as well as in some legal jurisdictions as a term for a criminal offence.

POSITION IN MALAYSIA

- In Malaysia there is no specific stalking offence. However there are existing offences in the Penal Code that can be related to stalking i.e
- Section 336 – Endangers life or the personal safety of others;
- Section 350 – Criminal Force;
- Section 351 – Assault;
- Section 383 – Criminal Trespass;
- Section 503 – Criminal Intimidation;
- Section 507 – Criminal Intimidation by anonymous communication;
- Section 509 – Word or gesture intended to insult the modesty of a person.

WORKING COMMITTEE IN 2013 -2015

- Proposals are from Joint Action Group for Gender Equality (referred as JAG) on 6/11/2013. Between 2013-2015, a “Working Committee” was formed chaired by then Attorney General. Members of the Working Committee, AGC, KPWKM, women MPs, PDRM, BHEUU, JAG, WAO, AWAM, WCC and Bar Council
- There were series of meeting conducted. Three issues were discussed; Domestic Violence, Stalking and Restraining Order specifically for stalking.
- AGC proposed to amend the Penal Code (PC) by inserting Section 507A in PC, which confined to physical acts or conduct not to be extended to online stalking.
- AGC also proposed for an Interim Restraining Order relating to stalking.
- The Committee has been abolished and stalking has been stored.

PROPOSED SECTION -2015

- Proposed to insert Section 507A in Chapter XXII under Criminal Intimidation of PC.
- Proposed to insert Section 98A in Chapter XA of Criminal Procedure Code (CPC)

PROGRESS FROM 2019-2020

- In February 2019, Datuk Liew Vui Keong (Minister of Law) announced that the government would table anti-stalking legislation in 2019.
- On 30th May 2019, a meeting was held at Bilik Mesyuarat Gemilang, Bangunan BHEUU, chaired by YBrs. Dr Nor Mazny binti Abdul Majid, Deputy Director of “Dasar dan Pembangunan” Legal Affairs Division BHEUU, discussing on the needs of law in Anti Stalking. AGC argued on other sections in PC which can be used to charge certain unlawful act or conduct. The Policy Maker is to decide on the new Anti-Stalking Law and a new committee is to be set up to refine the proposed Anti-Stalking Law.
- On 30 September 2019, setting up a new committee was made by BHEUU, “To study policies regarding the need to enact specific law pertaining to Anti Stalking” (Mengkaji Dasar berhubung keperluan untuk mewujudkan undang-undang mengenai Anti-Stalking). WAO brief on their draft. If I may bring Tuan and YM thru their draft.
- On 6 November 2019 and 7 November 2019. During the brainstorming session all agencies agreed to adopt the AGC’s draft in 2015, outcome of the brainstorming. AGC also proposed for an interim restraint order and restraint order regime in relating to stalking. Outcome of the brainstorming would be the working draft.
- On 5 February 2020. Another brainstorming held at ILKAP. AGC gave furthers comments on the draft to the committees.
- On 5 August 2020. Meeting on finalizing the draft.

Section 507A of PC –Offence of Harassment

- Section 507A(1) – provide for an offence of harassment.

- Whoever intentionally or knowingly does any act or omission, directly or through a third party and knows or ought to know that the act or omission causes or is likely to cause fear, distress or alarm to any person commits an offence of harassment

Section 507A of PC –Offence of Harassment

- Section 507A(2) – provide sentence for harassment.
 - Whoever commits an offence of harassment shall be liable to a fine or imprisonment for a term which may extend to three years, and for the subsequent offence, to a fine or to imprisonment for a term which may extend to five years or to both.

Section 507B – Offence of Stalking

Whoever commits harassment on two or more occasions under any of the following circumstances:

- (a) following a person, or
- (b) contacting, or attempting to contact, a person by any means; or
- (c) publishing any statement or other material by any means –
 - (i) relating or purporting to relate to a person
 - (ii) purporting to originate from a person; or
- (d) entering or loitering in any place (whether public or private) outside or near the person's place of residence or place of business or any other place frequented by the person; or
- (e) interfering with any property in the possession of a person or anyone in whom that person is interested; or
- (f) watching or spying on a person or anyone in whom that person is interested in any manner or by any means or
- (g) giving and sending material to the person, or leaving it where it will be found by, given to or brought to the attention of, the person.

is said to commit the offence of stalking.

Section 507B(2) – provide sentence for stalking

- Whoever commits stalking shall be liable with imprisonment for a term which may extend to five years, or shall also be liable to a fine or both, and for the subsequent offence, or to imprisonment for a term which may extend to ten years or to a fine or to both.

Section 507B(3) – provide severe stalking

- Whoever commits stalking and causes the following:
 - (a) fear of grievous hurt, fear of injury or fear of death; or
 - (b) serious alarm or distress which has a substantial adverse effect on that person,

shall be punished with imprisonment for a term which may extend to seven years, or a fine or both, and for the subsequent offence, or to imprisonment for a term which may extend to fifteen years or to a fine or to both.

Amend by inserting Chapter XA (10A) after Chapter X (10) IN CPC

Power to issue a protection order in cases of harassment, stalking.

98A (1) The Court may, upon an *ex parte* application, issue a restraining order prohibiting a person who is being investigated or is charged of an offence under section 507A or 507B of the Penal Code and such order shall be effective until the disposal of the criminal proceedings.

(2) An application for a protection order under this section shall be made by—

- (a) the victim;
- (b) the victim's counsel; or
- (c) in the case where the victim is a child or an incapacitated adult, the guardian, relative or person responsible for such child or incapacitated adult.

(3) A person against whom a protection order is made may apply to set aside the protection order from the date the restraining order is served on that person.

(4) The order made under the section shall be deemed to be served on the person against whom the order is made if the order is served by personal service, send by post to the last known address of such person, or served by electronic means to such person.

(5) A protection order issued under subsection (1) shall prohibit or restrain the person against whom the order is made from committing any act or omission associated with stalking under section 507B of the Penal Code against the victim. If the Court is satisfied that it is necessary for the protection and personal safety of the victim, the Court may provide for an order prohibiting or restraining the person against whom the order is made from going near the victim, at a distance the Court thinks reasonable and any other order as may be necessary.

(6) Any person who contravenes a protection order issued under subsection (1) shall be liable to imprisonment not exceeding one year or to a fine up to five thousand ringgit or to both.

Kementerian Sumber Manusia

CADANGAN PINDAAN AKTA KERJA 1955 [AKTA 265]

RANG UNDANG-UNDANG KERJA (PINDAAN) 2021

OLEH:

JABATAN TENAGA KERJA SEMENANJUNG MALAYSIA
3 NOVEMBER 2021

A. LATAR BELAKANG

- RUU Kerja (Pindaan) 2021 adalah untuk meminda Akta Kerja 1955
- Akta Kerja 1955 [*Akta 265*]
 - merupakan undang-undang perburuhan utama yang mengawal selia hubungan antara majikan dan pekerja di sektor swasta
 - menetapkan perlindungan dan faedah minimum kepada pekerja
 - dikuatkuasakan mulai 1957 Akta ini telah dipinda 11 kali
 - pindaan terakhir pada 2012
- RUU Kerja (Pindaan) 2021 telah dibaca buat kali pertama di Dewan Rakyat pada 25 Oktober 2021. Bacaan Kedua dijadualkan pada sesi Disember Parlimen 2021.

B. OBJEKTIF PINDAAN

1.
 - Meningkatkan dan menambahbaik perlindungan dan kebajikan pekerja
2.
 - Memastikan pekerja mendapatkan perlindungan dan faedah yang setara dengan piawaian perburuhan antarabangsa
3.
 - Sebagai satu usaha ke arah meratifikasi *Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership* (CPTPP)

C. CADANGAN PINDAAN BERKAITAN DENGAN ISU-ISU WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL

1. LARANGAN DISKRIMINASI

CADANGAN

- Larangan sebarang bentuk diskriminasi dalam pekerjaan
- JTKSM mempunyai kuasa menyiasat dan mengarahkan majikan mengambil tindakan pembetulan

(Fasal 30 - Seksyen 69F)

JUSTIFIKASI

- Membanteras amalan diskriminasi di tempat pekerjaan
- Selaras dengan *Discrimination (Employment and Occupation) Convention 1998 ILO (No. 111)* yang menghendaki negara anggota mempromosi dan membanteras amalan diskriminasi di tempat pekerjaan.

2. CUTI PATERNITI

CADANGAN

Cuti paterniti 3 hari bagi setiap kelahiran • tertakluk maksimum 5 kelahiran

(Fasal 23 – Seksyen 60FA)

JUSTIFIKASI

• Membolehkan suami menjaga isteri yang baru bersalin dan bayi serta menguruskan dokumen kelahiran anak.

3. CUTI BERSALIN

CADANGAN

Meningkatkan cuti bersalin daripada 60 hari kepada 90 hari

(Fasal 12 – Seksyen 37)

JUSTIFIKASI

- Memastikan pekerja-pekerja wanita mempunyai rehat secukupnya dan memperkukuhkan ikatan antara ibu dan anak.
- Melindungi kesihatan dan keselamatan pekerja wanita dan pertumbuhan kanak-kanak serta menggalakkan penglibatan pekerja-pekerja wanita dalam pasaran buruh.
- Selari dengan ILO *Maternity Protection Convention 2000* (No. 183) yang menyarankan tempoh cuti bersalin tidak kurang daripada 14 minggu (98 hari).

4. LARANGAN PEMBERHENTIAN KERJA ATAS SEBAB KEHAMILAN

CADANGAN

Seksyen baharu 41A mengenai *restriction on termination of pregnant female employee*

JUSTIFIKASI

- Seksyen baharu 41A memperuntukkan bahawa adalah menjadi satu kesalahan sekiranya majikan memberhentikan pekerja wanita yang hamil atau sakit akibat kehamilan, kecuali atas sebab-sebab tertentu.
- Sekiranya seorang pekerja wanita hamil diberhentikan, beban untuk membuktikan bahawa pemberhentian pekerja tersebut bukanlah disebabkan oleh kehamilan atau sakit akibat kehamilan adalah terletak pada majikan.

5. ATURAN KERJA FLEKSIBEL

CADANGAN

- ❑ Peruntukan baharu bagi membolehkan pekerja memohon aturan kerja fleksibel (waktu bekerja atau hari bekerja atau tempat kerja) bagi jenis pekerjaan yang sesuai.
- ❑ Majikan perlu memberi jawapan kepada pekerja secara bertulis sama ada bersetuju atau menolak permohonan dalam tempoh 60 hari dan memberikan alasan jika menolak permohonan.

(Bahagian Baharu 12C - Seksyen 60P dan 60Q)

JUSTIFIKASI

- Meningkatkan produktiviti pekerja dan menggalakkan *work-life balance* serta mengurangkan kos majikan.
- Menjadi norma baharu terutamanya dalam tempoh Perintah Kawalan Pergerakan .

D. PENUTUP

- RUU ini jika diluluskan kelak akan memberi manfaat kepada keseluruhan golongan pekerja sektor swasta di negara ini yg dianggarkan berjumlah **14.04 juta orang** khususnya golongan B40 yang bergaji RM4,000 sebulan dan ke bawah.
- Kerajaan berharap melalui RUU ini aspek kebajikan, perlindungan dan pengurusan perburuhan negara akan menjadi bertambah baik ke arah Wawasan Kemakmuran Bersama 2030.

Untuk sebarang pertanyaan, sila hubungi:

Ibu Pejabat Jabatan Tenaga Kerja Semenanjung Malaysia

Tel: 03-88865192

Emel : jtksm@mohr.gov.my

Laman web : jtksm.mohr.gov.my

TERIMA KASIH

1946 2021

Reimagine the future
for every child

Proposal: constituency-level action research on strengthening access to social protection and social services

Meeting with the Parliamentary Special Select Committee
10th Nov 2021

© UNICEF/UNI328273/Viet Hung

Background: the need for accessible, equitable and holistic services for vulnerable children

- **COVID has increased poverty and risk of violence** against women and children, malnutrition, school drop-out etc
- Perhaps 1 in 10 children living below absolute poverty line today (8.4% of HHs with children)
- **Challenges with targeting** of existing social protection:
 - UNICEF research has consistently found exclusion errors in social assistance (Children Without; FoE)
 - World Bank: 35% of households d w/ income <RM 4,000/month id not access COVID-19 financial support
- **Challenges with child protection system** - key UNICEF analysis:
 - CP teams & activity centres (PPKK, PAKK) not completely fulfilled role to monitor & protect children and provide counseling & services under Child Act & Regulations; Comprehensive mapping of govt & NGO prevention & response services in state/district level-beneficial (*Survey of Stakeholder Knowledge & Roles (UNICEF, 2018)*)
 - MCO: Services & JKM capacity constrained; Promote collaboration with civil society; Increase investment in digital solutions, i.e. for case management, etc. ([*Impact of C-19 on vulnerable children \(UNICEF & MASW, 2020\)*](#))
- **Maintaining momentum** on social protection and child protection reform
- **A new children's agency:** what needs to be done differently?

Proposal: constituency-based action research project

1. Participatory assessment and pilot design

• Demand-side

- Family/child needs
- Knowledge of support/services
- Access barriers

• Supply-side:

- Service availability
- Service quality
- Service delivery constraints
- Inter-agency coordination (incl. CSOs)
- Mapping current/potential gatekeepers/facilitators

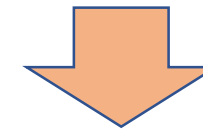
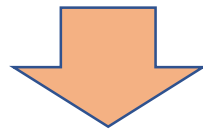
Methodology:

1. Client journeys
2. Interviews
3. FGDs
4. Constituency MP referrals
5. Number of constituencies?

2. Pilot implementation and evaluation:

Preliminary options:

- Training of service providers, community leaders
- Strengthened local CP mechanisms & coordination incl. in emergencies (PAKK, PPKK, services)
- Digital child protection information management system (case management, M&E, etc.)
- Social and behavioral change communications

Evidence-based parliamentary engagement in:

- Improved delivery of social protection and child protection services
- Design of new children's agency

Thank you

© UNICEF/PHOTO CREDIT

Reimagine the future
for every child

Overview of UNICEF Malaysia Country Programme 2022-2025

Meeting with the Parliamentary Special
Select Committee
10th Nov 2021

© UNICEF 8165/Noorani

UNICEF's Beginnings

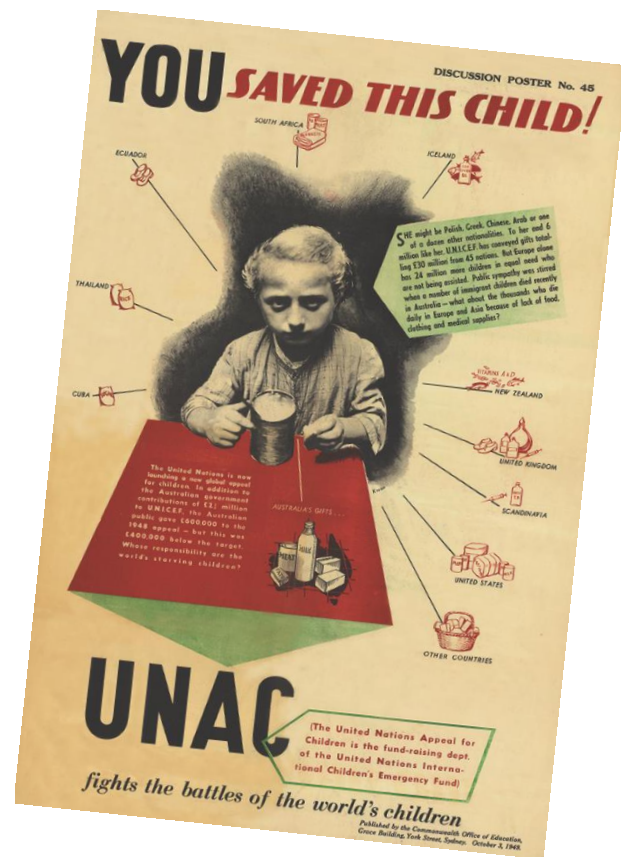
UNICEF celebrates its 75th this year – it was born in December 1946 at the first session of the UN General Assembly, to provide short-term relief to children in post World War II Europe.

UNICEF became a permanent part of the United Nations in 1953.

The only organization specifically named in the Convention on the Rights of the Child

Operational in over 190 countries worldwide

Basic Cooperation Agreement (BCA) signed by the Government of Malaysia and United Nations Children's Fund in July 1964

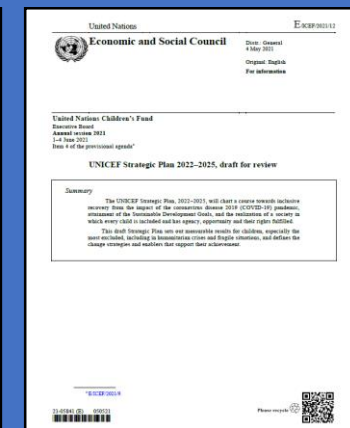

UNICEF strategic planning cycle

COVID-19
impact on
children

Assessment of
UNICEF Malaysia
comparative
advantage

Findings from the UNICEF Situation Analysis

Children at risk of being left behind

1. Indigenous children
2. Children from poor households
3. Children with no, uncertain or vulnerable legal status
 - a) Stateless children
 - b) Unregistered children
 - c) Undocumented children
 - d) Refugee children
4. Children with disabilities
5. LGBTQI+ children

Key deprivations

1. The triple burden of malnutrition
2. Adolescent health
3. Inequitable access to early childcare and development
4. Quality of education and learning outcomes
5. Inclusive education
6. Violence, abuse and neglect of children
7. Child marriage
8. Female genital mutilation/cutting
9. Children in institutions
10. Climate change and environmental degradation

UNICEF COUNTRY PROGRAMME 2021-2025

VISION: UNICEF works for a Malaysia where every child is safe, supported, and nurtured to reach their full potential.

OUTCOME 1

Equitable social protection system, quality nutrition, mental health, education and climate change interventions.

OUTCOME 2

Prevention and response to violence, neglect, exploitation, and harmful practices

Outcome 1: By 2025, Children and, especially the most marginalised, have more equitable utilisation of quality health, nutrition, education and social protection systems and are empowered on issues that impact their wellbeing.

OUTPUTS

1. Strengthened **legislation, policies, plans, budgets** and institutional reforms that reduce gender inequality, socio-economic **disparities** and promote **social inclusion**.
2. Strengthened policies, regulatory frameworks and interventions that address **malnutrition** and promote healthy eating and feeding practices.
3. Improved **equity-focused and evidence-based quality education**, especially for the most marginalised children
4. Government, young people and private sector partners have enhanced capacity to develop and accelerate the implementation of child-centred **climate, environmental and disaster risk reduction** policies and actions.
5. Young people have increased skills and capacity to maximize their **psychosocial well-being**, support their transition to employment and meaningfully **participate in decision-making** that affects their lives.

A flavour of what we trying to achieve

- ✓ Comprehensive National Child Policy and Action Plan adopted by Cabinet
- ✓ A modern and context-appropriate approach to measurement of multi-dimensional child poverty, deprivation and social exclusion adopted
- ✓ Increased coverage and adequacy of Malaysia's social protection system
- ✓ Capacity building of accountability structures on child rights, child poverty analysis, gender and disability analysis, and PF4C.
- ✓ Strengthened regulatory framework on marketing of unhealthy foods
- ✓ Strengthened early warning data system and multi-sectoral interventions to reduce risk of children dropping out of school
- ✓ Promoting public and private sector innovations that reduce climate and environmental risks for children
- ✓ Strengthened civil society capacity on adolescent mental health and psychosocial wellbeing, skills development and participation in place

Outcome 2: By 2025, children, especially the most vulnerable, are empowered and equitably benefit from quality systems and services that effectively prevent and respond to violence, neglect, exploitation and harmful practices.

OUTPUTS

1. Strengthened evidence-informed laws, policies, plans, budgets and institutional reforms that prevent and respond to violence, exploitation and harmful practices affecting children.
2. Service delivery systems are strengthened to better identify, prevent and respond to violence, exploitation and harmful practices.
3. Families and communities progressively adopt positive attitudes and practices that identify, prevent and respond to violence, exploitation and harmful practices at home, in schools, in communities and online.

A flavour of what are we trying to support

- ✓ Effective implementation of the National Strategy to address the Causes of Child Marriage
- ✓ Review of Child Act
- ✓ Amended Persons with Disabilities Act
- ✓ Strengthening of child protection in ATIPSOM Act and in next National Action Plan on Anti-Trafficking (ATIP) 2021-2025.
- ✓ Pilot and scale up of alternatives to detention for children affected by migration.
- ✓ Eradicate corporal punishment in schools.
- ✓ Passing and effective implementation of Social Worker Profession Bill.
- ✓ Capacity building of education and health sectors on VAC
- ✓ Scale-up of Parenting Support Interventions
- ✓ Integrate child friendly justice into training of justice agency staff.
- ✓ Strengthened interagency case management system

Delivery strategies

- Enhanced strategic collaboration with United Nations agencies;
- Promoting evidence-informed social policy dialogue;
- Strengthening human rights monitoring mechanisms;
- Public advocacy and communications;
- Technical support to policy design and implementation, including inclusive digitization of Government;
- Enhanced cooperation with priority states, local governments, private sector partners and civil society organizations;
- Social and behavioural change communications;
- Creating opportunities for adolescents to participate in decision-making.
- South-South and triangular cooperation

How can UNICEF support the PSSC

- ✓ Support informed Parliamentary debate through supply of research/evidence
- ✓ Build capacity of PSSC Secretariat and Parliamentary research unit
- ✓ Provide analysis of legislation/policy
- ✓ Training on child-responsive budgeting and public financial management
- ✓ Facilitate peer learning/international benchmarking
- ✓ Support child/adolescent engagement with Parliamentarians
- ✓ Joint advocacy
- ✓ Visioning for the new Children's Department

Resources

- [A Handbook on Child Participation in Parliament](#)
- [Evidence and Guidance on Working with Parliaments on Budget Advocacy, Monitoring and Oversight for Children's Rights: Synthesis of Findings](#)
- [Child Protection: A Handbook for Parliamentarians](#)

Thank You

unicef for every child

1946 2021

Reimagine the future
for every child

Children in detention in Malaysia

© UNICEF/UNFPA/UNHCR/USAID/165/Noorani

Overview

1. Background
2. Children in Detention for Criminal Offences
3. Children in Immigration Detention
4. Initiatives supported by UNICEF

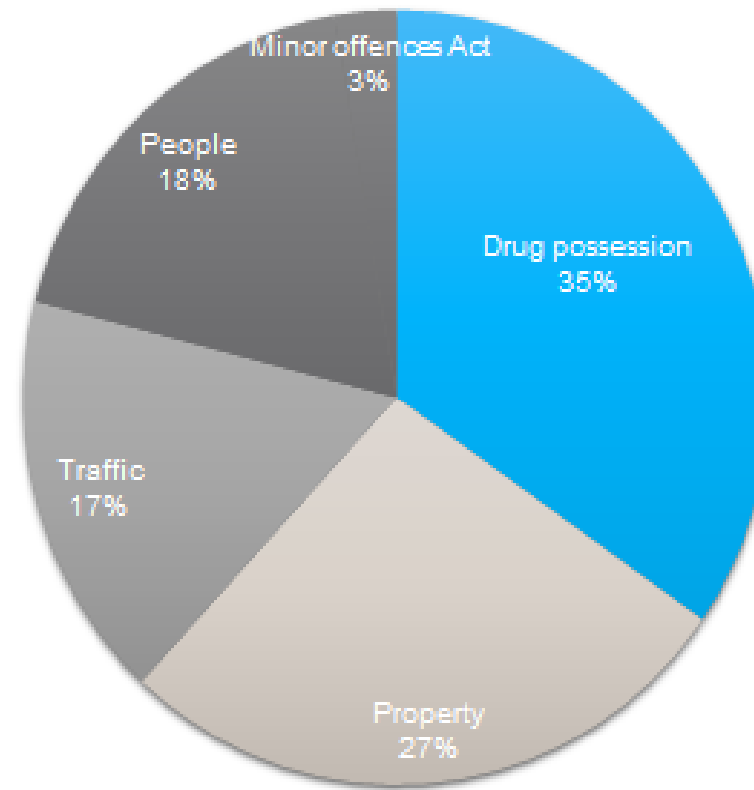
Children in Conflict with the Law – Context/Background

- Malaysia's approach to child justice is still largely grounded in formal police and court-based interventions and institution-based rehabilitation. The justice system is not entirely child friendly.
- Data on children in detention is fragmented with no single agency holding all data.
- There is no comprehensive strategy outlining an integrated, inter-sectoral approach to strengthening all aspects of the justice system for children
- Immigration detention of children is still practiced in Malaysia, despite a growing momentum across states globally to end child immigration detention.

Offences committed by Children

Nature of offending

Top 5 offences based on data from JKM (as at Sept 2020)

Children detained for criminal offences

Children are detained in:

- Approved schools (Sekolah Tunas Bakti) – 9 schools nationwide
- Probation hostels – 10 schools nationwide
- Henry Gurney School - 3 nationwide
- Prisons
- Police lock-up

Number of Children Detained

- Approved Schools : 581 (504 boys and 77 girls) as at end 2019
- Probation Hostels: 218 (92 boys and 126 girls) as at end 2019
- Henry Gurney Schools – no latest data (data only upon request)
- Prisons – no latest data
- Police lock –up – no data

Places of Detention

- Approved Schools (Sekolah Tunas Bakti)
 - Children above 10
 - children beyond control, children convicted of not serious offences –fixed term of 3 years
 - Children in remand, post trial detention
- Probation Hostels
 - Children above 10
 - Children beyond control, and other crimes (not serious) – up to 12 months detention
 - Children in remand, post trial detention, children awaiting transfer to STBs
- Henry Gurney Schools and Prisons
 - More serious offences
 - 14 years old- 21 years old
 - Children in remand and children who have been ordered to be detained – 3 years

Places of detention– Some challenges

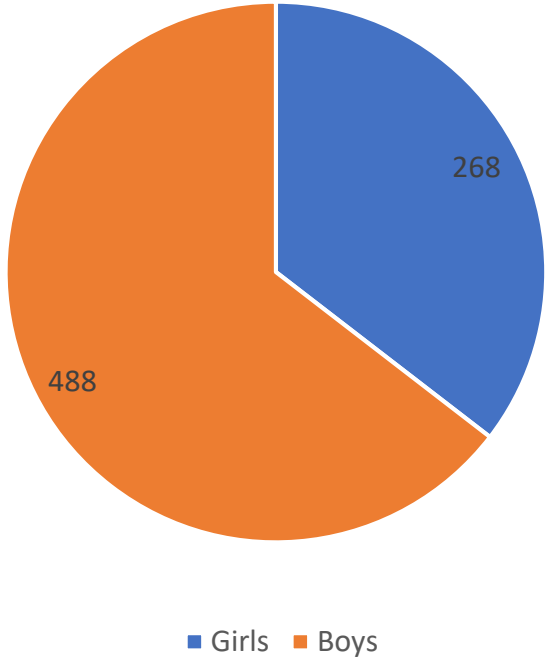
- While JKM and Prisons Department facilities have developed education and vocational training programmes designed to assist children with their reintegration after release, limited number of children benefit from this
- Criminal contamination as a result of children who have committed very minor crimes mixing with children on remand for much more serious offences
- No individualised assessment or care planning and all children follow the same standard programme and daily routine.
- The Putra Model of rehabilitation used at Henry Gurney school has yet to be evaluated for its impact and effectiveness, and is based on the British Borstal model which is no longer in use in the UK.
- Both JKM institutions and Henry Gurney Schools are governed by relatively dated regulations that contain provisions that are not in accordance with the CRC and international standards.
- Some disciplinary practices are contrary to the CRC and international standards

Children in Conflict with the Law- UNICEF Initiatives

- UNICEF supported a JKM led Probation Pilot (2018-2020) aimed to strengthen capacity of Probation Officers and Counsellors in the Department of Social Welfare (JKM) to effectively support children in conflict with the law who have been released into the community and to improve the quality of Probation Reports. This pilot is now being expanded.
- UNICEF is supporting the government led Diversion Pilot (2019-2022) which aims to deal with children without resorting to judicial proceedings
- UNICEF is supporting Prisons Department and Ministry of Education on expansion of online learning platform/content to focus on future skills development for 500-800 children in detention (2021-2022).
- Supporting a planned assessment of JKM institutions on capacity and operations (postponed from 2020 to 2022)

Children in Immigration Detention

756 children in immigration detention

Total number of children in immigration detention as at 26 October 2020, Parliamentary reply by Ministry of Home Affairs dated 3 November 2020.

No.	Country of Origin	Male	Female	Total
1.	Bangladesh	0	0	1
2.	Cambodia	9	7	16
3.	China	2	0	2
4.	India	0	0	0
5.	Indonesia	8	9	17
6.	Liberia	0	0	0
7.	Myanmar	253	73	326
8.	Nigeria	0	0	0
9.	Pakistan	1	0	2
10.	Philippines	1	3	4
11.	Thailand	3	4	7
12.	Vietnam	28	3	31
Total		306	99	405

Breakdown of unaccompanied children in immigration detention as at 26 October 2020, Parliamentary reply by Ministry of Home Affairs dated 3 November 2020.

Children in Immigration Detention – Data

- 14 Immigration Detention Centres nationwide, 4 Temporary Detention Centres in Sabah.
- UNHCR indicates there are children in detention, including unaccompanied and separated children, and reports of women and children deported in contravention of international law.
- It can take between 2-6 months for asylum-seeking children to be released from detention by UNHCR intervention, and indefinitely if nationality/country of origin unknown. UNHCR has not been granted access to IDCs since August 2019.
- Conditions in detention well-documented by SUHAKAM, UN experts and CSOs: no facilities for children, no access to education or recreational activities, limited access to healthcare.
- Long term impacts on well-being and development: global evidence indicates detention in immigration facilities is harmful to a child's physical/mental health and exposes the child to the risk of sexual abuse and exploitation.

Children in Immigration Detention – Law and Policy

- Immigration Act does not differentiate adults and children.
- Immigration regulations refer to a child being <12. Older children (13-18) treated as adults and detained in adult facilities according to gender.

National commitments

- ATD pilot co-led by MOHA and MWFCDC mentioned in Malaysia's pledges as a member of Human Rights Council.
- Mentioned in Malaysia's state party CRC report submitted in August 2021 and MWFCDC's Strategic Plan 2021-2025.

Regional commitments

- 38th/39th ASEAN summits October 2021: *ASEAN Regional Plan of Action* adopted to implement 2019 ASEAN Declaration on the Rights of Children in the Context of Migration.
- Focus on ATD: enhance availability and implementation of non-custodial, community-based alternatives to child immigration detention that promote the best interests of the child including through ensuring that children are kept together with their families.

Alternatives to Immigration Detention (ATD)

- Not about improving conditions in detention but ending child immigration detention in line with the CRC and other international law and standards.
- Currently includes refugee, asylum-seeking and possible child victims of trafficking, who should not be detained but provided protection and care.
- Government-led ATD pilot:
 - 5 unaccompanied and separated children to be released from immigration detention into care of NGO service providers (shelter and community placement).
 - Planned timeline is 2021-2022, with an evaluation in 2023.
 - Progress on ATD pilot has slow, despite being approved by Cabinet in April.
- Example of good practice in ASEAN: Thailand ATD model *Preventing Child Immigration Detention through Reforms to Law and Policies*.
- A better public policy choice: cost-effective alternative (80-90% cheaper) with positive outcomes for children and their migration resolution process.

Children in Immigration Detention – UNICEF Initiatives

- UNICEF is supporting MOHA in a mapping of children in immigration detention centres and trafficked shelters, including those without parental care, which will result in findings and recommendations to inform ongoing government initiatives on ATD and care of child victims of trafficking (to be completed 2022).
- UNICEF is ready to provide technical support in the implementation of the ATD pilot (planned 2021-2022) and will support MWFCD in a government-led evaluation of the pilot (planned 2023).
- UNICEF East Asia and Pacific regional migration Situation Analysis includes collecting disaggregated administrative data on number of children in immigration detention (to be completed 2022)

Thank you

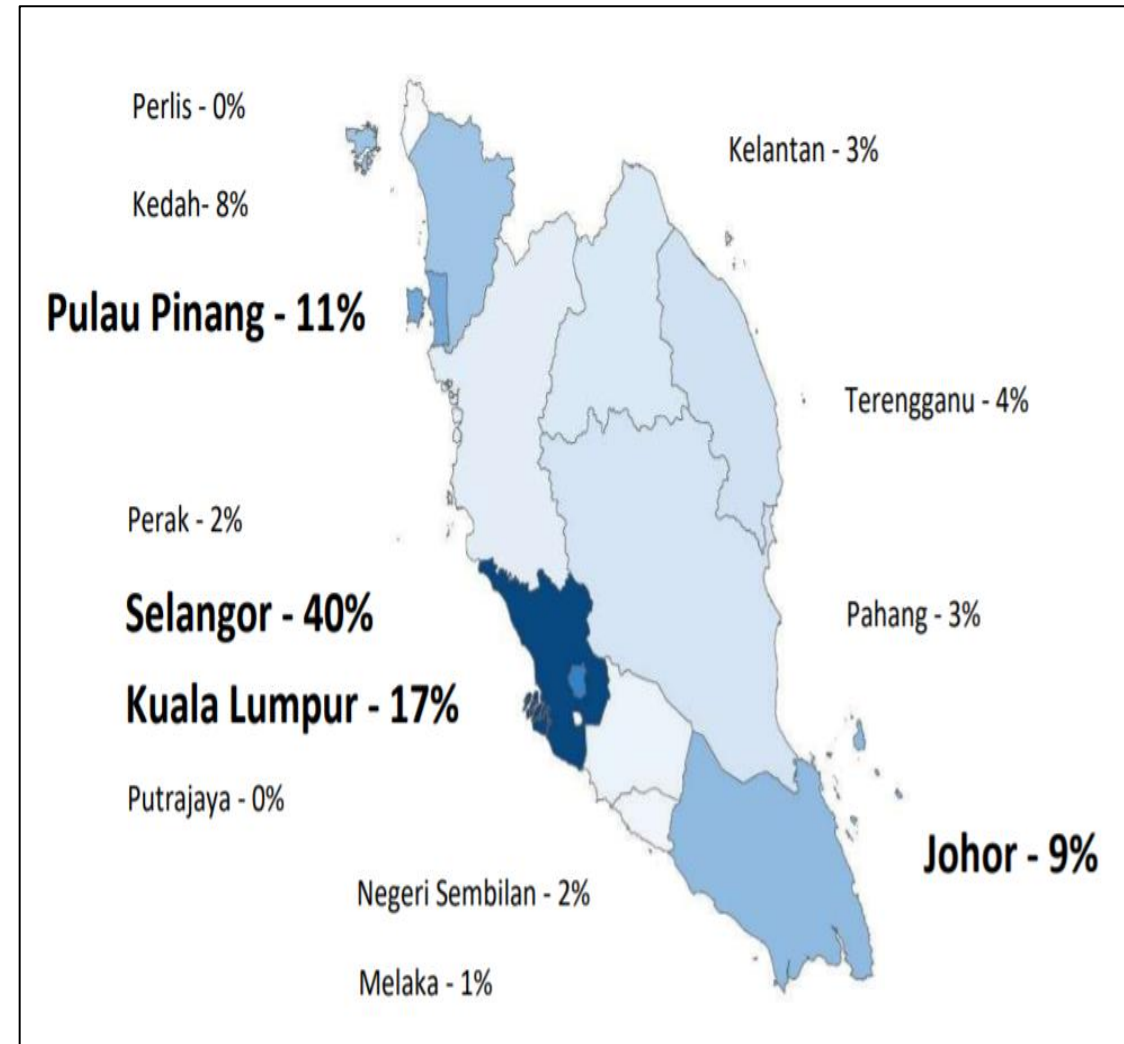

Meeting with Special Select Committee
Malaysia Parliament
16 November 2021

General Information

1. Population of registered refugees and asylum-seekers in Malaysia:
 - **179,510** persons of concern to UNHCR
 - **86%** are from Myanmar
 - **32%** women, **26%** children
2. The current national legal and policy framework does not identify or distinguish refugees from other undocumented migrants.
3. No access to legal work.
4. Lack of access to education, justice, healthcare and other public services.
5. High risk of arrest, detention, prosecution and deportation under the Immigration Act 1959/63.

Women and Children

1. Heightened risk of abuse and exploitation – persistent extortion, sexual and gender-based violence, and trafficking.
2. Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women (**CEDAW**), Convention on the Rights of the Child (**CRC**), Convention of the Rights of Persons with Disabilities (**CRPD**), Domestic Violence Act 1994 and Child Act 2001 – yet refugees and asylum-seekers have limited access to these provisions due to their lack of status.
3. Total no of children at risk **1,625**
 - **80%** from Myanmar
 - **370** separated children
 - **387** unaccompanied
 - **220** child labour
4. UNHCR currently main case management agency
 - Small number of partners provide case management, safe placement, mental health and psycho-social support, education.

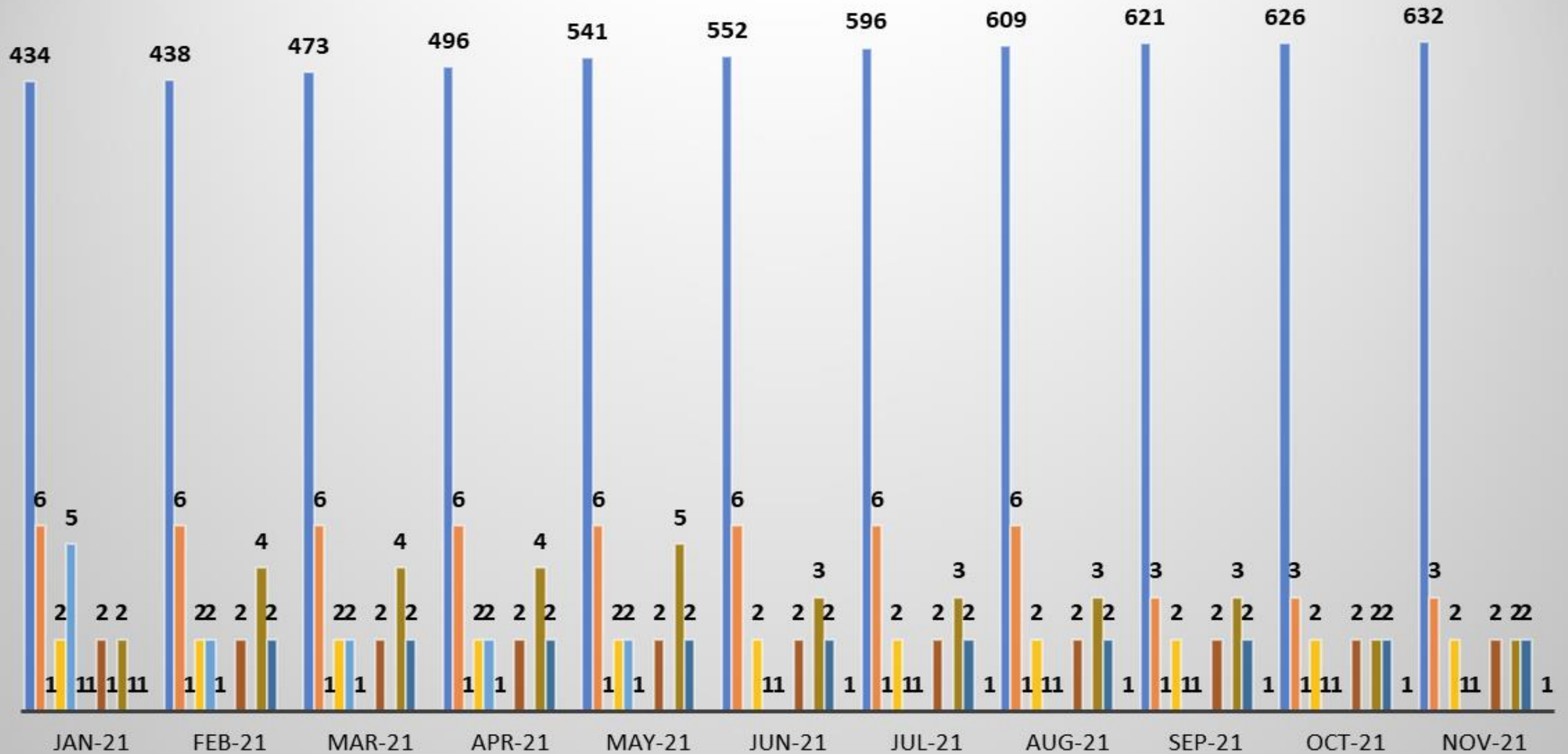
Detention

Key Facts and Figures:

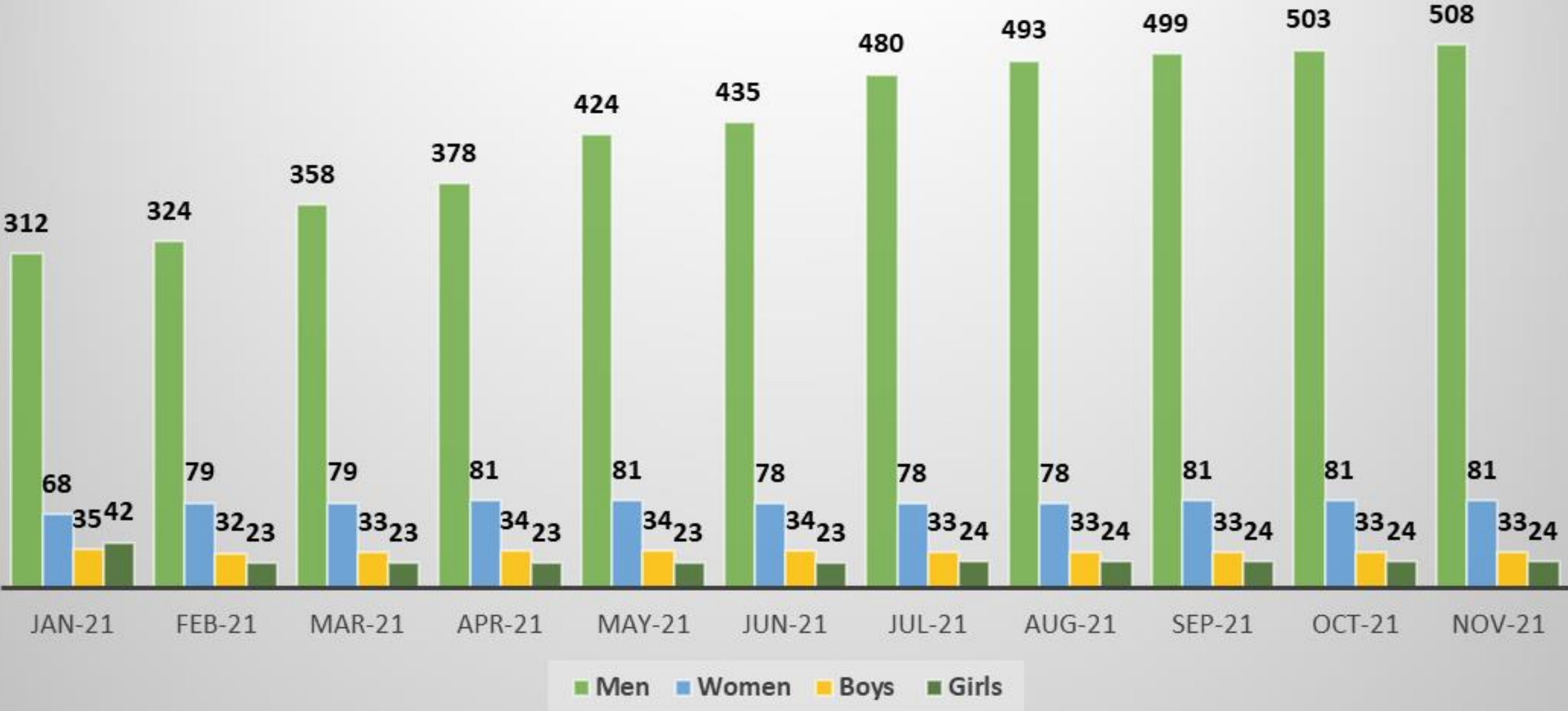
1. UNHCR has been denied access to all asylum-seekers and refugees detained in Immigration Detention Centers (IDCs) since August 2019.
2. Release of Persons of Concern (PoCs) has not been systematic.
3. PoCs in IDCs -
 - 646 registered PoCs known to UNHCR, as of 15 November 2021
 - 1,475 children in detention as of October 2021 (*Source: Parliament*)
 - 1,955 Rohingyas as of 13 Nov 2020 (*Source: Parliament*)

Figures at a Glance

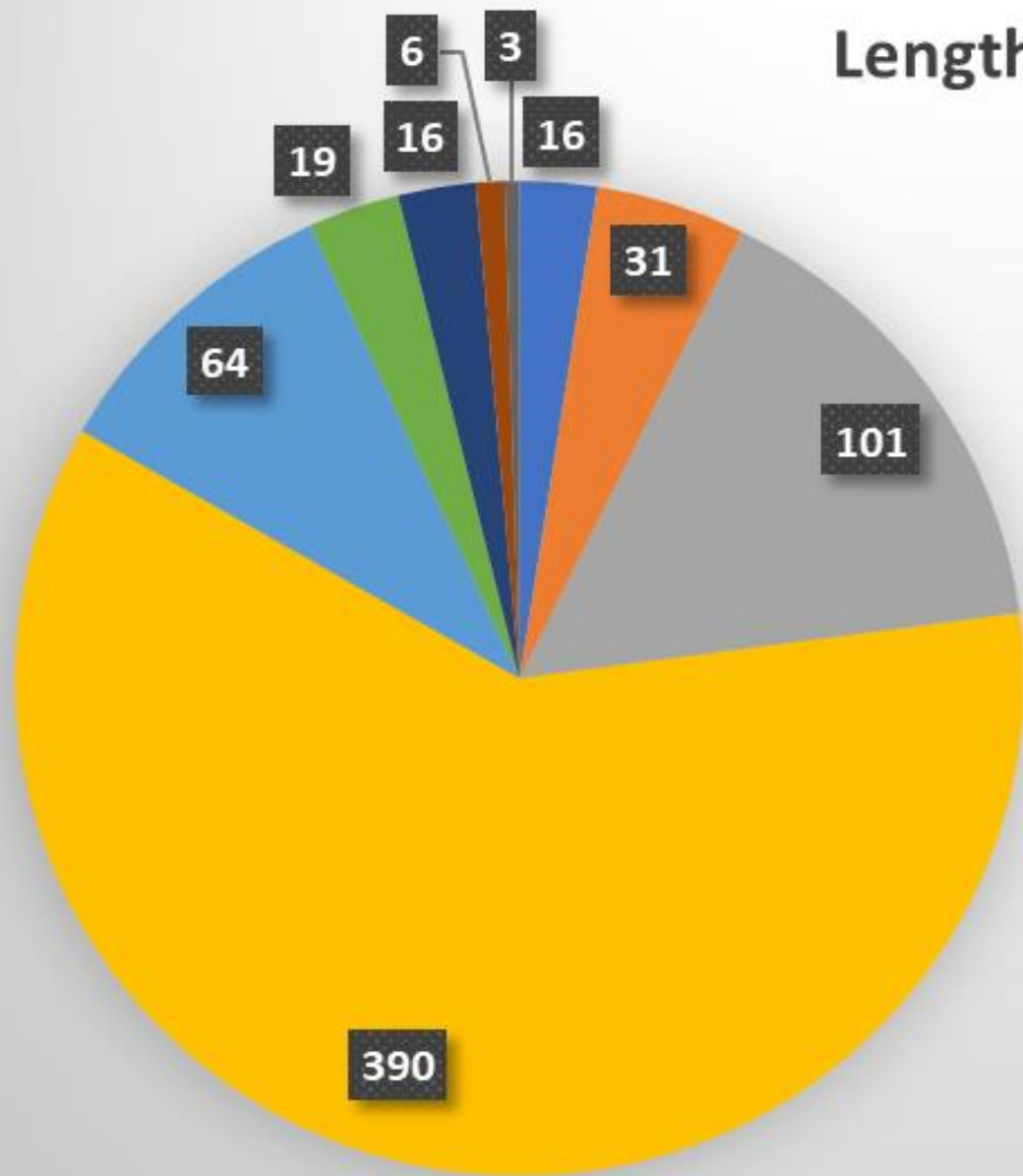
Total Number of Registered Persons of Concern in Detention

Breakdown of Age and Gender of Persons of Concern in Detention

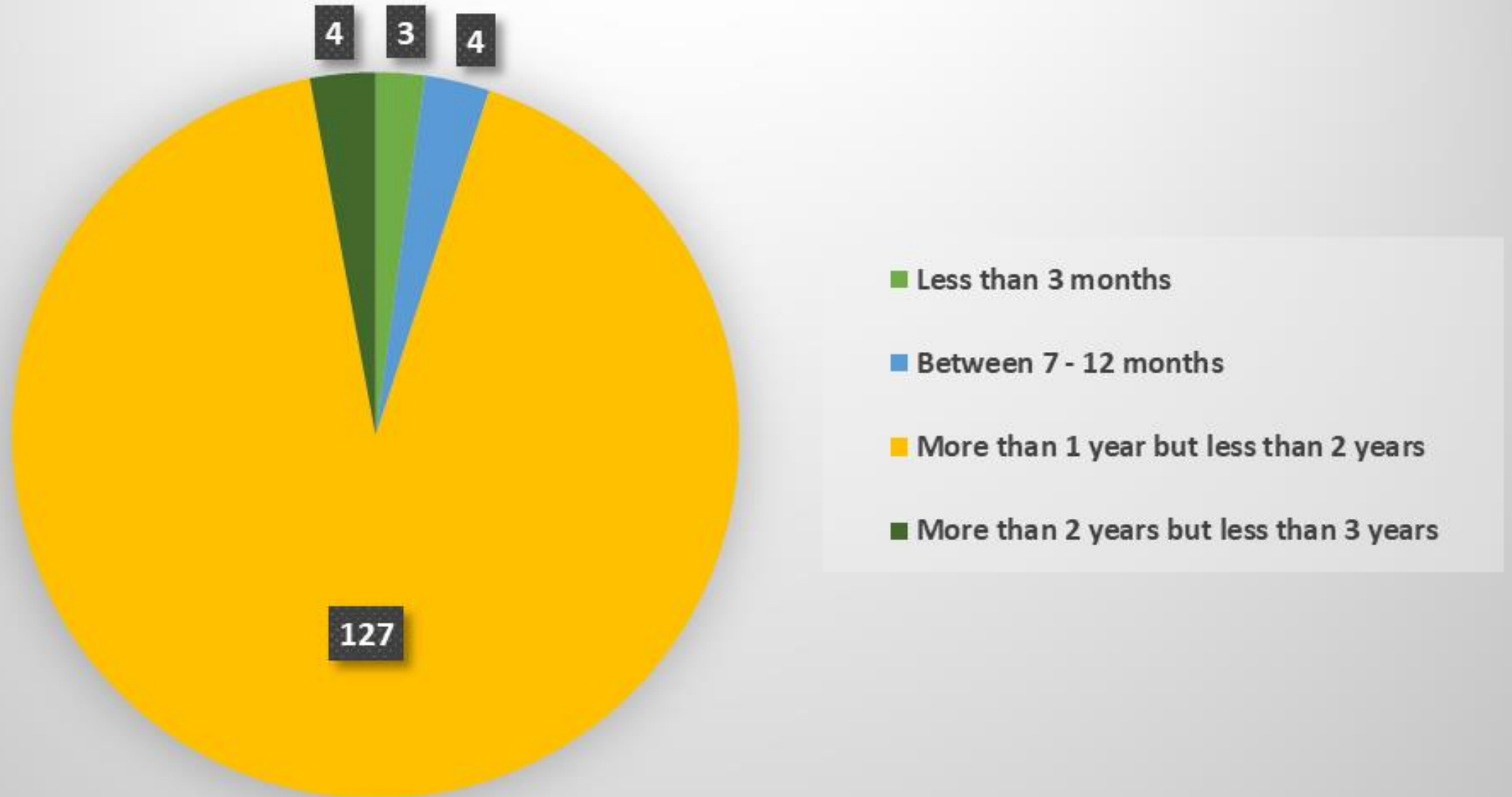

Length of Detention of Persons of Concern

- Less than 3 months
- 3 to 6 months
- 7 to 12 months
- More than 1 year but less than 2 years
- More than 2 years but less than 3 years
- More than 3 years but less than 4 years
- More than 4 years but less than 5 years
- More than 5 years but less than 6 years
- More than 6 years

Length of Detention of Women and Children

Challenges

1. **Detention conditions** – not conducive for detainees to live in, especially children, babies and nursing mothers.
2. **Prolonged / Indefinite detention** – the Immigration Act does not indicate the period of detention before the individual is removed from the country.
3. **Access to justice** – not aware of their legal rights, pleads guilty without fully understanding the charge because of language barriers etc.
4. **Risk of deportation** – reports of individuals being forcibly removed including women and children.
5. **Mental health consequences** – long term negative consequences on physical and mental health and development of children.

Impact of Detention – Health & Mental Health

Consistent evidence from studies and reviews

- Symptoms of mental health distress are evidently more in detained compared to non-detained refugees.
- Duration of detention – associated with severity of mental symptoms.
- Greater trauma exposure prior to detention was also associated with symptom severity.

Impact of Detention – Physical and Mental Health of Children

Consistent evidence from studies and reviews :

- Poor Nutrition
- Lack of Appetite
- Weight Loss
- Frequent Infections and Gastrointestinal Symptom
- Developmental and Behavioural Regressions

- Depression and Anxiety
- Post-Traumatic Stress Disorder
- Self-Harm
- Suicidal Ideation

Impact of detention on the family unit.

- Undermines ability of adults to parent adequately
- Disempowers role of parent as protectors and providers
- Health and mental health problems of the parent affects ability to provide emotional and physical support for the child
- Children then take on the role of parenting and attempting to support and comfort their parents and deal with authorities
(Emotional burden disproportionate to their age)

Impact of Detention

“For those children and young people who have fled their countries due to human rights abuses and/or persecution, detention may serve to continue their experience of being treated unfairly or unjustly, as well as their perception that life is unsafe, uncertain, unstable and unpredictable.

Thus, detention serves to continue the very experiences that lead children and their families to leave their homeland in the first place. Detention therefore may become a continuation of the child’s abuse”

KUMAR, MAHELA AND LASITH, FROM SRI LANKA, DETAINED IN MALAYSIA, AGED 11, 10 AND 8

Kumar, Mahela and Lasith fled Sri Lanka with their parents. They were detained in Malaysia. In the detention camp, they were made to strip naked and squat and stand repeatedly while they were checked for unauthorised possessions. If they stopped squatting and standing, they were hit with a stick.

They stayed in a tent. There were two tents joined and together more than a hundred people stayed there. When it rained, water would come inside and it was difficult to sleep. The toilet was in another part of the camp and it was dirty and there were not enough spaces for all the detainees.

‘Sometimes I was scared because they [the guards] beat the fathers,’ Kumar said. ‘They beat our father, one day they beat my father. I am so frightened.’

IMPRESSION:

- Jiramat presented as a co-operative young teenager, who is willing to do whatever is within his means to gain his release. However, he appears to be overwhelmed by the deep sense of helplessness and hopelessness, as everything seems to be beyond him. It should be indicated that prolongation of such a state compounded by such factors as poor sleep, could be a risk factor for falling into a clinically depressed state with damaging consequences.
- The circumstances which have led to his current detention, is certainly extra-ordinary for any human being to have to endure, let alone a young teenager. There is no doubt they will certainly have significant impacts on him as a person and also his future.
- The problems he has on his young shoulders is a heavy one to bear. The sad part is he demonstrates a deep sense of care and responsibility for his parents despite his incredible challenges, during a sensitive stage of human development (adolescence) when there are many major biological, psychological and social changes taking place.
- Finally, I should re-iterate the point made at the beginning of this report, about the difficulties in making a full assessment given the language barrier (including consideration of cross-cultural psychological dimensions), where expressions of difficulties are limited by vocabulary, and experiences may be expressed only in physical terms such as headaches and palpitations as opposed to psychological symptoms. The point is that of masking of deeper psychological state of well-being which may have far-reaching longer term impacts.

Recommendations

1. Implement a **sustainable refugee management framework** that takes into consideration human security. A **comprehensive national asylum framework** would enable refugee women and child survivors to seek protection and assistance and contribute to society without fear of arrest or detention.
2. Reinstate **UNHCR's access to immigration detention centres** – identify individuals with international protection needs and ensure immediate assistance is provided to highly vulnerable individuals.
3. The Government should consider **releasing refugees and other vulnerable groups such as women and children**; and ensure that **families are not separated** through detention.
4. Implementation of **alternative to detention (ATD)** programme to include children seeking asylum.
5. Stronger implementation of **CRC and Child Act 2001** – rights and access state protection system and services in a non-discriminatory manner.
6. Increase **collaboration and mobilise support between all child protection stakeholders in Malaysia**, including the Ministry of Women, Family and Community Development to safeguard the well-being of asylum seeking and refugee children at risk.

PERKHIDMATAN INSTITUSI KANAK-KANAK JABATAN KEBAJIKAN MASYARAKAT (JKM)

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA DAN KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL, PARLIMEN KEEMPAT BELAS BIL. 9 TAHUN 2021

25 NOVEMBER 2021 / 9.00 PAGI / BILIK MESYUARAT JAWATANKUASA 2

TUJUAN

**MEMAKLUMKAN KEPADA AHLI MESYUARAT JAWATANKUASA
PILIHAN KHAS HAL EHWAL WANITA DAN KANAK-KANAK DAN
PEMBANGUNAN SOSIAL BERHUBUNG SEKOLAH TUNAS BAKTI,
ASRAMA AKHLAK, TAMAN SERI PUTERI DAN RUMAH
PERLINDUNGAN MANGSA PEMERDANGANGAN ORANG DI BAWAH
SELIAAN JABATAN KEBAJIKAN MASYARAKAT (JKM).**

PENDAHULUAN

TAKRIFAN KANAK-KANAK

PUNCA KUASA

MUKADIMAH

Subseksyen 2(1) Akta Kanak-Kanak 2001 mentakrifkan "kanak-kanak ialah seseorang yang di bawah umur 18 tahun"

Di bawah Konvensyen Hak Kanak-Kanak, seseorang kanak-kanak ertinya tiap-tiap manusia di bawah umur lapan belas tahun melainkan jika, di bawah undang-undang yang terpakai bagi kanak-kanak itu, dia mencapai umur dewasanya sebelum itu.

01

AKTA KANAK-KANAK 2001

AKTA ANTI PEMERDAGANGAN ORANG DAN ANTI PENYELUDUPAN MIGRAN 2007

02

KONVENSYEN MENGENAI HAK KANAK-KANAK (CRC)

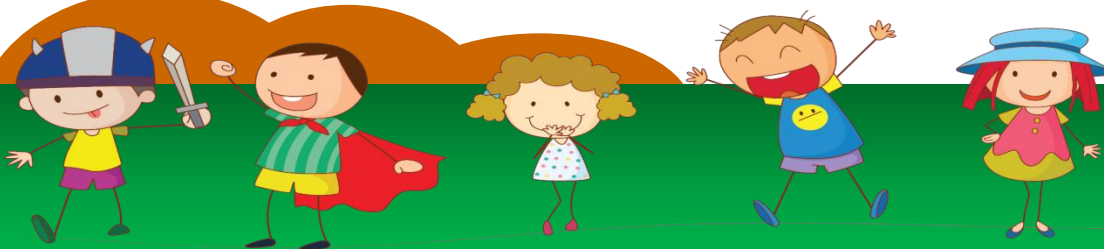
Demi Kepentingan Terbaik Kanak-Kanak

03

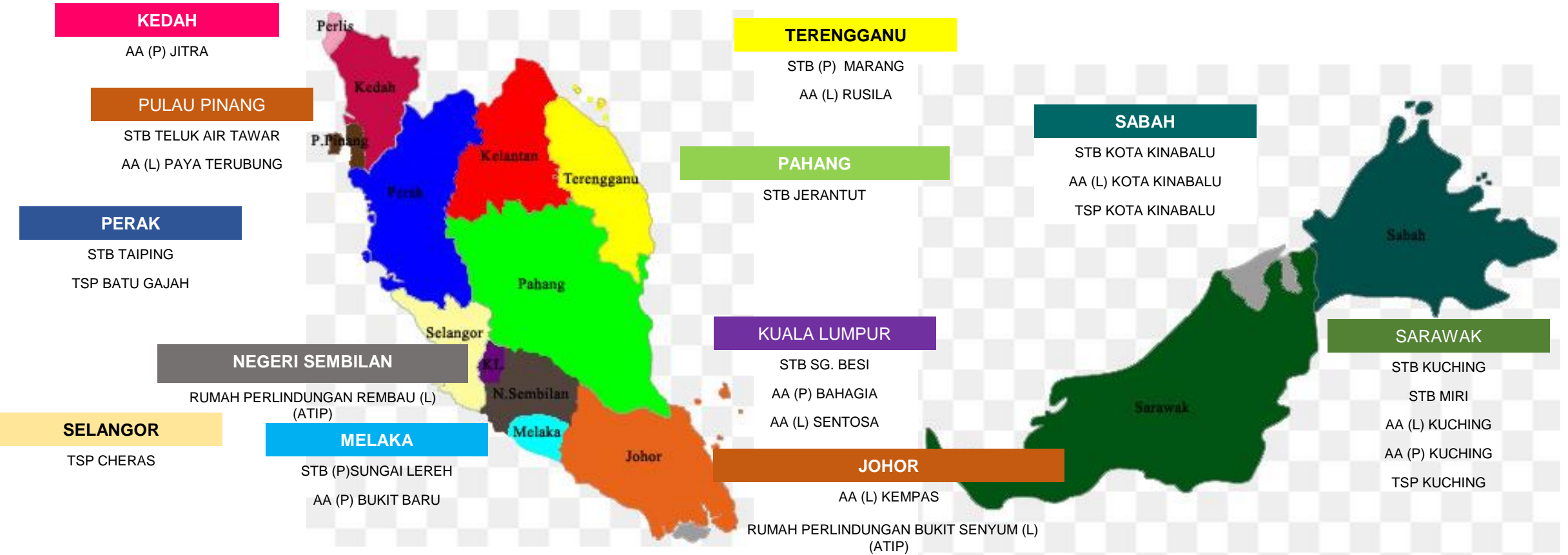
PERATURAN-PERATURAN

04

DASAR-DASAR BERKAITAN

TABURAN INSTITUSI MENGIKUT NEGERI (STB, AA, TSP DAN RP)

BIL	INSTITUSI	JUMLAH
1	SEKOLAH TUNAS BAKTI	9 (P-3) (L-6)
2	ASRAMA AKHLAK	9 (P-4) (L-5)
3	TAMAN SERI PUTERI	4
4	RUMAH PERLINDUNGAN ATIP KANAK-KANAK	2

SEKOLAH TUNAS BAKTI (STB)

(DITUBUHKAN DI BAWAH SEKSYEN 65, AKTA KANAK-KANAK 2001)

OBJEKTIF

Memberi pemulihan kepada kanak-kanak yang berkonflik dengan undang-undang melalui pendekatan psikososial yang komprehensif.

KAEDAH KEMASUKAN

Perintah Mahkamah di bawah Perenggan 91(1)(f) Akta Kanak-Kanak 2001

TEMPOH

- 3 tahun
- boleh dibebaskan sebelum tamat tempoh
- kelulusan Kuasa Menteri atau Lembaga Pelawat

JENIS KESALAHAN

Bersabit dengan harta benda
 Dadah
 Bersabit dengan manusia
 Lalulintas

Peraturan-Peraturan Kanak-Kanak (Sekolah Diluluskan) 2017

SOKONGAN KOMUNITI:

- Lembaga Pelawat
- Pasukan Kebajikan Kanak-Kanak (PKKK)
- Agensi Kerajaan/ Swasta
- NGO/NGI
- IPTA/ IPTS

JUMLAH PENGHUNI SEMASA

BIL.	NAMA INSTITUSI	JUMLAH PENGHUNI
1	STB TAIPING, PERAK	53
2	STB SUNGAI BESI, WPKL	109
3	STB SUNGAI LEREH, MELAKA	29
4	STB MARANG, TERENGGANU	33
5	STB JERANTUT, PAHANG	68
6	STB KUCHING, SARAWAK	60
7	STB MIRI, SARAWAK	6
8	STB KOTA KINABALU, SABAH	21
9	STB TELUK AIR TAWAR, PULAU PINANG	74
JUMLAH KESELURUHAN		453

Institusi yang ditubuhkan atau ditetapkan sebagai tempat tinggal bagi kanak-kanak yang dikehendaki tinggal di situ yang ditubuhkan di bawah seksyen 61 Akta Kanak-Kanak 2001

- Sokongan komuniti:
- Pasukan Kebajikan Kanak-Kanak (PKKK)
 - Agensi Kerajaan/ Swasta
 - NGO/NGI
 - IPTA/ IPTS

Kemasukan

Melalui perintah Mahkamah Bagi Kanak-Kanak di bawah Perenggan 91(1)(e) (Perintah Percubaan) atau Seksyen 46 (kanak-kanak tidak terkawal) Akta Kanak-Kanak 2001

Tempoh Pemulihan

- Perintah Percubaan di bawah Sub Perenggan 98(4)(c)(i) AKK 2001
- Selama tempoh **kurang dari 12 bulan** dari tarikh perintah Mahkamah sebagaimana peruntukan **Perenggan 98 (6)(b) AKK 2001**;
- Perintah Tetap bagi Permohonan Kanak-Kanak Yang Tidak Terkawal di bawah Perenggan 46 (5)(c) AKK 2001
- Selama tempoh **yang ditetapkan oleh perintah Mahkamah**

Memberi pemulihan kepada kanak-kanak yang **konflik dengan undang-undang atau tindakan tidak terkawal** melalui pendekatan psikososial yang komprehensif.

JUMLAH PENGHUNI SEMASA		
BIL.	NAMA INSTITUSI	JUMLAH PENGHUNI
1	ASRAMA AKHLAK (P) JITRA, KEDAH	26
2	AA PAYA TERUBUNG, PULAU PINANG	23
3	ASRAMA SENTOSA, WPKL	16
4	ASRAMA BAHAGIA, WPKL	16
5	AA RUSILA, TERENGGANU	17
6	AA KEMPAS, JOHOR	28
7	AA BUKIT BARU, MELAKA	16
8	AA (L) KUCHING, SARAWAK	4
9	AA (P) KUCHING, SARAWAK	5
JUMLAH KESELURUHAN		151

TAMAN SERI PUTERI (TSP)

Tempat Perlindungan dan pemulihan kanak-kanak yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah **Seksyen 55 Akta Kanak-Kanak 2001**

OBJEKTIF

Memberi perlindungan dan pemulihan kepada kanak-kanak yang didorong melakukan perlakuan seksual dan pelacuran melalui pendekatan psikosial yang komprehensif.

PERINTAH KEMASUKAN

(i) Melalui perintah Mahkamah Bagi Kanak-Kanak di bawah **Perenggan 40(1)(e)**.

(ii) Memohon sendiri di bawah Subseksyen **41(1) Akta Kanak-Kanak 2001 (Perlindungan Segera)**

TEMPOH

(i) Perenggan 40(1)(e) selama 3 tahun dan boleh dipendekkan di bawah kuasa Menteri dan ALP.

(ii) Subseksyen 41(5) selagi Pelindung berpuashati bahawa kanak-kanak memerlukan perlindungan dengan segera.

KATEGORI KEMASUKAN

- (i) Kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan pemulihan
- (ii) kanak-kanak yang memerlukan perlindungan segera

JUMLAH PENGHUNI SEMASA

BIL.	NAMA INSTITUSI	JUMLAH PENGHUNI
1	TSP BATU GAJAH, PERAK	12
2	TSP CHERAS, SELANGOR	7
3	TSP KUCHING, SARAWAK	14
4	TSP KOTA KINABALU, SABAH	1
JUMLAH KESELURUHAN		34

Sokongan komuniti:

- Lembaga Pelawat
- Agensi Kerajaan/ Swasta
- NGO/NGI
- IPTA/ IPTS

RUMAH PERLINDUNGAN ATIP– 2 BUAH

OBJEKTIF	Memberi jagaan dan perlindungan kepada mangsa pemerdagangan kanak-kanak di bawah umur 18 tahun.
PERINTAH KEMASUKAN	Melalui Perintah Mahkamah di bawah peruntukan :- i) Perintah Perlindungan Interim, Subseksyen 44(2) ATIPSOM 2007; ii) Perintah Perlindungan, Subperenggan 51(3)(a)(i) ATIPSOM 2007 bagi warganegara; iii) Perintah Perlindungan, Sub perenggan 51(3)(a)(ii) ATIPSOM 2007 bagi bukan warganegara;
TEMPOH	i) <u>Perintah Perlindungan Interim, Subseksyen 44(2) ATIPSOM 2007</u> selama tempoh tidak melebihi 21 hari dari tarikh perintah Mahkamah; ii) <u>Perintah Perlindungan, Subperenggan 51(3)(a)(i) ATIPSOM 2007 bagi warganegara;</u> Selama tempoh tidak melebihi tiga (3) bulan dari tarikh perintah Mahkamah. iii) <u>Perintah Perlindungan, Subperenggan 51(3)(a)(ii) ATIPSOM 2007 bagi bukan warganegara;</u> Selama tempoh tidak melebihi tiga (3) bulan dari tarikh perintah Mahkamah dan selepas itu dilepaskan kepada Jabatan Imigresen Malaysia untuk tindakan yang perlu mengikut peruntukan Akta Imigresen 1959/63;
KATEGORI KEMASUKAN	i) Semasa kejadian kanak-kanak berusia bawah 18 tahun ; ii) Telah disyaki mangsa pemerdagangan orang dan penyeludupan migran sebagaimana peruntukan Akta Anti Permerdagangan Orang dan Penyeludupan Migran (ATIPSOM) 2007; iii) Telah disahkan mangsa pemerdagangan orang dan penyeludupan migran sebagaimana peruntukan Akta Anti Permerdagangan Orang dan Penyeludupan Migran (ATIPSOM) 2007.

JUMLAH PENGHUNI SEMASA		
BIL.	NAMA INSTITUSI	JUMLAH PENGHUNI
1	RUMAH PERLINDUNGAN KANAK-KANAK BUKIT SENYUM, JOHOR BAHRU	29
2	RUMAH PERLINDUNGAN KANAK-KANAK REMBAU, NEGERI SEMBILAN	8
JUMLAH KESELURUHAN		37

AKTIVITI DAN PROGRAM

AKADEMIK
• Sekolah Aliran Perdana

SUKAN DAN REKREASI

PSIKOLOGI DAN KAUNSELING

KEBUDAYAAN

KESIHATAN

LATIHAN TEKNIKAL DAN VOKASIONAL:

- Program Persijilan Kemahiran Malaysia (SKM)
- Program Persijilan Kemahiran GIATMARA

KEAGAMAAN DAN KEROHANIAN

PENGINTEGRASIAN

**BIDANG
KEMAHIRAN**

JAHITAN

BINAAN BANGUNAN

AUTOMOTIF

KIMPALAN FABRIKASI

PEMBUATAN PERABOT

KOMPUTER / ICT

ESTETIK & KECANTIKAN

SALON

PENYEDIAAN MAKANAN

PUSAT BERTAULIAH (PB) – 3
SKIM LATIHAN DUAL
NASIONAL (SLDN) - 4

535

**KANAK-KANAK DI INSTITUSI MENJALANI LATIHAN
DIIKTIRAF INDUSTRI & DITAWARKAN BEKERJA**

“Bahagian Kanak-kanak JKM bekerjasama bersama syarikat/ korporat bertujuan untuk memberi latihan kemahiran & mendedahkan mereka kepada peluang kerjaya”

KERJASAMA JKM BERSAMA SYARIKAT/ KORPORAT

Pemeliharaan Berasaskan Keluarga (PBK)

- 22 orang kanak-kanak terlibat
- RKK Rembau 5 orang, RKK Tengku Budriah 1 orang, NGO 16 orang
- Punca kuasa PBK adalah berdasarkan Akta Kanak-Kanak 2001 dan Konvensyen Mengenai Hak Kanak-Kanak merujuk Artikel 9 dan Artikel 18

Diversion

- Projek Rintis *Diversion* yang merupakan pendekatan alternatif untuk mengendalikan kanak-kanak yang mempunyai konflik dengan undang-undang tanpa melalui sistem keadilan sedia ada.
- **Amaran Polis : 569 kanak-kanak**
- **Amaran keras : 6 orang**
- **Intervensi : 17 orang**

Projek Perkhidmatan Akhlak Kerjasama antara JKM dan UNICEF

- Meningkatkan keupayaan, kualiti laporan Pegawai Akhlak.
- 224 orang pegawai akhlak telah mendapat latihan

Alternative to Detention (ATD)

- Satu penjagaan *alternative* kepada penahanan kanak-kanak di depot imigresen.
- Melibatkan **5 orang kanak-kanak pada satu-satu masa**
- Projek Rintis ini akan melibatkan kerjasama di antara agensi kerajaan dan badan bukan kerajaan (NGO).

FOKUS DAN HALA TUJU 2021-2025

SUCCESS STORY

INSTITUSI KANAK-KANAK JABATAN KEBAJIKAN MASYARAKAT

**DIPLOMA AKAUNTAN
POLITEKNIK MELAKA**

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI SG LEREH**

ANGGOTA POLIS BALAI PETALING

**BEKAS PENGHUNI
TSP KUCHING**

JURURAWAT PERGIGIAN SARIKEI

**BEKAS PENGHUNI
TSP KUCHING**

**DIPLOMA PENGURUSAN HOTEL
POLITEKNIK KUALA LUMPUR**

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI SG LEREH**

BEKERJA OFFSHORE DI MARINE OIL & GAS

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI KUCHING**

QC OFFICER DI SINGAPURA

**BEKAS PENGHUNI
TSP KUCHING**

**DIPLOMA LOGISTIK DAN RANGAKAIAN
BEKALAN
POLITEKNIK NILAI**

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI SG LEREH**

POLIS DI RAJA MALAYSIA

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI KUCHING**

**JURU UKUR
SYARIKAT SWASTA DI SINGAPURA**

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI KUCHING**

**LEFTENAN MUDA ANGKATAN TENTERA
REJIMEN ASKAR JURUTERA DIRAJA
MALAYSIA**

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI JERANTUT**

**LEFTENAN MUDA ANGKATAN TENTERA
REJIMEN ASKAR MELAYU DIRAJA
MALAYSIA**

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI JERANTUT**

**PEGAWAI PERPADUAN
JABATAN PERPADUAN & INTEGRITI
NASIONAL**

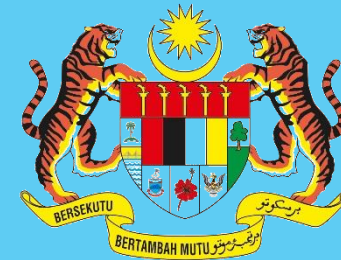
**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI JERANTUT**

**HEAD CORPORATE COMMUNICATON
GENERAL ADMINISTRATION
PETRONAS**

**BEKAS PENGHUNI
SEKOLAH TUNAS BAKTI KUCHING**

PENUTUP

**MEMOHON AHLI MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS HAL
EHWAL WANITA DAN KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL
MENGAMBIL MAKLUM BERHUBUNG PENYAMPAIAN
PERKHIDMATAN DI SEKOLAH TUNAS BAKTI, ASRAMA AKHLAK,
TAMAN SERI PUTERI DAN RUMAH PERLINDUNGAN MANGSA
PEMERDANGANGAN ORANG DI BAWAH SELIAAN JABATAN
KEBAJIKAN MASYARAKAT (JKM).**

KEMENTERIAN PEMBANGUNAN WANITA,
KELUARGA DAN MASYARAKAT

SEKIAN

TERIMA
KASIH

MESYUARAT JAWATANKUASA PILIHAN KHAS
HAL EHWAL WANITA, KANAK-KANAK DAN PEMBANGUNAN SOSIAL
PARLIMEN KEEMPAT BELAS BIL.9/2021

YBHG. DATO' HJ. NORDIN BIN HJ. MUHAMAD
KOMISIONER JENERAL PENJARA
JABATAN PENJARA MALAYSIA

ISI KANDUNGAN TAKLIMAT

1. Latar Belakang Penghuni Muda
2. Taburan Sekolah Sekolah Integriti & Henry Gurney di Jabatan Penjara Malaysia
3. Statistik Penghuni Muda Di Penjara
4. Pelaksanaan Pendidikan Korektif di Jabatan Penjara Malaysia
5. Kluster TVET
6. Kluster Seni Budaya
7. Kluster Sukan
8. Kluster Agama
9. Penghuni Bebas Lesen
10. Pencapaian Penghuni

LATAR BELAKANG PENGHUNI MUDA

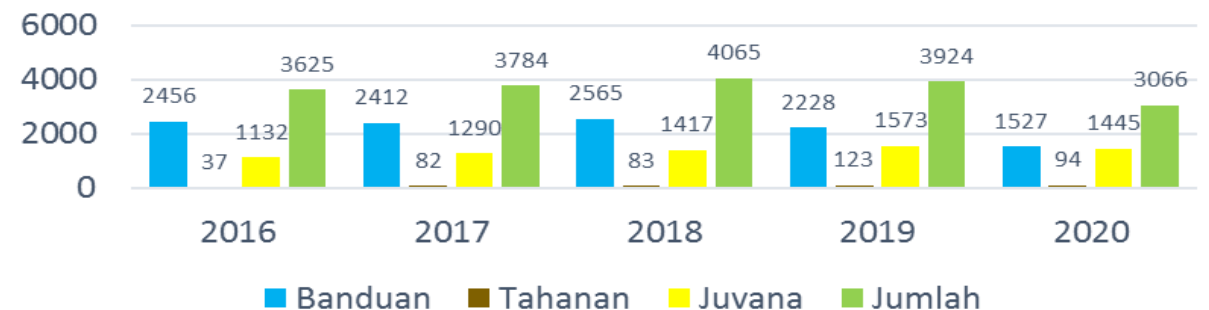
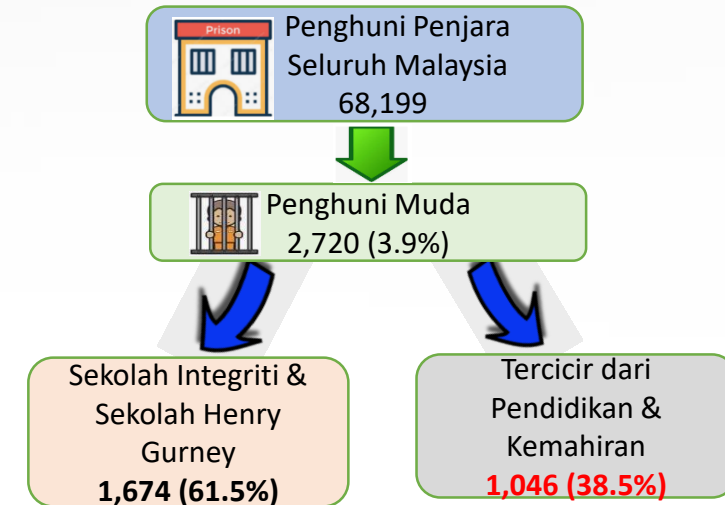
SEKOLAH INTEGRITI DAN SEKOLAH HENRY GURNEY

SEKOLAH HENRY GURNEY	SEKOLAH INTEGRITI
Penghuni	Banduan Muda/ Tahanan Muda
Tiada rekod jenayah	Ada rekod jenayah
Mahkamah bagi Kanak-Kanak	Mahkamah
Akta Kanak-kanak 2001	Akta Penjara 1995
Tempoh hukuman maksima 3 tahun / mencapai umur 21	Tempoh hukuman bergantung pada kesalahan
Ada cuti sementara	Tiada cuti
Pelepasan berlesen untuk sambung belajar, bekerja, sakit kronik	Pelepasan berlesen untuk bekerja

PUNCA KUASA

- ✓ Akta Kanak-Kanak 2001 (Akta 611) Seksyen 75 (2) & 96 (1)
- ✓ Akta Penjara 1995 (Akta 537 Seksyen 2 (1))
- ✓ Peraturan Berkaitan Orang Tahanan POCA/ POTA/ LLPK
- Penghuni muda berumur 14 tahun ke atas dan tidak melebihi 21 tahun

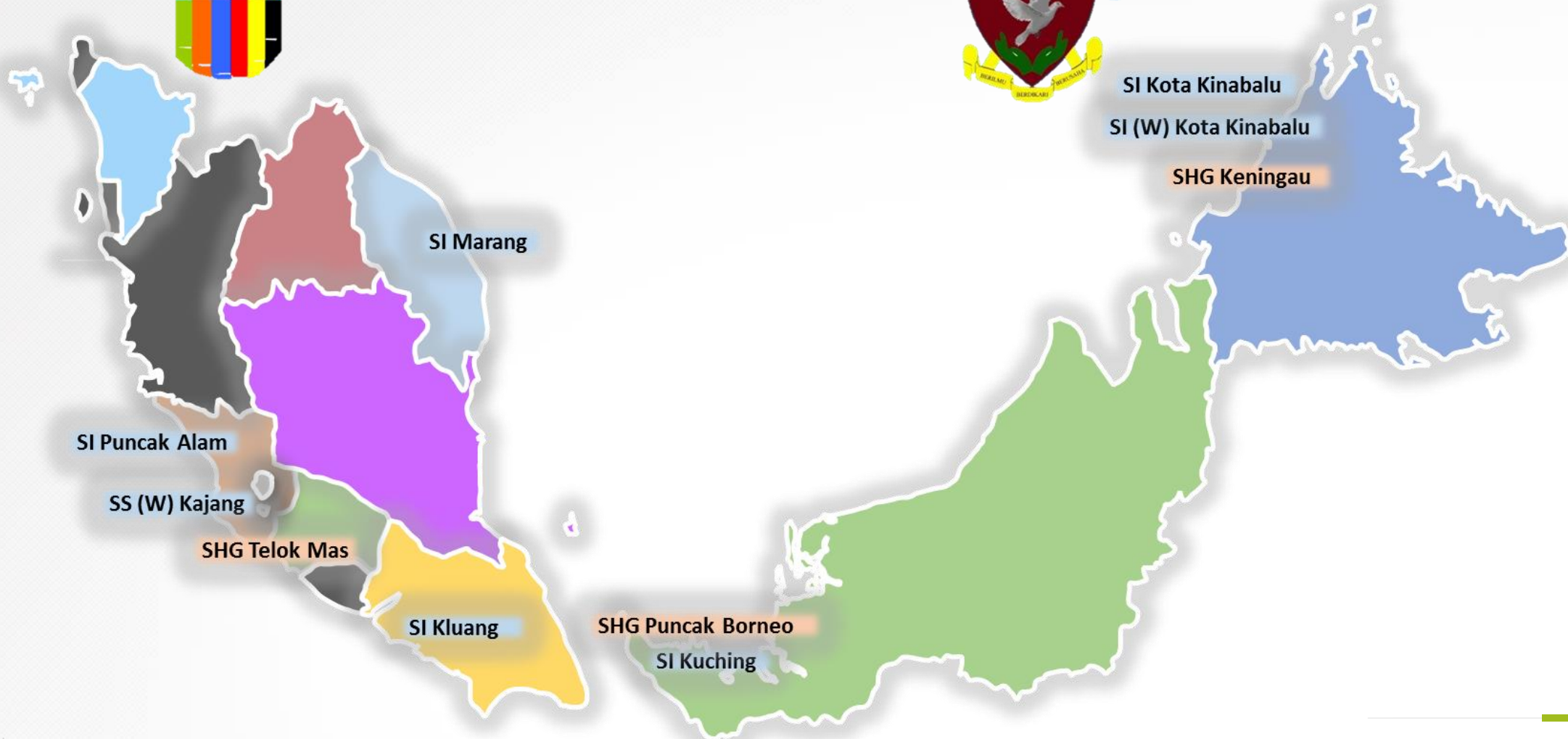
TABURAN SEKOLAH DI PENJARA

3 Sekolah Henry Gurney

7 Sekolah Integriti

STATISTIK PENGHUNI MUDA

PECAHAN UMUR PENGHUNI MUDA

INSTITUSI	14 TAHUN		15 TAHUN		16 TAHUN		17 TAHUN		18 TAHUN		19 TAHUN		20 TAHUN		21 TAHUN		
	L	W	L	W	L	W	L	W	L	W	L	W	L	W			
PENJARA (BANDUAN MUDA)	4	0	8	2	27	3	39	17	81	17	253	17	407	40	536	39	1490
PUSAT PEMULIHAN AKHLAK (TAHANAN MUDA)	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	8	0	15	0	0	0	27
PUSAT PEMULIHAN KHAS (TAHANAN MUDA)	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	7	0	4	0	0	0	12
SEKOLAH HENRY GURNEY (PENGHUNI)	1	0	14	1	51	5	125	16	252	27	314	21	298	16	46	4	1191
JUMLAH KESELURUHAN																	2720

PELAKSANAAN PENDIDIKAN KOREKTIF

KEMASUKAN
PENGHUNI MUDA

KLUSTER AKADEMIK

DI SEKOLAH INTEGRITI DAN SEKOLAH HENRY GURNEY

PRA SPM (KSSM Tingkatan 4)

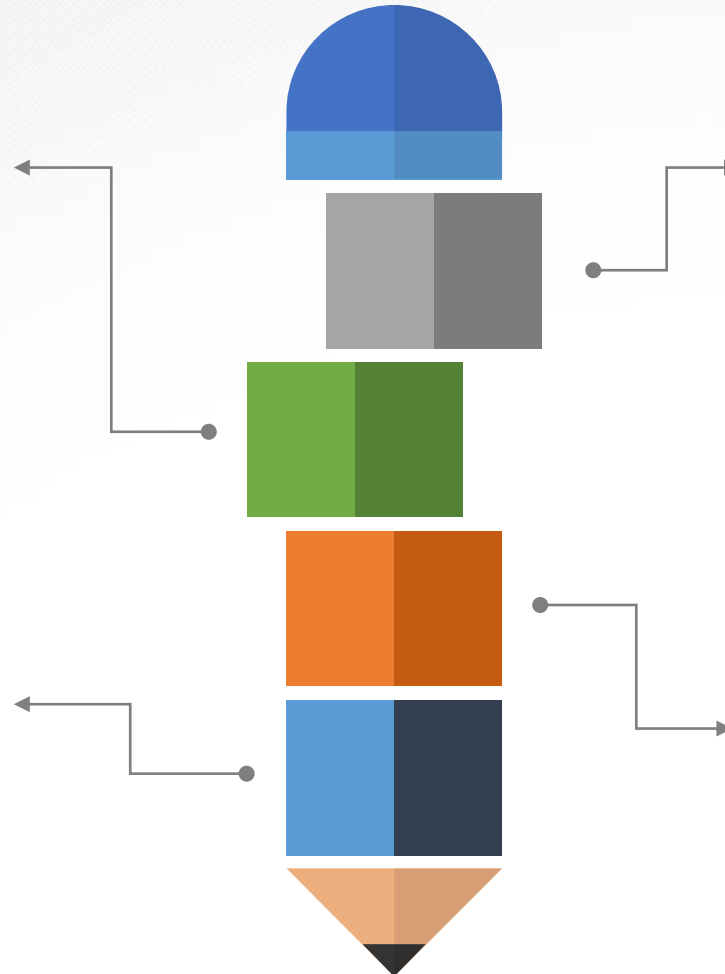
PEMULIHAN Fasa 1 : (80 jam) Fasa 2 : (240 jam)

SPM (KSSM Tingkatan 5).

3M Membaca, Menulis & Mengira

KLUSTER TVET

KEPUTUSAN SPM DAN DATA PELAJAR 3M

SLDN 1

SKM 1

Jahitan Pakaian Wanita

Pertukangan Batu Bata

Ketuk dan Cat Kenderaan

Landskap

SLDN 2

SKM 2

Pastri

Kimpalan

Paip

Automotif Industri

Jahitan

Penyelenggaraan Elektrik

KLUSTER SENI BUDAYA

DI SEKOLAH HENRY GURNEY

1

PENSIJILAN SKM2 :
RHYTHM ENSEMBLE PERFORMING

2

BIDANG : PANCARAGAM,
BAND DAN BUSKERS

3

PROGRAM PENSIJILAN BIMBINGAN SENI
BUDAYA (BSB) BERSAMA JKKN

KLUSTER SUKAN

DI SEKOLAH HENRY GURNEY

Projek Sukan : Muay Thai, Tinju Dan Angkat Berat Sebagai Bidang Kerjaya

1

Kerjasama Dengan Majlis Sukan Negeri & Kementerian Belia Sukan

2

SINAR HARIAN • RABU 18 APRIL 2018

SUKAN **Sinar.com**
aksi • berita • terkini

Melaka unggul juara mua thai

Ungguli kejuaraan dengan 4 emas, 6 perak, 8 gangsa

M JEFFRI RAZALI

MELAKA

KELAB Muaythai Kala Merah Melaka, mengharumkan nama negeri bersejarah ini apabila ia berjaya memenangi Kejuaraan Muaythai Tertutup Kelab dan Sekolah Peringkat Kebangsaan 2018 di Kuala Lumpur, baru-baru ini.

Presidennya, Emrita Alias berkata, kejohanan yang diadakan di Majlis Olimpik Malaysia di Kuala Lumpur itu, telah disertai kelab dan sekolah seluruh Malaysia bagi merebut Piala Kelab Malaysia Terbaik dan Piala Sekolah Malaysia Terbaik.

Menurutnya, sebanyak 240 regu membabitkan 480 peserta telah mengambil bahagian dalam kejohanan berkenaan, di mana Melaka telah diwakili 30 peserta.

"Kejohanan ini menyaksikan pasukan Melaka berjaya memperoleh empat pingat emas, enam perak dan lapan gangsa, sekaligus membolehkan kita dinobatkan sebagai johan keseluruhan," katanya.

Emas Melaka telah diperolehi menerusi Muhammad Solihin Abu Bakar dalam kategori 57-60kg, Umarusman Abu Bakar (54-57kg), Muhammad Ilham Fahmi Zamzuan (48-51kg) dan Afif Aiman Mohd Hamidi (81-86kg).

Ujar Emrita, kejayaan ini adalah satu persediaan awal pasukan mua thai Melaka bagi memastikan atlet negeri ini bersedia bagi menghadapi temasya Sukan Malaysia (Sukma) di Perak tahun ini.

"Saya ucapkan terima kasih kepada Majlis Sukan Negeri (MSN) serta Pengarah Sekolah Henry Gurney yang telah banyak memberi sokongan dan bantuan selama ini," katanya.

Emas Melaka telah diperolehi menerusi Muhammad Solihin Abu Bakar

Antara atlet mua thai yang mewakili Melaka, baru-baru ini.

240 dari 480 regu
30 wakil Melaka
Persediaan Sukma Perak

KLUSTER AGAMA

DI SEKOLAH HENRY GURNEY

KERJASANA DENGAN JABATAN
AGAMA ISLAM MELAKA

1

PROGRAM BERSIJIL : UJIAN
PENILAIAN KELAS KAFA(UPKK)

2

PERJAWATAN GURU DIBEKALKAN
DARI JABATAN AGAMA ISLAM (JAIM)

3

PENGHUNI BEBAS LESEN (PBL) SEKOLAH HERNY GURNEY

Pelepasan Berlesen Penghuni Sekolah Henry Gurney merujuk kepada punca kuasa Seksyen 75(3)(a) Akta Kanak-Kanak 2001

“...Komisioner Jeneral Penjara boleh, menurut budi bicaranya-
Memendekkan tempoh tahanan seseorang kanak-kanak di Sekolah Henry Gurney atas sebab-sebab yang pada hematnya mencukupi”

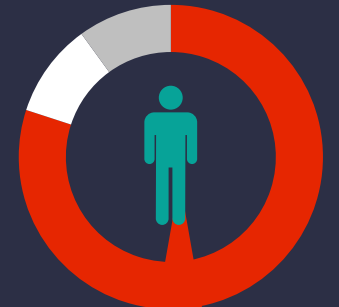
**MENDAPAT TAWARAN
PEKERJAAN**

**MELANJUTKAN
PELAJARAN DI
INSTITUSI
PENGAJIAN
TINGGI**

**FAKTOR-FAKTOR
KESIHATAN
(SAKIT KRONIK)**

**PERKARA-PERKARA
LAIN YANG
DIFIKIRKAN WAJAR
OLEH KOMISIONER
JENERAL PENJARA**

PENEMPATAN KERJAYA PENGHUNI BEBAS LESEN (PBL) KOLABORASI BERSAMA PERKESO

Est BPH 1929

'BOH'

Sate Kajang Haji Samuri (58 penghuni)

BOH Plantations Sdn Bhd (30 penghuni)

PENCAPAIAN PENGHUNI

DI SEKOLAH HENRY GURNEY

20
21

1. Pertandingan Cabaran Silat Seni Kementerian Pendidikan Malaysia Peringkat Kebangsaan Tahun 2021: (Kategori Seni Tempur Putera Sekolah Menengah) **Sekolah Henry Gurney Keningau - Tempat Pertama dan Kelima**

20
20

1. Kejohanan Silat Dunia Maya Persekutuan Silat Kebangsaan Malaysia Peringkat Kebangsaan 2020 (Kategori Solo Kreatif Bersenjata Putera Sekolah Menengah) : **Sekolah Henry Gurney Keningau – Tempat Ketiga**
2. Kejohanan Sabah Muaythai Championship Tahun 2020 - **Sekolah Henry Gurney Keningau – 3 Emas, 2 Perak**

20
19

1. NATCOMP (National Band Competition) & MWBC (Malaysia World Band Competition) 2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas - Drum Major Terbaik dan Uniform Terbaik**
2. Kejohanan Tinju Piala Datuk Bandar Johor Bahru : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 1 Emas, 2 Gangsa**
3. Kejohanan Tinju Pelapis Kebangsaan Siri 1/2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 1 Perak, 2 Gangsa**
4. Kejohanan Tinju Remaja Kebangsaan Sirkuit 1/2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 1 Perak, 1 Gangsa**
5. Kejohanan Johor Boxing Sirkuit 1/2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 2 Emas**
6. Kejohanan Muay Thai Antara Juara 2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 1Emas**
7. Kejohanan Muay Thai Antara Sekolah dan Remaja Kebangsaan 2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 4 Emas, 3 Perak, 1 Gangsa**
8. Kejohanan Muay Thai Challenge Pro International 2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 1 Emas**
9. Kejohanan Muay Thai Amatur Remaja Kebangsaan 2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 1 Emas, 1 Perak**
10. Kejohanan Muay Thai Terbuka Negeri Sembilan 2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 3 Emas**
11. Kejohanan Muay Thai KL Fight Loco PMKL 2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 3 Emas**
12. Kejohanan Muay Thai Terbuka Kebangsaan 2019 : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas – 3 Emas, 2 Perak, 5 Gangsa**
13. Johor International Muay Thai Super Series 2019 : **8 Emas, 1 Perak**
14. MSSD Merlimau : **Sekolah Henry Gurney Telok Mas - 3 Emas 1 Gangsa**

SEKIAN, TERIMA KASIH

Ibu Pejabat Penjara Malaysia
Jalan Kajang Semenyih, By Pass Hulu Langat
43000 Kajang
Selangor Darul Ehsan

Tel :+603-8732 8194

Faks :+603-8734 9019

<http://www.prison.gov.my>

TAKLIMAT PDRM STATISTIK KANAK-KANAK DALAM KES JENAYAH

DISEDIAKAN OLEH:

ACP SITI KAMSIAH BINTI HASSAN

KETUA PENOLONG PENGARAH D11

**BAHAGIAN SIASATAN SEKSUAL WANITA DAN
KANAK-KANAK (D11)**

**JABATAN SIASATAN JENAYAH
BUKIT AMAN**

SKOP TAKLIMAT

❑ STATISTIK PENGLIBATAN DAN TANGKAPAN KANAK-KANAK DALAM JENAYAH INDEKS SELURUH MALAYSIA BAGI TAHUN 2018 HINGGA 2021 (JAN-OKTOBER).

❑ STATISTIK PENGLIBATAN DAN TANGKAPAN KANAK-KANAK DALAM JENAYAH DADAH INDEKS SELURUH MALAYSIA

STATISTIK PENGLIBATAN DAN TANGKAPAN KANAK - KANAK DALAM JENAYAH INDEKS SELURUH MALAYSIA BAGI TAHUN 2018 HINGGA 2021 (JAN-OKT)

TAHUN	KATEGORI	JUMLAH (KES)	PECAHAN UMUR				JUMLAH TANGKAPAN	PECAHAN BANGSA/JANTINA														JUMLAH (TKPAN) PELAJAR	
			UMUR 07-10 TAHUN	UMUR 11-12 TAHUN	UMUR 13-15 TAHUN	UMUR 16-18 TAHUN		MELAYU		CINA		INDIA		SIKH / PUNJABI		ASLI		SBH & SWK		LAIN2 BANGSA			
			L	P	L	P		L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	L	P
2018	Murid Sekolah	1042 (15.5%)	13	57	620	596	1286	872	65	64	5	134	4	2	-	3	-	124	5	8	-	1207	79
	Murid Tercicir	5671 (84.5%)	12	76	1245	4194	5527	3656	172	330	27	787	40	4	-	13	-	424	30	37	7	5251	276
JUMLAH 2018		6713	25	133	1865	4790	6813	4528	237	394	32	921	44	6	-	16	0	548	35	45	7	6458 (94.8%)	355 (5.2%)
2019	Murid Sekolah	1101 (19.4%)	4	64	663	527	1258	888	29	56	9	94	10	1	-	11	1	131	8	19	1	1200	58
	Murid Tercicir	4568 (80.6%)	13	53	1097	3356	4519	2872	144	246	14	725	36	4	-	15	1	375	41	44	2	4281	238
JUMLAH 2019		5669	17	117	1760	3883	5777	3760	173	302	23	819	46	5	-	26	2	506	49	63	3	5481 (94.9%)	296 (5.1%)
2020	Murid Sekolah	519 (28.2%)	6	38	297	315	656	416	16	46	4	74	7	-	-	4	-	78	-	11	-	629	27
	Murid Tercicir	1320 (71.3%)	7	16	274	1192	1489	815	52	111	9	235	13	-	-	24	-	171	12	40	7	1396	93
JUMLAH 2020		1839	13	54	571	1507	2145	1231	68	157	13	309	20	-	-	28	-	249	12	51	7	2025 (94.4%)	120 (5.6%)
2021 (JAN - OKT)	Murid Sekolah	255 (24.8%)	3	13	148	134	298	193	6	17	1	30	6	-	-	1	-	37	1	6	-	284	14
	Murid Tercicir	773 (75.2%)	3	6	144	680	833	450	21	80	5	143	11	2	-	6	-	94	1	20	-	795	38
JUMLAH 2021		1028	6	19	292	814	1131	643	27	97	6	173	17	2	-	7	-	131	2	26	-	1079 (95.3%)	52 (4.7%)

STATISTIK PENGLIBATAN DAN TANGKAPAN KANAK - KANAK DALAM JENAYAH INDEKS SELURUH MALAYSIA BAGI TAHUN 2018 HINGGA 2021 (JAN-OKT)

KESALAHAN	JUMLAH (KES) KANAK - KANAK	PECAHAN UMUR				JUMLAH TANGKAPAN	PECAHAN BANGSA/JANTINA														JUMLAH (TKPAN) KANAK - KANAK
		UMUR 07-10 TAHUN	UMUR 11-12 TAHUN	UMUR 13-15 TAHUN	UMUR 16-18 TAHUN		MELAYU		CINA		INDIA		SIKH		ASLI		SBH & SWK		LAIN2 BANGSA		
							L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	
JENAYAH KEKERASAN :																					
BUNUH	127	0	1	36	126	163	47	5	42	2	40	9	0	0	1	0	16	1	0	0	163
ROGOL	2,192	3	28	669	1,661	2,361	1,891	16	105	0	56	0	1	0	11	0	239	1	41	0	2,361
SAMUN BERKAWAN BERS/API	9	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
SAMUN BERKAWAN TANPA BERS/API	1,175	0	5	179	1,007	1,191	597	33	61	2	424	21	3	0	2	0	35	6	7	0	1,191
SAMUN BERSENJATAPI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SAMUN TANPA S/API	191	0	1	41	161	203	103	7	11	1	60	5	0	0	1	0	9	2	3	1	203
MENCEDERAKAN	1,445	1	15	463	1,361	1,840	824	44	294	14	500	9	7	0	3	0	115	5	22	3	1,840
JUMLAH	5,139	4	50	1,388	4,317	5,759	3,463	105	513	19	1,080	44	11	0	18	0	414	15	73	4	5,759
JENAYAH HARTABENDA :																					
CURI	3,533	30	130	1,131	2,491	3,782	2,156	228	170	40	481	67	0	0	24	1	500	54	54	7	3,782
CURI MOTOKAR	189	3	2	30	135	170	96	13	12	1	26	2	0	0	1	0	17	1	1	0	170
CURI MOTOSIKAL	4,372	3	76	1,331	2,724	4,134	3,204	109	197	3	360	4	2	0	24	1	195	6	26	3	4,134
CURI VAN/LORI/J'BERAT	32	0	0	4	27	31	11	0	3	0	16	0	0	0	0	0	1	0	0	0	31
CURI RAGUT	40	0	0	10	38	48	29	2	2	1	11	0	0	0	0	0	3	0	0	0	48
PRC	1,944	21	65	594	1,262	1,942	1,203	48	53	10	248	10	0	0	10	0	304	22	31	3	1,942
JUMLAH	10,110	57	273	3,100	6,677	10,107	6,699	400	437	55	1,142	83	2	0	59	2	1,020	83	112	13	10,107
JUMLAH JENAYAH INDEKS	15249	61	323	4488	10994	15866	10162	505	950	74	2222	127	13	-	77	2	1434	98	185	17	15866

STATISTIK PENGLIBATAN DAN TANGKAPAN KANAK-KANAK DALAM JENAYAH DADAH INDEKS SELURUH MALAYSIA

TAHUN	KATEGORI	JUMLAH (KES)	PECAHAN UMUR / KATEGORI SEKSYEN DADAH																JUMLAH TANGKAPAN	PECAHAN BANGSA JANTINA																JUMLAH (TKPAN) PELAJAR		
			UMUR 7-10 TAHUN				UMUR 11-12 TAHUN				UMUR 13-15 TAHUN				UMUR 16-18 TAHUN					MELAYU		CINA		INDIA		SIKH/P UNJABI		ASLI		SABAH & SARAWAK				LAIN-LAIN BANGSA			RA	
			BEKALAN	MEMILIKI	URIN	LAIN-LAIN	BEKALAN	MEMILIKI	URIN	LAIN-LAIN	BEKALAN	MEMILIKI	URIN	LAIN-LAIN	BEKALAN	MEMILIKI	URIN	LAIN-LAIN		L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	L	P	L	P			
2018	BERSEKOLAH	1,923		1					1		10	66	171		93	405	1,176	3	1,926	1,314	110	81	16	120	1	1		1		186	30	40	7	17	2	1,926		
	TERCICIR	1,557	1					1	10		15	68	167		75	305	915		1,557	892	89	45	22	80	2		5		114	39	32	9	190	38	1,557			
JUMLAH 2018		3,480	1	1	0	0	0	1	11	0	25	134	338	0	168	710	2,091	3	3,483	2,206	199	126	38	200	3	1	0	6	0	300	69	72	16	207	40	3,483		
2019	BERSEKOLAH	3,580	1				1	1			49	182	187		327	1,410	1,420	2	3,580	2,443	287	131	22	220	12		1	2		278	37	98	14	28	7	3,580		
	TERCICIR	3,395	1	1	2		3	1	4		56	191	247		278	1,272	1,333	6	3,395	1,852	226	120	47	224	15	1		5	4	256	47	98	8	423	69	3,395		
JUMLAH 2019		6,975	2	1	2	0	4	2	4	0	105	373	434	0	605	2,682	2,753	8	6,975	4,295	513	251	69	444	27	1	1	7	4	534	84	196	22	451	76	6,975		
2020	BERSEKOLAH	3,189	4				8	5	2		70	295	296	3	350	1,074	1,061	21	3,189	2,114	254	142	27	168	7			4		330	52	52	10	22	7	3,189		
	TERCICIR	2,256	2	4			4	2	1		23	142	125	3	175	932	823	20	2,256	1,384	206	66	16	149	3			4	6	163	29	29	12	161	28	2,256		
JUMLAH 2020		5,445	6	4	0	0	12	7	3	0	93	437	421	6	525	2,006	1,884	41	5,445	3,498	460	208	43	317	10	0	0	8	6	493	81	81	22	183	35	5,445		
2021	BERSEKOLAH	1,837					2	2			35	86	86		269	726	630	1	1,837	1,197	162	72	21	114	3	1		6	1	178	26	34	13	5	4	1,837		
	TERCICIR	1,206	1				1		1		24	62	56		150	499	411	1	1,206	703	94	37	24	111	6	2		5		83	12	25	4	88	12	1,206		
JUMLAH 2021 (JAN-OKT)		3,043	1	0	0	0	3	2	1	0	59	148	142	0	419	1,225	1,041	2	3,043	1,900	256	109	45	225	9	3	0	11	1	261	38	59	17	93	16	3,043		
JUMLAH KESELURUHAN		18,943	10	6	2	0	19	12	19	0	282	1,092	1,335	6	1,717	6,623	7,769	54	18,946	11,899	1,428	694	195	1,186	49	5	1	32	11	1,588	272	408	77	934	167	18,946		

A blurred office desk with a keyboard and mouse, overlaid with a dark horizontal band containing the text 'TERIMA KASIH'. The background shows a desk with a keyboard, mouse, and a laptop, with a window and curtains in the background. The text is centered on a dark horizontal band.

TERIMA KASIH

Pembentangan Kepada
Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita & Kanak-Kanak
Dan Pembangunan Sosial

CADANGAN PINDAAN RUU ANTI-GANGGUAN SEKSUAL 2021

[D.R. 18/2021]

Dibentangkan oleh:

AGENDA

1. Apakah cadangan pindaan kami?
2. Adakah cadangan peruntukan kami berkaitan “Tanggungjawab Organisasi” mengenakan **bebanan baru** kepada organisasi?
3. Adakah cadangan peruntukan berkaitan “Tanggungjawab Organisasi” **berfaedah untuk organisasi?**
4. Apakah **rasional ekonomi** yang menyokong kemasukan “Tanggungjawab Organisasi” dalam rang undang-undang?

PENDAHULUAN

Perlembagaan Persekutuan

Akta Pekerjaan 1955

**Akta Perhubungan
Perusahaan 1967**

**Akta Perlindungan
Pengguna 1999**

Akta SPRM 1999

**Akta Komunikasi dan
Multimedia 1998**

Akta Kanak-kanak 2001

**Akta Pengurusan Strata
2013**

Pekeliling No. 5 2018

Tataamalan KSM

Cadangan pindaan disokong kuat oleh undang-undang duluan (*legal precedence*) tempatan dan antarabangsa dengan lebih daripada 30 tahun penyelidikan dan perangkaan.

Singapura

Korea

Filipina

Australia

New Zealand

UK

Kanada

AS

GANGGUAN SEKSUAL ADALAH ISU NASIONAL

Kajian pada tahun 2020 yang dijalankan oleh [Jabatan Pembangunan Wanita](#) (KPWKM) mendapati bahawa:

28,852

orang awam di Malaysia yang datang dari pelbagai latar belakang sosiodemografi.

64%

18,457 orang responden menyatakan yang mereka pernah diganggu secara seksual.

24.9%

6,743 orang* melaporkan gangguan seksual berlaku di **institusi pendidikan**.

44.4%

11,993 orang* mengalami gangguan seksual di **tempat awam**.

30.7%

8,296 orang* pula mengalami gangguan seksual di **atas talian**.

*Dalam 27,032 orang yang jawab soalan ini:

GANGGUAN SEKSUAL BERLELUASA DI TEMPAT KERJA

Daripada 1,002 orang Malaysia yang di tinjau melalui [YouGov pada 2019](#), didapati bahawa::

35% wanita

dan

17% lelaki

Mengalami gangguan seksual, hanya

2.2% mangsa

melaporkan kepada pihak atasan. Tiga (3) sebab utama untuk tidak melaporkan hal tersebut adalah kerana malu, perasaan yang tiada orang akan mengambil berat dan takutkan

kesannya

Gangguan seksual memberi kesan kepada lelaki dan wanita. Seperti yang dilaporkan pada PDRM pada 2017

226 wanita

Melaporkan gangguan seksual berbanding dengan

41 lelaki

Walaupun kekurangan laporan menjadi isu, tinjauan oleh YouGov mendapati bahawa

Wanita lebih kerap membuat laporan daripada lelaki

(57% vs 44%)

Daripada 1010 wanita yang ditinjau oleh [WAO dan Vase.ai](#) pada 2020,

62%

Telah mengalami gangguan seksual di

Tempat kerja

Daripada 455 jururawat yang bekerja di hospital awam di Melaka pada 2012, penyelidikan [UKM](#) mendapati:

51.2%

telah mengalami gangguan seksual, dimana

74.7%

Daripada mereka mengalami kesan psikologi akibat pengalaman gangguan seksual yang mereka lalui.

IA PERLU DITANGANI SEKARANG DENGAN SEGERA

Peningkatan kesedaran dan perbualan dikalangan penduduk di Malaysia dalam hal gangguan seksual

Peningkatan kehendak (*demand*) ke atas satu perundangan gangguan seksual yang menyeluruh dan berkesan

Peningkatan jumlah penduduk di Malaysia yang terbabit dengan ekonomi gig.

Penelitian / *Scrutiny*

Mandat Rakyat

Pendedahan / *Vulnerability*

**APAKAH CADANGAN PINDAAN KAMI
KEPADA RANG UNDANG UNDANG?**

RUMUSAN CADANGAN PINDAAN

Secara keseluruhannya, cadangan pindaan RUU AGS 2021 boleh dikategorikan kepada dua (2) bahagian:

Penambahan Seksyen Baru

Larangan Gangguan Seksual

Larangan Membantu Gangguan Seksual

Tanggungjawab Organisasi Bagi Mencegah
& Menangani Gangguan Seksual

Penganiayaan / *Victimisation*

Jawatankuasa Pemantau

Penambahbaikan Seksyen Sedia Ada

Preamble / Mukadimah

Bahagian I - Interpretasi

Bahagian II:
Seksyen 4(1), 10, 13(3), 20(1), 25 dan 25

Nota: Sila rujuk Memorandum untuk maklumat lanjut.

PENAMBAHBAIKKAN PERUNTUKAN SEDIA ADA

Tafsiran Gangguan Seksual

“Gangguan seksual” ertinya segala perbuatan yang bersifat seksual yang tidak diinginkan, dalam apa-apa bentuk, sama ada secara lisan, bukan lisan, visual, isyarat atau fizikal kepada seseorang, ~~yang ditujukan kepada~~ terhadap seseorang yang secara munasabahnyanya menyinggung atau menghina atau merupakan suatu ancaman kepada kesejahteraannya atau membuatkan seseorang itu tersinggung atau terhina atau terancam kepada kesejahteraannya.

**Penambahbaikkan tafsiran
gangguan seksual
merangkumi keadaan
sebenar isu dan menutupkan
jurang dalam rangka
undang-undang yang sedia
ada.**

PERUNTUKAN BARU

Larangan Gangguan Seksual

Tiada seorang pun boleh melibatkan diri dalam gangguan seksual terhadap orang lain

Larangan Membantu Gangguan Seksual

- (1) Tiada seorang pun boleh meminta, mengarahkan, mendorong, menggalakkan atau membantu seseorang untuk melakukan gangguan seksual terhadap orang lain atau melibatkan orang lain dalam apa jua perbuatan yang dilarang di dalam akta ini.
- (2) Sesiapa yang dengan sengaja meninggalkan pemberian maklumat tentang gangguan seksual orang di bawah tanggungannya, boleh dipandang telah mendorong, menggalakkan dan membantu seseorang untuk melakukan gangguan seksual terhadap orang dibawah tanggungannya atau telah melibatkan di dalam perlakuan yang tidak sah di bawah akta ini

Peruntukan kepada larangan gangguan seksual menyediakan satu punca tindakan (*cause of action*) yang jelas kepada mangsa

PERUNTUKAN BARU

Penganiayaan (*Victimisation*)

- (1) Tiada seorang pun boleh menganiaya orang lain atau sesiapa yang berkaitan dengan yang kemudian dalam perhubungan dalam apa jua perlakuan gangguan seksual
- (2) Seorang yang menganiaya orang lain atau sesiapa yang berkaitan dengan yang kemudian, jika seorang itu ditakluk atau diugut untuk ditakluki yang kemudian atau sesiapa yang berkaitan dengan yang kemudian, untuk sebarang kemudaratan disebabkan oleh yang berikut:
 - a) Membuat aduan tentang gangguan seksual terhadap sesiapa;
 - b) Memulakan atau dipercayai telah memulakan prosiding di bawah akta ini;
 - c) Menolak untuk melakukan apa-apa jua yang tidak sah di bawah akta ini; atau
 - d) Melakukan sesuatu dengan niat suci dibawah peruntukan akta ini.

Peruntukan penganiayaan mangsa mengurangkan masalah tentang kekurangan laporan (*under-reporting*) pada masa yang sama, mengurangkan kemudaratan dan kos ekonomi berkaitan dengan trauma.

PERUNTUKAN BARU

Tanggungjawab Organisasi Bagi Mencegah & Menangani Gangguan Seksual

(1) Ia adalah tanggungjawab kerajaan, individu, badan dan institusi sama ada awam atau swasta, untuk mengambil langkah yang munasabah untuk menghalang gangguan seksual dan untuk menghasilkan satu persekitaraan yang bebas gangguan seksual

Nota: Organisasi juga merujuk kepada institusi pembelajaran, pengendali ruang awam dan bukan sahaja perniagaan

**Tanggungjawab organisasi
adalah berlainan
berdasarkan saiz,
perusahaan dan konteks
setiap organisasi.**

**ADAKAH CADANGAN PINDAAN
BERKENAAN “TANGGUNGJAWAB
ORGANISASI” MENGENAKAN
BEBANAN BARU UNTUK
ORGANISASI?**

Tanggungjawab Organisasi Bagi Mencegah & Menangani Gangguan Seksual

(4) Individu, badan, institusi atau pihak yang bertanggungjawab sama ada awam atau swasta yang ditetapkan di bawah (rujuk kepada subseksyen 3 di atas) boleh disabitkan atas perbuatan gangguan seksual yang dilakukan oleh pekerja, ejen, atau pihak ketiga yang dikontrak.

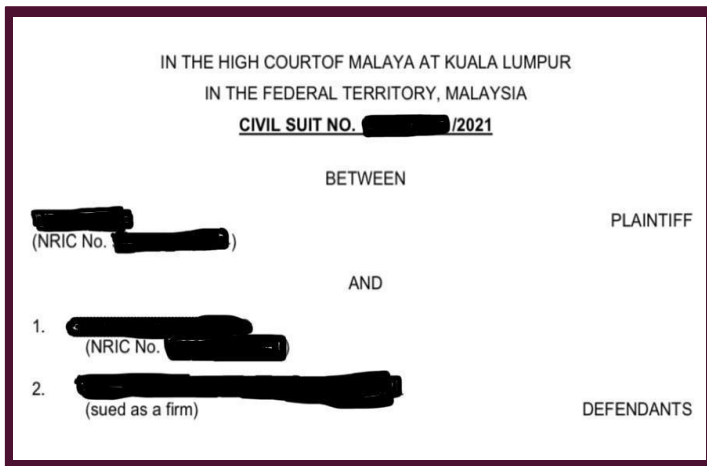
**Di bawah rangka
undang-undang semasa,
konsep liabiliti vikarius
(*vicarious liability*) untuk
gangguan seksual sudah
wujud. Ia tidak meletakkan
kewajipan baru.**

Selain daripada pelaku, Ain Husniza juga menamakan Kementerian Pendidikan di dalam guaman balas.

Selain daripada bekas pensyarah, pelajar tersebut juga menyaman Universiti Malaya

Dalam kes pertama yang difailkan di bawah tort gangguan seksual, mangsa juga menyaman syarikat (firma guaman)

Tanggungjawab Organisasi Bagi Mencegah & Menangani Gangguan Seksual

Dasar

Paparan (Poster)

Mekanisme Aduan dan Penyiasatan

Kaunseling & Sokongan

Kesedaran & Latihan

Pengumpulan Data, Analisis & Penerbitan

Tindakan Sewajarnya Terhadap Salahlaku

Langkah-langkah Munasabah

Perbezaannya ialah, “tanggungjawab organisasi” kini dikodkan dalam akta. Ini bukan sahaja berfaedah untuk mangsa tetapi juga untuk organisasi.

Senarai tanggungjawab positif yang dicadangkan dalam pindaan bukan luar biasa. Kebanyakan syarikat telah mewujudkan sistem tersebut. Sebagai contoh, tataamalan dan saluran pemberi maklumat

**BAGAIMANA CADANGAN
PERUNTUKAN TERHADAP
“TANGGUNGJAWAB ORGANISASI”
BERFAEDAH UNTUK ORGANISASI?**

Tanggungjawab Organisasi Bagi Mencegah & Menangani Gangguan Seksual

(5) Berkenaan dengan tanggungjawab di bawah subseksyen (2), ia menjadi satu pembelaan jika langkah munasabah yang dilakukan telah diambil untuk menghalang perbuatan yang dilarang dibawah akta ini daripada berlaku.

- 1) Menyediakan panduan yang jelas dan jangkakan yang munasabah (*reasonable*) untuk organisasi. Syarikat selalunya akan melakukan perkara yang betul kerana kebajikan pekerja memberikan kesan kewangan kepada syarikat.
- 2) Pembelaan (*legal defence*) yang jelas untuk digunapakai di mahkamah.
- 3) Satu peluang untuk menyelesaikan perkara di bawah satu platform tanpa penentangan (*non-adversarial*) di mana liabiliti maksimumnya terhad kepada RM250,000 sahaja. Tribunal juga menjimatkan kos dan tidak memerlukan yuran guaman.

**APAKAH RASIONAL EKONOMI YANG
MENYOKONG KEMASUKAN
“TANGGUNGJAWAB ORGANISASI” KE
DALAM RANG UNDANG-UNDANG?**

KOS GANGGUAN SEKSUAL BERBILION - SEKOLAH & UNIVERSITI

Kos Gangguan Seksual Terhadap Institusi Pendidikan

Penyertaan Kelas & Pelajar Tercicir

[Hill and Silva \(2005\)](#): Pelajar yang menerima gangguan seksual adalah lebih kerap untuk ponteng atau tidak menyerta dalam perbincangan dalam kelas, gugur kursus atau mengelak tempat-tempat tertentu di dalam kampus.

Kaunseling & Sokongan Kesihatan Mental

[Gender Budget Group Memorandum, analysed by AWAM](#): Jumlah anggaran tahunan kos psikoterapi minima untuk 5.3 juta pemandiri adalah RM344 juta

Aduan dan Kos Penyiasatan

Pada 2018, [Forbes](#) melaporkan bahawa serangan seksual di kampus boleh menelan belanja university berjuta-juta dalam:

Ketidakhadiran Kakitangan (Pergantungan / Penamatan)

Tuntutan Undang-Undang & Yuran Guaman

1. Kehilangan daripada pihak ketiga dan pembiayaan antarabangsa
2. Kehilangan geran akademik dan penyelidikan
3. Kehilangan sumbangan dari ahli keluarga mangsa dan alumni
4. Kehilangan sumbangan dari awam
5. Tuntutan guaman dari penuduh
6. Tuntutan guaman dari tertuduh
7. Tuntutan guaman daripada pihak berkepentingan
8. Kekurangan permohonan dan pendaftaran pelajar

Kerosakan Reputasi

KOS GANGGUAN SEKSUAL BERBILION - PERNIAGAAN

RELATE
MALAYSIA

Pada [2018](#), isu kesihatan mental di tempat kerja dianggarkan menelan perbelanjaan berjumlah

RM 14.46 billion

laitu bersamaan dengan 1% KDNK

Deloitte.

Pada [2018](#), gangguan seksual di tempat kerja menelan pembelajaran perniagaan di Australia sebanyak:

\$ 2.6 billion kerugian produktiviti

\$ 249.6 million kerugian kebajikan

\$ 0.9 billion kerugian dalam kos-kos lain seperti perolehan, kehilangan pendapatan, pengurangan cukai melalui pembayaran kepada kerajaan dan masa pengurus.

Kebajikan & Kesihatan Mental

Pokoknya: Keuntungan & Hasil

Ketidakhadiran & Produktiviti

Kos Gangguan Seksual Terhadap Majikan, Prestasi Perniagaan & Tenaga Kerja

Kerosakan Reputasi: Saham & Nilai Jenama, Kesetiaan Pelanggan

Pengambilan Bakat, Pengekalan & Perolehan

Bayaran Guaman: Prosiding Mahkamah & Penyelesaian Pertikaian

Uber

Pada [2019](#), membayar **\$20 juta** dalam penyelesaian tuntutan

Kerugian melebihi **\$ 1.5 billion** nilai saham

Pada [2021](#), disaman sebanyak **\$ 500 juta** sebagai ganti rugi

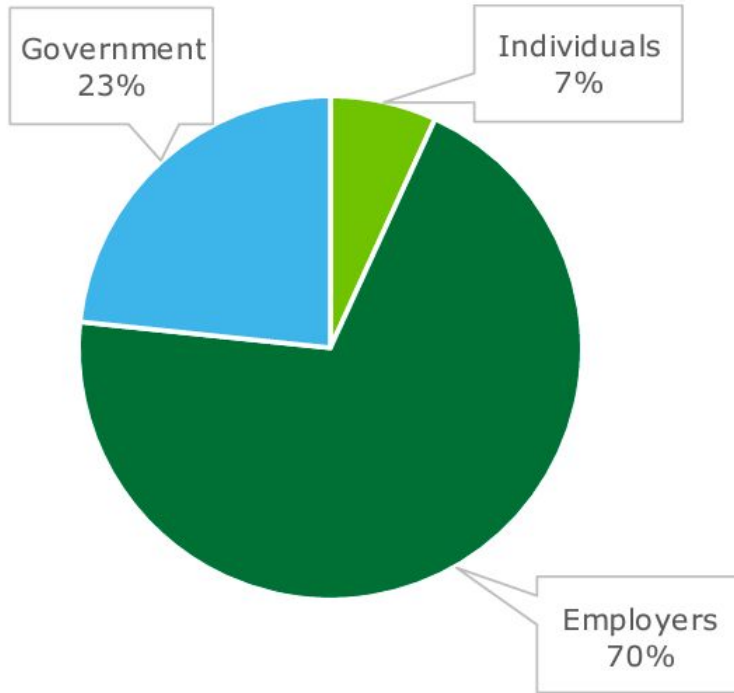
FORTUNE
500

Sejak [2000](#), **99%** daripada syarikat Fortune 500 telah membayar penyelesaian tuntutan untuk sekurang-kurangnya satu tuntutan mahkamah untuk diskriminasi atau gangguan seksual

Perniagaan yang terkesan daripada tuntutan gangguan seksual di Malaysia

KOS KEMUDIANNYA DITANGGUNG OLEH KERAJAAN

23% daripada kos bersamaan dengan lebih daripada \$650 juta dari kehilangan cukai, penjagaan kesihatan, sistem perundangan, pengangguran dan kerugian-kerugian lain.

KESIMPULAN

KESIMPULAN

1. RUU ini perlu disemak oleh Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita & Kanak-Kanak Dan Pembangunan Sosial berdasarkan cadangan pindaan kami, di mana cadangan pindaan perlu dilaksanakan sebelum bacaan kedua (*second reading*) di Parlimen.
2. Pihak berkepentingan lain yang patut disertakan dalam ulasan ini seperti:
 - a. Kumpulan - kumpulan kesatuan pekerja
 - b. Kumpulan kepentingan pelajar di sekolah dan institut pendidikan tinggi
 - c. Kumpulan majikan di luar kesatuan majikan
3. Cadangan kerjasama antara kumpulan guaman dan Jabatan Peguam Negara bagi memperluaskan penyelesaian undang-undang yang seimbang

**ADA SEBARANG
PERTANYAAN?**

RANG UNDANG-UNDANG

bernama

Suatu Akta untuk meminda Akta Keterangan Saksi Kanak-Kanak 2007.

[]

DIPERBUAT oleh Parlimen Malaysia seperti yang berikut:

Tajuk ringkas dan permulaan

1. (1) Akta ini boleh dinamakan Akta Keterangan Saksi Kanak-Kanak (Pindaan) 2022.
(2) Akta ini mula berkuat kuasa pada tarikh sejeurus selepas tarikh ia diterbitkan dalam *Warta*.

Pindaan kepada Seksyen 2

2. Takrif “saksi kanak-kanak” dalam Seksyen 2 Akta Keterangan Saksi Kanak-Kanak 2007 [*Akta 676*], yang disebut “Akta Ibu” dalam Akta ini, dipinda dengan menggantikan perkataan “enam belas” dengan perkataan “lapan belas”.

Seksyen Baru 2A

3. Akta ibu dipinda dengan memasukkan selepas seksyen 2 seksyen yang berikut:

“Prinsip untuk berurusan dengan saksi kanak-kanak

2A. (1) Oleh sebab kanak-kanak cenderung berada dalam situasi rentan adalah menjadi hasrat Akta ini supaya kanak-kanak yang menjadi saksi dalam prosiding jenayah harus diberi manfaat langkah khas apabila memberi keterangan.

- (2) Prinsip am berikut terpakai apabila berurusan dengan saksi kanak-kanak:

- (a) kanak-kanak itu hendaklah dilayan dengan bermaruah, hormat dan belas kasihan;
- (b) langkah-langkah perlu diambil untuk menegahdkan, setakat yang paling praktikal, kesusahan atau trauma yang dialami oleh kanak-kanak itu semasa memberikan keterangan;
- (c) kanak-kanak itu tidak boleh digeruni dalam pemeriksaan balas; dan
- (d) prosiding itu mesti diselesaikan secepat mungkin.”

Pindaan kepada seksyen 3

4. Seksyen 3 Akta ibu dipinda dengan memasukkan selepas klausa (c) perenggan yang berikut:

“(d) dengan merekodkan pemeriksaan utama, pemeriksaan balas dan pemeriksaan semula kanak-kanak itu.”

Seksyen Baru 6A

5. Akta ibu dipinda dengan memasukkan selepas seksyen 6 seksyen yang berikut:

“Pra-rakam pemeriksaan, pemeriksaan balas dan pemeriksaan semula kanak-kanak

6A.(1) Mahkamah boleh mengarahkan supaya keseluruhan keterangan saksi kanak-kanak (termasuk pemeriksaan balas dan pemeriksaan semula) adalah —

(a) diambil pada pembicaraan khas sebelum prosiding perbicaraan, dengan kehadiran pegawai kehakiman, dan dirakam pada rakaman video; dan

(b) dikemukakan kepada mahkamah dalam bentuk rakaman video itu, dan saksi kanak-kanak itu tidak hadir pada prosiding perbicaraan.

(2) Dalam membuat suatu perintah di bawah subseksyen (1), mahkamah boleh memberikan apa-apa arahan sebagaimana yang difikirkan sesuai oleh mahkamah berhubung dengan mengambil keterangan saksi kanak-kanak itu.

(3) Tanpa menghadkan subseksyen (2), mahkamah boleh memberi arahan tentang—

(a) sama ada keterangan kanak-kanak itu hendak diambil di dalam bilik mahkamah atau di tempat lain;

(b) sama ada satu atau lebih daripada langkah di bawah Akta ini hendaklah digunakan untuk memudahkan keterangan kanak-kanak itu; dan

(c) orang yang mungkin berada di dalam bilik yang sama dengan kanak-kanak itu semasa keterangan kanak-kanak itu diambil.

(4) Jika keterangan seseorang kanak-kanak telah direkodkan terlebih dahulu mengikut seksyen ini, saksi itu tidak boleh kemudiannya diperiksa, diperiksa balas atau diperiksa semula dalam prosiding melainkan jika mahkamah berpuas hati bahawa—

(a) pemeriksaan yang dicadangkan itu diminta oleh suatu pihak dalam prosiding itu akibat pihak itu telah menyedari, sejak masa rakaman asal dibuat, tentang suatu perkara yang pihak itu tidak dapat memastikan dengan ketekunan yang munasabah pada masa itu; atau

(b) atas apa-apa sebab lain adalah demi kepentingan keadilan untuk membenarkan pemeriksaan lanjut ke atas kanak-kanak itu.”

Pindaan kepada seksyen 7

6. Seksyen 7 Akta ibu dipinda menggantikan perkataan “enam belas” dengan perkataan “lapan belas”.

Seksyen Baru 10A

7. Akta ibu dipinda dengan memasukkan selepas seksyen 10 seksyen yang berikut:

“Soalan yang tidak wajar

10A. (1) Mahkamah mesti tidak membenarkan soalan yang dikemukakan kepada saksi kanak-kanak jika mahkamah berpendapat bahawa soalan itu –

(a) tidak adil, mengelirukan atau membingungkan;

(b) dinyatakan dalam bahasa yang terlalu rumit untuk difahami oleh saksi kanak-kanak;

(c) berulang-ulang, mengganggu, menakutkan, menyinggung perasaan, menindas, atau memalukan; atau

(d) diberikan kepada saksi kanak-kanak itu dengan cara atau nada yang memperkecilkan, menghina atau sebaliknya tidak wajar.

(2) Kewajipan yang dikenakan ke atas mahkamah oleh seksyen ini terpakai sama ada bantahan dibangkitkan atau tidak terhadap persoalan tertentu.”

Seksyen Baru 12A

8. Akta ibu dipinda dengan memasukkan selepas seksyen 12 seksyen yang berikut:

“Persidangan pra-perbicaraan untuk mempertimbangkan cara keterangan saksi kanak-kanak

12A. (1) Jika seorang saksi kanak-kanak hendak memberikan keterangan dalam prosiding jenayah, mahkamah boleh, atas usulnya sendiri atau atas permohonan yang dibuat oleh pihak yang memanggil saksi kanak-kanak itu, menjalankan persidangan pra-perbicaraan untuk menentukan cara memberikan keterangan oleh saksi kanak-kanak.

(2) Persidangan pra-perbicaraan mengikut seksyen ini adalah mandatori dalam mana-mana prosiding berhubung dengan kesalahan terhadap kanak-kanak di bawah Akta Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017 atau kesalahan dalam Jadual Akta itu.

(3) Persidangan pra-perbicaraan di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat kepada mahkamah seawal yang boleh sebelum kes itu dibicarakan.

(4) Pada mana-mana persidangan pra-perbicaraan di bawah subseksyen (1), mahkamah—

(a) hendaklah memberi setiap pihak peluang untuk didengari; dan

(b) boleh meminta dan menerima laporan daripada mana-mana orang yang dianggap oleh mahkamah sebagai layak untuk menasihati cara terbaik untuk berkomunikasi dengan kanak-kanak itu dan langkah-langkah yang diperlukan untuk membantu kanak-kanak itu memberikan keterangan.

(5) Pada akhir persidangan pra-perbicaraan, mahkamah hendaklah—

(a) membuat perintah berkenaan cara keterangan kanak-kanak itu diberikan (menggunakan skrin, melalui pautan langsung, melalui rakaman video atau melalui keterangan pra-rakaman) dan sama ada satu atau lebih langkah di

bawah seksyen 8, 9, 10 atau 12 akan digunakan dalam memeriksa kanak-kanak itu; dan

(b) menetapkan peraturan asas bagi menjalankan penyoalan, termasuk—

- (i) arahan tentang cara dan frasa soalan;
- (ii) arahan tentang tempoh penyoalan;
- (iii) arahan tentang soalan yang mungkin ditanya atau tidak;
- (iv) arahan supaya bilangan soalan mengenai isu tertentu dihadkan;
- (v) jika terdapat lebih daripada seorang defendan, peruntukan antara mereka tentang topik yang boleh ditanyakan kepada saksi kanak-kanak;
- (vi) arahan tentang masa rehat ; dan
- (viii) arahan tentang penggunaan model, pelan, peta badan atau alat bantu yang serupa untuk membantu menyampaikan soalan atau jawapan.

(6) Dalam memutuskan perintah dan arahan yang hendak diberikan di bawah seksyen ini, Mahkamah hendaklah menimbangkan—

- (a) umur saksi kanak-kanak itu;
- (b) jenis kesalahan itu;
- (c) Sifat perhubungan antara saksi kanak-kanak dan tertuduh;
- (d) kehendak saksi kanak-kanak itu;
- (e) ketersediaan apa-apa peralatan atau kemudahan yang diperlukan; dan
- (f) langkah yang manakah berkemungkinan meminimumkan tekanan kepada saksi kanak-kanak dan memaksimumkan kualiti keterangan kanak-kanak itu.”

Pindaan kepada seksyen 13

9. Seksyen 13 Akta dipinda menggantikan perkataan “enam belas” dengan perkataan “lapan belas”.

PENYATAAN PENERANGAN

1. Rang Undang-undang ini bertujuan untuk meminda Akta Keterangan Saksi Kanak-Kanak 2007 (“Akta ibu”) agar lebih sejajar dengan piawaian antarabangsa dan amalan terbaik supaya saksi kanak-kanak dalam prosiding jenayah lebih mampu memberikan keterangan terbaik mereka. Ia akan melanjutkan langkah khas untuk saksi kanak-kanak kepada semua orang di bawah umur 18 tahun dan bukannya 16 tahun; membenarkan pra-rakaman keterangan penuh saksi kanak-kanak pada pendengaran khas sebelum perbicaraan; memperkenalkan keperluan baharu untuk mahkamah menetapkan “peraturan asas” untuk cara seorang saksi kanak-kanak akan disoal siasat; dan mengukuhkan kewajipan di mahkamah untuk mengelakkan soal siasat yang tidak wajar terhadap kanak-kanak.
2. Fasal 1 memperuntukkan tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa Akta Cadangan.
3. Fasal 2 bertujuan untuk meminda takrif “saksi kanak-kanak” di bawah Akta ibu kepada seseorang di bawah umur 18 tahun, dan bukannya 16 tahun, untuk menyelaraskan Akta ibu dengan lebih baik dengan takrifan kanak-kanak di bawah undang-undang Malaysia yang lain (contoh Akta Kanak-Kanak 2001, Akta Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017) dan Konvensyen PBB mengenai Hak Kanak-kanak.
4. Fasal 3 bertujuan untuk memasukkan seksyen baharu selepas seksyen 2 Akta ibu untuk memperuntukkan prinsip panduan untuk berurusan dengan saksi kanak-kanak, dan khususnya untuk mengukuhkan bahawa kanak-kanak mesti dilayan dengan maruah, hormat dan belas kasihan; bahawa langkah mesti diambil untuk mengurangkan kesusahan atau trauma kepada kanak-kanak itu; bahawa kanak-kanak tidak boleh digeruni dalam pemeriksaan balas; dan bahawa prosiding mesti diselesaikan secepat mungkin.
5. Fasal 3 bertujuan untuk memasukkan perenggan baharu kepada seksyen 3 Akta ibu, menambah pra-rakaman keterangan penuh kanak-kanak (pemeriksaan utama, pemeriksaan balas, dan pemeriksaan semula) kepada senarai kaedah bagaimana keterangan saksi kanak-kanak boleh diberikan. Ini akan membolehkan keterangan kanak-kanak diambil dan direkodkan pada perbicaraan khas lebih dekat dengan tarikh kejadian, dengan itu menangkap keterangan kanak-kanak itu sebelum ingatannya pudar dan menyelamatkan kanak-kanak itu daripada kesusahan kehadiran mahkamah yang kerap dan kelewatan.
6. Fasal 5 bertujuan untuk memasukkan seksyen baru kepada Akta ibu untuk membimbing bagaimana keterangan seseorang kanak-kanak akan direkodkan terlebih dahulu. Ia membenarkan pra-rakaman dijalankan pada pendengaran khas sebelum perbicaraan di bilik mahkamah atau tempat lain yang lebih mesra kanak-kanak, dan memberi mahkamah budi bicara untuk memberi arahan tentang cara keterangan kanak-kanak itu akan diambil. Sebagai contoh, mahkamah boleh membenarkan kanak-kanak itu memberikan keterangan melalui

pautan langsung, dengan bantuan perantara atau orang sokongan, atau menerima rakaman video terlebih dahulu sebagai keterangan utama kanak-kanak itu. Selaras dengan amalan semasa untuk memanggil semula saksi dalam prosiding jenayah, sebaik sahaja keterangan penuh kanak-kanak telah direkodkan, mahkamah hanya boleh membenarkan mana-mana pihak memanggil semula kanak-kanak itu jika: pihak itu telah mengetahui tentang bukti baharu atau perkara lain sejak rakaman dibuat, dan mereka tidak dapat, dengan ketekunan yang munasabah memastikannya pada masa itu; atau mahkamah sebaliknya menentukan bahawa adalah demi kepentingan keadilan untuk membenarkan pemeriksaan lanjut ke atas kanak-kanak itu.

7. Fasal 6 bertujuan untuk meminda seksyen 7 Akta ibu dengan menukar umur yang ditetapkan saksi kanak-kanak daripada enam belas kepada lapan belas tahun.

8. Fasal 7 bertujuan untuk meminda Akta ibu dengan menambah seksyen baru mengenai kuasa dan kewajipan mahkamah untuk mengawal cara bagaimana saksi kanak-kanak disoal, dan khususnya untuk tidak membenarkan soalan yang terlalu rumit untuk difahami oleh kanak-kanak itu, berulang-ulang, mengganggu, atau menakutkan, atau yang dinyatakan dalam cara atau nada yang memperkecilkan, menghina atau sebaliknya tidak sesuai.

9. Fasal 8 bertujuan untuk meminda Akta ibu dengan memasukkan seksyen baru selepas seksyen 12 berkenaan persidangan pra-perbicaraan dalam kes yang melibatkan saksi kanak-kanak. Adalah dicadangkan bahawa persidangan pra-perbicaraan (yang diperuntukkan pada masa ini di bawah seksyen 172A Kanun Tatacara Jenayah) menjadi mandatori dalam semua kes yang melibatkan kanak-kanak mangsa jenayah seksual, dan pilihan dalam kes lain yang melibatkan saksi kanak-kanak. Tujuan persidangan pra-perbicaraan yang dicadangkan adalah untuk memutuskan lebih awal daripada tarikh perbicaraan: tentang cara kanak-kanak itu memberikan keterangan (contoh melalui pautan langsung, dengan skrin, melalui rakaman video, atau pra- kesaksian yang direkodkan); dan sama ada untuk menggunakan langkah sokongan lain yang tersedia di bawah Akta utama (contoh. perantara, orang dewasa sokongan, mengetepikan pakaian rasmi, dan bantuan khas untuk kanak-kanak kurang upaya). Sebagai tambahan, selaras dengan amalan terbaik antarabangsa, adalah dicadangkan bahawa persidangan pra-perbicaraan juga digunakan untuk mahkamah menetapkan "peraturan asas" untuk bagaimana kanak-kanak itu akan disoal, termasuk sekatan pada frasa dan nada soalan, jenis soalan yang boleh dan tidak boleh ditanya, tempoh menyoal dan masa rehat, dan penggunaan lukisan, gambar rajah dan alatan lain untuk membantu kanak-kanak memberikan keterangan. Dalam menetapkan peraturan asas, mahkamah mesti mempertimbangkan umur saksi kanak-kanak; jenis kesalahan; sifat perhubungan antara saksi kanak-kanak dan tertuduh; kehendak saksi kanak-kanak itu; ketersediaan sebarang peralatan atau kemudahan yang diperlukan; dan langkah manakah yang berkemungkinan mengurangkan kesusahan kepada saksi kanak-kanak dan memaksimumkan kualiti keterangan kanak-kanak itu.

10. Fasal 9 bertujuan untuk meminda seksyen 13 Akta ibu dengan menukar umur yang ditetapkan saksi kanak-kanak daripada enam belas kepada lapan belas tahun.

IMPLIKASI KEWANGAN

Rang Undang-Undang ini tidak akan melibatkan Kerajaan dalam apa-apa perbelanjaan wang tambahan.

SULIT

A BILL

intituled

An Act to amend the Evidence of Child Witnesses Act, 2007.

[]

ENACTED by the Parliament of Malaysia as follows:

Short title and commencement

1. (1) This Act may be cited as the Evidence of Child Witnesses (Amendment) Act 2022.

(2) This Act shall come into force on the date immediately following the date of its publication in the Gazette.

Amendment to sections 2

2. The definition of “child witness” in Section 2 of the principal Act is amended by substituting for the word “sixteen” the word “eighteen”.

New Section 2A

3. The principal Act is amended by inserting after section 2 the following section:

“Principles for dealing with a child witness

2A. (1) Because a child tends to be vulnerable, it is the intention of this Act that a child who is a witness in criminal proceedings should be given the benefit of special measures when giving evidence.

(2) The following general principles apply when dealing with a child witness:

(a) the child is to be treated with dignity, respect and compassion;

(b) measures are to be taken to limit, to the greatest practical extent, the distress or trauma suffered by the child when giving evidence;

(c) the child must not be intimidated in cross-examination; and

(d) the proceeding must be resolved as quickly as possible.”

Amendment to section 3

4. Section 3 of the principal Act is amended by inserting the following clause after clause (c):

“(d) by pre-recording the child’s examination-in-chief, cross-examination and re-examination.”

New Section 6A

5. The principal Act is amended by inserting after section 6 the following section:

“Pre-recorded examination, cross-examination and re-examination of a child

6A.(1) The Court may direct that the whole of a child’s witnesses evidence (including cross-examination and re-examination) be —

(a) taken at a special hearing in advance of the trial proceeding, in the presence of a judicial officer, and recorded on a video recording; and ^[11]_[SEP]

(b) presented to the court in the form of that video recording, and that child witness not be present at the trial proceeding.

(2) In making an order under subsection (1), the court may give such directions as the court considers appropriate in relation to taking of the child witness’ evidence.

(3) Without limiting subsection (2), the court may give directions as to—

(a) whether the child’s evidence is to be taken in the courtroom or some other place;

(b) whether one or more of the measures under this Act shall be used to facilitate the child’s testimony; and

(c) the persons who may be present in the same room as the child when the child’s evidence is being taken.

(4) Where the evidence of a child has been pre-recorded in accordance with this section, the witness may not be subsequently examined, cross-examined or re-examined in the proceedings unless the court is satisfied that —

(a) the proposed examination is sought by a party to the proceedings as a result of that party having become aware, since the time when the original recording was made, of a matter which that party could not with reasonable diligence have ascertained by then; or

(b) for any other reason it is in the interests of justice to permit further examination of the child.”

Amendment to sections 7

6. Section 7 of the principal Act is amended substituting for the word “sixteen” the word “eighteen”.

New Section 10A

7. The principal Act is amended by inserting after section 10 the following section:

“Improper questions

10A. (1) The court must disallow a question put to a child witness if the court is of the opinion that the question —

(a) is unfair, misleading or confusing;

(b) is expressed in language that is too complicated for the child witness to understand;

(c) is needlessly repetitive, harassing, intimidating, offensive, oppressive, or humiliating; or

(d) is put to the child witness in a manner or tone that is belittling, insulting or otherwise inappropriate.

(2) The duty imposed on the court by this section applies whether or not an objection is raised to a particular question.”

New Section 12A

8. The principal Act is amended by inserting after section 12 the following section:

“Pre-trial conference to consider manner of child witness testimony

12A. (1) Where a child witness is to give evidence in criminal proceedings, the court may, of its own motion or upon application made by the party calling the child witness, conduct a pre-trial conference to determine the manner of giving evidence by the child witness.

(2) A pre-trial conference in accordance with this section is mandatory in any proceedings in relation to an offence against a child under the Sexual Offences Against Children Act 2017 or an offence in the Schedule to that Act.

(3) A pre-trial conference under subsection (1) shall be made to the court as early as practicable before the case is to be tried.

(4) At any pre-trial conference under subsection (1), the court—

(a) shall give each party an opportunity to be heard; and

(b) may call for and receive a report from any persons considered by the court to be qualified to advise on the best means of communicating with the child and the measures needed to assist the child to give evidence.

(5) At the conclusion of the pre-trial conference, the court shall —

(a) make an order regarding the manner by which the evidence of the child is to be given (using a screen, by live-link, by vide-recording or by pre-recording testimony) and whether one or more measures under sections 8, 9, 10 or 12 will be used in examining the child; and

(b) set ground rules for the conduct of the questioning, including—

(i) directions about the manner and phrasing of questions;

(ii) directions about the duration of questioning;

(iii) directions about questions that may or may not be asked;

(iv) directions that the number of questions on a particular issue be limited;

(v) where there is more than one defendant, the allocation among them of the topics about which a child witness may be asked;

(vi) directions about rest breaks; and

(viii) directions about the use of models, plans, body maps or similar aids to help communicate a question or an answer.

(6) In deciding what orders and directions to give under this section, the Court shall consider –

- (a) the age of the child witness;
- (b) the nature of the offence;
- (c) the nature of any relationship between the child witness and the accused;
- (d) the child witness' wishes;
- (e) the availability of any necessary equipment or facilities; and
- (f) which of the measures would be likely to minimise distress to the child witness and maximize the quality of the child's evidence.”

Amendment to section 13

9. Section 13 of the Act is amended substituting for the word “sixteen” the word “eighteen”.

EXPLANATORY STATEMENT

1. This Bill seeks to amend the Evidence of Child Witnesses Act 2007 (the principal Act) to better align with international standards and best practices so that child witnesses in criminal proceedings are better able to give their best evidence. It would extend the special measures for child witnesses to all persons under the age of 18 years instead of 16 years; allow for the pre-recording of a child witness' full testimony at a special hearing in advance of the trial; introduce a new requirement for courts to set “ground rules” for how a child witness will be questioned; and reinforce the obligation on the court to prevent improper questioning of a child.

2. *Clause 1* provides for the short title and commencement of the Proposed Act.

3. *Clause 2* seeks to amend the definition of “child witness” under the principal Act to a person under the age of 18 years, rather than 16 years, to better align the principal Act with the

definition of a child under other Malaysia laws (e.g. the Child Act 2001, the Sexual Offences against Children Act 2017) and the UN Convention on the Rights of the Child.

4. *Clause 3* seeks to introduce a new section after section 2 of the principal Act to provide guiding principles for dealing with a child witness, and in particular to reinforce that children must be treated with dignity, respect and compassion; that measures must be taken to minimise distress or trauma to the child; that children must not be intimidated in cross-examination; and that proceedings must be resolved as quickly as possible.

5. *Clause 3* seeks to insert a new clause to section 3 of the principal Act, adding pre-recording of a child's full testimony (examination-in-chief, cross-examination, and re-examination) to the list of methods by which the evidence of a child witness may be given. This will allow a child's testimony to be taken and recorded at a special hearing closer to the date of the incident, thereby capturing the child's evidence before his/her memory fades and sparing the child the distress of frequent court appearances and delays.

6. *Clause 5* seeks to insert a new section to the principal Act to guide how the testimony of a child will be pre-recorded. It allows for the pre-recording to be conducted at a special hearing prior to the trial in a courtroom or some other more child-friendly place, and gives the court the discretion to give directions as to how the child's evidence will be taken. For example, the court may allow the child to give evidence via live-link, with the assistance of an intermediary or support person, or admit a prior video-recording as the child's evidence in-chief. In line with current practices for recalling witnesses in criminal proceedings, once a child's full testimony has been pre-recorded, the court can only permit either party to call the child again if: the party has become aware of new evidence or another matter since the recording was made, and they could not, with reasonable diligence, have ascertained it by then; or the court otherwise determines that it is in the interests of justice to permit further examination of the child.

7. *Clause 6* seeks to amend section 7 of the principal Act by changing the stipulated age of the child witness from sixteen to eighteen years.

8. *Clause 7* seeks to amend the principal Act by adding a new section on the authority and obligation on the court to control the manner in which child witnesses are questioned, and in particular to disallow questions that are too complicated for the child to understand, needlessly repetitive, harassing, or intimidating, or that are expressed in a manner or tone that is belittling, insulting or otherwise inappropriate.

9. *Clause 8* seeks to amend the principal Act by inserting a new section after section 12 regarding pre-trial conferences in cases involving a child witness. It is proposed that pre-trial conferences (currently provided for under section 172A of the Criminal Procedure Code) be mandatory in all cases involving a child victim of a sexual crime, and optional in other cases involving a child witness. The proposed purpose of the pre-trial conference would be to decide in advance of the trial date: on the manner by which the child is to give evidence (e.g. via live-link, with a screen, by video-recording, or pre-recorded testimony); and on whether to apply

other support measures available under the principal Act (e.g. an intermediary, adult support person, dispensing with formal attire, and special assistance for children with disabilities). In addition, in line with international best practice, it is proposed that the pre-trial conference also be used for the court to set “ground rules” for how the child will be questioned, including restrictions on the phrasing and tone of questions, the types of questions that can and cannot be asked, the duration of questioning and rest breaks, and the use of drawings, diagrams and other tools to assist the child to give evidence. In setting the ground rules, the court must consider the age of the child witness; the nature of the offence; the nature of any relationship between the child witness and the accused; the child witness’ wishes; the availability of any necessary equipment or facilities; and which of the measures would be likely to minimise distress to the child witness and maximize the quality of the child’s evidence.

10. *Clause 9* seeks to amend section 13 of the principal Act by changing the stipulated age of the child witness from sixteen to eighteen years.

FINANCIAL IMPLICATIONS

This Bill will involve limited additional Government financial expenditure, the amount of which cannot at present be ascertained.

CONFIDENTIAL

PELAN HALA TUJU UNTUK
MENGUKUHKAN SOKONGAN
UNTUK MANGSA DAN SAKSI
KANAK-KANAK DALAM
SISTEM KEADILAN JENAYAH:
2022-2027

Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal
Wanita dan Kanak-Kanak dan
Pembangunan Sosial

SENARAI SINGKATAN

Singkatan	Definisi
Akta 26	Akta Bantuan Guaman 1971 [Akta 26]
Akta 611	Akta Kanak-Kanak 2001 [Akta 611]
Akta 676	Akta Keterangan Saksi Kanak-Kanak 2007 [Akta 676]
Akta 792	Akta Kesalahan-Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017 [Akta 792]
CSEA	<i>Child Sexual Exploitation and Abuse</i>
CSO	<i>Civil Society Organisation</i>
CSR	<i>Corporate Social Responsibility</i>
D11	Bahagian Siasatan Seksual, Penderaan dan Kanak-kanak (D11), Jabatan Siasatan Jenayah Polis Diraja Malaysia (PDRM)
FBI	<i>Federal Bureau of Investigation, United States Department of Justice</i>
JBG	Jabatan Bantuan Guaman, Bahagian Hal Ehwal Undang-Undang (BHEUU),
JKM	Jabatan Kebajikan Masyarakat,
JPN	Jabatan Peguam Negara
KKM	Kementerian Kesihatan Malaysia
KPWKM	Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga Dan Masyarakat
MAMPU	<i>The Malaysian Administrative Modernisation and Management Planning Unit, Jabatan Perdana Menteri</i>
MAPO	Majlis Antipemerdagangan Orang dan Anti-penyeludupan Migran
NCA	<i>National Crime Agency, United Kingdom</i>
NGOs	<i>Non-Governmental Organisations</i>
OCC	<i>Office of the Children's Commissioner, Human Rights Commission of Malaysia (SUHAKAM)</i>
OSCC	Pusat Krisis Bersepadu, Kementerian Kesihatan Malaysia
PDRM	Polis Diraja Malaysia
SCAN Team	Pasukan Penderaan dan Pengabaian Kanak-kanak Yang Disyaki, Kementerian Kesihatan Malaysia
VAS	<i>Victim Assistance Service</i>
WSS	<i>Witness Support Service</i>
WSSP	<i>Witness Support Service Programme, Jabatan Kebajikan Masyarakat, Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga Dan Masyarakat</i>

PENGENALAN

Dalam beberapa tahun kebelakangan ini, kerajaan Malaysia telah mencapai kemajuan yang ketara dalam mengukuhkan perlindungan kanak-kanak daripada semua bentuk keganasan seksual dan menangani ancaman yang timbul terhadap kanak-kanak dalam persekitaran dalam talian:

- Akta Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017 [Akta 792] telah meningkatkan perlindungan undang-undang kanak-kanak daripada semua bentuk keganasan seksual dan penderaan dalam talian dengan ketara;
- Akta Keterangan Saksi Kanak-kanak 2007 [Akta 676] memperuntukkan langkah khas untuk membantu kanak-kanak di bawah umur 16 tahun memberikan keterangan di mahkamah, termasuk menggunakan rakaman video saksi kanak-kanak sebagai keterangan pemeriksaan utama, keterangan melalui pautan langsung, skrin, pendamping guaman, dan penggunaan perantara;
- Prosedur Operasi Standard Khas Antara Agensi bagi Kes Melibatkan Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak di Malaysia telah diperkenalkan pada 2017;
- mangsa kanak-kanak menerima intervensi khusus daripada pasukan Pasukan Penderaan dan Pengabaian Kanak-kanak Yang Disyaki (SCAN) berasaskan hospital dan Pusat Krisis Sehati Bersepadu (OSCC), Polis Diraja Malaysia (PDRM) D11 (Siasatan Seksual, Keganasan Rumah Tangga dan Penderaan Kanak-kanak) dan Pusat Temuduga Kanak-Kanak, dan Mahkamah Khas Jenayah Seksual Terhadap Kanak-Kanak di Putrajaya dan Kuching; dan
- sokongan tersedia untuk kanak-kanak dan keluarga mereka sepanjang proses keadilan jenayah daripada Program Perkhidmatan Sokongan Saksi (WSSP) Jabatan Kebajikan Masyarakat (JKM), Pakar Bantuan Mangsa MAPO (untuk mangsa pemerdagangan), dan pendamping guaman.

Walau bagaimanapun, beberapa jurang dan cabaran utama yang menghalang pelaksanaan inisiatif-inisiatif secara penuh dan berkesan telah dikenal pasti:

- kekurangan latihan yang mendalam dan seragam untuk semua yang terlibat dalam mengendalikan mangsa kanak-kanak;
- kakitangan yang kerap dan penggiliran pakar terlatih, sebagai contoh penyiasat D11, pakar SCAN (termasuk pakar perubatan khusus) menyukarkan pengekalan kepakaran yang diperlukan untuk menguruskan kes kanak-kanak dengan berkesan;
- pilihan untuk menggunakan rakaman video saksi kanak-kanak sebagai keterangan di mahkamah kadangkala tidak dapat dilaksanakan kerana kekurangan peralatan rakaman video di balai polis (terutamanya di daerah yang lebih kecil), kualiti rakaman video yang rendah, atau kekurangan latihan pakar untuk polis yang memberikan keterangan yang diambil dalam rakaman tidak boleh diterima oleh mahkamah;

- D11 tidak mempunyai teknologi terkini, peralatan dan kemahiran teknikal yang penting untuk pengumpulan bukti digital yang berkesan dan seiring dengan inovasi teknologi dan trend jenayah yang berkaitan dengan penderaan dalam talian terhadap kanak-kanak;
- kekurangan penyelarasan antara agensi yang berkesan menyebabkan pegawai D11 terpaksa menjalankan pelbagai tugas dan mengambil peranan agensi lain, seperti menyediakan sokongan emosi, pertolongan cemas psiko-sosial, kaunseling dan sokongan saksi;
- Program Khidmat Sokongan Saksi di bawah JKM kurang dibiayai dan kurang digunakan kerana Pendakwa tidak mengetahui kemungkinan untuk mereka merujuk kepada yang sesuai kepada WSSP;
- Pendamping Guaman tidak selalu tersedia (terutamanya di kawasan luar bandar) dan Akta Bantuan Guaman 1971 [*Akta 26*] tidak mempunyai ketetapan yang jelas mengenai pengecualian yuran dan sumbangan untuk perkhidmatan pendamping guaman;
- dana terhad yang diperuntukkan untuk kemudahan dan peralatan di bilik saksi kanak-kanak di mahkamah;
- mereka yang terlibat dalam prosiding mahkamah tidak sensitif kepada fakta bahawa saksi utama adalah seorang kanak-kanak, dan persidangan pra-perbicaraan pada masa ini tidak digunakan untuk menetapkan "peraturan asas" tentang bagaimana seseorang kanak-kanak itu akan disoal siasat;
- kemudahan langsung atau persidangan video tidak tersedia di semua mahkamah; dan
- kekurangan pengantara yang berkelayakan. Jurubahasa mahkamah pada masa ini berfungsi sebagai pengantara tetapi mereka tidak mempunyai kelayakan dan latihan dalam teknik komunikasi dengan kanak-kanak, terutamanya kanak-kanak kecil dan saksi kanak-kanak yang kurang upaya atau gangguan yang menjejaskan komunikasi (contohnya gangguan spektrum autisme).

Melalui lawatan sambil belajar ke England baru-baru ini (Mei 2022) yang dianjurkan oleh Jawatankuasa Pilihan Khas Hal Ehwal Wanita Dan Kanak-Kanak Dan Pembangunan Sosial, beberapa amalan terbaik telah dikenal pasti untuk diterima pakai oleh Malaysia untuk meningkatkan keberkesanan dan keberkesanan kanak-kanak dalam prosiding jenayah yang melibatkan mangsa dan saksi kanak-kanak. Pelan Hala Tuju (*Roadmap*) ini menyediakan cadangan untuk rancangan lima (5) tahun untuk mencapai hasil utama berikut:

1. Pengkhususan yang dipertingkatkan dalam mengendalikan kes kanak-kanak

Pengkhususan dalam mengendalikan kes kanak-kanak akan dipertingkatkan dengan menetapkan pakar-pakar pegawai kehakiman dan timbalan pendakwa raya untuk ditugaskan dalam semua mangsa/saksi kanak-kanak, dan dengan memperluaskan

bilangan Mahkamah Khas Jenayah Kanak-kanak. Di samping itu, semua pakar pegawai kehakiman, timbalan pendakwa raya, pegawai D11, ahli pasukan SCAN, dan pendamping guaman yang ditetapkan akan dikehendaki menamatkan kursus latihan sijil standard.

Kursus latihan sijil ini akan dimasukkan dalam program latihan yang sedia ada di setiap agensi, ditawarkan secara tetap, dan disesuaikan dengan pengetahuan, sikap dan kemahiran yang diperlukan untuk memenuhi peranan masing-masing (contohnya D11 dalam Temuduga Penyiasatan dan pengumpulan bukti digital dan pasukan SCAN dalam pemeriksaan perubatan forensik) dengan cara yang berkesan dan sensitif kanak-kanak.

Dasar pemindahan dan penggiliran akan disemak semula untuk menambah baik pengekalan pakar terlatih, dan untuk memastikan bahawa apabila pakar dipindahkan, mereka digantikan oleh pegawai lain yang telah menamatkan kursus sijil pakar. Walaupun latihan standard tidak boleh diwajibkan kepada peguam bela, kerajaan akan bekerjasama dengan Majlis Peguam Malaysia untuk mempromosikan peluang pendidikan undang-undang berterusan untuk mewakili anak guam mereka dan memeriksa balas kanak-kanak secara beretika dan sensitif kanak-kanak.

2. Siasatan yang berkesan dan sensitif kanak-kanak terhadap jenayah kanak-kanak

Keupayaan D11 untuk menyiasat jenayah kanak-kanak akan diperkukuh dengan memperluaskan bilangan unit D11, melengkapkan mereka dengan alat dan sumber yang dikemas kini untuk mengumpul bukti digital dan menyiasat penderaan dalam talian, dan meningkatkan keupayaan mereka untuk menemu bual kanak-kanak dan menghasilkan kenyataan rakaman video berkualiti tinggi yang boleh digunakan di mahkamah.

Model semasa yang digunakan oleh D11 untuk menyediakan kaunseling dan sokongan psikologi kepada kanak-kanak semasa proses penyiasatan akan dikaji semula dengan tujuan untuk kemampunan dan mengurangkan pertindihan usaha, termasuk pilihan untuk melibatkan pakar sedia ada dalam kaunseling/psikologi kanak-kanak dari JKM, Jabatan Kesihatan dan NGO untuk membantu D11 semasa menemu bual kanak-kanak.

3. Peningkatan akses kepada sokongan dan bantuan untuk kanak-kanak sepanjang proses keadilan jenayah

Di bawah Akta Kanak-Kanak 2001 [Akta 611], Pelindung JKM mempunyai tanggungjawab utama untuk menilai risiko dan keperluan mangsa kanak-kanak dan menyelaraskan sokongan yang sewajarnya kepada kanak-kanak dan keluarganya

(contohnya pemeriksaan perubatan, sokongan psiko-sosial, kaunseling, penjagaan alternatif, dan sebagainya). Sebagai tambahan kepada intervensi perlindungan kanak-kanak teras ini (yang berada di luar skop Pelan Hala Tuju ini), mangsa dan saksi kanak-kanak juga memerlukan sokongan untuk mengambil bahagian secara berkesan dalam proses keadilan jenayah, termasuk seseorang untuk memberikan: penjelasan ringkas tentang proses jenayah dan peranan mereka dalamnya; kemas kini berkala tentang perkembangan kes; penyediaan pra-perbincangan dan lawatan suai kenal ke bilik mahkamah; iringan dan sokongan emosi semasa perbincangan; bantuan dalam melengkapkan kenyataan kesan mangsa; dan taklimat selepas perbincangan. Di peringkat global, sokongan ini biasanya disediakan oleh Penyokong Mangsa/Saksi yang terlatih (kakitangan atau sukarelawan), yang mempunyai hubungan rapat dengan agensi dalam sistem keadilan.

Di Malaysia, perkhidmatan sokongan mangsa/saksi kini tersedia melalui Program Khidmat Sokongan Saksi JKM, pegawai penjagaan saksi D11, pegawai psikologi JPN dan Pakar Bantuan Mangsa MAPO (untuk mangsa pemerdagangan). Walau bagaimanapun, perkhidmatan masih kurang dibangunkan dan tidak tersedia secara konsisten kepada semua kanak-kanak yang memerlukannya. Berdasarkan inisiatif ini, pasukan petugas akan dibentuk untuk mengkaji amalan terbaik global dan mencadangkan model baharu untuk pengurusan dan penyampaian Perkhidmatan Sokongan Saksi kepada kanak-kanak dan mangsa dan saksi lain yang terdedah (contohnya mangsa dewasa pemerdagangan, penderaan seksual dan keganasan rumah tangga). Ini termasuk meneroka perkongsian diantara sektor awam-swasta dan pilihan pembiayaan lain.

Satu lagi strategi utama yang digunakan di peringkat global untuk membantu mangsa dan saksi kanak-kanak memberikan bukti terbaik mereka ialah menggunakan perantara terlatih. Peranan perantara adalah untuk menilai keperluan komunikasi kanak-kanak dan tahap perkembangan kognitif, untuk memberikan nasihat kepada polis dan mahkamah tentang cara terbaik untuk berkomunikasi dengan kanak-kanak (termasuk menangani sebarang keperluan khas yang mungkin ada pada kanak-kanak itu), dan untuk membantu dalam menyoal kanak-kanak tersebut semasa penyiasatan dan/atau di mahkamah.

Di negara lain, perantara adalah pakar dalam perkembangan dan komunikasi kanak-kanak, biasanya dengan kelayakan dalam patologi pertuturan, psikologi kanak-kanak, terapi atau pekerja sosial, dan telah menjalani latihan khusus untuk menjadi perantara. Di Malaysia, jurubahasa mahkamah pada masa kini berfungsi sebagai perantara tetapi mereka tidak mempunyai kelayakan dan latihan yang sesuai untuk berkomunikasi dengan kanak-kanak. Cadangan akan dirangka untuk mengukuhkan perkhidmatan perantara dengan mentakrifkan kelayakan yang diperlukan,

membangunkan latihan piawai, dan mewujudkan daftar pakar yang berkelayakan dan terlatih untuk melaksanakan fungsi ini.

4. Prosiding perbicaraan disesuaikan untuk mengurangkan kesusahan dan membantu kanak-kanak memberikan bukti terbaik mereka

Di peringkat global, terdapat pengakuan yang semakin meningkat bahawa proses perbicaraan lawan secara "*adversarial*" gagal untuk memastikan akses kepada keadilan untuk mangsa dan saksi kanak-kanak dan peralihan dalam budaya "*adversarial*" ruang mahkamah permusuhan adalah diperlukan untuk memastikan kanak-kanak dapat memberikan bukti terbaik mereka. Strategi utama yang digunakan di England dan negara undang-undang lain adalah untuk pegawai kehakiman menggunakan persidangan pra-perbicaraan untuk menetapkan "peraturan asas" tentang cara seorang saksi kanak-kanak akan memberikan keterangan.

Ini biasanya termasuk arahan tentang langkah khas yang akan digunakan untuk membantu kanak-kanak memberikan keterangan (pendamping guaman, skrin, pautan langsung dan lain-lain), dan arahan tentang tempoh penyoalan tanpa rehat yang akan dibenarkan, nada dan gaya penyoalan yang sesuai, dan bentuk penyoalan yang dilarang. Selain itu, United Kingdom juga telah memperkenalkan amalan pra-rakam sepuh untuk keterangan kanak-kanak (pemeriksaan, pemeriksaan balas, dan pemeriksaan semula) sebelum perbicaraan, supaya keterangan kanak-kanak itu dapat diperolehi sepenuhnya dalam masa yang lebih dekat dengan tarikh kejadian, sebelum ingatan mereka pudar, dan supaya kanak-kanak itu terhindar daripada tekanan tambahan daripada kelewatan perbicaraan, kehadiran mahkamah yang kerap, dan keperluan untuk memberi keterangan dalam perbicaraan dalam suasana bilik mahkamah yang formal.

Amalan terbaik global ini akan diperkenalkan di Malaysia dengan memperjuangkan agar Ketua Hakim Negara mengeluarkan Arahan Amalan mengenai pengurusan dan perbicaraan jenayah keganasan terhadap kanak-kanak, termasuk persidangan pra-perbicaraan mandatori dan amalan pengurusan kes untuk memastikan kes kanak-kanak diberi keutamaan dan selesai secepat mungkin. Persidangan pra-perbicaraan (diperuntukkan di bawah seksyen 172A Kanun Prosedur Jenayah (Akta 593)) akan digunakan untuk menetapkan "peraturan asas" tentang cara kanak-kanak itu akan memberi keterangan. Penggunaan langkah khas yang dimandatkan di bawah Akta 676 akan dipertingkatkan dengan melengkapkan mahkamah secara progresif dengan peralatan audio-video, dan merintis pra-rakaman keterangan penuh kanak-kanak (pemeriksaan, pemeriksaan balas dan pemeriksaan semula) sebelum ke mahkamah perbicaraan.

5. Penyelarasan antara agensi dan sistem pengurusan maklumat diperkukuhkan

Sistem semasa melibatkan banyak agensi dan jabatan yang berhubung dengan mangsa dan saksi kanak-kanak, sering bertindak secara silo dan bebas antara satu sama lain. Penyelarasan yang dipertingkatkan dalam pengurusan dan sokongan mangsa kanak-kanak adalah penting untuk memastikan keperluan keseluruhan kanak-kanak dipenuhi, dan untuk mengelakkan pertindihan yang tidak perlu serta penggunaan sumber yang tidak cekap.

Penyelarasan antara agensi dalam mengendalikan kes kanak-kanak pada masa ini dikawal oleh SOP bagi Kes Melibatkan Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-kanak yang dikeluarkan pada 2017. Ini akan dikaji dan dikemas kini untuk mencerminkan amalan baharu yang diperkenalkan (contohnya pendengaran peraturan asas, penyokong mangsa, pengantara), dan untuk menangani kesesakan dan halangan kepada pelaksanaan yang berkesan. Kerjasama antara agensi juga akan dipertingkatkan melalui latihan pelbagai disiplin untuk JKM, PDRM, ahli Pasukan SCAN dan NGO.

Perubahan budaya juga diperlukan jika dasar didorong oleh penyelidikan dan dimaklumkan oleh asas bukti yang kukuh, kerana pada masa ini terdapat terlalu banyak sistem pengurusan data. Penyelidikan mengenai isu terbabit juga wujud, tetapi jarang dikongsi. Penetapan penunjuk prestasi utama dan pengumpulan, perkongsian dan analisis data yang lebih baik akan digunakan untuk memantau pengalaman kanak-kanak dengan lebih baik dalam sistem keadilan dan untuk memaklumkan pembaharuan yang berasaskan bukti.

Di samping itu, berdasarkan model *LightHouse* yang diperhatikan di England, Malaysia akan merintis pusat sehati "Barnahus" yang serupa dan menilai kemungkinan untuk memperluaskan model tersebut. Model "Barnahus" (Bahasa Iceland untuk "rumah untuk kanak-kanak") yang menjadi asas *LightHouse* telah diiktiraf secara global sebagai model perkhidmatan bersepadu yang mesra kanak-kanak, pelbagai disiplin dan bersepadu untuk bertindak balas terhadap mangsa keganasan kanak-kanak.

Barnahus menawarkan persekitaran yang mesra kanak-kanak dan selamat untuk kanak-kanak di mana pasukan pelbagai disiplin (polis, perkhidmatan perlindungan kanak-kanak dan pekerja perubatan dan kesihatan mental) bekerjasama di bawah satu bumbung untuk menyokong mangsa kanak-kanak. Mereka biasanya mempunyai ruang penerimaan tetamu dan menunggu yang mesra, bilik kaunseling persendirian, bilik mesyuarat untuk mesyuarat pasukan pelbagai disiplin dan persidangan kes antara agensi, bilik temu duga mesra kanak-kanak untuk menjalankan temu bual rakaman video, dan klinik perubatan/bilik pemeriksaan perubatan di tapak.

Rawatan perubatan dan pemeriksaan perubatan forensik secara amnya dijalankan di premis Barnahus, melainkan ia adalah kes mendesak atau rumit yang memerlukan intervensi khas di persekitaran hospital. Kanak-kanak itu juga ditemu bual di tapak oleh penemuduga terlatih khas, dengan profesional lain yang berkaitan memerhati dari bilik lain. Kenyataan kanak-kanak itu dirakam video dan kemudiannya boleh dikemukakan di mahkamah tanpa keperluan kanak-kanak tersebut menghadiri prosiding perbicaraan.

6. Rangka kerja undang-undang yang dipertingkatkan untuk perlindungan mangsa dan saksi kanak-kanak

Perlindungan kanak-kanak daripada semua bentuk keganasan akan dipertingkatkan dengan menyemak dan meminda Kanun Keseksaan, Akta 792 dan Akta 611 untuk menyelaraskan usia dewasa (*age of consent*) untuk kesalahan seksual dan untuk menangani jurang yang berkaitan dengan penderaan dalam talian dan eksploitasi seksual dan penderaan kanak-kanak (CSEA). Di samping itu, Akta Keselamatan Dalam Talian baharu diperlukan untuk mengawal tanggungjawab industri ICT untuk perlindungan dalam talian kanak-kanak dan untuk menyediakan pengeluaran notis alih keluar bagi kandungan penderaan seksual kanak-kanak.

Halangan-halangan yang menjejaskan pendakwaan jenayah terhadap kanak-kanak yang berkesan akan ditangani dengan meminda Akta 676 untuk melanjutkan langkah khas kepada kanak-kanak di bawah 18 tahun (bukannya 16 tahun), dan untuk menggubal amalan baharu yang diperkenalkan, seperti pendengaran peraturan asas. Undang-undang yang mengawal kecekapan dan saksi kanak-kanak, dan keperluan untuk pengesahan juga akan dikaji semula untuk menyelaraskan dengan piawai dan amalan antarabangsa di negara-negara *common law* yang lain. Akses kanak-kanak kepada pendamping guaman akan dipertingkatkan dengan meminda Akta 26 untuk memperuntukkan pengecualian yuran dan sumbangan untuk perkhidmatan ini.

Lampiran ini menggariskan tindakan utama yang diperlukan untuk mencapai matlamat-matlamat ini, serta agensi, sasaran dan jangka masa yang bertanggungjawab. Memandangkan setiap Negeri mempunyai kekuatan dan cabarannya sendiri, JKPK menyorkan agar perundingan pihak berkepentingan peringkat Negeri dilaksanakan dan rancangan dirangkakan untuk melaksanakan Pelan Hala Tuju ini, dengan memenuhi keperluan khusus masing-masing. Anggaran pembiayaan untuk aktiviti-aktiviti utama di bawah Pelan Hala Tuju ini juga diperlukan supaya agensi yang bertanggungjawab dapat memastikan peruntukan belanjawan tahunan yang mencukupi untuk pelaksanaan sepenuhnya.

PETA JALAN UNTUK MENGUKUHKAN SOKONGAN UNTUK KANAK-KANAK MANGSA DAN SAKSI DALAM SISTEM KEADILAN JENAYAH: 2022-2027

Hasil / Tindakan	Agensi yang bertanggungjawab	Sasaran	Garis masa
1. Pengkhususan yang dipertingkatkan dalam mengendalikan kes kanak-kanak (penyiasatan, temu bual, keterangan forensik dan perbicaraan)			
1.1 Merangkakan kursus pensijilan pakar mengenai mangsa/saksi kanak-kanak untuk penyiasat, ahli pasukan SCAN, pendakwa raya, pendamping guaman, dan badan kehakiman, khusus untuk setiap fungsi mereka.	Badan Kehakiman, JPN, KKM, Maktab PDRM, JBG	Kursus sijil standard dirangkakan	Sebelum Q1 2023
1.2 Mewajibkan penamatan kursus pensijilan sebagai prasyarat bagi semua pegawai D11, ahli pasukan SCAN, pendamping guaman, dan bagi timbalan pendakwa raya dan pegawai kehakiman yang ditugaskan di Mahkamah Khas atau yang dilantik sebagai pakar kanak-kanak.	Badan Kehakiman, JPN, KKM, PDRM, Maktab PDRM, JBG	Keperluan latihan mandatori diperkenalkan	Sebelum Q2 2023
1.3 Latihan pensijilan yang teratur dan sistematik dijalankan setiap tahun sebagai sebahagian daripada program latihan dan pensijilan dalam perkhidmatan setiap agensi.	Badan Kehakiman, JPN, KKM, Maktab PDRM, JBG	Kursus pensijilan ditawarkan setiap tahun untuk D11, timbalan pendakwa raya, pendamping guaman, hakim dan ahli pasukan SCAN	2023- 2027

<p>1.4 Memperluaskan bilangan Mahkamah Khas Jenayah Seksual terhadap Kanak-kanak, dengan alat teknikal yang mencukupi dan tenaga manusia (pendamping guaman, penyokong mangsa, hakim mahkamah khas yang dilantik, pakar timbalan pendakwa raya yang ditetapkan)</p>	<p>Badan Kehakiman, JPN</p>	<p>mahkamah tambahan ditubuhkan</p>	<p>Sebelum 2027</p>
<p>1.5 Di daerah tanpa Mahkamah Khas, pelantikan seorang Hakim Mahkamah Sesyen pakar dan pakar timbalan pendakwa raya untuk mengendalikan semua kes kesalahan seksual kanak-kanak.</p>	<p>Badan Kehakiman, JPN</p>	<p>Hakim pakar dan DPP yang ditetapkan di seluruh negara</p>	<p>Sebelum Q1 2023</p>
<p>1.6 Menyemak dan meneliti semula dasar pertukaran dan kenaikan pangkat semasa untuk pegawai kehakiman, pakar timbalan pendakwa raya, dan pegawai D11 untuk memastikan pakar kanak-kanak terlatih dikekalkan untuk tempoh minimum yang ditetapkan, dan digantikan oleh seseorang yang mempunyai pensijilan yang sesuai.</p>	<p>Badan Kehakiman, JPN, PDRM</p>	<p>Dasar pengekalan dilaksanakan</p>	<p>Sebelum akhir 2023</p>
<p>1.7 Advokasi dengan Majlis Peguam untuk menyediakan peluang Pendidikan Undang-undang Berterusan (CLE) kepada peguam pembelaan mengenai pendekatan yang berkesan dan beretika untuk pemeriksaan mangsa/saksi kanak-kanak, termasuk mematuhi keperluan “peraturan asas” baharu.</p>	<p>Majlis Peguam</p>	<p>CLE untuk peguam bela setiap tahun</p>	<p>2023-2027</p>

2. Siasatan yang berkesan dan sensitif kanak-kanak terhadap jenayah terhadap kanak-kanak

2.1 Kembangkan D11 mengikut zon atau bahagian pentadbiran untuk menyediakan liputan geografi yang lebih luas.	PDRM	unit D11 baharu ditubuhkan	Sebelum 2024
2.2 Menjalankan audit untuk peralatan rakaman video D11 dan alat penyiasatan digital, dan menaik tarafkan peralatan mengikut keperluan untuk memastikan kapasiti untuk mengambil kenyataan rakaman video berkualiti tinggi daripada mangsa kanak-kanak dan untuk menangani jenayah dalam talian terhadap kanak-kanak.	PDRM	Peralatan yang dinaik taraf diperolehi	Sebelum Q1 2023
2.3 Memastikan kenyataan mangsa kanak-kanak hanya direkodkan oleh penyiasat D11 yang dilatih dan diperakui khas dalam menemu bual kanak-kanak.	PDRM	Semua mangsa kanak-kanak ditemu bual oleh pakar bertauliah	Sebelum akhir 2024
2.4 Meningkatkan penyelarasan antara D11 dan JKM, Jabatan Kesihatan dan pakar lain dalam kaunseling / psikologi kanak-kanak yang boleh menyokong kanak-kanak dan mengurangkan perasaan trauma dan tekanan kanak-kanak apabila ditemu bual oleh pihak polis.	PDRM, JKM, KKM, NGO	Semua mangsa kanak-kanak menerima sokongan psiko-sosial yang sesuai	Sebelum akhir 2024
2.5 Memperluas dan mengukuhkan kerjasama dengan agensi penguatkuasaan undang-undang antarabangsa (contohnya NCA di United Kingdom, FBI di Amerika Syarikat, Polis Persekutuan Australia) untuk berkongsi risikan dan kepakaran serta menjangka dan menangani ancaman dan trend yang muncul secara berkesan berhubung dengan penderaan dan eksploitasi seksual dalam talian.	PDRM	Perkongsian kecerdasan yang lebih baik	2022-2027

3. Peningkatan akses kanak-kanak terhadap sokongan dan bantuan sepanjang proses keadilan jenayah

<p>3.1 Membentuk pasukan petugas antara agensi (dengan KPWK, JKM, MAPO (VAS), D11, Badan Kehakiman, JPN, Majlis Peguam, OCC dan NGO) untuk menyemak model Perkhidmatan Sokongan Mangsa/Saksi dari negara lain dan mencadangkan model yang sesuai untuk Malaysia.</p>	<p>KPWKM, JKM, MAPO, Badan Kehakiman, JPN, Majlis Peguam, D11, Pejabat Pesuruhjaya Kanak-Kanak (OCC), NGO</p>	<p>Cadangan dibangunkan dan diluluskan</p>	<p>Sebelum akhir 2023</p>
<p>3.2 Melaksanakan model baharu untuk pengurusan dan penyampaian Perkhidmatan Sokongan Saksi yang komprehensif kepada semua kanak-kanak dan saksi lain yang terdedah.</p>		<p>Model WSS dilaksanakan</p>	<p>Sebelum awal 2024</p>
<p>3.3 Mendapatkan sokongan pembiayaan daripada sektor korporat sebagai sebahagian daripada sumbangan mereka terhadap Tanggungjawab Sosial Korporat (CSR).</p>		<p>Sumbangan sektor korporat dijamin</p>	<p>Sebelum awal 2024</p>
<p>3.4 Menyediakan bilik WSS di semua bangunan mahkamah.</p>	<p>Badan kehakiman</p>	<p>Bilik WSS di semua mahkamah</p>	<p>Sebelum akhir 2025</p>
<p>3.5 Membangunkan cadangan untuk pemilihan, latihan dan akreditasi orang yang layak sebagai Perantara Saksi Berdaftar untuk membantu saksi kanak-kanak berkomunikasi dengan polis, peguam dan mahkamah.</p>	<p>Badan kehakiman</p>	<p>Cadangan diluluskan</p>	<p>Sebelum 2027</p>

4. Prosiding perbicaraan disesuaikan untuk mengurangkan kesusahan dan membantu kanak-kanak memberikan keterangan terbaik mereka

4.1 Mengeluarkan Arahan Amalan mengenai pengurusan dan perbicaraan jenayah keganasan terhadap kanak-kanak, termasuk persidangan pra-perbicaraan mandatori dan amalan pengurusan kes bagi memastikan kes kanak-kanak diberi keutamaan dan diselesaikan secepat mungkin.	Ketua Hakim Negara	Arahan Amalan dikeluarkan	Sebelum akhir 2022
4.2 Seragamkan amalan menggunakan persidangan pra-percubaan untuk menetapkan "peraturan asas" untuk bagaimana kanak-kanak akan memberi keterangan.	Badan Kehakiman, JPN, Majlis Peguam	Peraturan asas diperkenalkan	Sebelum Q1 2023
4.3 Secara progresif, melengkapkan lebih banyak mahkamah, termasuk mahkamah litar (<i>circuit courts</i>), untuk membenarkan kanak-kanak memberi keterangan dari luar bilik mahkamah melalui pautan audio-video yang selamat.	Badan kehakiman	Semua mahkamah mempunyai akses kepada peralatan pautan langsung	Sebelum 2026
4.4 Merintis pra-rakaman keterangan kanak-kanak (peperiksaan, pemeriksaan balas dan pemeriksaan semula) sebelum prosiding mahkamah.	Badan Kehakiman, JPN, Majlis Peguam	Projek Perintis dimulakan	Sebelum Q1 2024
4.5 Mengeluarkan garis panduan hukuman untuk badan kehakiman mengenai jenayah keganasan terhadap kanak-kanak, terutamanya untuk CSEA, mengikut model UK	Badan Kehakiman, JPN, Majlis Peguam	Garis panduan hukuman dikeluarkan	Sebelum 2024

5. Peningkatan penyelarasan antara agensi dan pengurusan maklumat

5.1 Mengkaji dan mengemas kini SOP antara agensi untuk Kes Melibatkan Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak (2017) untuk mengambil kira prosedur baharu yang diperkenalkan (contohnya pendengaran peraturan asas, sokongan mangsa, pengantara).	Badan Kehakiman, JPN, PDRM, OCC, Majlis Peguam, JKM, NGO	SOP yang disemak semula	Sebelum pertengahan 2023
5.2 Membangunkan latihan pelbagai agensi untuk JKM, PDRM, ahli pasukan SCAN, dan NGO untuk meningkatkan penyelarasan dan memastikan konsistensi dalam penyediaan sokongan kepada mangsa.	PDRM, JKM, KKM, NGO	Latihan pelbagai agensi tahunan	2023-2027
5.3 Menubuhkan pasukan petugas untuk menyelidik model <i>Barnahus/ LightHouse</i> dan menyediakan cadangan untuk mengguna pakai model serupa di Malaysia.	Badan Kehakiman, JPN, PDRM, OCC, JKM, KKM	Cadangan dibangunkan	Sebelum akhir 2024
5.4 Merintis model <i>Barnahus/ LightHouse</i> dan menilai kemungkinan untuk memperluaskan.	Badan Kehakiman, JPN, PDRM, OCC, JKM, KKM	Projek Perintis dimulakan	Sebelum 2026
5.5 Memperkukuh pengumpulan dan perkongsian data mengenai mangsa/saksi kanak-kanak dalam sistem keadilan dan meningkatkan analisis data/statistik untuk memaklumkan tindakan susulan.	MAMPU, Badan Kehakiman, timbalan pendakwa raya, PDRM, DOSM	Laporan tahunan mengenai mangsa/saksi kanak-kanak dalam sistem keadilan jenayah yang dihasilkan	2023-2027
5.6 Tetapkan indeks prestasi utama (KPI) untuk mahkamah, timbalan pendakwa raya dan PDRM untuk memantau penyelesaian kes mahkamah bagi memastikan kelewatan dapat diminimumkan.	Badan Kehakiman, DPP, PDRM	KPI ditetapkan	Sebelum akhir 2022

6. Rangka kerja undang-undang yang diperkukuhkan untuk perlindungan mangsa dan saksi kanak-kanak

<p>6.1 Mengkaji dan menyemak semula undang-undang mengenai kesalahan seksual terhadap kanak-kanak (Kanun Keseksaan, Akta 792, Akta 611) untuk menyelaraskan umur yang dibenarkan dan menangani jurang.</p>		<p>Rang Undang-undang diperkenalkan</p>	<p>Sebelum akhir 2023</p>
<p>6.2 Pindaan Akta 676 untuk melanjutkan langkah khas kepada kanak-kanak di bawah 18 tahun (bukannya 16 tahun), untuk menggubal perbicaraan "peraturan asas", untuk menentukan dengan lebih jelas siapa yang boleh menjadi perantara dan kelayakan dan latihan yang diperlukan, untuk memberi mahkamah lebih jelas kuasa untuk mengawal pemeriksaan balas kanak-kanak yang tidak sesuai, dan untuk membenarkan pra-rakaman penuh keterangan kanak-kanak (peperiksaan, pemeriksaan balas dan pemeriksaan semula) sebelum perbicaraan mahkamah, tertakluk kepada budi bicara Hakim.</p>		<p>Akta dipinda</p>	<p>Sebelum 2023</p>
<p>6.3 Semak dan pertimbangkan untuk mengemas kini atau memansuhkan peraturan keterangan seperti seksyen 133A Akta Keterangan 1950 [Akta 56].</p>		<p>Akta dipinda</p>	<p>Sebelum 2023</p>
<p>6.4 Pindaan Akta 26 untuk memperuntukkan pengecualian yuran dan caruman untuk perkhidmatan sahabat guaman.</p>		<p>Akta dipinda</p>	<p>Sebelum 2023</p>
<p>6.5 Draf Rang Undang-Undang Keselamatan Dalam Talian</p>		<p>Undang-undang diluluskan</p>	<p>Sebelum 2024</p>
<p>6.6 Membangunkan Kod Amalan untuk Mangsa Jenayah yang dimodelkan di United Kingdom</p>		<p>Kod Amalan diluluskan</p>	<p>Sebelum 2024</p>

ROADMAP FOR STRENGTHENING SUPPORT FOR CHILD VICTIMS AND WITNESSES IN THE CRIMINAL JUSTICE SYSTEM: 2022-2027

Parliamentary Special Select
Committee on Women, Children's
Affairs and Social Development

LIST OF ABBREVIATION

Abbreviation	Definition
AGC	Attorney General's Chambers
CSEA	Child Sexual Exploitation and Abuse
CSO	Civil Society Organisation
CSR	Corporate Social Responsibility
D11 unit	Sexual, Domestic Violence and Child Abuse Investigation unit, Royal Malaysian Police
DSW	Department of Social Welfare Malaysia, Ministry of Women, Family and Community Development
FBI	Federal Bureau of Investigation, United States Department of Justice
LAD	Legal Aid Department, Legal Affairs Division of the Prime Minister's Department
MAMPU	The Malaysian Administrative Modernisation and Management Planning Unit, Prime Minister's Department
MAPO	The Council for Anti-Trafficking in Persons and Anti-Smuggling of Migrants, Ministry of Home Affairs
MOH	Ministry of Health
MWFCD	Ministry of Women, Family and Community Development
NCA	National Crime Agency, United Kingdom
NGOs	Non -Governmental Organisations
OCC	Office of the Children's Commissioner, Human Rights Commission of Malaysia (SUHAKAM)
OSCC	One Stop Crisis Centre, Ministry of Health
RMP	Royal Malaysian Police
SCAN Team	Suspected Child Abuse and Neglect Team, Ministry of Health
SOAC	Sexual Offences against Children's Act 2017 [Act 792]
VAS	Victim Assistance Service
WSSP	Witness Support Service Programme, Department of Social Welfare Malaysia, Ministry of Women, Family and Community Development
WSS	Witness Support Service

INTRODUCTION

In recent years, the government of Malaysia has made significant progress in strengthening the protection of children from all forms of sexual violence and addressing emerging threats to children in the online environment:

- The Sexual Offences against Children Act 2017 (SOAC) has significantly improved the legal protection of children from all forms of sexual violence and online abuse;
- The Evidence of Child Witnesses Act 2007 provides for special measures to assist children under the age of 16 to give evidence in court, including using the child's video-recorded police interview as evidence-in-chief, testimony via live-link, screens, support person, and use of intermediaries;
- Inter-agency Special Standard Operating Procedures for Cases Involving Sexual Offences against Children in Malaysia were introduced in 2017;
- Child victims receive specialised interventions from hospital-based Suspected Child Abuse and Neglect (SCAN) teams and One-Stop Crises Centres (OSCC), Royal Malaysia Police (RMP) D11 (Sexual, Domestic Violence and Child Abuse Investigation) Unit and its Child Interview Centres, and Special Court for Sexual Crimes against Children in Putrajaya and Kuching; and
- Support is available for children and their families throughout the criminal justice process from the Department of Social Welfare (DSW) Witness Support Service Programme (WSSP), MAPO's Victim Assistance Specialist (for victims of trafficking), and legal companions.

However, a number of key gaps and challenges have been identified that hamper full and effective implementation of these initiatives:

- In-depth, standardised training for all those involved in handling child victims' cases is lacking;
- Frequent staff changes and rotation of trained specialist (e.g. D11 investigators, SCAN experts (including specialised physicians) makes it difficult to maintain the necessary expertise to manage children's cases effectively;
- The option to use the video recording of children's police interview as evidence in court is sometimes not feasible due to lack of video-recording equipment in police stations (particularly in smaller districts), the low quality of the video-recording, or lack of specialist training for the police leading to inadmissible evidence taken during the interview;
- D11 lacks updated technology, equipment and technical skills essential for effective digital evidence collection and to keep pace with technological innovation and criminal trends relating to online abuse of children;
- Lack of effective inter-agency coordination results in D11 officers having to multi-task and take on roles of other agencies, such as providing emotional support, psycho-social first aid, counselling and witness support;

- The Witness Support Service Programme under DSW is under-funded and under-utilised as Prosecutors are not aware that they may refer suitable cases to WSSP;
- Legal Companions are not always available (especially in a rural area) and the Legal Aid Act 1971 lacks clear stipulation regarding exemption of fees and contributions for the services of legal companions;
- Limited funds allocated for child witness room facilities and equipment in courts;
- Those involved in the court proceedings are not sensitive to the fact that the key witness is a child, and pre-trial conferences are not currently being used to set “ground rules” on how a child will be questioned;
- Live-link or video-conferencing facilities are not available in all courts;
- Lack of qualified intermediaries. Court interpreters currently function as intermediaries but lack qualifications and training in communicating with children, particularly young children and child witness with a disability or disorder affecting communication (e.g. autism spectrum disorder).

Through a recent (May 2022) study tour to England organised by the PSSC on Women, Children and Social Development, a number of promising practices were identified that could be adopted by Malaysia to improve the effectiveness and child-sensitivity of criminal proceedings involving child victims and witnesses. This Roadmap lays out recommendations for a five-year plan to achieve the following key outcomes:

1. Enhanced specialisation in handling children’s cases

Greater specialisation in handling children’s cases will be enhanced by designating specialist judicial officers and prosecutors to be assigned to all child victim / witness cases, and by expanding the number of Special Court for Sexual Crimes against Children. In addition, all designated specialist judicial officers, prosecutors, D11 officers, SCAN team members, and legal companions will be required to successfully complete a standard certificate training course. These certificate training courses will be embedded in each agency’s existing in-service training programmes, offered on a regular basis, and be tailored to the knowledge, attitudes and skills needed to fulfil their respective roles (for e.g. D11 In Investigative Interviews and digital evidence gathering and SCAN team In forensic medical examination) in an effective and child-sensitive manner. Transfer and rotation policies will be reviewed and revised to improve retention of trained specialists, and to ensure that when a specialist is transferred, they are replaced by another officer who has completed the specialist certificate course. Although similar training cannot be mandated for private defence lawyers, the government will collaborate with the Bar Council to promote continuing legal education opportunities on representing their clients and cross-examining children in an ethical and child-sensitive manner.

2. Effective and child-sensitive investigation of crimes against children

D11's capacity to investigate crimes against children will be strengthened by expanding the number of D11 units, equipping them with updated tools and resources to collect digital evidence and investigate online abuse, and enhancing their capacity to interview children and produce high-quality video-taped statements that can be used in court. The current model used by D11 to provide counselling and psychological support to children during the investigation process will be reviewed with a view to sustainability and reducing duplication of effort, including options for engaging existing experts in child counselling / psychology from DSW, health department and CSOs to assist D11 when interviewing children.

3. Children have improved access to support and assistance throughout the criminal justice process

Under the Child Act 2001, DSW Protectors have primary responsibility for assessing a child victim's risks and needs and coordinating appropriate support to the child and his or her family (e.g. medical examination, psych-social support, counselling, alternative care, etc.). In addition to these core child protection interventions (which are beyond the scope of this Roadmap), child victims and witnesses also require support to participate effectively in the criminal justice process, including someone to provide: simple explanations of the criminal process and their role in it; regular updates about the progress of the case; pre-trial preparation and familiarisation visits to the courtroom; accompaniment and emotional support at trial; assistance in completing a victim impact statement; and de-briefing after trial. Globally, this support is generally provided by trained Victim/Witness Supporters (staff or volunteers), attached to or with close links with the justice agencies.

In Malaysia, victim/witness support services are currently available through DSW's Witness Support Service Programme, D11 witness care officers, AGC psychology officer and the MAPO Victim Assistance Specialist (for victims of trafficking). However, services remain underdeveloped and are not consistently available to all children who need them. Building on these initiatives, a task force will be formed to review global best practices and propose a new model for the management and delivery of Witness Support Services to children and other vulnerable victims and witnesses (e.g. adult victims of trafficking, sexual abuse and domestic violence). This will include exploring public-private partnerships and other funding options.

Another key strategy used globally to help child victims and witnesses to give their best evidence is to use trained intermediaries. The role of intermediaries is to assess the child's communication needs and level of cognitive development, to provide advice to police and courts on the best way to communicate with the child (including addressing any special needs the child may have), and to assist in questioning the child during the investigation and/or in court. In other countries, intermediaries are

experts in child development and communication, typically with qualifications in speech pathology, child psychology, occupational therapy or social work, and undergo specialised training to be an intermediary. In Malaysia, court interpreters currently function as intermediaries but they lack appropriate qualifications and training in communicating with children. A proposal will be developed to strengthen intermediary services by defining required qualifications, developing standardised training, and creating a register of properly qualified and trained experts to perform this function.

4. Trial proceedings are adapted to reduce distress and help children to give their best evidence

Globally, there has been growing acknowledgement that the standard adversarial trial process is failing to ensure access to justice for child victims and witnesses and a shift in the general adversarial courtroom culture is needed to ensure that children are able to give their best evidence. A key strategy used in England and other common-law countries is for judicial officers to use pre-trial conferences to set “ground rules” for how a child witness will give evidence. This typically includes directions about what special measures will be used to assist the child to give evidence (support person, screen, live-link, etc), and directions on how long questioning will be permitted without a break, the appropriate tone and style of questioning, and prohibited forms of questioning. Additionally, England has also introduced the practice of fully pre-recording children’s evidence (examination, cross-examination, and re-examination) prior to trial, so that the child’s evidence can be fully captured closer to the date of the incident, before their memory fades, and so that the child is spared the added distress from long delays before trial, frequent court appearances, and having to testify at trial in a formal courtroom setting.

These global best practices will be introduced in Malaysia by advocating for the Chief Justice to issue a Practice Direction on management and trial of crimes of violence against children, including mandatory pre-trial conferences and case management practices to ensure that children’s cases are given priority and completed as quickly as possible. Pre-trial conferences (provided for under s.172A of the Criminal Procedure Code) will be used to set “ground rules” for how the child will testify. The use of special measures mandated under the Evidence of Child Witnesses Act will be enhanced by progressively equipping courts with audio-video equipment, and piloting the pre-recording of children’s full testimony (examination, cross-examination and re-examination) prior to court proceedings.

5. Inter-agency coordination and information management is strengthened

The current system involves many agencies and departments in contact with child victims and witness, often acting in silos and independent of each other. Enhanced coordination in management and support of child victims is crucial both to ensuring

that children's holistic needs are met, and to avoid unnecessary duplication and inefficient use of resources.

Inter-agency coordination in handling children's cases is currently governed by the SOPs for Cases Involving Sexual Offences against Children issued in 2017. These will be reviewed and updated to reflect the new practices being introduced (e.g. grounds rules hearings, victim supporters, intermediaries), and to address bottlenecks and barriers to effective implementation. Inter-agency cooperation will also be enhanced through multi-disciplinary training for DSW, RMP, SCAN Team members and NGOs.

A cultural change is also required if policy is to become research-driven and informed by a strong evidence base, as currently there are too many silos where data or research exist but are not shared. The setting of key performance indicators and improved collection, sharing and analysis of data will be used to better monitor children's experience in the justice system and to inform evidence-based reforms.

In addition, building on the Lighthouse model observed in England, Malaysia will pilot a similar "Barnahus" one-stop-shop and evaluate for possible scale-up. The "Barnahus" (Icelandic for "a house for children") model upon which the Lighthouse was based has been recognised globally as a leading child-friendly, multidisciplinary, integrated service model for responding to child victims of violence. Barnahus offers a child-friendly, safe environment for children where a multi-disciplinary team (police, child protective services, and medical and mental health workers) work together under one roof to support child victims. They typically have a welcoming reception and waiting area, private counselling rooms, a meeting room for multi-disciplinary team meetings and inter-agency case conferences, a child-friendly interview suite for conducting video-recorded interviews, and an on-site medical clinic / medical examination room. Medical treatment and forensic medical examinations are generally carried out in the Barnahus premises, unless it is an urgent or complicated case requiring special interventions at a hospital setting. The child is also interviewed on-site by a specially trained interviewer, with other relevant professionals observing from another room. The child's statement is video-recorded and can then be presented in court without the child needing to attend the trial proceedings.

6. Enhanced legal framework for the protection of child victims and witnesses

Protection of children from all forms of violence will be improved by reviewing and amending the Penal Code, SOAC and Child Act to harmonise age of consent for sexual offences and to address gaps in relation to online abuse and sexual exploitation and abuse of children (CSEA). In addition, a new Online Safety Act is needed to govern the responsibilities of the ICT industry for online protection of children and to provide for issuance of takedown notices for child sexual abuse content.

Barriers that hamper effective prosecution of crimes against children will be addressed by amending the Evidence of Child Witnesses Act to extend special measures to children under 18 (instead of 16), and to legislate new practices being introduced, such as ground rules hearings. Laws governing children's competence and witnesses and the requirement for corroboration will also be reviewed to align with international standards and practices in other common-law countries. Children's access to legal companions will be enhanced by amending the Legal Aid Act 1971 to provide for exemption of fees and contributions for this service.

The Annex outlines the key actions required to achieve these outcomes, as well as responsible agencies, targets and timeframes. Since each State has its own strengths and challenges, it is recommended that State-level stakeholder consultations be undertaken and plans developed to implement this Roadmap, catering to their specific needs. Key activities under the Roadmap will also be costed so that responsible agencies can ensure adequate annual budgetary allocations for full implementation.

ROADMAP FOR STRENGTHENING SUPPORT FOR CHILD VICTIMS AND WITNESSES IN THE CRIMINAL JUSTICE SYSTEM: 2022-2027

Outcome / Actions	Responsible agencies	Target	Timeline
1. Enhanced specialisation in handling children's cases (investigation, interviewing, forensic evidence and trial)			
1.1 Develop specialist certification courses on child victims/witnesses for investigators, SCAN team members, prosecutors, legal companions, and the judiciary, specific to each of their functions.	Judiciary, AGC, MOH, RMP Police College, Legal Aid Department (LAD),	Standard certificate courses developed	By Q1 2023
1.2 Require successful completion of the certification course as a mandatory pre-requisite for all D11 officers, SCAN team members, legal companions, and for DPP and judicial officers assigned to the Special Court or who are designated as children's specialist.	Judiciary, AGC, MOH, RMP, Police College, LAD,	Mandatory training requirement introduced	By Q2 2023
1.3 Regular, systematic certification training conducted annually as part of each agency's in-service training and certification programmes.	Judiciary, AGC, MOH, RMP, Police College, LAD,	Certification course offered annually for D11, DPP, legal companions, judges and SCAN team members	2023- 2027

<p>1.4 Expand the number of Special Court for Sexual Crimes against Children, with sufficient technical tools available and man-power (legal companions, victim supporter, designated special court judge, designated specialist DPP)</p>	<p>Judiciary, AGC</p>	<p>additional courts established</p>	<p>By 2027</p>
<p>1.5 In districts without a Special Court, designate a specialist Sessions court judge and DPP to handle all child sexual offences cases.</p>	<p>Judiciary, AGC</p>	<p>Specialist judges and DPP designated nationwide</p>	<p>By Q1 2023</p>
<p>1.6 Review and revise current transfer and promotion policies for judicial officers, DPP, and D11 officers to ensure that trained child specialists are retained for a minimum defined period, and are replaced by someone with appropriate certification.</p>	<p>Judiciary, AGC, RMP</p>	<p>Retention policy implemented</p>	<p>By end of 2023</p>
<p>1.7 Advocate with the Bar Council to provide Continuing Legal Education (CLE) opportunities for defence lawyers on effective and ethical approaches to examination of child victims/witnesses, including complying with new “ground rules” requirements.</p>	<p>Bar Council</p>	<p>CLE for defence lawyers annually</p>	<p>2023-2027</p>

2. Effective and child-sensitive investigation of crimes against children

2.1 Expand D11 according to zones or administrative divisions to provide greater geographical coverage.	RMP	new D11 units established	By 2024
2.2 Conduct an audit of D11 video-recording equipment and digital investigation tools, and upgrade as necessary to ensure capacity for taking high-quality video-recorded statements from child victims and to tackle online crimes against children.	RMP	Upgraded equipment procured	By Q1 2023
2.3 Ensure the statements of child victims are recorded only by a D11 investigator who is specially trained and certified in interviewing children.	RMP	All child victims interviewed by certified specialist	By end 2024
2.4 Improve coordination between D11 and DSW, health department and other experts in child counselling / psychology who can support the child and reduce the child's feelings of trauma and stress when interviewed by the police.	RMP, DSW, MOH, NGOs	All child victims receive appropriate psycho-social support	By end 2024
2.5 Expand and strengthen collaboration with international law enforcement agencies (e.g. NCA in the United Kingdom, FBI in the United States, Australian Federal Police) to share intelligence and expertise and effectively anticipate and address emerging threats and trends in relation to online sexual abuse and exploitation.	RMP	Improved intelligence sharing	2022-2027

3. Children have improved access to support and assistance throughout the criminal justice process

<p>3.1 Form an inter-agency task force (with the MWFCD, DSW, MAPO (VAS), D11, Judiciary, AGC, Bar Council, OCC and NGOs) to review Victim/Witness Support Service models from other countries and propose an appropriate model for Malaysia.</p>	<p>MWFCD, DSW, MAPO, Judiciary, AGC, Bar Council, D11, Office of the Children’s Commissioner (OCC), NGOs</p>	<p>Proposal developed and approved</p>	<p>By end 2023</p>
<p>3.2 Implement a new model for the management and delivery of comprehensive Witness Support Services to all children and other vulnerable witnesses.</p>		<p>WSS model implemented</p>	<p>By early 2024</p>
<p>3.3 Seek funding support from the corporate sector as part of their contribution towards Corporate Social Responsibility (CSR).</p>		<p>Corporate sector contributions secured</p>	<p>By early 2024</p>
<p>3.4 Make available a WSS room in all court buildings.</p>	<p>Judiciary</p>	<p>WSS rooms in all courts</p>	<p>By end 2025</p>
<p>3.5 Develop a proposal for selection, training and accreditation of appropriately qualified persons as Registered Witness Intermediaries to assist child witnesses to communicate with police, lawyers and the court.</p>	<p>Judiciary</p>	<p>Proposal approved</p>	<p>By 2027</p>

4. Trial proceedings are adapted to reduce distress and help children to give their best evidence

4.1 Issue a Practice Direction on management and trial of crime of violence against children, including mandatory pre-trial conferences and case management practices to ensure that children's cases are given priority and completed as quickly as possible.	Chief Justice	Practice Direction issued	By end 2022
4.2 Standardise the practice of using pre-trial conferences to set "ground rules" for how children will testify.	Judiciary, AGC, Bar Council	Ground rules introduced	By Q1 2023
4.3 Progressively equip more courts, including circuit courts, to allow children to testify from outside the courtroom via secure audio-video link.	Judiciary	All courts have access to live-link equipment	By 2026
4.4 Pilot the pre-recording of a child's testimony (examination, cross-examination and re-examination) prior to court proceedings.	Judiciary, AGC, Bar Council	Pilot initiated	By Q1 2024
4.5 Issue sentencing guidelines for judiciary on crimes of violence against children, especially for CSEA, as per the UK model	Judiciary, AGC, Bar Council	Sentencing guidelines issued	By 2024

5. Improved inter-agency coordination and information management

5.1 Review and update the inter-agency SOPs for Cases Involving Sexual Offences against Children (2017) to reflect new procedures introduced (e.g. ground rules hearings, victim support, intermediaries).	Judiciary, AGC, RMP, OCC, DSW defence counsel, NGOs	Revised SOPs	By mid- 2023
5.2 Develop multi-agency training for DSW, RMP, SCAN team members, and NGOs to improve coordination and ensure consistency in provision of support to victims.	RMP, DSW, MOH, NGOs	Annual multi-agency training	2023-2027
5.3 Establish a task force to research the Barnahus/ Lighthouse models and prepare a proposal for adopting a similar model in Malaysia.	Judiciary, AGC, RMP, OCC, DSW, MOH	Proposal developed	By end 2024
5.4 Pilot the Barnahus/ Lighthouse model and evaluate for possible scale-up.	Judiciary, AGC, RMP, OCC, DSW, MOH	Pilot initiated	By 2026
5.5 Strengthen collection and sharing of data on child victims/witnesses in the justice system and enhance analysis of data/statistics to inform follow-up action.	MAMPU, Judiciary, DPP, RMP, DOSM	Annual reports on child victims/ witnesses in the criminal justice system produced	2023-2027
5.6 Set key performance index (KPIs) for Courts, DPP and RMP to monitor conclusion of court cases to ensure unnecessary delays will be minimised.	Judiciary, DPP, RMP	KPIs set	By end 2022

6. Enhanced legal framework for the protection of child victims and witnesses

6.1 Review and revise laws on sexual offences against children (Penal Code, SOAC, Child Act) to harmonise age of consent and address gaps.		Bill introduced	By end 2023
6.2 Amend the Evidence of Child Witnesses Act to extend special measures to children under 18 (instead of 16), to legislate “ground rules” hearings, to more clearly define who can be an intermediary and the qualifications and training required, to give courts clearer authority to control inappropriate cross-examination of children, and to allow full pre-recording of a child’s testimony (examination, cross-examination and re-examination) prior to court proceedings, subject to the Judge’s discretion.		Act amended	By 2023
6.3 Review and consider updating or repealing evidential rules such as section 133A of the Evidence Act.		Act amended	By 2023
6.4 Amend the Legal Aid Act 1971 to provide for exemption of fees and contributions for the services of legal companions.		Act amended	By 2023
6.5 Draft an Online Safety Bill		Law passed	By 2024
6.6 Develop a Code of Practice for Victims of Crime modelled on the UK		Code of Practice approved	By 2024